

COMITETUL
OLIMPIC
ȘI SPORTIV
ROMÂN

COMITETUL OLIMPIC ȘI SPORTIV ROMÂN

GHID OLIMPIC

– EDIȚIA A II-A –

București
2021

COMITETUL
OLIMPIC
ȘI SPORTIV
ROMÂN

GHID OLIMPIC

- EDIȚIA A II-A -

București

2021

Editor:
COMITETUL OLIMPIC ȘI SPORTIV ROMÂN
CU SPRIJINUL
COMITETULUI INTERNAȚIONAL OLIMPIC

Coordonatori proiect:
ANITA STEREA
ALEXANDRA NICA

Colaboratori:
SIMONA TABĂRĂ AMÂNAR
LAURA GABRIELA CÂRLESCU BADEA
MARIA BĂLEANU
DIANA BIRTALAN
CONDORIȚA TASE
LILIANA ELISABETA RADU
GYNETTA IONELA VANVU
ALINA BOJAN
NICOLETA PODIȘCĂ

Layout:
VIXEL MIDA STUDIO

Traducere:
YTranslations.ro

Corectură traducere:
MARIUS CORUȚ

Tipar:
REGIA AUTONOMĂ MONITORUL OFICIAL

ISBN:
978-973-0-35589-5

CUPRINS

I. JOCURILE OLIMPICE ANTICE	12
Legende și mituri ale originii	14
Jocurile circuit organizate în Grecia antică	17
Jocurile Olimpice antice	19
Programul și probele întrecerilor olimpice	25
Premierea învingătorilor la Jocuri	28
Jocurile Olimpice și arta	32
Apusul Jocurilor Olimpice antice	34
II. RENAȘTEREA JOCURILOR OLIMPICE	36
Evanghelie Zappa	41
Pierre de Coubertin și visul său	43
Oлимпism	45
Dezvoltarea durabilă a Mișcării Olimpice	48
III. MIȘCAREA OLIMPICĂ	58
Comitetul Internațional Olimpic	62
Misiunea și rolul Comitetului Internațional Olimpic	63
Președinții Comitetului Internațional Olimpic	64
Membrii Comitetului Internațional Olimpic	64
Sesiunile Comitetului Internațional Olimpic	65
Congresul Olimpic	65
Comisiile Comitetului Internațional Olimpic	66

Solidaritatea Olimpică	67
Sponsorizarea Mișcării Olimpice	68
Federațiile Internaționale Sportive	70
Comitetele Naționale Olimpice	72
Asociația Comitetelor Naționale Olimpice	74
Academia Internațională Olimpică	75
Asociația Academiilor Europene Olimpice	77
Pacea Olimpică	78
Ziua Olimpică	79
Muzeul Olimpic	81
Jocurile Paralimpice	83
IV. JOCURILE OLIMPICE MODERNE ȘI SIMBOLURILE OLIMPICE	84
Jocurile Olimpice de vară	91
Jocurile Olimpice de iarnă	127
Jocurile Olimpice pentru Tineret	148
Festivalul Olimpic al Tineretului European	153
Jocurile Europene	158
Simbolurile Olimpice	159
Simbolul Olimpic	159
Deviza Olimpică	160
Crezul Olimpic	161
Drapelul Olimpic	161
Jurământul Olimpic	162
Flacăra Olimpică și ștafeta Flăcării Olimpice	163
Imnul Olimpic	165
Ceremonialuri ale Jocurilor Olimpice	166
Satul Olimpic	168
Mascotele Jocurilor Olimpice de vară	169
Mascotele Jocurilor Olimpice de iarnă	173
Pictogramele Olimpice	176

V. ROMÂNIA OLIMPICĂ	178
Înființarea Comitetului Olimpic Român	182
Președinți ai Comitetului Olimpic Român	185
Secretari generali ai Forului Olimpic Român	186
Membrii C.I.O. pentru România	186
Academia Olimpică Română	187
Directorii Academiei Olimpice Române	191
Secretarii Academiei Olimpice Române	191
Academia Olimpică de Excelență	192
Ziua și Luna Olimpică	193
România la Jocurile Olimpice de vară	195
România la Jocurile Olimpice de iarnă	216
România la Jocurile Olimpice pentru Tineret de vară	224
România la Jocurile Olimpice pentru Tineret de iarnă	228
VI. ACTIVITĂȚI PRACTICE	232
BIBLIOGRAFIE	296

LISTĂ DE ABREVIERI

A.I.O.	Academia Internațională Olimpică	E.O.A.	Academiile Olimpice Europene
A.C.N.O.	Asociația Comitetelor Naționale Olimpice	E.U.N.	Comunitatea Statelor Independente
A.N.O.	Academia Națională Olimpică	F.I.	Federația Internațională
A.N.O.C.A.	Asociația Comitetelor Naționale Olimpice ale Africii	F.O.T.E.	Festivalul Olimpic al Tineretului European
A.O.R.	Academia Olimpică Română	J.O.	Jocurile Olimpice
C.I.O.	Comitetul Internațional Olimpic	J.O.T.	Jocurile Olimpice pentru Tineret
C.I.P.	Comitetul Internațional Paralimpic	O.C.A.	Consiliul Olimpic al Asiei
C.N.O.	Comitetul Național Olimpic	O.M.S.	Organizația Mondială a Sănătății
C.O.J.O.	Comitetul de Organizare a Jocurilor Olimpice	O.N.O.C.	Comitetul Național Olimpic al Oceaniei
C.O.R.	Comitetul Olimpic Român	O.N.U.	Organizația Națiunilor Unite
C.O.S.R.	Comitetul Olimpic și Sportiv Român	P.A.S.O.	Organizația Sportivă Pan Americană
E.O.C.	Comitetele Olimpice Europene	T.O.P.	Partenerii Top ai Mișcării Olimpice

În România, Educația Olimpică este preocuparea principală a Comitetului Olimpic și Sportiv Român, prin Academia Olimpică Română, o structură care, pe parcursul celor 30 de ani de existență, a contribuit la promovarea valorilor olimpice în societate. Prin programele și proiectele implementate de-a lungul anilor, A.O.R. a devenit o prezență recunoscută și respectată în cadrul mării Familii Olimpice Internaționale. Ne mândrim cu acest lucru și cu toți cei implicați în misiunea nobilă de a sădi spiritul olimpic în inimile oamenilor, conștienți fiind de importanța acestei responsabilități.

Maniera de lucru, proiectele și evenimentele A.O.R., pe care le cunoașteți la fel de bine ca mine, au devenit deja tradiție și continuă să angreneze generațiile tinere în a exprima ideile și valorile olimpice prin artă, cultură, istorie, literatură, jurnalism sau prin

competiții sportive dedicate lor.

A.O.R., prin voluntari, colaboratori sau olimpioni, a devenit o echipă de elită care reunește specialiști și oameni valoroși, atât din sport, cât și din multe alte domenii de activitate, care și-au însușit pe deplin valorile olimpice precum respect, prietenie, excelență și fair-play.

Mulțumim, A.O.R.! LA MULȚIANI !!!

Mihai Covaliu

Președinte al Comitetului Olimpic și Sportiv Român

Este o mare onoare și plăcere să scriu cuvântul introductiv pentru cea de-a doua ediție a „Ghidului Olimpic”, o publicație a Comitetului Olimpic și Sportiv Român realizată cu sprijinul Comitetului Internațional Olimpic și al Academiei Olimpice Române.

Acest manual va servi drept un ghid valoros pentru toate nivelurile de educație, precum și pentru comunitatea olimpică în general, deoarece oferă o varietate de informații și cunoștințe. De asemenea, va constitui un instrument necesar pentru întreaga Familie Olimpică, care va ajuta cititorii să vadă și să înțeleagă Olimpismul ca o filozofie educațională care se bazează pe trei piloni: sport, cultură și educație.

Olimpismul se referă la ideile Mișcării Olimpice moderne, la abordarea inovatoare a valorii educaționale a sportului și la valorile care provin din Jocurile Olimpice antice. Această filozofie olimpică este exprimată în prezenta publicație și în capitolele ei, care se extind de la istoria Jocurilor Olimpice antice și a renașterii lor până la Jocurile Olimpice moderne împreună cu simbolurile lor, Mișcarea Olimpică și România olimpică. Oferă în același timp fapte istorice și o analiză a situației actuale în Mișcarea Olimpică.

A doua ediție a „Ghidului Olimpic” este un material educațional olimpic care va contribui la facilitarea procesului educațional prin care tinerii își vor forma personalitatea în așa fel încât să își optimizeze abilitățile naturale și sociale și să-și cultive valorile etice, percepțiile lor estetice și conștiința lor umanistă pentru crearea unei societăți mai bune.

Este o publicație demnă de laudă și toți cei care au colaborat pentru ca această lucrare să prindă viață merită felicitări!

Profesor Konstantinos Georgiadis

Decan Onorific al Academiei Internaționale Olimpice

Academia Olimpică Română este o creație mult îndrăgită a Comitetului Olimpic și Sportiv Român, cu o structură unică în lume – câte o filială în fiecare județ, cărora li se adaugă șapte filialele din fiecare sector al Bucureștiului și cea de la nivel central. Prin munca, determinarea și perseverența miilor de voluntari, A.O.R. a ajuns să aibă acoperire națională. Cele 48 de filiale județene sunt dovada certă că oameni pasionați și devotați au înțeles de-a lungul timpului valorile olimpice fundamentale promovate de C.O.S.R.: tradiție, pasiune, respect, excelență și fair-play.

Activitățile A.O.R. au fost organizate constant la nivel local și central, iar o parte dintre aceste proiecte au primit recunoaștere internațională. Un premiu cu care ne mândrim este Diploma Mondiala de Fair-Play primită de A.O.R. din partea Comitetului Internațional

de Fair-Play în semn de recunoaștere a realizărilor sale exemplare în lumea sportului, a Olimpismului și în domeniul promovării fair-play-ului.

Prin toate acestea, A.O.R. a adus recunoașterea și aprecierea C.I.O. și a întregii Mișcări Olimpice internaționale pentru valorile naționale pe care Mișcarea Olimpică românească le promovează în rândul tinerelor generații prin intermediul Educației Olimpice.

George Boroi

Secretar General al Comitetului Olimpic și Sportiv Român

Educația olimpică îmbină sportul, cultura și arta pentru a forma un stil de viață echilibrat bazat pe valoarea exemplului pozitiv, a egalității, toleranței și fair-play-ului.

Pornind de la acest deziderat, Ghidul Olimpic a fost conceput ca un instrument de lucru în procesul de descoperire, predare și învățare a educației olimpice. Scopul lui este creșterea nivelului de conștientizare a faptului că sportul este un bun al omenirii, iar mișcarea înseamnă sănătate, dezvoltare fizică și mentală, cunoaștere, stăpânire de sine, frumusețe și bucurie. Ghidul Olimpic este destinat tuturor celor care sunt dornici de cunoaștere și interesați să descopere istoria Mișcării Olimpice, din Antichitate până în prezent și se adresează tuturor categoriilor de vârstă.

Vă adresez invitația de a parcurge paginile acestui Ghid și de a descoperi Mișcarea Olimpică internațională și cea națională, eroii edițiilor Olimpice, evenimente atipice întâmplate în timpul Jocurilor Olimpice, curiozități dar și o serie de activități dinamice și interactive pentru a putea evalua cunoștințele dobândite.

Închei prin a mulțumi tuturor voluntarilor Academiei Olimpice Române și echipei editoriale care au făcut posibilă apariția acestui instrument didactic, atât de necesar Mișcării Olimpice românești.

Simona Tabără Amânar

Director al Academiei Olimpice Române

*„Așa cum ziua nicio stea
nu e pe cer mai caldă și mai
strălucitoare decât Soarele,
la fel nu e nicio competiție
mai măreață decât Jocurile
Olimpice.”*

Pindar

I

JOCURILE OLIMPICE ANTICE

LEGENDE ȘI MITURI ALE ORIGINII

S-au scris numeroase studii și tratate despre începuturile Jocurilor Olimpice antice, însă unele dintre ele continuă să fie enigme pentru mulți dintre noi.

Zeii au fost primii care s-au întrecut la Olympia, servind drept modele pentru toți „pământeni”. În concepția grecilor, zeii nu trăiau izolați de muritori, ci interveneau în viețile lor, aducându-le satisfacții depline sau întristare. Locul în care trăiau zeii cu însușiri umane era vârful Muntelui Olimp (Mytikas cu o înălțime de 2.917 m, acoperit întotdeauna de nori și ceață).

Vechii zei ai grecilor, pe lângă comportamentul uman, împărtășeau și slăbiciunile caracterului omenesc. Iubirea, dizgrația, intrigile și trădările erau atitudini obișnuite printre aceștia. Cronos, fiul lui Uranus și al Gaiei, cel mai tânăr dintre cei 12 Titani, își înghițea copiii chiar de la naștere, fiindcă știa că, într-o zi, va fi detronat de către unul dintre ei. Rhea, soția lui Cronos, era supărată din cauza comportamentului acestuia dar, cu ajutorul Gaiei, a reușit să-l păcălească cu ocazia nașterii lui Zeus. În locul lui Zeus, Rhea a îmbrăcat în scutece o piatră, pe care Cronos cu vederea slăbită, a devorat-o imediat. Zeus a crescut cu ajutorul a două nimfe, fiind ascuns de către mama sa într-o peșteră, în Creta, iar mai târziu și-a învins tatăl și l-a izgonit în Tartar, închisoarea zeilor înfrânți. Zeus a devenit conducătorul zeilor de pe Muntele Olimp, stăpânul întregului Univers, „Tatăl zeilor și al oamenilor”. Pentru a celebra victoria, el i-a chemat pe zei ca să se întrecă în mai multe probe sportive.

O altă legendă spune că Zeus, zeul cerului și al fulgerelor, ar fi lovit cu fulgerul său pământul, de pe Muntele Olimp, pentru a indica locul unde urma să-i fie înălțat un templu. În anul 457 î.Hr., în Olympia a fost ridicat cel mai mare templu în onoarea lui Zeus. Templul a fost construit de către arhitectul Libon originar din Elida (Peloponez). A avea o lungime de 67,12 m și o lățime de 27,68

m și, la momentul respectiv, era cel mai mare templu din întreaga lume elenă. Cea mai importantă piesă din acest templu a fost statuia lui Zeus, care era așezată pe un soclu din marmură albastră de Eleusis (oraș în Grecia antică). Această statuie a fost considerată una dintre cele șapte minuni ale lumii antice și a fost realizată în anul 435 î.Hr. de către celebrul sculptor atenian, Fidias, prieten și sfătuitor al lui Pericle. Era înaltă de 12 m și îl înfățișa pe Zeus așezat pe un tron cu un spătar înalt și decorat fastuos.

Exteriorul statuii lui Zeus uimea prin abundența materialelor utilizate: aur, fildeș, abanos și pietre prețioase. Zeus avea în mâna stângă un sceptru, în vârful căruia stătea un vultur de aur, iar în dreapta o ținea pe Nike, zeița victoriei, care avea capul încununat cu ramuri de măslin.

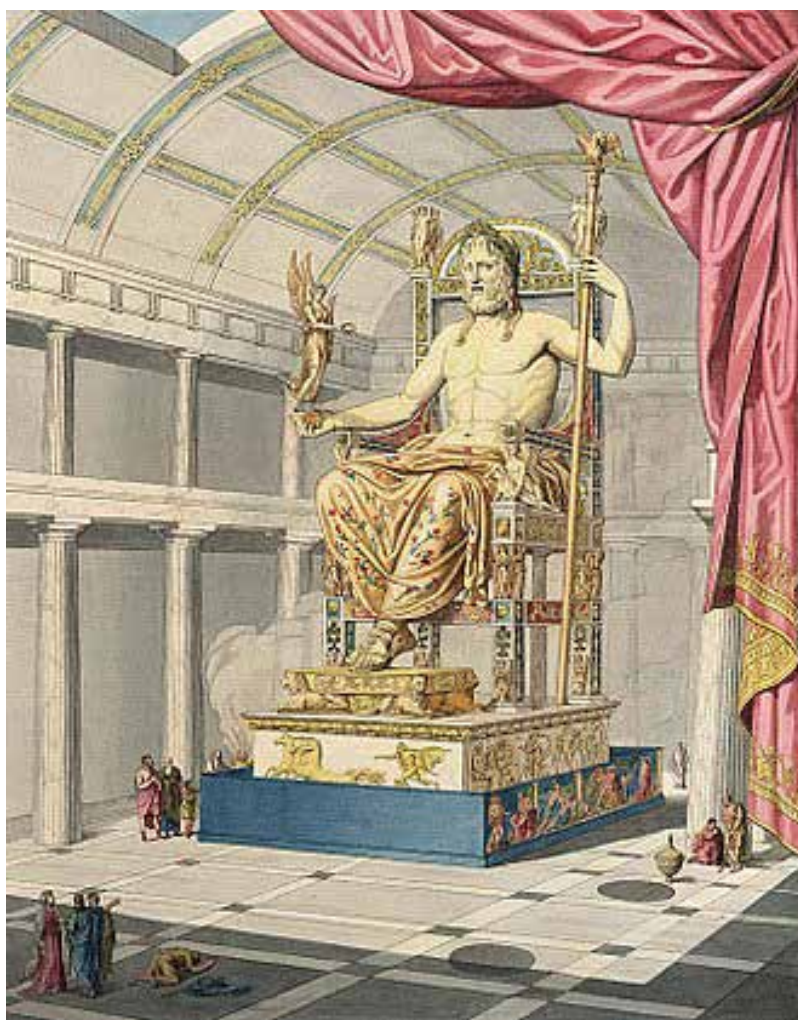
Indiferent unde i-am situa pe zei, între mit și realitate, legendele ne dezvăluie că de la ei și prin ei s-a ajuns la organizarea Jocurilor Olimpice în Antichitate.

Deși întreaga origine a Jocurilor este învăluită de mister, există totuși mărturii că la începuturi ele semănau cu un festival popular care avea un caracter dublu: spectacole sportive și ceremonii religioase.

Jocurile își au originea în Grecia antică, în centrele religioase și de venerare a zeilor, unde sportul avea un rol imens, fiind o componentă importantă a educației, o desăvârșire a însușirilor morale, un tribut adus zeilor de către vechii greci. Competițiile sportive, dar și cele cultural-artistice,

constituiau un aspect important al ceremoniilor religioase grecești. Cea mai timpurie relatare despre aceste întreceri îi aparține poetului și rapsodului grec Homer care, în epopeea sa, Iliada (850 î.Hr.–750 î.Hr.), îi prezintă pe vechii greci drept niște războinici prin excelență și, mai puțin, ca pe niște sportivi desăvârșiți. Cel mai probabil, întrecerile sportive și cultural-artistice au apărut ca o alternativă la confruntările armate, ca o consecință a stabilității politice a cetăților grecești din secolele VIII-VI î.Hr., precum și a adoptării idealurilor nobilimii privind antrenarea continuă a corpului și a psihicului, de către toate clasele sociale. Vechii greci au văzut în frumusețea omului un amestec de perfecțiune fizică și trăsături morale. Acest ideal moral și estetic a fost cunoscut sub denumirea de „kalokagathia” – termen grecesc care exprima armonia dintre trup, intelect și suflet, în interiorul căruia omul era, în același timp, Pygmalion (creator) și Galatea (operă desăvârșită).

JOCURILE CIRCUIT ORGANIZATE ÎN GRECIA ANTICĂ

După modelul Jocurilor de la Olympia au luat ființă și alte competiții sportive, acestea urmând să se desfășoare în ani diferiți, astfel încât elenii se puteau bucura de spectacolul oferit de acestea.

Jocurile Olimpice (776 î.Hr.), alături de cele Pytice (590 î.Hr.), Istmice (582 î.Hr.) și Nemeene (573 î.Hr.) au făcut parte din Jocurile circuit sau Jocurile Panelene (pan – toți, hellenics – greci) – „periodos”, fiind organizate sub patronajul unei divinități.

Jocurile Olimpice erau închinat lui Zeus și se desfășurau în vechea Eladă, la Olympia, în Peloponez (peninsula în sudul Greciei). Se spune că aceste Jocuri ar fi fost întemeiate de către Zeus, după ce l-a învins în luptă pe tatăl său, Cronos. Jocurile au fost fondate în anul 776 î.Hr. și s-au desfășurat neîntrerupt, timp de 12 secole, reprezentând apogeul civilizației elene și simbolul vieții grecești. Învingătorii primeau cununi făcute din ramuri de măslin sălbatic.

Jocurile Pytice au fost înființate în secolul VI î.Hr. Se organizau la Delphi și erau închinat lui Apollo, zeul zilei, al luminii și al artelor. Numele dat acestor Jocuri se referea la victoria lui Apollo asupra șarpelui uriaș Piton. Primele întreceri au fost artistice (muzică și interpretare), ulterior fiind introduse și cele sportive, însă întâietate aveau cele artistice. La Jocuri participau numai cetățenii din Grecia. Premiul care răsplătea efortul învingătorilor consta într-o cunună alcătuită din frunze de laur (laurul sau dafinul era planta dedicată de Apollo mării sale iubiri, nimfa Daphne) aduse din Valea Tempe, situată în nord-estul regiunii Tesalia din Grecia.

Jocurile Istmice sau **Corintice** au debutat în secolul al VI-lea î.Hr. (anul 582 î.Hr.) și se desfășurau într-o pădure de pini din Corint, un oraș grecesc de pe istmul Corint. Erau dedicate lui Poseidon (fratele lui Zeus), zeul mării, elogiat și temut pentru puterea sa, întruchipată în faimosul trident.

Cuprindeau întreceri de alergare, sărituri, aruncări, pentatlon, pancrațiu, întreceri hipice și curse de care. Pe lângă competițiile sportive se desfășurau întreceri muzicale și literare (concurs de recitare). Câștigătorii primeau drept premiu o cunună din ramuri de pin.

Jocurile Nemeene au început în secolul al VI-lea î.Hr. (conform mitologiei, anul 573 î.Hr.) și se celebrau în Nemea, fiind organizate în onoarea lui Zeus (la fel ca și cele de la Olympia). În Nemea, Heracles (numit de către romani Hercules) a răpus leul nemean care teroriza ținutul. Învingătorul la Jocuri primea o cunună din tulpini verzi de țelină sălbatică adusă din orașul Argos (Peloponez), plantă ce elogia frumusețea tinereții. Interesul pentru aceste Jocuri era foarte mare și se spune că aici își începeau și terminau cariera toți sportivii Antichității, care doreau să devină „periodonikes” (câștigător al celor patru mari competiții antice). Unul dintre cei mai cunoscuți „periodonikes” a fost boxerul Diagoras din Rhodos. În Antichitate, Jocurile Olimpice se adresau exclusiv bărbaților greci liberi, dar societatea greacă nu excludea exercițiul fizic din modul de viață al femeilor. Cu toate acestea, familiile elene nu își sprijineau ficele să practice sportul, cu excepția celor din cetatea Spartei, acolo unde se considera că o femeie robustă va putea să nască fii viguroși.

Jocurile Herei (după numele surorii și soției lui Zeus, protectoarea căsătoriei și legăturilor matrimoniale), constituiau o competiție sportivă dedicată femeilor, care se desfășura tot în Olympia, la un interval de patru ani, cu o lună înainte sau după Jocurile Olimpice. Singura probă era cursa de alergare de 500 de picioare olimpice (un picior olimpic măsura 0,320 m), aproximativ 160 m, pe trei categorii de vârstă: copile, adolescente și femei necăsătorite. Se spune că aceste Jocuri au fost instituite de Hippodamia (soția lui Pelops) ca un omagiu adus căsniciei ei și de alte 16 femei de origine elenă. Pausanius menționa că „întrecerile erau organizate și supervizate de un comitet de 16 femei din orașul Elis”. Competitoarele spartane concureau fără veșminte, asemeni bărbaților,

fiind singurele care optau pentru această formă de participare. Sportivele din celelalte cetăți alergau cu părul despletit, îmbrăcate cu o tunică scurtă denumită „chintos”, care lăsa umărul drept descoperit. La Jocurile Herei puteau să ia parte și bărbații, considerând că era un prilej bun pentru alegerea viitoarelor soții.

JOCURILE OLIMPICE ANTICE

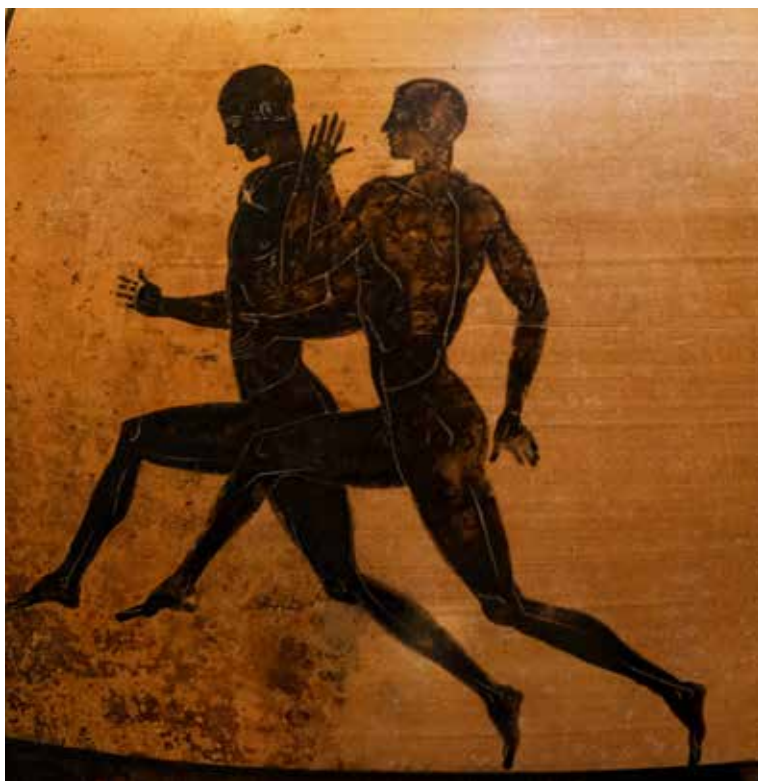
Atingerea idealului de armonie, de frumusețe fizică și morală, a avut nevoie de un imbold, de o confirmare, care s-a concretizat prin întrecerile sportive din cadrul Jocurilor Olimpice antice. Era cea mai mare competiție sportivă a vechii Elade, un festival al forței și frumuseții trupului uman. Educatorul grec Cleanthis Paleologos consemna în cartea sa „*Legendele Olympiei*” următoarele: „*La Olympia nu ajunge să ai un corp puternic și bine antrenat, dacă inteligența și înțelepciunea îți lipsesc*”.

Jocurile Olimpice antice s-au bucurat de numeroși participanți și de un regulament propriu, care trebuia respectat cu strictețe de către sportivi și oficiali. Ele constituiau o componentă importantă în unificarea temporară a cetăților și coloniilor grecești, un prilej al schimburilor de idei, produse, discursuri, reprezentații artistice etc. Parcă pentru a confirma acest fapt, Emmanuel Microyannakis, un profesor grec de istorie antică, afirma într-una dintre lucrările sale: „*Jocurile erau ca un liant ce ținea polisurile grecești unite*”.

Toate competițiile sportive se desfășurau în Olympia, un centru religios, cultural și sportiv al Greciei antice, situat în cetatea Elis. Așezarea cuprindea temple, altare și palestre (loc special pentru diferite probe și întreceri sportive) fiind locul de desfășurare al Jocurilor Olimpice, din anul 776 î.Hr. până în 393 d.Hr..

La Olympia, pe teritoriul aflat la confluența râurilor Kladeos și Alfeu, la poalele Muntelui Kronion, grecii se adunau pentru a-l venera pe Zeus, pentru a câștiga cununa din ramuri de măslin sălbatic denumită „**kotinos**”, dar și titlul de învingător la Jocuri „**olimpionike**” (campion olimpic).

Multe clădiri grandioase au fost construite în Olympia, unele dintre ele în strânsă legătură cu un ritual, iar altele au servit cerințelor administrative și organizatorice ale Jocurilor. Iată câteva exemple:

Heraionul era cel mai vechi templu din Olympia dedicat zeiței Hera. Acesta era așezat paralel cu templul lui Zeus. **Pritaneul** era edificiul unde erau premiați învingătorii și se desfășura banchetul oferit în onoarea acestora. **Gymnasiumul** era dotat cu echipamente specifice practicării exercițiilor fizice, băi și camere de masaj, iar pregătirea sportivilor pentru gimnastică, lupte și sărituri se efectua în **Palestră**. **Stadionul** de la Olympia a fost primul din vechea Eladă, fiind construit între secolele VIII și VI î.Hr.. El avea forma unei potcoave alungite, iar dimensiunea

pistei era de un **stadium** sau **stadion** (care echivala cu 192,27 m). O legendă spune că această distanță ar fi fost măsurată de însuși Heracles (învingătorul lui Apollo) și însuma 600 de pași ai săi. **Hipodromul** era o construcție ovală, folosită pentru cursele hipice, având o lungime dublă față de pista stadionului. Nici până astăzi hipodromul nu a putut fi identificat de către arheologi în Olympia.

Jocurile Olimpice se organizau cu o exactitate astronomică, din patru în patru ani, în perioada numită „*hieromenia*” – „*luna sacră*”, în prima săptămână cu lună plină după solstițiul de vară, la templul lui Zeus.

Nașterea Jocurilor Olimpice antice este de la începuturi legată de ideea de pace pe teritoriul vechii Elade care era divizată în cetăți independente aflate într-o permanentă stare de război. Legenda din secolul al IX-lea î.Hr. ne povestește despre Ifitos, conducătorul cetății Elis care a mers să o consulte pe renumita preoteasă Pythia, celebrul oracol din Delphi, ale cărei profeții se desfășurau într-o încăpere de sub templul lui Apollo. Răspunsul primit la întrebarea acestuia „*Cum să pun capăt războaielor care se abat asupra regatului meu?*” a fost oarecum neașteptat. Oracolul a vorbit despre organizarea unei competiții sportive în Olympia (zonă aflată în regatul lui Ifitos),

o dată la patru ani, pe parcursul căreia trebuia să fie proclamat un „*armistițiu*” (suspendarea temporară a acțiunilor militare) pe întregul teritoriu grecesc.

„*Armistițiul sau pacea olimpică*”, „**ekecheiria**” (în mitologia greacă) era stabilită temporar, și devenise o adevărată datină în lumea antică elenă. La Jocuri participau sportivii eleni, dar și cei din coloniile grecești apropiate (începând cu îndepărtata Iberie, la vest, până la Marea Neagră, la est), dar „ekecheiria” nu se aplica niciodată statelor externe teritoriului Eladei, rămânând, cu precădere, o cutumă a sistemului grecesc.

În toate cetățile din Grecia și pe colinele de pe țărmurile Mării Mediterane și Egee se instituia „*armistițiul olimpic*”. Acesta reprezenta o înțelegere, încheiată în secolul al IX-lea î.Hr., mai precis în anul 884 î.Hr., între Ifitos, regele Elis-ului, Cleostene din Pisa și Licurg, regele Spartei, pentru încetarea războaielor din Peloponez. Acest pact a fost gravat pe un disc de bronz care era păstrat în templul Herei din Olympia. Astăzi, discul este expus la Olympia, în interiorul muzeului arheologic dedicat Jocurilor Olimpice antice. Ignorarea „*armistițiului olimpic*” și nerespectarea regulamentului de către participanți erau sancționate aspru. Concurenții care se abăteau și nesocoteau regulamentul erau amendați și excluși de la Jocuri. Cu banii din amenzi se înălțau statui din bronz, cunoscute sub denumirea de **Zanes**, având inscripționate pe soclu numele trișorilor. Aceste statui erau situate de-a lungul pasajului care se afla la intrarea în stadion, ca un avertisment pentru cei care ar fi încercat să procedeze la fel în viitor.

Istoricul Tucidide consemnează o încălcare a armistițiului de către armata spartană în anul 420 î.Hr., care a intrat pe teritoriul orașului Lepreum din Elis.

Cei mai puternici concurenți din cetățile grecești erau convocați de către **spondophori** (mesageri). După anunțarea „armistițiului” (care era menținut pe o perioadă de aproximativ trei luni), participanții, filosofi, personalitățile elene și spectatorii din toate cetățile grecești și coloniile mediteraneene își începeau călătoria spre Olympia.

La Jocurile de la Olympia participarea era condiționată de anumite criterii: etnic, fiind admiși doar bărbații de origine greacă – cetățeni liberi; social, femeile și sclavii nu aveau acces (nici măcar dreptul de a urmări competițiile); moral, participanții trebuiau să facă dovada unei reputații bune și a unei moralități integre; tehnic, participau numai sportivii care puteau să-și asigure o pregătire fizică corespunzătoare.

Femeile nu erau acceptate la competițiile organizate pe stadionul din Olympia, excepție făceau adolescentele și preoteasa Demeter (zeița agriculturii și a fertilității). Și totuși, istoria menționează o astfel de abatere. Singura femeie care a reușit să asiste la întreceri, în pofida interdicției, a fost Kallipateira (după alte surse:

Pherenike), mama și antrenora unui pugilist. Aceasta s-a deghizat în haine bărbătești și a decis să se strecoare în mulțime pentru a vedea rodul eforturilor sale și a asista la succesul fiului său. După victoria fiului ei la pugilat s-a grăbit să intre pe teren, dar hainele i-au alunecat și au dat-o de gol. Astfel, secretul ei a fost dezvăluit, dar arbitrii au absolvit-o de pedeapsă luând în considerare trecutul glorios al familiei din care făcea parte: nu mai puțin de șase campioni olimpici, împreună cu fiul pe care îl pregătise. Pornind de la această situație, s-a impus regula controlului corporal, sportivii fiind obligați să evolueze cu trupul gol în timpul competiției, aceasta fiind obligatorie și pentru antrenori. În secolul al VIII-lea î.Hr. (mai precis în anul 720 î.Hr.) nuditatea era deja o uzanță la întrecerile din Olympia.

Perioada de patru ani consecutivi dintre două ediții ale Jocurilor Olimpice era (și este) cunoscută sub numele de „**Olimpiadă**” și era utilizată ca metodă de măsurare a timpului. Ideea îi aparține istoricului antic grec Ephorus. Prima „*Olimpiadă*” din istorie a fost cea dintre anii 776-772 î.Hr. În acest interval de patru ani, tinerii se pregăteau fizic, psihic și moral. Admiterea la Jocuri se efectua după reguli foarte stricte. Cu zece luni înainte de începerea Jocurilor, sportivii se antrenau în orașele lor și la finalul pregătirii depuneau un *Jurământ*. Cu o lună înainte de Jocuri, sportivii veneau în Elis (așezare situată la 58 de km de Olympia) unde se antrenau sub supravegherea unor **hellanodikai** (arbitri greci), executând antrenamente epuizante și respectând o dietă strictă. Unii sportivi veneau însoțiți de antrenorii personali și, cine avea posibilități materiale, beneficia de asistență medicală specializată. Antrenorii primeau sume importante pentru a-i pregăti pe tinerii familiilor înstărite, iar sportivii care nu își permiteau un antrenor personal erau sprijiniți cu banii necesari de către cetățile de proveniență.

Inițial, existau doi hellanodikai, dar mai târziu numărul lor a crescut la zece, fiind numiți cu un an înainte de începerea Jocurilor. Aceștia finalizau lista concurenților la Jocuri, stabileau ordinea

intrării acestora în competiții, erau responsabili cu organizarea, desfășurarea și funcționalitatea Jocurilor, având rolul de a verifica sub toate aspectele calitățile competitorilor și de a interveni în cazul conflictelor. În timpul Jocurilor, hellanodikai purtau mantii de culoare roșu aprins, iar pe frunte purtau cununi din lauri.

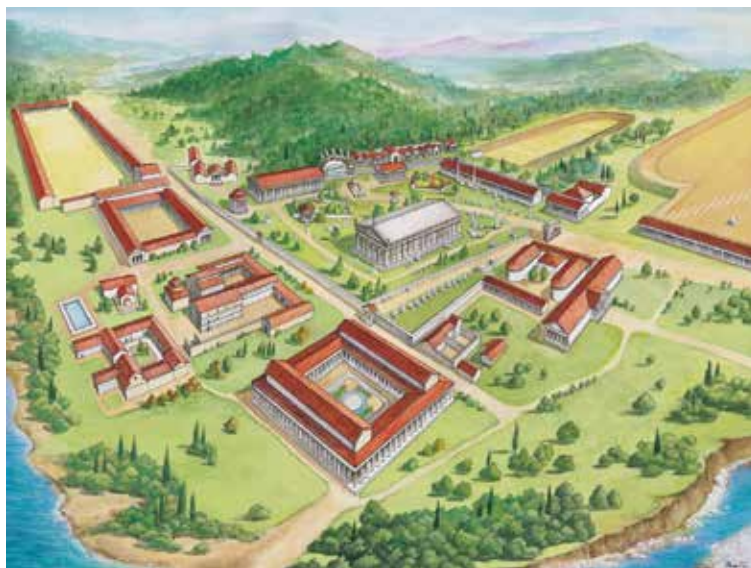

Ei erau așezați într-o lojă, respectând și supraveghind competiția conform normelor și procedurilor ei. Astfel, organizatorii au făcut ca aceste Jocuri Olimpice să fie cu adevărat competitive și demne de interes.

Heraldul (crainicul) anunța numele fiecărui concurent, inclusiv numele tatălui și al cetății din care provenea. Moralitatea și onestitatea participanților erau verificate foarte atent. Heraldul le solicita spectatorilor să confirme dacă participanții erau demni să concureze la Jocuri, iar dacă aveau cunoștință de vreo abatere trebuiau să anunțe. Dacă răspunsul lor era „Axios, Axios, Axios” („E demn, e demn, e demn”), concurentul întrunea condițiile morale pentru a se înscrie în competiția olimpică.

Cu două zile înainte de începerea Jocurilor, se pleca din Elis de-a lungul coastei spre Olympia, drumul fiind parcurs pe jos, pe *Calea Sacră* sau *Calea Olimpică*. Concurenții aduceau jertfe zeilor pentru a fi favorizați în competiție, iar victoriile lor erau dedicate întotdeauna zeilor protectori.

În privința programului competiției sportive de la Olympia există mai multe variante. De fapt, nu se poate spune cu exactitate cum a evoluat programul de concurs, cunoaștem doar că, începând cu secolul al V-lea î.Hr., calendarul era mai compact și mai complet decât la edițiile inaugurale.

Jocurile s-au desfășurat pe parcursul unei zile până în anul 684 î.Hr., când durata competiției a fost extinsă la trei zile, iar de-a lungul timpului, mai precis în secolul al V-lea î.Hr., s-a ajuns la o perioadă de cinci zile. Prima zi era dedicată procesiunii religioase și jertfelor (se sacrificau 100 de vite) aduse în onoarea lui Zeus și a celor mai importanți zei din panteonul elen, în următoarele trei zile se desfășurau probele sportive, iar în ultima zi avea loc ceremonia de închidere a Jocurilor, parada învingătorilor și banchetul fastuos oferit acestora în pritaneu.

La începutul competiției, concurenții depuneau *Jurământul* în fața altarului lui Zeus, făgăduind să ia parte la Jocuri într-un mod onorabil, respectând regulile, iar arbitrii – hellanodikai, promiteau că vor judeca obiectiv și vor păstra confidențialitatea în ceea ce privește viața privată a concurenților. În fața altarelor lui Zeus și al Herei era aprinsă o *Flacăra*, simbolul soarelui și al vieții, care ardea pe toată durata Jocurilor. Flacăra simboliza focul furat zeilor, de la Hefaistos, de către Prometeu. El era fiul titanului Iapet și al nimfei Climene (în mitologia greacă) și a luat apărarea muritorilor împotriva lui Zeus, care îi privase pe aceștia de foc.

PROGRAMUL ȘI PROBELE ÎNTECERILOR OLIMPICE

La prima ediție din anul 776 î.Hr., întrecerea a constat numai în proba de sprint „**dromos**” (un stadium sau stadion, adică 192,27 m). Mai târziu au fost introduse probele de alergare „**diaulos**” (două stadia) și „**dolichos**” (7-24 stadia), luptele, pugilatul (predecesorul boxului), pancrațiul (o combinație între lupte și pugilat), pentatlonul (săritura în lungime, aruncarea suliței și a discului, alergarea de viteză și lupte), cursele de care (curse de cvadrigă), întrecerile hipice și alergarea oamenilor în armură (hopliții).

Periodic, au fost introduse noi întreceri sportive în programul Jocurilor Olimpice antice, după cum urmează:

776 î.Hr.	cursa de un stadium (192,27 m) – dromos
724 î.Hr.	cursa de două stadia – diaulos
720 î.Hr.	cursa de 7-24 stadia (distanță mare) – dolichos
708 î.Hr.	luptele și pentatlonul
688 î.Hr.	pugilatul
680 î.Hr.	cursele de care, cu patru cai – cvadrigă
648 î.Hr.	pancrațiul și întrecerile hipice
632 î.Hr.	concursurile pentru tineri și adolescenți (efebi) cu vârste cuprinse între 12 și 17 ani. Se organizau în a doua zi a Jocurilor, tinerii concurând la pentatlon, lupte, pancrațiu, întreceri hipice, dar și în proba de alergare.
520 î.Hr.	alergarea în armură (hopliții), pe 2-4 stadia (400-800 m)
408 î.Hr.	cursele de care trase de doi cai

Cursa de un stadium – **dromos** - era spectaculoasă și datorită faptului că învingătorul era declarat **eponim** (magistrat) fapt care îi permitea să dea numele său Olimpiadei (interval care însuma 1.457 de zile, 10 ore și 40 de minute).

Pentatlonul era considerat cea mai dificilă probă care solicita diferite părți ale corpului să depună un efort fizic susținut. Probele se desfășurau în stadion, după-amiaza. Concurenții trebuiau să alerge, să se lupte, să sară în lungime, să arunce discul și sulița. Sportivul care câștiga trei din cele cinci probe era declarat învingător. Legenda spune că fondatorul acestei probe ar fi fost Iason, conducătorul faimoasei expediții a argonauților plecați în căutarea Lânii de aur din Colhida. Potrivit aceleiași legende, primul câștigător la pentatlon ar fi fost Peleus, tatăl semizeului Ahile, personajul principal al „*Iliadei*”, cel mai mare erou al Războiului Troian. Savantul și filosoful grec Aristotel recomanda pentatlonul, spunând că „*învingătorul pentatlonului este cel mai iscusit atlet și a fost dăruit de zei cu forță, iuțeală, îndemânare și curaj pentru a învinge*”.

Aruncarea discului, una dintre probele pentatlonului, se executa fără o încălzire preliminară, cu un disc de piatră, fier, plumb sau bronz, care avea aceeași formă cu cel din zilele noastre și cântărea între 4 și 5 kg. La început toți concurenții foloseau același disc.

Aruncarea suliței se executa la distanță și la țintă (aceasta din urmă, în două variante: din picioare, de pe loc și din alergare, de pe cal).

La **săritura în lungime de pe loc și cu elan**, sportivii țineau în mâini niște greutateți (gantere) de piatră sau de plumb, pentru a-și îmbunătăți elanul, lungimea și precizia aterizării. Concurenții aveau dreptul la cinci sărituri, fiind acompaniați de cântecul flautului.

Luptele se desfășurau în stadion, pe o suprafață marcată cu un cerc. Înainte de intrarea în competiție, luptătorii se dădeau pe corp cu ulei de măsline și se acopereau cu nisip fin. După întrecere, pentru îndepărtarea de pe corp a amestecului noroios de praf, ulei, transpirație și deseori sânge, concurenții foloseau un instrument curbat, denumit „**strigiliu**”. Luptele la greci aveau două variante: lupta în picioare cu mâinile goale (unde câștigător era cel care

își trântea adversarul de trei ori de pământ) și lupta la sol (în care învinsul ridica mâna dreaptă cu arătătorul întins).

Alergarea de viteză se desfășura pe distanța de un stadium, adică 192,27 m.

Pugilatul era unul din cele mai vechi sporturi ale grecilor și reprezenta o luptă cu pumnii neacoperiți de mănuși. Măinile pugiliștilor erau înfășurate cu pânză, iar încheieturile erau susținute de niște curelușe moi numite „**himantes**”. Momentul în care unul din pugiliști se declara învins, prin întinderea mâinii cu degetul mare ridicat, reprezenta semnul că lupta s-a încheiat.

Pancrațiul era o probă sportivă dură, în cadrul căreia erau permise diferite prize și lovituri. Scopul final al acestei probe era scoaterea adversarului din luptă, folosind toate mijloacele forței fizice. Grecii credeau că a fost fondat de către celebrul războinic și erou atenian Tezeu (fiul regelui Egeu), atunci când, după o luptă acerbă, l-a învins pe Minotaur (bestia feroce pe jumătate om și pe jumătate taur) în labirintul de sub palatul regelui Minos din Cnossos.

Alte probe în care concureau vechii greci erau: **cursa de care** (cvadrigă – care pe două roți trase de patru cai) și **întregerile hipice** care se desfășurau pe hipodrom, dar și **alergarea în armură** (echipamentul cântărea în jur de 27 kg) – infanteriști, echipați cu jambiere de pânză sau piele pentru a-și proteja picioarele, căști din piele sau metal și arme folosite pentru atac sau apărare (lănci și scuturi mari). Întregerile hipice se desfășurau pe o distanță de șase stadii (sub 1.200 m) și erau împărțite în două categorii: mânji și iepe. Specifică acestor probe era alergarea călărețului alături de cal în ultima parte a cursei.

În **cursa de care**, cununa din ramuri de măslin sălbatic era oferită calului, iar campion olimpic era considerat proprietarul cvadrigei (nu cel care concursa și conducea carul). Astfel, pe lista învingătorilor se regăseau nume de împărați, tirani sau femei.

PREMIERA ÎNVIŢĂTORILOR LA JOCURI

Învingătorii primeau cununi din ramuri de măslin sălbatic – „**kotinos**” (începând cu anul 752 î.Hr.), care erau tăiate de efebi (adolescenţi) cu o seceră de aur, din măslinul lui Heracles, situat în faţa templului lui Zeus. De asemenea, imediat după proba la care concureau, primeau o panglică roşie de lână – „**taenia**”, pe care o aşezau în jurul capului şi al mâinilor, precum şi o frunză de palmier, un alt simbol al victoriei. O statuie a celebrului sculptor şi teoretician Policlet, datând din a doua jumătate a secolului al V-lea î.Hr., înfăţişa un învingător care avea panglica pusă în jurul capului. O copie din bronz a acestei statui, denumită „*Diadoumenos*” se află la intrarea în Muzeul Olimpic din Lausanne, Elveţia.

Dorinţa puternică de a triumfa la Jocuri şi de a câştiga cununa din ramuri de măslin sălbatic producea apreciere şi admiraţie, care se reflectau asupra concurentului, a familiei din care provenea, dar şi a cetăţii pe care o reprezenta.

Învingătorii erau adoraţi de mulţimea care se mândrea cu ei, li se ridicau statui, li se dedicau poeme, iar la întoarcerea acasă aveau parte de o primire solemnă. Zidul înconjurător al cetăţii era spart simbolic, iar aceştia intrau într-un car triumfal. Se spune că cetatea care avea un campion la Jocurile Olimpice nu avea nevoie de prezenţa zidurilor şi a porţilor. Locuitorii cetăţilor se simţeau îndreptăţiţi să

creadă că au fost favorizați de zei atunci când unul dintre ei cucerea titlul olimpic.

Onorurile care li se aduceau campionilor erau atât de mari încât legislatorul atenian Solon (cca. 638-558 î.Hr.), considerat unul dintre cei „Șapte Înțelepți” ai Greciei antice, a inițiat unele reglementări pentru ca manifestările să nu depășească limitele decenței. Campionii olimpici primeau daruri constând în amfore pline cu ulei de măsline, diverse bunuri și se bucurau de faimă pe toată durata vieții, fiind considerați semizei și înălțați la rangul de eroi.

Pe parcursul a 1.172 de ani s-au desfășurat 293 de ediții ale Jocurilor Olimpice antice, cu peste 4.000 de campioni olimpici. Însă, doar numele a 921 de câștigători au rămas cunoscute până în prezent. Primul document oficial cu numele campionilor olimpici datează din anul 776 î.Hr.. Filosoful grec Hippias din Milet (sec. V î.Hr.) a fost cel care a început să consemneze numele campionilor olimpici, inițiativa sa fiind preluată ulterior de către Aristotel, unul dintre cei mai importanți filosofi ai Greciei antice.

Jocurile Olimpice antice s-au remarcat prin faptul că aprecierea și reputația erau îndreptate numai spre învingător, numele sportivilor clasați pe locurile doi și trei nu erau reținute. La aceste Jocuri Olimpice spiritul de echipă nu exista, participarea fiind individuală.

Câștigătorul cursei de un stadium dădea numele respectivei ediții a Jocurilor Olimpice. Sportivul Koroibos din Elis, de meserie bucătar, a fost primul învingător la Jocurile Olimpice antice, în proba de viteză dromos (192,27 m).

Cel mai renumit alergător al Jocurilor Olimpice din Antichitate, care a acumulat 12 victorii olimpice într-o carieră sportivă de 26 ani, mai precis timp de patru ediții (în perioada

164-152 î.Hr.) a fost Leonidas din Rhodos. El a câștigat la fiecare ediție trei probe atletice: un stadium, diaulos și alergarea în armură.

Milon din Crotona (Italia de sud), un elev al filosofului Pitagora, a fost cel mai bun luptător al lumii antice grecești din a doua jumătate a secolului VII î.Hr.. El a fost încoronat de șase ori la Olympia (540-516 î.Hr.), de șapte ori la Jocurile Pytice, de nouă ori la Nemeene și de 10 ori la cele Istmice. Un exemplu de dinastie de olimpionici este familia lui Diagoras din Rhodos, care a fost cel mai bun pugilist din perioada antică, anul 464 î.Hr., ulterior fiul și nepotul acestuia au devenit și ei „olimpionike”.

Kyniska, fiica regelui Spartei – Archidamos, a fost prima campioană olimpică. Ea deținea o cvadrigă care a câștigat la Jocurile celei de a 96-a și 97-a Olimpiade, între anii 396-392 î.Hr.. Ulterior, în onoarea ei a fost construit un monument la Olympia, chiar dacă femeilor nu le era permisă prezența la Jocurile Olimpice, în cursele de care, la aceste curse era declarat câștigător proprietarul cailor și nu cel care conducea carul.

Teogene din Thasos a acumulat aproximativ 1.300 de victorii, în 22 de ani, la întrecerile de pugilat și pancrațiu. Împreună cu Milon din Crotona au fost considerați de către vechii greci cei mai puternici oameni de pe Pământ, după Heracles.

După cucerirea Greciei de către Imperiul Roman și alți concurenți au avut oportunitatea de a participa la Jocurile din Olympia, iar din anul 212 î.Hr. ele au devenit internaționale depășind granițele țării. Odată cu adoptarea Jocurilor Olimpice antice de către romani, femeilor li s-a permis participarea în cursele de care, iar premiile constau în cununi din ramuri de măslin, participarea la sacrificarea vitelor în onoarea zeiței Hera, precum și dreptul de a avea o lucrare artistică care să le immortalizeze chipul.

JOCURILE OLIMPICE ȘI ARTA

La Jocurile din Olympia, pe lângă competițiile sportive, se desfășurau întreceri ale artelor, istoriei, teatrului și muzicii. Jocurile Olimpice atrăgeau deopotrivă scriitori și poeți, care recitau din operele lor în fața a mii de ascultători din întreaga lume elenă. Se spune că Herodot din Halicarnas, supranumit „părintele istoriei”, a citit prima oară din lucrarea sa „Istoriei” la Olympia.

Din frumusețea și eleganța întrecerilor sportive de la Olympia s-au inspirat cei mai de seamă artiști ai Eladei, ale căror opere au dăinuit de-a lungul secolelor. Marile muzee ale lumii consacră vaste spații expoziționale epocii antice grecești prin expunerea nenumăratelor sculpturi din piatră, marmură și bronz. Un exemplu este copia din marmură a sculpturii din bronz „Discobolul” a lui Miron, care se află în prezent la Muzeul Național din Roma. Această statuie surprinde atletul în momentul lansării discului, una din probele pentatlonului olimpic antic.

Personalități ilustre ale Antichității au participat, în calitate de concurenți, la diferite ediții ale Jocurilor de la Olympia, cum ar fi: matematicianul și filosoful Pitagora (sec. VI î.Hr.) la pugilat, poetul grec Euripide, supranumit „*poetul tragic prin excelență*” (sec. V î.Hr.) și filosoful

Platon (discipol al lui Socrate și învățător al lui Aristotel) la lupte, în secolul IV î.Hr.. Platon afirma „muzica este pentru suflet la fel cum exercițiul fizic este pentru trup”. Învingătorilor li se dedicau poeme lirice și ode numite **epinicii**. Poeții greci dedicau numeroase ode triumfului, virtuții morale și fizice, demonstrate de către eroii stadioanelor, palestrelor și gimnaziilor. Pindar, celebrul poet antic din Teba (512-438 î.Hr.), a compus în cinstea învingătorilor de la Jocurile circuit, celebrele „*Ode triumfale*” împărțite în patru cărți „*Olimpicele*”, „*Pyticele*”, „*Istmicele*” și „*Nemeenele*”. El este cel care a scris ode timp de 52 de ani, cele mai multe fiind dedicate învingătorilor olimpici la întrecerile hipice sau la cele de cvadrigă.

Notorietatea Jocurilor și dorința concurenților de a reveni victoși în cetățile lor i-a determinat și pe cei din exteriorul Eladei să solicite dreptul de a lua parte la ele, sperând să fie admiși și să poată triumfa. Împăratul roman Nero nu a rezistat ispitei de a concura la Jocurile de la Olympia în cursele de care. Prin urmare, în anul 67 d.Hr., profită de puterea lui politică și iese, pe nedrept, învingător în cursa de care cu 10 cai – falsificând rezultatele. El a obținut șase victorii olimpice la o singură ediție.

APUSUL JOCURILOR OLIMPICE ANTICE

Jocurile Olimpice au luat ființă cu aproximativ 800 de ani înainte de nașterea lui Iisus Hristos și au continuat aproape 400 de ani după moartea acestuia.

După secolul al IV-lea d.Hr., principiile după care se ghidau cei care organizau întrecerile olimpice încep să fie încălcate. Epoca de glorie a culturii grecești începea să apună și, odată cu ea, decad și Jocurile de la Olympia. Exercițiul fizic s-a transformat tot mai mult din mijloc în scop în sine. Au apărut concurenții profesioniști care și-au făcut o ocupație din participarea la competiția olimpică.

Jocurile s-au desfășurat mai bine de un mileniu, până în anul 394 d.Hr., atunci când împăratul roman Teodosiu I (Imperiul Roman de Răsărit), susținător entuziast al creștinismului, le-a interzis, considerându-le manifestări ale unor ritualuri păgâne.

Toate clădirile din Olympia au fost arse și ruinate prin ordinul lui Teodosie al II-lea în anul 424 d.Hr. (după alte surse 426 d. Hr.). La distrugerea vestigiilor de către oameni s-au adăugat numeroasele jafuri (se spune că statuia lui Zeus a fost transportată la Constantinopol unde i s-a pierdut urma), precum și dezastrelor naturii (cutremure,

inundații, alunecări de teren). Astfel, orașul Olympia, locul de desfășurare al Jocurilor Olimpice antice, a fost dat uitării. Abia 1.500 de ani mai târziu, la jumătatea secolului al XIX-lea (1875-1881), o echipă germană de specialiști, condusă de Ernst Curtius, a descoperit în urma unor lucrări arheologice minunata comoară a Olympiei. Iar din anul 1896, când omenirea redescoperea o parte din valorile educaționale ale Jocurilor Olimpice, ele aveau să fie reînviată la inițiativa baronului francez Pierre de Coubertin.

Succesul Jocurilor Olimpice antice a constat în bucuria și dragostea grecilor pentru competiție, respectul pentru frumusețea fizică și spirituală, precum și lupta dreaptă pentru echilibrul minții, trupului și spiritului în viața lor. Strălucirea Jocurilor de la Olympia rezidă în ideea neasemuită, unică în lume, de a cinsti frumusețea și armonia corpului uman, caracterul onest și incoruptibil al luptei, energia și curajul întrecerii.

*„Ceea ce este cultura pentru
umanitate este Olimpismul
pentru sport.”*

Pierre de Coubertin

II

RENAȘTEREA JOCURILOR OLIMPICE

RENAȘTEREA JOCURILOR OLIMPICE

Pe parcursul secolelor în care Jocurile Olimpice și-au întrerupt desfășurarea, amintirea lor s-a păstrat, totuși, în conștiința oamenilor. Jocurile din Grecia antică au avut o influență semnificativă asupra culturii din întreaga lume.

În perioada renașcentistă a Europei (sfârșitul Evului Mediu, în secolele al XV-lea și al XVI-lea), marii erudiți evocau în scrierile lor imaginea glorioasă a Jocurilor Olimpice antice și încercările de reluare a acestora. Preocuparea pentru reluarea acestor Jocuri a fost determinată de atenția pe care oamenii *Renașterii* o acordau Antichității greco-latine. După perioada opresivă a Evului Mediu, oamenii au constatat că viața lor socială, dar și cea culturală era mult mai săracă fără Jocurile Olimpice, iar reluarea lor devenea înaintea de toate un ideal și apoi o necesitate. Astfel, Jocurile Olimpice au reapărut dispersat, de-a lungul secolelor XVII – XIX, într-un număr redus, fiind delimitate local și desfășurându-se pe o perioadă scurtă de timp. Abia pe la jumătatea secolului al XIX-lea, încercările de reluare a Jocurilor Olimpice antice sub o formă modernă – dar menținând principiile fundamentale inițiale, și-au găsit ecoul prevăzut de promotori.

Au avut loc mai multe încercări, în momente și locuri diferite, pentru a se reînnoa tradiția Jocurilor Olimpice. Istoria ne confirmă că ideea de reluare a „Jocurilor Olimpice” a fost prezentă permanent în conștiința oamenilor, concretizându-se din timp în timp, sub forma unor festivaluri sportive în diferite țări precum: Marea Britanie, Grecia, Germania, Franța etc.

Începând cu secolul al XVII-lea (1601-1612, d.Hr.) au luat ființă „*Jocurile Olimpice Cotswold*”, care se bazau pe ideile avocatului Robert Dover, având principii similare cu cele ale Jocurilor Olimpice antice. Inițial, aceste Jocuri aveau loc în același timp cu celebrarea Trinității, lângă Chipping Campden

(un oraș mic situat între districtul Cotswold și Gloucester) din Marea Britanie. „*Jocurile Olimpice Cotswold*” s-au desfășurat timp de aproximativ 200 de ani și au vrut să renască glorioasa epocă de aur a Jocurilor Olimpice antice.

O altă încercare de reluare a Jocurilor Olimpice antice i-a aparținut unui poet grec, Panagiotis Soutsos (a fost și editor de ziar). Acesta, în anul 1834, i-a trimis primului ministru grec de la acea vreme un memorandum în care susținea readucerea în prim plan a Jocurilor circuit sau Panelene.

Soutsos vedea aceste competiții ca pe un posibil factor de legătură pentru grecii răspândiți prin toate colțurile Europei. În anul 1836, împreună cu un grup de erudiți greci, Soutsos sugera ca modelul de organizare să fie preluat din Antichitate, iar orașele Atena, Tripoli, Idra și Mesolonghi să găzduiască competițiile pentru a reaminti de eliberarea Greciei de sub dominația otomană. Jocurile urmau să înceapă pe data de 25 martie (sărbătoare religioasă – Buna Vestire și Ziua Națională a Greciei) și să se desfășoare la un interval de patru ani. Chiar dacă, la început, primul ministru, dar și regele Otto al Greciei s-au arătat dispuși să-l susțină pe Soutsos, sprijinul nu a venit, poate și din cauza situației politico-economice destul de dificile din Grecia acelor ani. Zece ani mai târziu, Soutsos a făcut din nou apel la rege și guvern pentru reluarea Jocurilor Olimpice, însă din nou fără niciun rezultat. A existat însă cineva care a tresărit la ideea lui Soutsos, Evanghelie Zappa (1800-1865), un negustor grec stabilit în România, în anul 1833. Acesta i-a sugerat, în anul 1858, regelui Otto al Greciei ideea de renaștere a Jocurilor Olimpice. Zappa își făcuse publică poziția despre reluarea Jocurilor Olimpice încă din anul 1843, însă își va transpune în realitate visul abia în anul 1859, când a donat fondurile necesare pentru organizarea acestei competiții și pentru construcția unor edificii.

Un loc important în istoria Mișcării Olimpice au avut-o „*Jocurile Olympian*” organizate în orașul Much Wenlock din Shropshire, Marea Britanie de către dr. William Penny Brookes, începând cu anul 1850. În Marea Britanie, ideea apariției unei competiții sportive intitulate „*Jocurile Olympian*” s-a dezvoltat rapid, de la nivel local la cel regional și apoi, național. Astfel, în anul 1865, Brookes, împreună cu doi colaboratori, a înființat, la Liverpool, Asociația Națională Olimpică, care a avut misiunea de a organiza în anul 1866, la Londra, „*Jocurile Olympian*”. Văzând această dezvoltare impresionantă în propria țară, William Penny Brookes a avut curajul, la începutul anului 1880, să trimită o scrisoare regelui George I al Greciei în care îi solicita sprijinul pentru organizarea unei competiții olimpice internaționale. Răspunsul regelui a fost afirmativ, dar conjuctura politică a fost nefavorabilă organizării ei. Doi ani mai târziu, William Penny Brookes a aflat din ziare despre baronul

William Penny Brookes

Pierre de Coubertin și ideile sale. Cei doi au început să corespundă prin scrisori, iar în anul 1890 Brookes l-a invitat pe Coubertin la Much Wenlock, în Marea Britanie, ca să asiste la „*Jocurile Olympian*”. Până să-l cunoască pe Brookes, Coubertin nu a fost interesat să reinstaureze Jocurile Olimpice antice într-o lume modernă. Baronul a fost pasionat cu precădere de educația prin sport. Descoperind instituția olimpică antică, Coubertin a găsit în acest proiect o modalitate prin care să pună în aplicare filosofia legată de sport, individ și societate. Aceste „*Jocuri Olympian*” au avut un impact semnificativ asupra perspectivelor și activităților baronului Pierre de Coubertin, inițiatorul renașterii Jocurilor Olimpice moderne.

Toate Jocurile organizate între secolele XVII – XIX au fost predecesoarele ideii de reluare a tradiției olimpice. Dar cel care a urmărit și a reușit să pună în aplicare ideea de renaștere a Jocurilor Olimpice a fost educatorul francez, baronul Pierre de Coubertin, în secolul al XIX-lea. El a beneficiat de conjunctura favorabilă pentru a transpune în realitate o idee apărută cu aproape un secol în urmă și dezvoltată de la o generație la alta.

EVANGHELIE ZAPPA

Evangelie Zappa (1800-1865) a fost un negustor grec născut în localitatea Labova din Epirul de Nord (azi în Albania), care s-a stabilit în anul 1833 în România, la Broșteni, o localitate situată în județul Ialomița, la 60 de km de București.

Realizările lui Zappa în diverse domenii nu au trecut neobservate de-a lungul timpului, însă azi sunt prea puțin cunoscute de publicul larg. Puțină lume știe că Evangelie Zappa a slujit arta și literatura. El a contribuit la editarea unor lucrări literare fundamentale cum ar fi: „*Gramatica limbii române*” scrisă de Timotei Cipariu și „*Dicționarul limbii române*” elaborat de A. T. Laurian și I. C. Massim. De asemenea, el a contribuit la fondarea Societății Literare Române, cunoscută sub denumirea

de „*Academia Română*”, la traducerea unor opere ale clasicilor greci și latini, la fondarea unor școli, lăcașe de cult, așezăminte de artă, știință și sport în România, Grecia și Albania.

Evangelie Zappa

Renașterea Jocurilor Olimpice în țara sa de origine, Grecia, a fost cea mai mare contribuție a sa la istoria modernă a Jocurilor.

În anul 1858, Zappa i-a propus regelui Otto al Greciei (primul rege al Greciei moderne) „*Restaurarea Jocurilor Olimpice, care să fie celebrate la fiecare patru ani, după învățăturile vechilor greci, strămoșii noștri*”. Zappa voia să impună epocii moderne spiritul Jocurilor Olimpice antice. Acestea au fost organizate și limitate doar cu participare grecească, după modelul celor din Antichitate.

Astfel, Jocurile Olimpice au renăscut pe pământul elen în anul 1859, la Atena. Guvernul grec a solicitat ca acestea să se desfășoare concomitent cu expozițiile industriale și agricole. Zappa a schițat și finanțat construcția unui complex expozițional în Atena, denumit „*Stabilimentul Olimpicelor*”, cunoscut sub numele de „*Zappeion*” (inaugurat în același an cu Ateneul Român – 1888), una dintre cele mai importante clădiri din istoria Greciei Moderne (fiind utilizată pentru discursuri politice, semnări de tratate internaționale, manifestări publice etc.). În fața Zappeionului, în partea stângă, a fost amplasată o statuie a lui Evanghelie Zappa, realizată de către sculptorul Ioan Coso, cioplită din marmură de Pendeli. În timpul primei ediții a Jocurilor Olimpice de la Atena (1896), în Zappeion s-au desfășurat competițiile de scrimă, iar la ediția olimpică din 2004 de la Atena, a găzduit centrul de presă.

Deși dorința lui Zappa a fost ca Jocurile să se organizeze la un interval de patru ani, ca și cele din Antichitate, aceasta nu s-a putut materializa. Jocurile au avut o participare modestă din punct de vedere numeric, un caracter limitat (doar pentru cetățenii greci) și s-au desfășurat la intervale neregulate de timp. Cunoscute sub numele de „*Olimpicele*”, acestea s-au desfășurat în anii 1859, 1870, 1875 și 1889 (după alte surse 1888), fiind organizate de către urmașii lui Zappa.

În localitatea Broșteni se găsesc ruinele fostului conac al lui Evanghelie Zappa, monumentul funerar al acestuia (aflat în fața altarului bisericii) și al fraților săi, precum și Biserica „Sf. Nicolae”, la construcția căreia a contribuit.

Jurnalistul român Victor Bănciulescu, într-unul dintre articolele sale, sublinia importanța pe care filantropul grec a avut-o la renașterea fenomenului olimpic: „Cu ideea sa născută pe teritoriul României, Evanghelie Zappa își merită locul în panteonul olimpic.”

PIERRE DE COUBERTIN ȘI VISUL SĂU

În iarna anului 1892, în aula Universității Sorbona din Paris, Pierre de Coubertin (1863-1937) a susținut un discurs cu tema „*Exercițiul fizic în lumea modernă*”. El și-a făcut publică intenția de a reînvia Jocurile Olimpice antice, dar nimeni la vremea aceea nu și-a imaginat măreția ideii.

Pregătind terenul pentru renașterea Jocurilor Olimpice moderne, Pierre de Coubertin a studiat istoria organizării și desfășurării Jocurilor din Grecia antică. El susținea folosirea tradițiilor din acele timpuri ca sursă de inspirație pentru lumea contemporană, însă ele trebuiau adaptate nevoilor societății actuale. Pierre de Coubertin a apelat la sport ca la un factor de întărire a păcii și armoniei între națiuni. Când a luat această inițiativă de renaștere a Jocurilor Olimpice, după modelul celor din Antichitate, Pierre de Coubertin a subliniat faptul că, aceste întreceri trebuie să

Pierre de Coubertin

fie universale. Văzând că ideea a fost apreciată și beneficiind de o conjunctură prielnică, Coubertin a convocat în anul 1894 un Congres Internațional Athletic la Universitatea Sorbona din Paris, Franța, unde a fost dezbătută această cauză. Auzind de ideea reluării Jocurilor Olimpice, regele George I al Greciei i-a scris lui Coubertin și l-a rugat să accepte la acel Congres un reprezentant al Greciei, pe scriitorul Demetrius Vikelas.

Un număr de 79 de delegați, reprezentând 49 de organizații sportive din 12 țări au sprijinit în unanimitate decizia de a se organiza primele Jocuri Olimpice moderne.

La acel Congres Internațional Athletic, la data de 23 iunie 1894, s-a constituit Comitetul Internațional Olimpic și, odată cu acceptarea ideii de organizare a Jocurilor Olimpice, s-a născut Olimpismul modern – fenomen care a generat Mișcarea Olimpică. Greciei i-a fost încredințată onoarea de a organiza prima ediție a Jocurilor Olimpice moderne, la Atena, în primăvara anului 1896.

Demetrius Vikelas a devenit primul Președinte al C.I.O. (1894 – 1896), iar Pierre de Coubertin a fost ales în funcția de Secretar General.

În acel an – 1894, baronul Pierre de Coubertin explica decizia sa de reluare a Jocurilor Olimpice în felul următor: „*De ce am reînviat Jocurile? Pentru a înnobila și întări sportul, pentru a-i asigura independența și longevitatea și pentru a-l ajuta să-și îndeplinească rolul său educativ într-o societate modernă*”.

Pierre de Coubertin a reușit să implice în fenomenul olimpic mai multe personalități proeminente ale acelor vremuri: colonelul Viktor Gustaf Balck din Suedia – supranumit „părintele sportului suedez”, Jiri Stanislav Guth-Jarkovsky – promotor al sportului în Bohemia (azi Republica Cehă), William Milligan Sloane – fondatorul și primul președinte al Comitetului Olimpic American, generalul Alexei Dmitrijewitsch Butowsky din Rusia – membru fondator al C.I.O. etc..

În anul 1896, părintele și sufletul Olimpismului modern, baronul Pierre de Coubertin, a fost ales Președinte al C.I.O., funcție în care a rămas până în anul 1925. El se va stinge din viață în anul 1937 la Geneva în Elveția.

Se poate spune că ideea reluării Jocurilor Olimpice nu s-a stins niciodată, în tradiția populară greacă competițiile sportive având o mare faimă, însă Mișcarea Olimpică, așa cum e cunoscută în prezent, se datorează promotorilor din secolul al XIX-lea: Dover, Soutsos, Zappa, Brookes, Coubertin și Vikelas. Fiecare dintre ei a contribuit la dezvoltarea și transpunerea în realitate, pas cu pas, a ideii de restabilire a instituției olimpice antice și de aceea pot fi numiți drept fondatori ai Jocurilor Olimpice moderne.

OLIMPISM

„Fenomen universal prin excelență, punte de întâlnire egală și dreaptă între popoare, Olimpismul polarizează în același timp cele mai nobile ambiții naționale, mobilizând cunoștințe și energii, înmănunchind emoții și speranțe.” Lia Manoliu

Când a apărut acest fenomen, care se adresează rațiunii și fizicului uman?

Termenul „Olimpism” nu a fost folosit în Antichitatea greacă, este un termen filosofic modern, care a apărut odată cu renașterea Jocurilor Olimpice.

Olimpismul și-a asumat modelul „*idealului armonic al secolului de aur*” al lui Pericle (general, orator și om de stat atenian) și a adoptat ideea lui dr. Thomas Arnold (educator și istoric englez) potrivit căreia tânărul își făurește singur propria personalitate pe baza unui complex de valori pus în acțiune prin practicarea sportului.

Considerat părintele Olimpismului, Pierre de Coubertin a prevăzut că această impunătoare stare de spirit, fondată pe principiile „*Chartei Olimpice*”, va dăinui în timp, aducându-și contribuția la perfecționarea omului și la armonizarea relațiilor sociale.

Pierre de Coubertin și generația sa au reușit să revoluționeze Olimpismul, acreditându-l drept unul dintre reperele spirituale ale epocii moderne. Ei au abordat fenomenul prin prisma universalității sale și au privit Jocurile Olimpice, Mișcarea Olimpică și Olimpismul ca pe o componentă necesară a istoriei civilizației.

Olimpismul nu este un ansamblu socio-economic, nici ideologie, nici sistem politic sau religie, acesta reprezintă în mod fundamental:

- o stare de spirit, o valoare a vieții, o viziune general-umană;
- o instanță de „noblețe și puritate morală”, o școală a caracterului;
- o întrecere a eului cu sine însuși;
- efortul de a ridica concepția omului despre onoare și demnitate la înălțimea entuziasmului fizic;
- afirmarea neîncetată a omului.

Baronul Pierre de Coubertin și asociații săi au redactat principalele obiective ale Mișcării Olimpice:

- de a promova dezvoltarea calităților fizice și morale, care servesc ca bază pentru sport;
- de a atrage tinerii către sport, în vederea unei mai bune înțelegeri și a dezvoltării prieteniei;
- de a promova principiile olimpice în întreaga lume;
- de a aduna, o dată la patru ani, sportivi de pe glob pentru a sărbători cel mai mare festival sportiv – Jocurile Olimpice.

Astăzi, Charta Olimpică definește Olimpismul ca fiind o *filosofie de viață, înălțând și combinând într-un ansamblu echilibrat calitățile corpului, voinței și minții. Asociind sportul culturii și educației, Olimpismul încearcă să creeze un mod de viață bazat pe bucuria aflată în efort, valoarea educativă a bunului exemplu și respectarea principiilor etice fundamentale universale. Scopul Olimpismului este de a plasa peste tot sportul în serviciul dezvoltării armonioase a omului, încurajând crearea unei societăți pașnice, preocupată de păstrarea demnității umane.*

De asemenea, au fost definite valorile fundamentale ale Olimpismului:

- dezvoltarea ființei umane, echilibrate din punct de vedere fizic, psihic și spiritual;

- stabilirea unei legături între sport, cultură și educație;
- stabilirea unui mod de viață bazat pe bucuria aflată în efort;
- respectarea principiilor etice și fundamentale universale;
- dezvoltarea armonioasă a omului;
- crearea unei societăți pacifiste;
- respectul față de demnitatea umană;
- construirea unei lumi noi mai bune, prin implicarea tinerilor în competițiile sportive;
- practicarea sportului fără nicio discriminare;
- înțelegerea reciprocă, în spiritul prieteniei și fair-play-ului.

Implementarea valorilor fundamentale ale Olimpismului (exelența, prietenia, respectul, echilibrul, toleranța, spiritul de fair-play și cel de echipă etc.) pregătește omul în formare pentru a se integra în societate, folosind principiile democrației în comportamentul cotidian.

Pierre de Coubertin, în cartea sa „Memorii olimpice”, afirma despre Olimpism că „*devine o școală a nobleții și purității morale, a rezistenței și energiei psihice numai dacă cinstea și altruismul sportiv sunt tot atât de dezvoltate ca vigoarea musculară*”.

În esență, Olimpismul include totalitatea ideilor acceptate de către membrii Mișcării Olimpice, asupra modului în care sportul poate fi pus în slujba dezvoltării armonioase a omului și a creării unei societăți avansate.

DEZVOLTAREA DURABILĂ A MIȘCĂRII OLIMPICE

„Sportul consacră o etică și un sistem de valori care îi sunt proprii. El întruchipează o sportivitate fondată pe competiție loială, respect, prietenie, lupta pentru excelență și eliminarea oricărei forme de obstacol. Mediul, ca și sportul, nu cunoaște frontiere, nicio limitare teritorială. Sportivii, în calitatea lor de actori principali ai mișcării sportive, sunt chemați să fie modele. Trebuie să luptăm pentru a atinge cele mai nobile obiective, a ne ajuta comunitățile și – chiar mai important – mediul de care depindem cu toții.”

din Mesajul Directorului Executiv al Programului Națiunilor Unite pentru Mediu

Mediul înconjurător este al treilea pilon al Olimpismului, iar starea sa ne privește pe toți, în calitate de sportivi, antrenori, oficiali, dar și de cetățeni responsabili. A avea un comportament ecologic înseamnă a fi prietenos cu mediul, a-i consuma rațional resursele, a nutri respect față de tot ceea ce este natural și curat.

Sportul și mediul sunt inseparabile, relația lor fiind marcată de câteva momente semnificative:

- **1972**, J.O. de vară de la München. Reprezentanții Comitetelor Naționale Olimpice au adus și au plantat în Parcul Olimpic câte un arbust din țara lor;
- **1992**, J.O. de vară de la Barcelona. A fost semnat de către Comitetele Naționale Olimpice „Pachetul pentru Terra”;
- **1994**, J.O. de iarnă de la Lillehammer. A fost semnat acordul de colaborare între C.I.O. și Programul Națiunilor Unite pentru Mediu;
- **1996**, J.O. de vară de la Atlanta. Au fost modificate prevederile Chartei Olimpice pentru a conchide un paragraf referitor la protecția mediului „...C.I.O. veghează ca J.O. să se deruleze în

mod responsabil față de problemele de mediu”. A fost creată, de asemenea, comisia „Sport și Mediu” în cadrul C.I.O.;

- **1999**, a fost adoptată „Agenda 21 a Mișcării Olimpice”;
- **2000**, J.O. de vară de la Sydney. Integrarea problemelor mediului în procesele decizionale;
- **2002**, J.O. de iarnă de la Salt Lake City. S-a lansat un sistem integrat de administrare a mediului, cu accent deosebit pe reciclarea zonelor deșertice, reducerea emisiilor poluante și reîmpădurire;
- **2004**, J.O. de vară de la Atena. S-a realizat un program de redimensionare a bazelor sportive, pentru crearea unui parc național ecologic în zona pistei acvatice Schinias;
- **2006**, ediția de iarnă de la Torino a atins un record în ceea ce privește compensarea gazelor de seră, 70% din emisiile rezultate pe parcursul Jocurilor au fost reduse prin proiecte de mediu și dezvoltare durabilă;
- **2008**, J.O. de vară de la Beijing au reprezentat și startul unui proiect de transformare urbană și îmbunătățirea calității aerului și a apei din oraș prin mutarea în afara orașului a industriilor poluante. De asemenea, apa din piscina olimpică a fost folosită, după închiderea Jocurilor, pentru plantele și florile din parcul central al orașului chinez;
- **2010**, J.O. de iarnă de la Vancouver au adus grija pentru mediu în centrul atenției. O parte din infrastructura sportivă a beneficiat de lemnul din pădurile distruse de infestarea cu gândacii de pin de munte. Apa de ploaie a alimentat toaletele din întregul Sat Olimpic pe parcursul Jocurilor;
- **2012**, ediția de la Londra a venit cu unul din cele mai ambițioase planuri privind dezvoltarea durabilă și protecția mediului. Una dintre cele mai vizibile realizări ale Londrei 2012 a fost crearea Parcului Olimpic pe un teren industrial odată contaminat, care a devenit cel mai mare parc urban din Europa. De asemenea, mai mult de jumătate din materialele folosite au fost materiale reciclate. Unic a fost și Centrul Energetic al Parcului Olimpic care a fost construit având în vedere sustenabilitatea, folosind cazane inovatoare de biomasă care ard așchii de lemn și alți combustibili durabili pentru a furniza încălzire și răcire clădirilor din întregul Parc Olimpic;
- **2014**, ediția de iarnă de la Soci a venit cu multe provocări mai ales prin alegerea unui parc național natural unde exista cea mai mare diversitate de specii din Rusia pentru a găzdui ediția olimpică. Din nefericire, o mare parte din Parcul Natural a fost afectat de construcțiile apărute

pentru competiția olimpică, Comitetul de Organizare nereușind astfel să îndeplinească promisiunile din dosarul de candidatură privind protecția mediului și dezvoltarea durabilă;

- **2016**, J.O. de la Rio de Janeiro au avut o provocare majoră privind programul de protecție a mediului. Deși a avut multe etape de implementat, programul de sustenabilitate de la Rio 2016 a respectat cele mai bune practici și a fost îndeplinit în totalitate. Un rol important l-a avut folosirea tehnologiilor diverse, ceea ce a dus la scăderea vizibilă a emisiilor de carbon;
- **2018**, J.O. de iarnă de la PyeongChang au adus în discuție un program sustenabil privind consolidarea economiei locale, celebrarea diversității, promovarea inovației și a educației prin sport, atât în timpul Jocurilor, cât și în afara acestei competiții;
- **2020**, J.O. de vară de la Tokyo au venit cu un plan ambițios privind protecția mediului și dezvoltarea durabilă. „Fiți mai buni, împreună – Pentru planetă și oameni” a fost conceptul privind sustenabilitatea Jocurilor. Tehnologia a avut un rol crescut, iar provocarea cea mai mare privind implementarea acestui program a fost pandemia de coronavirus.

AGENDA OLIMPICĂ 2020

Agenda Olimpică 2020 reprezintă un set de 40 de recomandări care expun traseul strategic pentru viitorul Mișcării Olimpice. Recomandările au fost discutate și votate în mod unanim în perioada 8-9 decembrie 2014 la cea de-a 127-a Sesiune C.I.O. de la Monaco, unde Comitetul Executiv al C.I.O. a avut sarcina să determine prioritățile pentru implementarea lor.

Ideea Agendei 2020 și a recomandărilor au pornit din dorința unei deschideri mai mari, a unei mai bune înțelegeri și transparențe a C.I.O..

Așadar, după tratarea diverselor subiecte, cele 14 grupuri de lucru au propus 40 de recomandări ce au ca scop modelarea viitorului Mișcării Olimpice. Ele formează o viziune a Mișcării Olimpice și au fost implementate în anii următori.

Aceste recomandări au fost construite în jurul a cinci teme importante, astfel:

I. Unicitatea Jocurilor Olimpice

II. Sportivii, inima Mișcării Olimpice

III. Olimpismul în acțiune. Cum ținem Olimpismul în viață timp de 365 de zile pe an

IV. Rolul C.I.O.: unitate în diversitate

V. Structura și organizarea C.I.O.

REZULTATE ALE IMPLEMENTĂRII AGENDEI OLIMPICE 2020

85% din recomandările Agendei Olimpice 2020 au fost îndeplinite. Aceasta este concluzia la care s-a ajuns în ședința consultativă a Comitetului Executiv al Comitetului Internațional Olimpic din decembrie 2020. Agenda Olimpică 2020 a avut ca rezultat schimbări profunde și progrese în întreaga Mișcare Olimpică și a pus baze solide pentru viitor.

Jocuri Olimpice

- C.I.O. a reformat complet modul în care Jocurile Olimpice sunt acordate prin introducerea celor două viitoare comisii gazdă, iarnă și vară, făcând întreaga procedură mai cooperantă și mai direcționată. Prin maximizarea utilizării infrastructurii existente sau temporare, abordarea

nivelurilor serviciilor și a altor măsuri, C.I.O. a redus semnificativ costurile organizării Jocurilor Olimpice.

- Paritatea de gen va fi atinsă la Jocurile Olimpice Paris 2024, cu exact același număr de sportivi bărbați și femei care participă. La J.O. Tokyo 2020 s-a atins cota de 48,8% femei participante. La J.O. Londra 2012, înainte de Agenda Olimpică 2020, femeile reprezentau 44,2%.

Sportivi

- Peste 100.000 de olimpici, sportivi de elită și membrii anturajului lor s-au înscris la Athlete365, un ghișeu unic multilingvistic și o platformă dedicată acestora care oferă programe și resurse special adaptate în șase limbi.
- S-a adoptat inițiativa de Prevenire a Hărțuirii și Abuzului în Sport care a fost implementată la fiecare ediție a Jocurilor Olimpice de la Rio 2016 și la Jocurile Olimpice de Tineret din Buenos Aires 2018, creându-se un cadru de salvare, care include o componentă educațională, un ofițer de salvare și un proces de raportare.

Protejarea sportivilor curați

- Ca urmare a Agendei Olimpice 2020, 60 de milioane USD au fost investiți în protecția sportivilor curați.

Bună guvernare

- Memorandumuri de înțelegere cu INTERPOL, Oficiul Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate și Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică încurajează cooperarea cu guvernele în ceea ce privește credibilitatea sportivă. Împreună cu partenerii săi, C.I.O. a elaborat noi orientări pentru a atenua riscurile corupției.
- Independența Comisiei de etică a C.I.O. a fost consolidată prin sesiunea C.I.O. când s-au ales președintele și membrii Comisiei. Majoritatea membrilor Comisiei este independentă de mișcarea sportivă.

Solidaritate

- C.I.O. distribuie 90% din veniturile sale Mișcării Olimpice.

- În perioada Agendei Olimpice 2020, bugetul alocat Solidarității Olimpice pentru sprijinirea sportivilor și a Comitetelor Naționale Olimpice a fost majorat cu 90% pentru Olimpiada 2021-2024.
- În timpul crizei coronavirusului, C.I.O. a sprijinit activ sportivii, C.N.O.-urile și federațiile internaționale printr-un program de ajutor suplimentar. Acesta a sprijinit peste 1.600 de sportivi cu burse olimpice pentru J.O. Tokyo 2020, permițându-le să-și continue pregătirile pentru Jocurile Olimpice amânate anul următor.
- C.I.O. a creat Echipa Olimpică a Refugiaților C.I.O.. Susținuți în pregătirea lor de Solidaritatea Olimpică, 10 sportivi au concurat pentru prima dată la Jocurile Olimpice de la Rio 2016, trimițând un mesaj de speranță refugiaților și persoanelor strămutate din întreaga lume. Solidaritatea Olimpică a sprijinit un grup de peste 50 de bursieri refugiați. Dintre aceștia, 29 de sportivi s-au alăturat Echipei Olimpice la J.O. Tokyo 2020.

Relevanța sportului în societate

- C.I.O. și O.N.U. au semnat un memorandum de înțelegere la începutul Agendei Olimpice 2020, rezultând o cooperare la cel mai înalt nivel.

- În rezoluția de stabilire a Obiectivelor de Dezvoltare Durabilă a O.N.U., sportul a fost recunoscut ca „important factor de dezvoltare durabilă”.
- C.I.O. și-a extins colaborarea cu Organizația Mondială a Sănătății prin semnarea unui acord de cooperare în mijlocul pandemiei globale de coronavirus. Acordul întărește eforturile comune ale C.I.O. și O.M.S. de a promova un stil sănătos de viață, inclusiv activitatea fizică și sportul, ca instrument pentru sănătatea de pe glob și în conformitate cu obiectivul de dezvoltare durabilă. Acest lucru și-a găsit expresia într-o campanie globală numită #HealthyTogether, care este marcă comună C.I.O., O.N.U. și O.M.S..
- C.I.O. și-a consolidat angajamentul față de incluziune prin semnarea unui acord pe termen lung cu Comitetul Internațional Paralimpic, ducând parteneriatul la un nou nivel până cel puțin în 2032. Această cooperare asigură organizarea Jocurilor Paralimpice și oferă stabilitatea financiară a C.I.P. ca organism de conducere al sportului paralimpic. Ca parte a acordului, C.I.O. va continua să oblige orice gazdă a Jocurilor Olimpice să organizeze și Jocurile Paralimpice.
- Casa Olimpică, noul sediu al C.I.O., inaugurată în 2019, este una dintre cele mai sustenabile clădiri din lume.
- C.I.O. este acum o organizație neutră din punct de vedere al emisiilor de carbon și s-a angajat să devină o organizație climatică pozitivă până în 2024.
- Ca parte a angajamentului său de a trece de la o organizație neutră din punct de vedere al emisiilor de carbon la o organizație pozitivă pentru climă, C.I.O. va contribui, cu sprijinul Programului O.N.U. de mediu, la proiectul Marelui Zid Verde – inițiativa emblematică a Uniunii Africane pentru a combate efectele deșertificării – prin plantarea unei „păduri olimpice” începând cu 2021.

Egalitatea de gen

- Astăzi, numărul femeilor din C.I.O. este de 37,5%, în creștere față de 21% la începutul Agendei Olimpice 2020. Reprezentarea femeilor în Comitetul Executiv al C.I.O. este de 33,3%, față de 26,6%. Femeile reprezintă 47,8% din membrii comisiilor C.I.O., comparativ cu 20,3%.
- C.I.O. a cerut tuturor C.N.O.-urilor să includă cel puțin o femeie și un bărbat în echipele lor, pentru prima dată în istorie, la Jocurile Olimpice de la Tokyo 2020. Liniile directe ale protocolului C.I.O. au fost modificate pentru a permite unei sportive și a unui sportiv din

fiecare comitet național olimpic să fie împreună purtători de drapel în timpul ceremoniei de deschidere.

Canalul Olimpic

- A fost pusă în aplicare o strategie digitală, începând cu lansarea în 2016 a Canalului Olimpic, platforma „mereu pornită” pentru a conecta Mișcarea Olimpică și publicul larg.

AGENDA 2030

În cadrul Summit-ului privind dezvoltarea durabilă din septembrie 2015, Organizația Națiunilor Unite a adoptat Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă, un program de acțiune globală în domeniul dezvoltării cu un caracter universal și care promovează echilibrul între cele trei dimensiuni ale dezvoltării durabile – economic, social și de mediu.

Agenda 2030 cuprinde 17 Obiective de Dezvoltare Durabilă, reunite informal și sub denumirea de Obiective Globale. Prin intermediul acestora, se stabilește o agendă de acțiune pentru următorii 15 ani în vederea eradicării sărăciei extreme, combaterii inegalităților și a injustiției și protejării planetei până în 2030.

O.N.U. a recunoscut în urmă cu mulți ani contribuția sportului la dezvoltare și pace. Colaborarea dintre Comitetul Internațional

Olimpic și O.N.U. a jucat un rol central în promovarea sportului ca mijloc de realizare a obiectivelor de dezvoltare convenite la nivel internațional. În 2015, sportul a fost în mod oficial introdus în Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă și a fost numit un „facilitator important” pentru realizarea Obiectivelor de Dezvoltare Durabilă.

În timpul reuniunii plenare a Adunării sale Generale din iulie 2020, Organizația Națiunilor Unite a adoptat, prin consens, o rezoluție care reafirmă rolul sportului ca accelerator global al păcii și al dezvoltării durabile pentru toți și în construirea rezistenței globale pentru a aborda pandemia de COVID-19.

Rezoluția a fost depusă cu ocazia dezbaterii raportului biennial al secretarului general: „Sportul: un accelerator global al păcii și al dezvoltării durabile pentru toți”. Pregătit în contextul pandemiei globale COVID-19, raportul evidențiază rolul important al activității fizice și sportului în atenuarea impactului pandemiei asupra sănătății și bunăstării. De asemenea, examinează modalitățile de construire a rezilienței globale pentru a contracara șocurile viitoare prin investiții și inovare în sport și politici legate de sport.

Un aspect foarte important este că rezoluția admite impactul pe care pandemia generată de COVID-19 l-a avut asupra tuturor aspectelor sportului și încurajează „Statele membre ale O.N.U. să includă sportul și activitatea fizică în planurile de recuperare după COVID-19, să integreze sportul și activitatea fizică în strategiile naționale pentru o dezvoltare durabilă, luând notă de contribuțiile pe care sportul le aduce sănătății, pentru a promova sportul sigur în calitate de contribuitor la sănătatea și bunăstarea persoanelor și a comunităților”.

În același timp, rezoluția recunoaște Charta Olimpică și principiul nediscriminării și „susține independența și autonomia sportului, precum și misiunea Comitetului Internațional Olimpic în conducerea Mișcării Olimpice și a Comitetului Internațional Paralimpic în conducerea Mișcării Paralimpice.”

AGENDA 2020+5

Noua strategie a C.I.O. a fost adoptată în unanimitate pe 12 martie 2021, în cadrul Sesiunii C.I.O.. Constând din 15 recomandări, aceasta se bazează pe realizările Agendei Olimpice 2020 și va ghida activitatea C.I.O. și a Mișcării Olimpice pentru următorii cinci ani. Recomandările sunt:

- Consolidarea unicității și universalității Jocurilor Olimpice
- Încurajarea Jocurilor Olimpice durabile
- Consolidarea drepturilor și responsabilităților sportivilor
- Continuarea atragerii celor mai buni sportivi
- Continuarea consolidării sportului sigur și protecția sportivilor curați
- Îmbunătățirea și promovarea drumului către Jocurile Olimpice
- Coordonarea armonizării calendarului sportiv
- Creșterea interacțiunii digitale cu oamenii
- Încurajarea dezvoltării sporturilor virtuale și interacționarea în continuare cu comunitățile de jocuri video
- Consolidarea rolului sportului ca factor important pentru obiectivele de dezvoltare durabilă ale O.N.U.
- Consolidarea sprijinului acordat refugiaților și populațiilor afectate de strămutare
- Extinderea activității dincolo de comunitatea olimpică
- Continuarea conducerii prin exemplu, conform principiilor specifice activității corporațiilor
- Întărirea Mișcării Olimpice prin bună guvernare
- Inovarea modelelor de generare a veniturilor

*„Să fii primul, să te depășești
pe tine însuși, să-ți respecti
adversarul! Acestea sunt
învățăturile esențiale ale
Olimpismului.”*

Pierre de Coubertin

III

MIȘCAREA OLIMPICĂ

MIȘCAREA OLIMPICĂ

Mișcarea Olimpică – a cărei concepție gravitează esențialmente în jurul Jocurilor Olimpice – este acțiunea stabilă, organizată, universală și permanentă, exercitată sub autoritatea supremă a C.I.O., a tuturor persoanelor și entităților inspirate de valorile Olimpismului.

OLYMPIC CHARTER

IN FORCE AS FROM 17 JULY 2020

Scopul Mișcării Olimpice este de a contribui la construirea unei lumi mai bune și mai pașnice, educând tineretul prin intermediul practicării sportului în concordanță cu Olimpismul și valorile sale. Ea se extinde pe toate continentele. Mișcarea Olimpică atinge punctul culminant cu ocazia reunirii sportivilor lumii la marele festival al sportului reprezentat de Jocurile Olimpice. *Simbolul* său este constituit din cele cinci inele înlănțuite (*Cercurile Olimpice*).

Sportul încurajează diversitatea într-o lume culturală. Orice persoană trebuie să aibă posibilitatea de a

practica sportul în spirit olimpic, fără niciun fel de discriminare cu privire la religie, sex, rasă sau apartenență politică, ceea ce presupune înțelegere reciprocă, spirit de prietenie, solidaritate și fair-play. Orice formă de discriminare față de o persoană sau o țară, din diferite considerente este incompatibilă cu apartenența la Mișcarea Olimpică. Apartenența la Mișcarea Olimpică cere respectarea Chartei Olimpice și recunoașterea de către C.I.O..

Charta Olimpică este codificarea principiilor fundamentale ale Olimpismului, regulilor și textelor de aplicare adoptate de către C.I.O.. Ea guvernează organizarea, acțiunile și funcționarea Mișcării Olimpice și fixează condițiile celebrării Jocurilor Olimpice. Orice persoană sau organizație care aparține Mișcării Olimpice este legată prin dispozițiile Chartei Olimpice și trebuie să respecte deciziile C.I.O..

Cei trei actori principali ai Mișcării Olimpice sunt Comitetul Internațional Olimpic, Federațiile Internaționale Sportive și Comitetele Naționale Olimpice.

Pe lângă cele trei părți constitutive enumerate, Mișcarea Olimpică include și Comitetele de Organizare ale Jocurilor Olimpice, Asociațiile Comitetele Naționale Olimpice, sportivii ale căror interese constituie un element fundamental al Mișcării Olimpice, precum și arbitrii, antrenorii și alți oficiali și tehnicieni sportivi. Ea înglobează, de asemenea, și alte organizații și instituții recunoscute de către C.I.O..

Încă de la început, Mișcarea Olimpică a avut o dezvoltare impetuoasă (numărul țărilor afiliate a crescut continuu), ajungându-se în ziua de astăzi ca C.I.O. să aibă mai multe state membre (206) decât Organizația Națiunilor Unite (193). Interesul pe care-l manifestă un număr atât de mare de țări față de Mișcarea Olimpică este o dovadă a preocupării sportivilor, dar nu numai, față de idealurile de pace, respect, perseverență, înțelegere și prietenie pe care le-a reprezentat și promovat dintotdeauna Olimpismul.

COMITETUL INTERNAȚIONAL OLIMPIC

Forul Olimpic Internațional a fost înființat în urma Congresului Internațional Athletic desfășurat la Universitatea Sorbona (una dintre cele mai prestigioase universități din lume) din Paris, la 23 iunie 1894, prin demersurile făcute de baronul Pierre de Coubertin, cel cărui se datorează inițiativa renașterii Jocurilor Olimpice din Antichitatea greacă. Sediul C.I.O. este la Chateau de Vidy (din anul 1968) în orașul Lausanne (denumit simbolic „Capitala olimpică” în anul 1994) din Elveția.

Comitetul Internațional Olimpic este o organizație internațională non-guvernamentală, cu caracter non-profit, cu durată nedeterminată, funcționând sub forma unei asociații cu personalitate juridică recunoscută de curtea federală a Elveției.

C.I.O. reprezintă motorul și, totodată, suprema autoritate în Mișcarea Olimpică, deținând toate drepturile asupra proprietăților olimpice în ceea ce privește Simbolul, Drapelul, Deviza, Imnul, Emblema, Flacăra și Torța Olimpică.

Principala responsabilitate a Comitetului Internațional Olimpic constă în promovarea Olimpismului, organizarea, buna desfășurare și supervizarea Jocurilor Olimpice, precum și a Jocurilor Olimpice pentru Tineret (vară și iarnă). Limbile oficiale ale C.I.O. sunt franceza și engleza.

C.I.O. este implicat într-o varietate de activități care încurajează pacea, practicarea sportului în lume, promovarea fair-play-ului, lupta împotriva violenței și a discriminării.

MISIUNEA ȘI ROLUL COMITETULUI INTERNAȚIONAL OLIMPIC

Misiunea C.I.O. este de a promova principiile fundamentale și valorile esențiale ale Olimpismului în întreaga lume și de a conduce Mișcarea Olimpică.

Rolul C.I.O. este de a:

- încuraja și sprijini promovarea eticii în sport, precum și educarea tineretului prin sport în spiritul fair-play-ului, interzicând violența, incorectitudinea și dopajul;
- stimula și susține organizarea, dezvoltarea și coordonarea sportului și a competițiilor sportive;
- asigura celebrarea în mod regulat a Jocurilor Olimpice clasice și a celor pentru Tineret;
- colabora cu organizațiile și autoritățile publice sau private competente, în scopul punerii sportului în serviciul umanității și promovării păcii;
- acționa în scopul întăririi unității și a protejării independenței Mișcării Olimpice;
- se opune oricărei forme de discriminare care ar afecta Mișcarea Olimpică;
- încuraja și sprijini promovarea femeilor în sport, la toate nivelurile și în toate structurile, în scopul punerii în aplicare a principiului egalității între bărbați și femei;
- conduce lupta împotriva dopajului în sport;
- încuraja și sprijini măsurile menite să protejeze sănătatea sportivilor;
- se opune utilizării abuzive, politice sau comerciale, a sportului și a sportivilor;
- încuraja și sprijini eforturile organizațiilor sportive și ale autorităților publice pentru a asigura viitorul social și profesional al sportivilor;
- stimula și susține dezvoltarea sportului pentru toți;
- încuraja și sprijini o apropiere responsabilă față de problemele mediului înconjurător, de a promova dezvoltarea durabilă în sport și de a solicita organizarea Jocurilor Olimpice în consecință;
- promova o moștenire pozitivă a Jocurilor Olimpice pentru orașele și țările gazdă;

- încuraja și sprijini inițiativele care integrează sportul culturii și educației;
- stimula și susține activitățile Academiei Internaționale Olimpice și ale altor instituții care se consacră educației olimpice.

PREȘEDINȚII COMITETULUI INTERNAȚIONAL OLIMPIC

În cei peste 100 de ani de la înființarea Comitetului Internațional Olimpic doar nouă personalități au ocupat până în prezent funcția de Președinte.

Aceștia sunt:

1894-1896	Demetrius Vikelas, Grecia
1896-1925	Baronul Pierre de Coubertin, Franța
1925-1942	Contele Henri de Baillet-Latour, Belgia
1946-1952	Juhandes Sigfrid Edstrom, Suedia
1952-1972	Avery Brundage, Statele Unite ale Americii
1972-1980	Lord Killanin Michael Morris, Irlanda
1980-2001	Marchizul Juan Antonio Samaranch, Spania
2001-2013	Jacques Rogge, Belgia
2013-	Thomas Bach, Germania

MEMBRII COMITETULUI INTERNAȚIONAL OLIMPIC

Membrii C.I.O. sunt persoane fizice, personalități ale vieții sportive internaționale, iar numărul acestora nu poate depăși 115. Ei reprezintă și susțin interesele Forului Internațional Olimpic și ale Mișcării Olimpice în țările lor, dar și în organizațiile în serviciul cărora se află. Mandatul lor este pe o perioadă de opt ani și pot fi realeși pentru una sau mai multe perioade de timp. Limita de vârstă este de 70 ani.

În prezent, C.I.O. are 103 membri activi, 44 membri onorifici și un membru de onoare. Până la decesul acestuia, în august 2021, membru de onoare a fost Președintele C.I.O. Jacques Rogge. Membrii de onoare și membrii onorifici sunt aleși pe viață. Aceștia însă nu au drept de vot.

În anul 1981, Flor Isava Fonseca din Venezuela a fost prima femeie care a avut șansa de a accede în structurile internaționale olimpice în calitate de membru activ al C.I.O., în anul 2021 numărul acestora ajungând la 37.

SESIUNILE COMITETULUI INTERNAȚIONAL OLIMPIC

Sesiunea reprezintă adunarea generală a membrilor C.I.O. Este organul suprem al C.I.O., iar hotărârile sale sunt definitive. Sesiunea ordinară are loc o dată pe an, iar Sesiunea extraordinară poate fi convocată de către Președinte sau la solicitarea scrisă a cel puțin o treime din membrii C.I.O..

În cadrul Sesiunilor se aleg membrii C.I.O., Președintele, Vicepreședinții și ceilalți membri ai Comisiei Executive, Președintele onorific, membrii onorifici și membrii de onoare; se decide orașul gazdă al viitoarelor Jocuri Olimpice; se stabilește orașul în care se va desfășura Sesiunea ordinară sau extraordinară (Președintele având autoritatea să determine orașul în care va avea loc aceasta); se aprobă raportul și bilanțurile anuale ale C.I.O.; se numesc cenzorii C.I.O.; se decide afilierea sau dezafilierea Comiteturilor Naționale Olimpice la C.I.O., a Asociațiilor Comiteturilor Naționale Olimpice, a Federațiilor Internaționale Sportive, a Asociațiilor Federațiilor Internaționale Sportive, dar și a altor organizații; se exclud membrii C.I.O. sau se retrage statutul de Președinte onorific, membrii onorifici; se decide asupra tuturor problemelor care îi sunt atribuite de către lege sau de către Charta Olimpică.

La Sesiune, Președintele C.I.O. se alege dintre membrii săi, prin vot secret, pentru un mandat de opt ani, care poate fi reînnoit o singură dată pentru o perioadă de patru ani.

CONGRESUL OLIMPIC

Congresul Olimpic se organizează atunci când sunt convocați membrii de către Președintele C.I.O.. Congresul Olimpic reunește reprezentanți ai părților constitutive ale Mișcării Olimpice, la

121ST IOC SESSION & XIII OLYMPIC CONGRESS
COPENHAGEN 2009
DENMARK

Congresele Olimpice nu au o perioadă regulată de desfășurare. Locul și data sunt stabilite la Sesiunea C.I.O.. În cei peste 100 de ani de existență au fost organizate 13 Congrese Olimpice, primul desfășurându-se în 1894, la Paris, iar cel mai recent având loc în anul 2009, la Copenhaga, în Danemarca.

COMISIILE COMITETULUI INTERNAȚIONAL OLIMPIC

Comisiile C.I.O. au fost create cu scopul de a consilia Sesiunea, Comisia Executivă sau Președintele C.I.O. atunci când este cazul.

Președintele C.I.O. este membru de drept al tuturor comisiilor sau grupurilor de lucru. C.I.O. a stabilit grupuri de lucru denumite comisii (în număr de 29), care se ocupă de probleme specifice. Dintre acestea amintim următoarele: comisia „Solidarității Olimpice”, comisia „Femeia și sportul”, comisia medicală, comisia sportivilor, comisia de „Cultură și educație olimpică”, comisia de etică, comisia „Sport și mediu”, comisia „Sportul pentru toți”, comisia de relații internaționale, comisia de programe olimpice, comisia „Canalul Olimpic”, comisia „Sustenabilitate și Moștenire”.

intervale determinate de către C.I.O., având rol consultativ. Membrii, Președintele onorific, membrii onorifici și membrii de onoare ai C.I.O., precum și delegații reprezentând Federațiile Internaționale Sportive și Comitetele Naționale Olimpice participă la Congresul Olimpic; acesta poate reuni și reprezentanți ai organizațiilor recunoscute de către C.I.O.. În plus, la Congresul Olimpic asistă sportivii și personalitățile invitate personal sau cu titlu de reprezentanți.

Comisia Executivă a C.I.O. stabilește ordinea de zi a Congresului Olimpic după consultarea Federațiilor Internaționale Sportive și Comitetele Naționale Olimpice.

SOLIDARITATEA OLIMPICĂ

Scopul Solidarității Olimpice este de a acorda asistență Comitetelor Naționale Olimpice, în special aceluia care o solicită. Asistența este sub forma unor programe specifice, elaborate în comun de C.I.O. și C.N.O.-uri, beneficiind de asistență tehnică, din partea Federațiilor Internaționale Sportive, dacă este necesar. Aceste programe sunt administrate de către Comisia „Solidarității Olimpice”.

Obiectivele programelor „Solidarității Olimpice” sunt de a contribui la:

- promovarea principiilor fundamentale ale Olimpismului;
- sprijinirea Comitetelor Naționale Olimpice în pregătirea sportivilor și a echipelor lor în vederea participării la Jocurile Olimpice;
- dezvoltarea cunoștințelor tehnice ale sportivilor și antrenorilor;
- ameliorarea, cu ajutorul bursei, în cooperare cu Comitetele Naționale Olimpice și Federațiile Internaționale Sportive, a nivelului tehnic al sportivilor și antrenorilor;
- formarea de administratori sportivi;
- colaborarea cu organizațiile și entitățile care urmăresc promovarea sportului și a educației olimpice;
- încurajarea programelor bilaterale sau multilaterale între Comitetele Naționale Olimpice.

SPONSORIZAREA MIȘCĂRII OLIMPICE

Sponsorizarea Jocurilor Olimpice a început la data aprobării deciziei istorice de a se organiza primele Jocuri Olimpice moderne la Atena (1896). Prințul Constantin al Greciei a format un comitet special pentru a promova Jocurile de la Atena și a făcut apel la națiunea elenă pentru a contribui voluntar la fondul Jocurilor Olimpice. George Averoff, un mare om de afaceri grec, a contribuit cu o sponsorizare importantă la restaurarea stadionului Panathenaic. De asemenea, au fost strânse mari sume de bani din vânzarea de timbre filatelice și de bilete la competiții. Înainte de anul 1920, o parte a cheltuielilor C.I.O. au fost suportate de către baronul Pierre de Coubertin.

Sportul olimpic modern este susținut activ de mediul de afaceri. Numeroase corporații multinaționale și-au legat numele de Mișcarea Olimpică, fiind sponsori ai Comitetului Internațional Olimpic pentru o perioadă determinată de timp, împărtășind aceleași valori.

Începând cu anul 1985, la inițiativa și implicarea personală a Președintelui C.I.O. de atunci, marchizul Juan Antonio Samaranch, s-a realizat un program special de parteneriat olimpic denumit „Programul TOP”.

Jocurile atrag miliarde de telespectatori în fața televizoarelor, contribuind la strângerea de fonduri pentru țara gazdă, numeroși sponsori și parteneri venind alături de Mișcarea Olimpică, sprijinind astfel dezvoltarea sportului.

Astăzi, alături de Mișcarea Olimpică se află: Airbnb, Alibaba Group, Allianz, Atos, Bridgesone, Coca-Cola & Mengniu, Dow, GE, Intel, Omega, Panasonic, P&G, Samsung, Toyota, Visa.

FEDERAȚIILE INTERNAȚIONALE SPORTIVE

Fiecare sport olimpic este administrat de către o Federație Internațională Sportivă.

F.I. stabilesc regulile și controlează respectarea lor în disciplinele sportive respective. C.I.O. acordă dreptul unui număr de 34 de Federații Internaționale Sportive, pentru a organiza competiții la sporturile incluse în programul Jocurilor Olimpice de vară și pentru șapte Federații Internaționale Sportive la sporturile incluse în programul de iarnă. Programul olimpic se compune din sporturi, discipline și probe.

În afară de sporturile tradiționale, incluse în programele olimpice mai există 33 de sporturi recunoscute de către C.I.O.. Decizia de a include o disciplină sau o probă în programul Jocurilor este de competența C.I.O..

Fiecare F.I. are statut, practici și activități în conformitate cu Charta Olimpică, inclusiv în ceea ce privește adoptarea și punerea în practică a Codului Mondial Anti-Doping. Sub rezerva celor de mai sus, fiecare F.I. își menține independența și autonomia în administrarea sportului său.

Primele Federații Internaționale Sportive au fost înființate în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, înainte de crearea C.I.O.. De exemplu, Federația Internațională de Gimnastică a fost creată în anul 1881, iar Uniunea Internațională de Patinaj în anul 1892.

Federațiile Internaționale Sportive:

- stabilesc și pun în aplicare, în conformitate cu spiritul olimpic, normele privind practicarea sportului respectiv;
- asigură dezvoltarea sportului respectiv în întreaga lume;

- contribuie la realizarea obiectivelor stabilite de Charta Olimpică, în special prin răspândirea Olimpismului și a educației olimpice;
- își exprimă opiniile cu privire la aspectele tehnice ale locurilor folosite pentru evenimentele olimpice;
- stabilesc criteriile de eligibilitate pentru competițiile Jocurilor Olimpice, în conformitate cu Charta Olimpică;
- oferă asistență tehnică în punerea în practică a programelor Solidarității Olimpice.

Federațiile Internaționale Sportive sunt responsabile de promovarea disciplinelor sportive, regulament, echipament, locul de desfășurare, arbitrii etc..

Stadionul Olimpic Panathenaic

COMITETELE NAȚIONALE OLIMPICE

Fiecare națiune care participă la Jocurile Olimpice are propriul său Comitet Național Olimpic, care este unic și se conformează, fără excepție, Chartei Olimpice. Este criteriul necesar și obligatoriu pentru ca un C.N.O. să fie recunoscut de C.I.O..

Comitetele Naționale Olimpice au competența exclusivă de a participa cu o delegație de sportivi la edițiile de vară și de iarnă a Jocurilor Olimpice clasice și a celor pentru Tineret, la competițiile polisportive regionale, continentale sau mondiale patronate de către C.I.O..

Rolul Comitetelor Naționale Olimpice este de a dezvolta și susține Mișcarea Olimpică în țările lor, după cum urmează:

- promovează principiile fundamentale și valorile Olimpismului în țările lor, sprijinind programele de educație olimpică la toate nivelurile (în școli, instituții de educație fizică și sport și universități) și încurajând crearea de instituții consacrate educației olimpice (Academii Naționale Olimpice, Muzeu Olimpic), dar și a unor programe culturale care au legătură cu Mișcarea Olimpică;
- asigură respectarea Chartei Olimpice în țările lor;
- încurajează dezvoltarea sportului de înaltă performanță, precum și sportul pentru toți;
- ajută la formarea profesională a administratorilor din sport prin organizarea de cursuri, asigurându-se că acestea contribuie efectiv la propagarea principiilor fundamentale ale Olimpismului;
- acționează împotriva oricărei forme de discriminare și violență în sport;
- adoptă și pune în aplicare Codul Mondial Anti-Doping.

Misiunea Comitetelor Naționale Olimpice este de a dezvolta, promova și proteja Mișcarea Olimpică în țările lor, conform Chartei Olimpice.

În prezent sunt 206 Comitete Naționale Olimpice membre ale Comitetului Internațional Olimpic.

ASOCIAȚIA COMITETELOR NAȚIONALE OLIMPICE

Asociația Comitetelor Naționale Olimpice a fost creată cu ocazia Adunării Generale de constituire care a avut loc în iunie 1979 la San Juan, în Puerto Rico.

La A.C.N.O. sunt afiliate Comitetele Naționale Olimpice recunoscute de către Comitetul Internațional Olimpic. Comitetele Naționale Olimpice aparțin uneia dintre următoarele cinci asociații continentale:

Africa: Asociația Comitetelor Naționale Olimpice ale Africii – 54 de state

America: Organizația Sportivă Pan Americană – 41 de state

Asia: Consiliul Olimpic al Asiei – 45 de state

Europa: Comitetele Olimpice Europene – 50 de state – C.O.S.R. este membru de drept al E.O.C.

Din 2009 până în 2015, Octavian Morariu a făcut parte din Comitetul Executiv al E.O.C.. Din 2021 Mihai Covaliu, Președintele C.O.S.R., face parte din Comitetul Executiv al E.O.C..

Oceania: Comitetul Național Olimpic al Oceaniei – 17 state

Misiunea A.C.N.O. este:

- să se ocupe de toate problemele de interes general pentru Comitetele Naționale Olimpice;
- să recunoască și să sprijine asociațiile continentale recunoscute de C.I.O.;
- să facă recomandări care vizează dezvoltarea Comitetelor Naționale Olimpice și să pună în aplicare obiectivele lor în legătură cu Mișcarea Olimpică națională și internațională;
- să colaboreze cu C.I.O., Federațiile Internaționale Sportive, Comitetele Naționale Olimpice, cu alte organizații și instituții interesate de domeniul sportiv, educație fizică și olimpică, în acord cu Charta Olimpică.

ACADEMIA INTERNAȚIONALĂ OLIMPICĂ

Academia Internațională Olimpică funcționează ca un centru interdisciplinar multicultural care are ca scop studierea, îmbogățirea și promovarea Olimpismului.

A.I.O. a fost inaugurată oficial pe 14 iunie 1961 la Olympia, în Grecia, și reunește sub umbrela sa spirituală 149 de Academii Naționale Olimpice de pe toate continentele. În Spania a fost înființată prima Academie Națională Olimpică, în anul 1968.

La început, activitatea Academiei Internaționale Olimpice se limita la sesiunile internaționale pentru tinerii participanți. Începând cu anul 1970, A.I.O. a introdus, progresiv, noi programe educaționale.

Varietatea sesiunilor educaționale, programele academice și studiile de cercetare aprofundate care sunt oferite, contribuie la viziunea Academiei, aceea de a explora și de a spori contribuția Olimpismului pentru umanitate.

Scopul Academiei Internaționale Olimpice este de a păstra și disemina spiritul olimpic, de a studia și a pune în aplicare principiile educaționale și sociale ale Olimpismului și de a consolida baza științifică a idealului olimpic în conformitate cu principiile stabilite de vechii greci și de restauratorul Mișcării Olimpice contemporane, Pierre de Coubertin.

Misiunea Academiei este:

- de a funcționa ca un centru academic internațional pentru studii olimpice și cercetare;

INTERNATIONAL OLYMPIC ACADEMY

- de a acționa ca un Forum Internațional pentru exprimarea liberă și schimbul de idei între Familia Olimpică, intelectuali, oameni de știință, sportivi, administratori din sport, educatori, jurnaliști și tineri;
- de a aduce împreună oameni din întreaga lume, în spiritul prieteniei și cooperării;
- de a motiva oamenii să folosească experiența și cunoștințele dobândite la sesiunile organizate, pentru promovarea ideilor olimpice în țările lor;
- de a servi și promova idealurile și principiile Mișcării Olimpice;
- de a coopera și de a asista Academii Naționale Olimpice și alte instituții dedicate educației olimpice.

Constituind expresia intelectuală a Mișcării Olimpice, Academia oferă elevilor, studenților, cadrelor universitare, sportivilor, jurnaliștilor și oficialilor din întreaga lume oportunitatea de a face schimb de idei și de a împărtăși acea „stare de spirit” caracteristică Olimpismului.

ASOCIAȚIA ACADEMIILOR EUROPENE OLIMPICE

Asociația Academiilor Olimpice Europene a fost creată în septembrie 2018 la Ljubljana, Slovenia, Academia Olimpică Română fiind membru fondator alături de alte 23 de state membre. În prezent, E.O.A. are 28 de state membre. Președintele forului olimpic european este germanul Manfred Lämmer, acesta fiind ajutat în exercitarea funcției de Maria Bulatova din Ucraina și Lozan Mitev din Bulgaria în calitate de Vicepreședinți. Sediul central al acestui for olimpic este în Germania, în orașul Frankfurt.

Discuțiile privind o eventuală organizație europeană care să reunească academiile naționale olimpice de pe bătrânul continent au început în 2012, la o conferință organizată de Academia Olimpică Germană la Wiesbaden. De la această întâlnire au mai avut loc încă două întâlniri europene în 2014, la Baku și în 2017, la Albena unde proiectul asociației academiilor europene olimpice a făcut pași importanți. Visul a devenit realitate în 2018, la Ljubljana. Proiectul Asociației Academiilor Europene Olimpice a beneficiat de sprijinul constant al Academiei Internaționale Olimpice precum și al Comitetelor Europene Olimpice.

Forul european are patru comisii: comisia de comunicare, comisia de educație olimpică, comisia pentru dezvoltare și cooperare precum și comisia pentru moștenire olimpică. A.O.R. are un membru în comisia de educație olimpică, Simona Tabără Amânar fiind aleasă, la sesiunea din Cipru 2019, membru al acestei comisii.

Asociația Academiilor Europene Olimpice are ca scop reunirea academiilor olimpice continentale pentru a promova valorile, idealurile și educația olimpică prin proiecte comune și prin schimburi de experiență.

PACEA OLIMPICĂ

Armistițiul olimpic, în greacă „**ekecheiria**”, reprezintă o tradiție din Grecia Antică care a ajutat la organizarea Jocurilor Olimpice pentru mai bine de 1.200 de ani. Pacea olimpică reprezenta, în Antichitate, oprirea temporară a războaielor pentru desfășurarea în bune condiții a Jocurilor Olimpice în Olympia.

În lumea contemporană Jocurile au fost oprite de cele două Războaie Mondiale, astfel că, în 1992, C.I.O. a ajuns să readucă la viață tradiția armistițiului olimpic antic. Armistițiul olimpic a fost reînviat prin Rezoluția 48/11 a Organizației Națiunilor Unite din 25 octombrie 1993, precum și prin

Declarația Mileniului a Națiunilor Unite privind pacea și securitatea mondială.

În prezent, înaintea fiecărei ediții olimpice de vară sau iarnă, O.N.U adoptă o rezoluție numită „Construirea unei lumi pașnice și mai bune prin sport și idealul olimpic”, astfel statele lumii sunt rugate să respecte arena olimpică și sportivii prezenți acolo, iar orice dezacord internațional să fie soluționat prin mijloace pașnice și diplomatice.

ZIUA OLIMPICĂ

Ziua Olimpică este o activitate internațională a Mișcării Olimpice cu scopul de a promova participarea tuturor oamenilor la sport indiferent de vârstă sau abilități sportive. Se sărbătorește în fiecare an, pe 23 iunie, ziua în care a fost fondat C.I.O. la Sorbona (în anul 1894).

Ideea celebrării „Zilei Olimpice” a fost aprobată la cea de-a 42-a Sesiune a C.I.O., de la St. Moritz din Elveția, în 1948.

„Ziua Olimpică” a fost organizată pentru prima dată la 23 iunie 1948, un număr de nouă Comitete Naționale Olimpice găzduind ceremonii în țările lor: Austria, Belgia, Canada, Elveția, Grecia, Marea Britanie, Portugalia, Uruguay și Venezuela.

În Charta Olimpică, ediția din anul 1978, C.I.O. recomandă pentru prima dată Comitetelor Naționale Olimpice să organizeze periodic „Ziua Olimpică” pentru a promova Mișcarea Olimpică.

Din anul 1987, de „Ziua Olimpică”, Comitetele Naționale Olimpice, la îndemnul C.I.O., organizează crosuri pentru a sărbători Mișcarea Olimpică. Primul cros „Ziua Olimpică” s-a desfășurat pe o distanță de 10 km cu participarea a 45 de C.N.O.-uri.

Ideea de a organiza evenimente pe parcursul unei săptămâni a fost adăugată la versiunea din 1990 a Chartei Olimpice.

OLYMPIC DAY

Copii, tineri, adulți și vârstnici participă la activități sportive și culturale: crosuri, seminarii educaționale, expoziții, sesiuni de comunicări, întâlniri cu medaliați olimpici etc.

Bazându-se pe trei piloni, Move (mișcare), Learn (învățare) și Discover (descoperire), Comitetele Naționale Olimpice organizează activități sportive, culturale și educative.

România a sărbătorit pentru prima dată Ziua Olimpică, la Constanța, în anul 1987. 3.000 de participanți au luat startul la Crosul organizat cu această ocazie. Printre alergători s-au numărat Ion Draica (campion olimpic la lupte la J.O. Los Angeles din 1984), Ilie Floroiu (sportiv olimpic la J.O. Montreal și J.O. Moscova la atletism) și Elena Frîncu (vicecampionă mondială la handbal).

MUZEUL OLIMPIC

Muzeul Olimpic este rodul unei idei care s-a născut cu 99 de ani înaintea inaugurării sale, odată cu fondarea Comitetului Internațional Olimpic, în anul 1894. Baronul Pierre de Coubertin, a fost inițiatorul ideii, dar cel care a reușit să pună în practică acest proiect a fost cel de-al VII-lea. Președinte al C.I.O., marchizul Juan Antonio Samaranch. Muzeul Olimpic a fost inaugurat la Lausanne, pe 23 iunie 1993.

Muzeul Olimpic a fost construit din marmură albă de Thassos pentru a reaminti originea greacă a Jocurilor Olimpice, iar pentru a se integra în mediul înconjurător, două dintre cele cinci etaje au fost construite în subteran. Misiunea Muzeului este aceea de a permite vizitatorilor săi să înțeleagă adevărata dimensiune a Mișcării Olimpice.

Sportul, arta și cultura reprezintă cei trei piloni ai Olimpismului, iar spațiul Muzeului permite asocierea acestor elemente într-un spațiu comun.

Sălile Muzeului Olimpic găzduiesc expoziții permanente, dar și temporare, în funcție de evenimente. Exponatele permit vizitatorilor să trăiască emoții similare cu cele ale participanților la Jocurile Olimpice, să simtă dorința și bucuria victoriei.

De la exponatele antice până la bibliotecă, sala de lectură, arhiva istorică, fotografii, filme, documente, obiecte, postere, mascote, suveniruri, echipamente și medalii donate de medaliații olimpici, muzeul impresionează prin armonia dintre clasic și modern.

În anul 1995, Muzeul Olimpic din Lausanne a primit din partea Consiliului Europei distincția „Muzeul European al Anului”.

Jacques Rogge, cel de-al optulea Președinte al Comitetului Internațional Olimpic declara: „Muzeul Olimpic se adresează pasionaților de sport și, în aceeași măsură, celor care doresc să cunoască Mișcarea Olimpică și sunt interesați de istorie, cultură și artă, de viitorul societății contemporane.”

Recent, Muzeul Olimpic din Lausanne a fost restaurat, reorganizat și modernizat.

JOCURILE PARALIMPICE

Jocurile Paralimpice reprezintă o competiție sportivă destinată persoanelor cu dizabilități. Mișcarea Paralimpică începe să se formeze

imediat după al Doilea Război Mondial. Astfel, primele întreceri au fost organizate în 1948, în același timp cu Jocurile Olimpice de la Londra, pentru sportivi în scaune rulante, mare parte dintre ei veterani de război. Din 1960, organizarea acestor competiții începe să fie una regulată. Începând cu Barcelona 1992, Jocurile Paralimpice sunt organizate la trei săptămâni după competiția olimpică în același oraș gazdă, folosind întreaga infrastructură, deja existentă.

Comitetul Internațional Paralimpic, creat în 1989, este însărcinat cu organizarea acestor competiții, această instituție fiind într-un contact continuu cu C.I.O..

Ediția de iarnă a Jocurilor Paralimpice a debutat în anul 1976. Pe lângă Jocurile Paralimpice mai există și alte competiții destinate sportivilor cu deficiențe de auz sau cognitiv.

România a debutat la Jocurile Paralimpice în 1976. Ciclistul Carol Eduard Novak este cel mai medaliat sportiv român la o ediție paralimpică, cu un palmares de patru medalii dintre care o medalie de aur obținută la Londra în 2012 și trei medalii de argint în 2008, 2012, 2020. Judoka Alex Bologa îl urmează în clasament, cu două medalii de bronz obținute în 2016 și 2020.

**INTERNATIONAL
PARALYMPIC
COMMITTEE**

„În zilele de glorie ale orașului Olympia, literatura și artele însoțeau în chip armonios sportul, ceea ce conferea Jocurilor Olimpice o anumită măreție. Lucrul acesta trebuie să se repete în toate Jocurile viitoare”.

Pierre de Coubertin

IV

JOCURILE OLIMPICE MODERNE ȘI
SIMBOLURILE OLIMPICE

JOCURILE OLIMPICE MODERNE ȘI SIMBOLURILE OLIMPICE

Pe 23 iunie 1894, la Universitatea Sorbona din Paris, în timpul Congresului Internațional Athletic susținut la inițiativa baronului Pierre de Coubertin, s-a înființat Comitetul Internațional Olimpic, organism care avea să se ocupe de pregătirea și dezvoltarea Jocurilor Olimpice moderne. La acel moment, Pierre de Coubertin, pedagog de profesie, a lansat ideea potrivit căreia o educație completă și echilibrată reprezenta cheia dezvoltării viitoare a societății: *„Jocurile Olimpice sunt o mare lecție de filosofie pe care umanitatea și-o dă sie însăși. Jocurile Olimpice sunt reflectarea fericirii, perfecțiunii și dragostei.”*

Astăzi, Jocurile Olimpice reprezintă, pe lângă competiția sportivă, o manifestare culturală, pedagogică și umanitară, constituind un liant între Antichitate și epoca modernă. La fel ca și în

Antichitate, J.O. situează mai presus de orice calitățile omului, agerimea trupească și dorința de autodepășire.

Jocurile Olimpice constituie o competiție între sportivi, participanți în probe individuale sau pe echipe, și nicidecum între națiuni. Competiția reunește sportivii calificați (pe baza unor criterii și bareme) și sportivi invitați (pe baza procesului de

relocare), selectați de către Comitetele Naționale Olimpice ale căror înscrieri au fost acceptate de către C.I.O. .

Sportivii concurează sub conducerea tehnică a Federațiilor Internaționale Sportive de specialitate.

Jocurile Olimpice se desfășoară în diverse orașe gazdă, din patru în patru ani. Prin acest sistem de organizare, care respectă ideea alternării și derulării Jocurilor pe toate continentele planetei, s-a urmărit și s-a reușit universalitatea acestora. Congresele științifice care le preced, expozițiile de artă, concursurile literare de proză și poezie, ceremoniile de deschidere și de închidere a Jocurilor, precum și cele 17 zile de competiții transmise în direct, conferă o ambianță unică, un moment de unitate spirituală și organizatorică a întregii Mișcări Olimpice.

Jocurile Olimpice se clasifică în *Jocuri Olimpice de vară* sau „*Jocurile Olimpiadei*”, întrucât ele celebrează o „*Olimpiadă*” (perioada de patru ani consecutivi, dintre două ediții ale Jocurilor Olimpice) fiind organizate la începutul acesteia și *Jocuri Olimpice de iarnă* (unde sunt admise numai sporturile

care se practică pe zăpadă sau pe gheață). Jocurile Olimpice de vară și cele de iarnă reprezintă cele mai importante competiții sportive în lumea modernă.

În istoria Jocurilor Olimpice moderne de vară sunt consemnate 32 de ediții, dintre care s-au disputat efectiv numai 29. Chiar dacă trei ediții nu au avut loc din considerente obiective (cele două Războaie Mondiale), ele au fost numerotate la propunerea lui Pierre de Coubertin, conform tradiției antice.

Ca un omagiu adus vechii Elade, după mai bine de 1.500 de ani de întrerupere, inaugurarea primelor Jocuri s-a celebrat pe 5 aprilie 1896, la Atena. Pe stadionul Panathenaic – construit din marmură albă (adusă de la Muntele Penteli), regele George I al Greciei a declarat deschisă prima ediție a Jocurilor Olimpice moderne. În spiritul vechii tradiții grecești, femeile nu au luat parte la aceste prime întreceri olimpice.

Încă din acel moment, Grecia și-a prezentat oficial poziția, prin care își exprima dorința, ca toate edițiile viitoare să se desfășoare pe pământ elen, însă C.I.O. nu a luat în considerare această opțiune fiind convins de necesitatea universalizării Jocurilor pentru atingerea scopurilor propuse.

Cu foarte puține excepții, condițiile existente la sfârșitul secolului al XIX-lea nu permiteau sportivilor asigurarea unei pregătiri specializate și de durată. Din acest motiv, participarea lor la această primă ediție s-a datorat dorinței de afirmare a celor bine dotați din punct de vedere fizic, o parte dintre ei fiind studenți străini veniți în vacanță pe meleagurile grecești, iar alții aflându-se întâmplător, la acea dată, în Atena. Desigur, existau și sportivi antrenați, obișnuiți cu concursurile internaționale, dar pentru mulți dintre ei Jocurile Olimpice nu prezentau încă niciun interes.

La ultima ediție de vară a Jocurilor Olimpice, Tokyo 2020, programul a cuprins 33 de sporturi olimpice (50 de discipline sportive): atletism, badminton, baschet, baseball și softball, box, canoe, canotaj, echitație, escaladă, ciclism, fotbal, gimnastică, golf, haltere, handbal, hochei pe iarbă, judo, karate, lupte, natație, pentatlon modern, rugby în 7, scrimă, skateboard, surf, taekwondo, tenis, tenis de masă, tir, tir cu arcul, triatlon, volei și yachting.

Jocurile Olimpice de iarnă consemnează 23 de ediții care s-au desfășurat din anul 1924 până în prezent (2021).

Primele Jocuri Olimpice de iarnă s-au desfășurat în 1924 la Chamonix, în Franța și le-au dublat pe cele de vară.

Pentru o mai bună organizare și mediatizare, C.I.O. a decis ca edițiile din 1992 să fie ultimele realizate concomitent. În anul 1994, la Lillehammer (Norvegia) a avut loc prima ediție a Jocurilor Olimpice de iarnă, care s-a desfășurat în al doilea an după Jocurile Olimpice de vară (Barcelona, 1992), această alternanță devenind permanentă.

La ultima ediție de iarnă a Jocurilor Olimpice, PyeongChang 2018, programul a cuprins șapte sporturi olimpice (15 discipline sportive): biatlon, bob și skeleton, curling, hochei pe gheață, patinaj, sanie și schi.

Jocurile Olimpice moderne au supraviețuit celor două Războaie Mondiale, dar și altor forme de conflict politic. Cele două conflagrații mondiale au împiedicat desfășurarea edițiilor din 1916, 1940 și 1944. Mai multe țări au boicotat J.O. din 1956, 1976, 1980, 1984 și 1988. Boicotarea Jocurilor Olimpice de vară de la Moscova din anul 1980 și, respectiv, a celor de la Los Angeles 1984 (Războiul Rece), a constituit apogeul înfruntării în arena sportivă dintre cele două super puteri: S.U.A. și U.R.S.S..

În timpurile noastre, Mișcarea Olimpică a fost pusă deseori la încercare de acuzațiile vehemente de ordin etic, legate mai ales de cazurile de dopaj în rândul sportivilor, dar și de corupția la nivelul unor conducători din forurile internaționale sportive.

Indiferent de cât de multe obstacole a întâmpinat, Mișcarea Olimpică le-a depășit și a devenit mai puternică datorită bazei morale solide și valorilor fundamentale care o ghidează. Jocurile Olimpice au demonstrat de-a lungul timpului că au forța necesară să depășească toate dificultățile cu care se confruntă, astfel încât perspectiva continuității lor în timp reprezintă o realitate generatoare de încredere și optimism.

Întreaga omenire se regăsește, cel puțin o dată la patru ani, urmărind cu emoție și bucurie cel mai mare spectacol sportiv al lumii. Fiecare ne identificăm cu cei mai buni dintre cei mai buni, cei care-și doresc să fie cei mai rapizi, să se ridice cel mai sus, să fie cei mai puternici. La aceste trăiri se adaugă, desigur, sentimentul de mândrie națională când proprii reprezentanți urcă pe podiumul olimpic.

**ORAȘE GAZDĂ ALE
JOCURILOR OLIMPICE DE VARĂ**

1896	Atena (Grecia)
1900	Paris (Franța)
1904	Saint Louis (S.U.A.)
1908	Londra (Marea Britanie)
1912	Stockholm (Suedia)
1916	nedisputată
1920	Anvers (Belgia)
1924	Paris (Franța)
1928	Amsterdam (Olanda)
1932	Los Angeles (S.U.A.)
1936	Berlin (Germania)
1940	nedisputată
1944	nedisputată
1948	Londra (Marea Britanie)
1952	Helsinki (Finlanda)
1956	Melbourne (Australia)
1960	Roma (Italia)
1964	Tokyo (Japonia)
1968	Mexico City (Mexic)
1972	München (Germania)
1976	Montreal (Canada)
1980	Moscova (U.R.S.S.)
1984	Los Angeles (S.U.A.)
1988	Seul (Republica Coreea)
1992	Barcelona (Spania)
1996	Atlanta (S.U.A.)
2000	Sydney (Australia)
2004	Atena (Grecia)
2008	Beijing (R.P. Chineză)
2012	Londra (Marea Britanie)
2016	Rio de Janeiro (Brazilia)
2020	Tokyo (Japonia)
2024	Paris (Franța)
2028	Los Angeles (S.U.A.)
2032	Brisbane (Australia)

**ORAȘE GAZDĂ ALE
JOCURILOR OLIMPICE DE IARNĂ**

1924	Chamonix (Franța)
1928	St. Moritz (Elveția)
1932	Lake Placid (S.U.A.)
1936	Garmisch Partenkirchen (Germania)
1940	nedisputată
1944	nedisputată
1948	St. Moritz (Elveția)
1952	Oslo (Norvegia)
1956	Cortina d'Ampezzo (Italia)
1960	Squaw Valley (S.U.A.)
1964	Innsbruck (Austria)
1968	Grenoble (Franța)
1972	Sapporo (Japonia)
1976	Innsbruck (Austria)
1980	Lake Placid (S.U.A.)
1984	Sarajevo (Iugoslavia)
1988	Calgary (Canada)
1992	Albertville (Franța)
1994	Lillehammer (Norvegia)
1998	Nagano (Japonia)
2002	Salt Lake City (S.U.A.)
2006	Torino (Italia)
2010	Vancouver (Canada)
2014	Sochi (Federația Rusă)
2018	Pyeongchang (Republica Coreea)
2022	Beijing (R. P. Chineză)
2026	Milano Cortina (Italia)

JOCURILE OLIMPICE DE VARĂ

Jocurile Olimpice de vară (sau Jocurile Olimpiadei) se desfășoară o dată la patru ani. Perioada de patru ani consecutivi dintre două ediții ale Jocurilor Olimpice se numește „Olimpiadă”. Istoria Jocurilor Olimpice de vară a început în 1896 și doar cele Două Războaie Mondiale le-a întrerupt cursul, iar pandemia de coronavirus a făcut ca ediția olimpică de la Tokyo 2020 să fie amânată cu un an.

ATENA, GRECIA, 1896

Grecia antică a fost locul în care au luat naștere Jocurile Olimpice, astfel încât, la Congresul Internațional Athletic din 1894 de la Paris, s-a stabilit organizarea primei ediții moderne la Atena, în anul 1896. Femeile nu au fost admise la întrecerile ediției inaugurale. Marea Britanie, Australia, Austria, Bulgaria, Chile, Danemarca, Elveția, Franța, Germania, S.U.A., Suedia, Ungaria și Grecia, țara gazdă, au fost națiunile prezente la această primă ediție. 241 de sportivi au concurat la întrecerile de atletism, ciclism, gimnastică artistică, haltere, lupte greco-romane, natație, scrimă, tenis și tir. Jocurile s-au desfășurat sub patronajul Regelui George I al Greciei.

Imnul Olimpic a fost intonat pentru prima dată pe 25 martie 1896 (Ziua Independenței Greciei), drept cantată, de un cor format din membrii societăților muzicale din Grecia, la ceremonia de deschidere de pe stadionul Panathenaic. Interpretarea cantatei a generat entuziasm în rândul spectatorilor care și-au dorit repetarea ei. Primul campion olimpic al J.O. moderne a fost atletul american James Brendan Bennet Connolly, care a triumfat în proba de triplu salt. Atletul grec Spiridon Louis a câștigat proba de maraton pe distanța de 40 km, organizată pe același traseu (de la Marathon la Atena) pe care hoplitul Filipides l-a străbătut cu 2.386 de ani în urmă (490 î.Hr.) ca să vestească victoria ateniienilor asupra perșilor (traseul era de aproximativ 34,5 km).

Hermann Weingartner

Cel mai medaliat sportiv al Jocurilor a fost gimnastul Hermann Weingartner din Germania, care a câștigat trei medalii de aur, două de argint și un bronz.

La această primă ediție, câștigătorii au primit din partea organizatorilor o cunună de ramuri de măslin.

PARIS, FRANȚA, 1900

C.I.O. a hotărât ca cea de-a doua ediție a Jocurilor Olimpice moderne să fie găzduită de orașul Paris, ca o recunoaștere a eforturilor depuse de către Pierre de Coubertin pentru renașterea Olimpismului modern. Jocurile Olimpice au fost incluse în cadrul manifestărilor comerciale și distractive prilejuite de Expoziția Universală. Întrecerile olimpice au însoțit expoziția pe toată perioada de desfășurare (peste cinci luni), în tot orașul, iar importanța lor a fost diminuată de amploarea acesteia. La Jocuri au participat sportivi din 24 de țări. Organizarea acestora în altă țară a

ridicat probleme din partea forurilor sportive grecești, care își doreau ca întrecerile olimpice să se desfășoare numai pe teritoriul vechii Elade.

Fotbalul, canotajul, yachting-ul și echitația (probe masculine) au fost introduse în programul olimpic al Jocurilor.

Femeile au participat pentru prima dată în competițiile olimpice, la golf și tenis de câmp. Jucătoarea de tenis Charlotte Cooper din Marea Britanie a devenit prima campioană olimpică din istoria Jocurilor.

Performerul ediției a fost atletul american Alvin Kraenzlein care a câștigat patru medalii de aur la sprint pe distanța de 60 m, 110 m și 200 m garduri precum și la săritura în lungime.

Jocurile nu au avut ceremonii de deschidere și închidere și nu au fost oferite medalii câștigătorilor.

Charlotte Cooper

■ SAINT LOUIS, S.U.A., 1904

Întrecerile olimpice din statul Missouri au fost înglobate în programul Târgului Internațional, organizat pentru a celebra recâștigarea teritoriului Louisianei de la francezi. Pierre de Coubertin nu a participat la această ediție a Jocurilor. Din cauza cheltuielilor legate de transport au fost prezente doar 12 delegații, iar dominația sportivilor americani a fost evidentă.

Pentru prima dată în istoria atletismului, juriul a decis sancționarea startului eronat (cel care greșea, lua startul cu un metru mai în spate decât ceilalți concurenți).

În programul olimpic și-au făcut debutul boxul, luptele libere și decatlonul.

Eroul ediției a fost gimnastul american Anton Heida, care a câștigat șase medalii: cinci de aur și una de argint. Lui i s-au alăturat gimnastul

american George Eyser care a câștigat șase medalii (trei de aur, două de argint și una de bronz) și ciclistul american Burton Downing care a și-a adjudecat șase medalii (două de aur, trei de argint și una de bronz).

A fost prima ediție a Jocurilor Olimpice moderne în care ocupanților primelor trei locuri li s-au decernat medalii de aur, argint și bronz.

În anul 1906, C.I.O. a aprobat organizarea unei ediții intermediare la Atena, pentru a marca 10 ani de la reluarea Jocurilor Olimpice. Rezultatele înregistrate au fost considerate însă ca fiind neoficiale.

■ LONDRA, MAREA BRITANIE, 1908

Inițial, această ediție trebuia găzduită de Roma dar, din cauza erupției vulcanului Vezuviu în anul 1906, care a devastat orașul Napoli (situat la 10 km est de acesta), italienii nu au mai putut

susține financiar Jocurile (fondurile fiind îndreptate spre reconstrucția orașului afectat). La Londra au participat sportivi din 22 de țări. Finlanda și Turcia au debutat la Jocuri.

În cadrul ceremoniei de deschidere a avut loc, pentru prima dată, parada delegațiilor pe națiuni. Australia și Noua Zeelandă s-au prezentat ca o singură delegație sub numele de „Australasia”. Organizatorii au construit și amenajat un stadion și un bazin de înot special pentru aceste Jocuri.

Au debutat în programul olimpic patinajul artistic, aruncarea suliței, săriturile în apă, hocheiul pe iarbă și fotbalul. Întrecerile atletice au inclus proba de ștafetă, unde sportivii au alergat pe distanțe de 200 m, 400 m și

800 m, iar proba de aruncare a discului s-a efectuat de pe loc (procedeele elen) și cu piruetă (procedeele modern).

Englezul Henry Taylor a devenit triplu campion olimpic la înot și a fost supranumit de presa vremii „steaua întrecerilor”. Tot trei medalii de aur a cucerit și atletul american Melvin Sheppard.

Aforismul potrivit căruia „*Important este să participi, nu neapărat să învingi*” a fost lansat aici, în cadrul unui serviciu religios, de episcopul de Pennsylvania, Ethelbert Talbot. Acest aforism a fost preluat și modificat de către Pierre de Coubertin.

■ STOCKHOLM, SUECIA, 1912

A fost prima ediție la care au participat sportivi de pe toate cele cinci continente, prin prezența a 28 de țări. Delegația olimpică a Japoniei a participat pentru prima oară la Jocurile Olimpice.

Aici s-a desfășurat primul concurs de artă și literatură (sculptură, literatură, arhitectură, muzică și pictură), iar proba literară a fost câștigată, de către Pierre de Coubertin (sub pseudonimele Georges Hohrod și Martin Eschbach din Germania) cu lucrarea „*Odă sportului*”.

În programul olimpic au fost incluse pentatlonul modern și întrecerile feminine la înot și sărituri în apă. Competiția de box nu s-a disputat, deoarece legile suedeze interziceau la vremea respectivă practicarea acestui sport.

Au fost utilizate cronometrul electronic, foto finish-ul (fotografia la sosire) și un sistem de sonorizare.

Vedeta Jocurilor a fost atletul finlandez Hannes Kolehmainen care a luat startul de șase ori în cursele de fond și a cucerit trei medalii de aur (5.000 m, 10.000 m și cros individual) și una de argint (cros pe echipe).

Cel mai titrat sportiv al ediției a fost suedezul G. Vilhelm Carlberg, care a câștigat trei medalii de aur și două de argint la tir.

Atletul american Jim Thorpe a câștigat pentatlonul și decatlonul. Ulterior, C.I.O. i-a retras medaliile, sportivul fiind acuzat că ar fi jucat baseball într-o echipă profesionistă. În anul 1972, Forul Internațional Olimpic a reanalizat cazul și a decis returnarea celor două medalii de aur, post-mortem.

A fost ultima ediție unde s-au acordat medalii din aur masiv câștigătorilor. Medaliiile olimpice moderne sunt din argint, acoperite cu un strat subțire de aur.

■ BERLIN, GERMANIA, 1916

Ediția a VI-a urma să fie găzduită de capitala Germaniei, însă nu s-a mai desfășurat din cauza izbucnirii Primului Război Mondial.

Chiar dacă ediția nu a mai avut loc, ea a fost numerotată, deoarece Pierre de Coubertin considera că: „o Olimpiadă poate să nu fie celebrată, dar cifra ei rămâne. Așa era tradiția antică”.

■ ANVERS, BELGIA, 1920

Inițial, găzduirea acestei ediții a fost acordată orașului Budapesta dar, ca urmare a încheierii tratatului de alianță a Ungariei cu Germania, a fost mutată la Anvers. Au participat 29 de Comitete Naționale Olimpice, iar Austria, Bulgaria, Turcia, Ungaria și Germania (țările învinse în Primul Război Mondial) nu au fost invitate la Jocuri. Argentina, Brazilia, Monaco și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor (ulterior Iugoslavia) au debutat la Jocurile Olimpice.

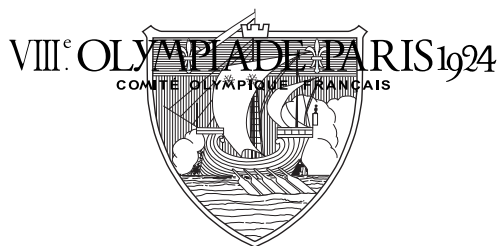
Pentru prima dată a fost arborat *Drapelul Olimpic*, a fost depus *Jurământul Olimpic* de către un sportiv (Victor Boin – scrimă), s-au eliberat porumbei ca simbol al păcii, iar dreptul de a-i înscrie pe sportivi la Jocuri le-a revenit Comitetelor Naționale Olimpice.

S-au desfășurat competiții la patinaj artistic și hochei pe gheață, iar korfbal-ul a fost introdus ca sport demonstrativ.

Cei mai medaliați sportivi ai ediției au fost americanii Willis A. Lee care a cucerit șapte medalii (cinci de aur, una de argint și una de bronz) la tir și Lloyd Spooner care a câștigat șapte medalii (patru de aur, una de argint și două de bronz) la tir.

■ PARIS, FRANȚA, 1924

A fost ultima ediție a Jocurilor Olimpice care s-a desfășurat sub președinția baronului Pierre de Coubertin. Au participat 44 de delegații olimpice care și-au înscris reprezentanții la întrecerile de atletism, box, canotaj, ciclism, echitație, fotbal, gimnastică, haltere, înot, lupte, pentatlon modern, polo, rugby, yachting, sărituri în apă,

scrimă și tir.

La această ediție au fost introduse în premieră *Deviza Olimpică „Citius, Altius, Fortius” („Mai repede, mai sus, mai puternic”)* și ritualul din cadrul ceremoniei de închidere, acela de a înălța drapelele C.I.O., al țării gazdă și al țării care organizează viitoarele Jocuri.

Competițiile olimpice au fost transmise în direct, pentru prima dată, la radio. Competiția de înot s-a desfășurat într-un bazin lung de 50 m, delimitat de culoare distincte, marcate cu benzi pentru fiecare concurent. Femeile au participat în concursul olimpic de scrimă (la floretă). Aici a avut loc, pentru ultima oară, turneul de tenis, el revenind în programul Jocurilor Olimpice de la Seul, din 1988. Sporturi demonstrative au fost voleiul, baseball-ul și pelota bască.

Ville Ritola

La această ediție, participanții au fost cazați, în premieră, într-un spațiu construit din lemn (niște cabine amplasate în jurul stadionului).

Vedetele ediției au fost atleții finlandezi Paavo Hurmi (cinci medalii de aur) și Ville Ritola (patru medalii de aur și două de argint).

■ AMSTERDAM, OLANDA, 1928

La cea de-a IX-a ediție organizată în „Țara Lalelelor” au participat sportivi din 46 de țări. Malta, Panama și Rhodesia (acum Zimbabwe) au participat pentru prima dată la Jocuri. S-au organizat competiții la atletism, box, canotaj, ciclism, echitație, fotbal, gimnastică, haltere, hochei pe iarbă, lupte, natație, yachting, scrimă și pentatlon modern.

A fost prima ediție care a dispus de un program de desfășurare a competițiilor pe parcursul a 16 zile, perioadă care a devenit standard pentru viitoarele Jocuri. Anterior acestei ediții, concursurile au fost extinse pe parcursul mai multor luni.

Aici a fost inițiat ceremonialul aprinderii *Flăcării Olimpice*, iar parada națiunilor a început cu delegația Greciei (leagănul Jocurilor

Olimpice) și s-a încheiat cu țara organizatoare. A fost prima ediție care s-a numit „*Jocurile Olimpice de vară*”.

Femeile au concurat, alături de bărbați, în întrecerile atletice (la un număr redus de probe – 100 m, 800 m, 4x100 m, săritura în înălțime și aruncarea discului) și la gimnastică.

Gimnastul Georges Miez din Elveția a fost cel mai medaliat sportiv al ediției, reușind să câștige trei titluri olimpice și două medalii de argint.

■ LOS ANGELES, S.U.A., 1932

„Orașul Îngerilor”, cel mai mare oraș din California, a găzduit ediția a X-a, jubiliară, a Jocurilor Olimpice de vară. Din cauza poziționării sale, a costurilor mari de călătorie, dar și a mării crize economice (1929-1930), numărul participanților a fost redus, doar 37 de echipe olimpice fiind prezente. Columbia a debutat la Jocuri. Sportivii europeni au călătorit cu vaporul până la New York și de acolo au traversat continentul american cu trenul (trei săptămâni a durat deplasarea) până în orașul gazdă al Jocurilor.

La această ediție, în probele individuale, fiecare Comitet Național Olimpic a avut dreptul să înscrie un număr limitat de trei sportivi.

Sportivii au fost cazați în *Satul Olimpic*, special amenajat pentru această competiție (model pentru viitoarele Jocuri), în timp ce sportivele au fost cazate la hotel.

Fotbalul american a fost sport demonstrativ.

S-a stabilit modul de desfășurare a ceremoniei de decernare a medaliilor. Aceasta avea loc după desfășurarea fiecărei probe. Primii trei sportivi clasati urcau pe podium, li se decernau medaliile și se înălțau drapelele țărilor de proveniență în timp ce se intona imnul național al câștigătorului.

Din punct de vedere tehnologic, a fost introdus cronometrajul electronic la sutimi de secundă.

Cei mai buni performeri de la Jocuri au fost gimnastul Romeo Neri din Italia și înotătoarea Helen Madison din S.U.A., care au câștigat, fiecare, câte trei medalii de aur.

XTH OLYMPIAD LOS ANGELES 1932

■ BERLIN, GERMANIA, 1936

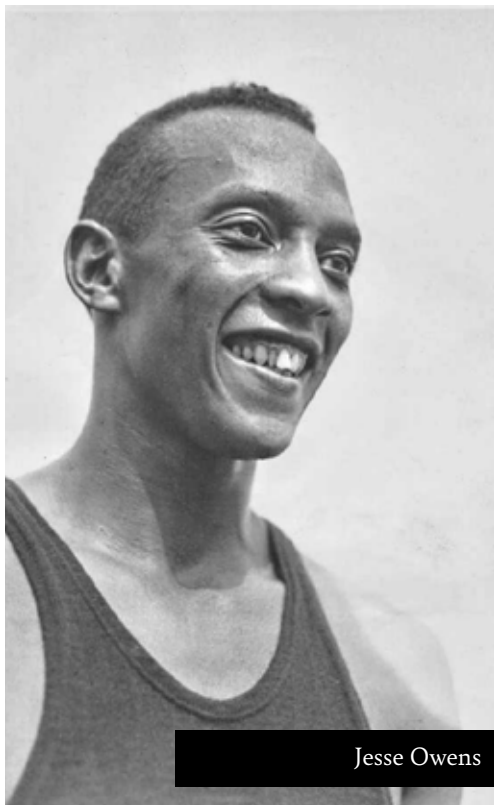
Pentru prima dată, decizia C.I.O. de a acorda Germaniei organizarea Jocurilor, a provocat proteste politice. A fost cea mai controversată ediție. S-a propus schimbarea locului de desfășurare sau boicotul, protestându-se împotriva politicii rasiste proclamate de guvernul național socialist instalat la putere. Cu toate acestea, au participat 49 de delegații naționale olimpice, care și-au înscris sportivii

la 19 sporturi. Afganistan, Bermude, Costa Rica, Bolivia și Liechtenstein au concurat pentru prima dată la Jocuri. Ceremonia Jocurilor a fost deschisă de Adolf Hitler.

A fost introdus ceremonialul ștafetei *Flăcării Olimpice*, bazat pe ideea doctorului Carl Diem. *Flacăra Olimpică* a fost aprinsă în Olympia, iar o torță a fost purtată prin ștafetă pe teritoriile a șapte țări (Grecia, Bulgaria, Iugoslavia, Ungaria, Cehoslovacia, Austria și Germania), înainte de a ajunge pe *Stadionul Olimpic* din Berlin.

În programul olimpic au fost incluse noi sporturi cum ar fi: handbal masculin, baschet și caiac-canoe, cu probe masculine și feminine. Sporturi demonstrative au fost baseball-ul și wushu. Câștigătorii au primit medalii, cununi din ramuri de măslin și un vlăstar de stejar plantat într-un ghiveci.

Vedeta ediției a fost atletul american Jesse Owens, care a câștigat patru titluri olimpice la 100 m, 200 m, ștafetă 4x100 m și săritura în lungime.

Jesse Owens

Jocurile au fost transmise în direct la televizor (cu circuit închis) și a fost utilizat filmul cinematografic „Olympia” – regizoare Leni Riefenstahl. În Berlin au fost amplasate 25 de ecrane, ceea ce le-a permis localnicilor să vizioneze Jocurile.

Cei mai titrați sportivi au fost gimnaștii Takshi Ono (Japonia) care a câștigat șase medalii (trei de aur, una de argint și două de bronz) și Konrad Frey (Germania) care a cucerit tot șase medalii (trei de aur, una de argint și două de bronz).

Izbucnirea celui de-al Doilea Război Mondial, în anul 1939, a amânat organizarea următoarelor două ediții ale Jocurilor Olimpice de vară de la Tokyo (Japonia), din 1940 (din cauza conflictului chinez-japonez, acestea au fost relocate orașului Helsinki, din Finlanda) și Londra (Marea Britanie), din 1944.

■ LONDRA, MAREA BRITANIE, 1948

Cea de-a XIV-a ediție a Jocurilor Olimpice s-a organizat după o pauză de 12 ani. Au participat 59 de echipe olimpice la „*Jocurile austerității*” (așa cum au fost denumite din cauza climatului economic de după război), ai căror reprezentanți s-au întrecut la 17 sporturi. Au debutat sportivii din Burma (astăzi Myanmar), Ceylon (astăzi Sri Lanka), Liban, Puerto Rico, Guyana Britanică (Guyana), Iran, Irak, Jamaica, Coreea, Pakistan, Singapore, Siria, Trinidad Tobago și Venezuela. Germaniei și Japoniei, considerate direct răspunzătoare pentru declanșarea celui de-al Doilea Război Mondial, li s-a interzis participarea. U.R.S.S. nu a dorit să își trimită reprezentanți.

Sportivii nu au fost cazați în *Satul Olimpic*, ci în cămine studențești și tabere militare (cazarme), iar sportivele la colegiile din Londra.

A fost introdus start-ul în probele atletice de sprint (100 m – 400 m), iar probele de natație s-au desfășurat în primul bazin olimpic acoperit.

C.I.O. a decis ca primilor șase clasăți, la fiecare probă, să li se acorde diplome.

Atleta Fanny (Francina) Blankers-Koen din Olanda a câștigat patru medalii de aur la 100 m și 200 m, 80 m garduri și cu ștafeta de 4x100 m.

Atleta Alice Coachman (S.U.A.) a fost prima sportivă afro-americană care a obținut aurul olimpic. Ea a participat la săritura în lungime.

Aici a avut loc prima transmisie TV completă a Jocurilor Olimpice de vară, deși puțină lume avea televizor. A fost ultima ediție unde s-a organizat concursul de artă și literatură.

■ HELSINKI, FINLANDA, 1952

În „*țara celor o mie de lacuri*” au participat 69 de delegații olimpice. Israel, Bahamas, Ghana, Guatemala, Indonezia, Antilele Olandeze, Nigeria, Thailanda, Vietnam și U.R.S.S. au fost prezente pentru prima dată în istoria Jocurilor.

Aici își are începuturile „Olimpiada numismatică” și apare prima monedă comemorativă a Jocurilor Olimpice moderne, realizată între anii 1951-1952.

Au fost introduse în premieră probe mixte în concursul de echitație și probe individuale pentru femei în concursul de gimnastică artistică.

Flacăra Olimpică a fost aprinsă de doi dintre cei mai renumiți alergători pe distanțe lungi, Paavo Nurmi și Juho Peter Hannes Kolehmainen, supranumiți „Finlandezii zburători”.

Pentru prima dată, o femeie, Estrella Puentes din Uruguay a fost purtător de drapel.

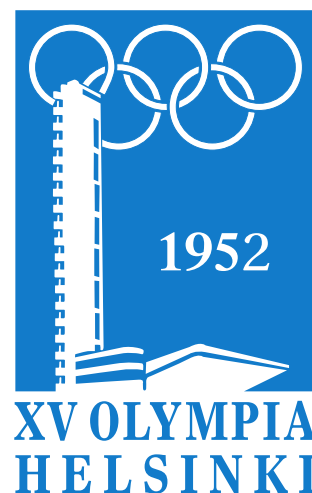
Vedeta ediției a fost Emil Zatopek, supranumit „locomotiva cehă”, care a câștigat trei medalii de aur la 5.000 m, 10.000 m și maraton, caz unic în istoria olimpică.

Cea mai titrată sportivă a fost gimnasta Maria Gorokhovskaya din U.R.S.S. care a câștigat șapte medalii (două de aur și cinci de argint).

Emile Zatopek

Ca o curiozitate, această ediție a Jocurilor Olimpice nu a fost închisă, în mod oficial. Președintele C.I.O. de atunci, Zigfrid Edstrom, a avut un lung și semnificativ discurs, dar, marcat de emoție a uitat să adauge la sfârșit cuvintele: „*Declar închisă cea de-a XV-a ediție a Jocurilor Olimpice*”, așa cum o cere Charta Olimpică.

■ MELBOURNE, AUSTRALIA, 1956

A fost prima ediție care s-a desfășurat în emisfera sudică (în Australia), în afara Europei și a Americii de Nord. La „*Jocurile prieteniei*” au dat curs invitației de participare 72 de Comitete Naționale Olimpice. Sportivii din Etiopia, Fiji, Kenya, Liberia, Uganda și Malaezia au debutat la Jocuri. Au fost țări care nu și-au trimis reprezentanți din cauza opresiunii sovieticilor în Ungaria (revolta

anticomunistă maghiară de la Budapesta), dar și a crizei internaționale declanșată de Războiul Suezului (Franța, Marea Britanie și Israel au atacat Egiptul pentru redobândirea controlului asupra Canalului Suez). Germania de Est și de Vest au defilat împreună, ca o singură echipă (la această ediție și la următoarele două), sub steagul negru, roșu și galben, cu *Cercurile Olimpice* imprimate, în acordul imnului „*Oda bucuriei*”, din Simfonia a IX-a a lui Ludwig van Beethoven.

Din motive legislative, cu privire la intrarea animalelor (cailor) pe teritoriul australian (care impunea o perioadă de carantină de șase luni), întrecerile de echitație s-au desfășurat la Stockholm, în Suedia, în luna iunie (cu cinci luni înainte de Jocuri). A fost o derogare organizatorică singulară de la regulament, dar a fost pentru a doua oară când o ediție a Jocurilor s-a desfășurat în două țări, după ce o probă olimpică de yachting din cadrul Jocurilor de la Anvers (Belgia), din 1920, s-a susținut în apele olandeze. Alături de sporturile oficiale incluse în programul olimpic, fotbalul australian și baseball-ul s-au desfășurat ca sporturi demonstrative.

A fost introdusă floreta electrică, iar în cadrul ceremoniei de deschidere a fost intonat ca imn o creație a compozitorului polonez Michel Spisak.

Până la această ediție, sportivii defilau la ceremonia de închidere grupați pe țări, dar la Melbourne, pornind de la ideea lui John Ian Wing, un tâmplar australian născut în China, s-a introdus o noutate în desfășurarea acesteia. S-a luat decizia ca sportivii să defileze împreună, și nu pe națiuni, ca simbol al unității mondiale.

Vedeta ediției a fost gimnasta Agnes Keleti (Ungaria) care a câștigat patru medalii de aur și două de argint.

Agnes Keleti

ROMA, ITALIA, 1960

În „Cetatea Eternă” au participat sportivi reprezentând 83 de Comitete Naționale Olimpice. Pentru prima dată au luat startul la întrecerile olimpice sportivi din Maroc, Sudan, San Marino și Tunisia.

Italienii au creat o atmosferă și un cadru unic pentru desfășurarea competițiilor sportive, folosind vestigiile antice. Întrecerile de gimnastică s-au desfășurat în interiorul *Termelor lui Caracalla*, luptele s-au disputat între zidurile *Bazilicii lui Maxentius*, iar traseul de maraton a avut loc pe *Via Apia*, cu sosirea sub *Arcul lui Constantin*.

Etiopianul Abebe Bikila (în limba amhară „*floarea care crește*”) a reeditat legenda soldatului de la Marathon, dar fără a avea final tragic. Acesta a alergat desculț și a sosit primul sub *Arcul lui Constantin*, devenind campion olimpic la maraton. Cassius Clay din S.U.A., cunoscut sub numele de Muhammad

Ceremonia de deschidere

Ali, a triumfat în întrecerea de box, câștigând titlul olimpic.

Jocurile Olimpice de la Roma au fost transmise în direct, în unele țări din Europa, membre ale Eurovisionului.

Cel mai medaliat sportiv a fost gimnastul Boris Shakhlin din U.R.S.S. care a câștigat șapte medalii (patru de aur, două de argint și una de bronz).

TOKYO, JAPONIA, 1964

Jocurile au fost organizate, în premieră, în lumea Extremului Orient. În Japonia, supranumită „Țara crizantemelor”, națiune cu o veche cultură și civilizație, au participat sportivi din 93 de țări, care au concurat la 19 sporturi. Algeria, Camerun, Ciad, Congo, Coasta de Fildeș, Republica Dominicană, Madagascar, Mali, Mongolia, Nepal și Senegal au debutat la Jocuri.

La această ediție s-au consemnat mai multe recorduri, care au dus la denumirea simbolică de „*Olimpiada recordurilor*”.

Poporului japonez îi aparține expresia „*O zi fără sport e ca o mâncare fără orez*”.

Flacăra Olimpică a fost aprinsă, într-un gest simbolic, de Yoshinori Sakai (foto) - „Copilul Hiroshimei”, un tânăr care a fost născut pe 6 august 1945, ziua în care, una dintre cele două bombe atomice lansate de americani, a explodat la Hiroshima.

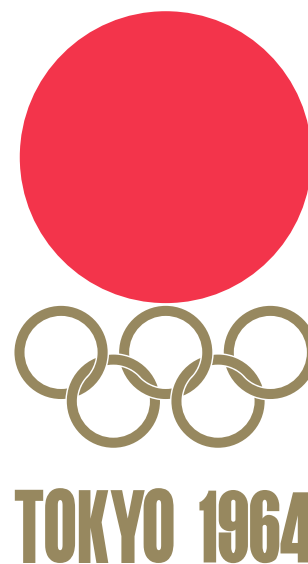
S-au introdus, în premieră, în programul olimpic judoul masculin, voleiul (masculin și feminin) și pentatlonul pentru femei. Primul sport feminin de echipă din istoria Jocurilor a fost voleiul. S-a folosit prima prăjină din fibră de sticlă la proba atletică de săritură cu prăjina.

Americanul Arthur Donald (Don) Schollander a câștigat patru medalii la înot în probele de 100 m și 400 m liber, precum și cu ștafetele de 4x100 m și 4x200 m liber.

Jocurile au fost transmise în direct, la televizor, în întreaga lume.

Primul premiu „Fair-Play” acordat de C.I.O., dar oferit de Comitetul Olimpic Japonez, le-a revenit fraților suedezi Lars Gunnar și Stig Lennart Kall, care au dat dovadă de un remarcabil exemplu de sportivitate. Ei au renunțat la șansa de a câștiga o medalie, la yachting, pentru a ajuta doi concurenți a căror barcă se scufundase.

Cei mai titrați sportivi au fost gimnaștii din U.R.S.S. Boris Shaklin care a câștigat șapte medalii (patru de aur, două de argint și una de bronz) și Larisa Latynina care a cucerit șase medalii (două de aur, două de argint și două de bronz).

Yoshinori Sakai

■ CIUDAD DE MEXICO, MEXIC, 1968

A fost prima ediție a Jocurilor găzduită de America Latină și au participat sportivi reprezentativi din partea a 112 Comitete Naționale Olimpice. Au concurat pentru prima dată sportivi din Barbados, Hondurasul Britanic (acum Belize), Republica Centrafricană, Republica Democrată Congo, El Salvador, Guinea, Honduras, Kuweit, Nicaragua, Paraguay, Sierra Leone și Insulele Virgine.

Competiția olimpică s-a desfășurat la o altitudine de 2.300 m deasupra nivelului mării și a fost precedată de masacrul de la Tlatelolco, unde unii dintre protestatari, studenți și profesori, au fost uciși de forțele de securitate mexicane, cu doar 10 zile înainte de ceremonia de deschidere.

Cuvintele „*Oferim prietenia noastră tuturor popoarelor lumii*” au fost postate pe tabela electronică din Stadionul Universitar.

Flacăra Olimpică a fost aprinsă la Olympia, iar ștafeta *Flăcării Olimpice* a parcurs drumul străbătut de Cristofor Columb (navigator italiano-spaniol), cu aproape cinci secole în urmă, în prima sa expediție din Grecia, prin Italia și Spania, la El Salvador și apoi în Mexic, Lumea Nouă (America). Pentru prima dată, *Flacăra Olimpică* a fost aprinsă de o femeie, atleta mexicană Enriqueta Basilio de Sotelo.

În probele de atletism, ciclism, canotaj, kaiac-canoe, înot și echitație a fost folosit cronometrul manual și electronic, dar doar timpii electronici au fost, oficial, luați în calcul. La atletism, pistele de alergare au fost acoperite, pentru prima oară, cu o suprafață sintetică numită „*tartan*”. Tot pentru prima dată, câștigătorul a fost supus unui control doping. Au fost introduse două sporturi demonstrative: tenisul și pelota bască.

Gimnasta Vera Caslavaska din Cehoslovacia a cucerit patru medalii de aur și două de argint. Sportivii americani și africani au protestat împotriva discriminărilor rasiale. Sprinterii americani Tommie Smith (locul I) și John Carlos (locul III), după terminarea probei de 200 m, au urcat pe podiumul de premiere în picioarele goale (fără adidași, doar cu șosete negre), cu capul plecat și

cu pumnul strâns, ridicat, îmbrăcat într-o mănușă neagră – salutul „Black Power”. Gestul lor a fost considerat nepotrivit cu normele olimpice și, de aceea, au fost expulzați din *Satul Olimpic*.

Acestea au fost primele Jocuri în care ceremonia de închidere a fost transmisă color în întreaga lume, primele care au fost găzduite într-o țară aflată în dezvoltare și într-o țară vorbitoare de limbă spaniolă.

■ MÜNCHEN, GERMANIA, 1972

Capitala Bavariei (în Germania de Vest, la momentul respectiv), a găzduit cea de-a XX-a ediție a Jocurilor Olimpice. Motto-ul oficial al Jocurilor a fost „*Jocurile fericite*”, logo-ul ales fiind un concept solar albastru („*Soarele puternic*”), iar *Mascota oficială* a fost Dachshundul „*Waldi*”. Au participat 121 de delegații olimpice, ai căror

reprezentanți s-au întrecut la 21 de sporturi. Albania, Dahomey (acum Benin), Gabon, Coreea de Nord, Lesotho, Malawi, Arabia Saudită, Somalia, Swaziland (astăzi Eswatini), Togo și Volta Superioară (în prezent Burkina Faso) au participat prima dată la Jocurile Olimpice de vară. A fost supranumită „*Olimpiada distanțelor scurte*”, datorită vecinătății bazelor sportive.

La această ediție a fost depus în premieră *Jurământul Olimpic* de către arbitri și oficiali. *Flacăra Olimpică* a fost aprinsă la Olympia și o ștafetă de aproape 6.000 de tineri au purtat torța până a ajuns pe *Stadionul Olimpic*. După 52 de ani de absență, tirul cu arcul a reintrat în programul Jocurilor (prima apariție a fost în 1920). Și-au făcut debutul handbalul în sală și canoe slalom, iar badmintonul și schiul nautic au fost probe demonstrative.

Eroul acestei ediții a fost înotătorul american Mark Spitz care a câștigat șapte medalii de aur și a doborât tot atâtea recorduri mondiale. Cea mai medaliată sportivă a fost gimnasta Ludmilla Ivanova Tourischeva din U.R.S.S. care a cucerit patru medalii (două de aur, una de argint și una bronz).

La această ediție, camerele sportivilor israelieni din *Satul Olimpic* au fost luate cu asalt de un comando autointitulat „*Septembrie Negru*” format din opt teroriști palestinieni, care au provocat 11 victime. Președintele C.I.O. din acea vreme, Avery Brundage a făcut apel la participanți susținând că „*Jocurile trebuie să meargă mai departe!*”. Competițiile s-au reluat după o pauză de 34 de ore.

München

1972

■ MONTREAL, CANADA, 1976

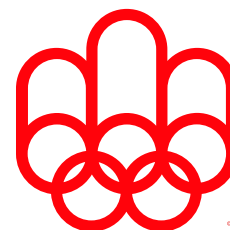
Ediția găzduită în Quebec a intrat în istoria sportului mondial prin evoluția de excepție a gimnastei Nadia Comăneci. Au participat sportivi din 92 de țări și a fost pentru prima dată în istoria Jocurilor de vară când țara gazdă nu a obținut nicio medalie de aur. Acest fapt se mai întâmplase la Jocurile Olimpice de iarnă din 1924 de la Chamonix (Franța) și în 1928 la St. Moritz (Elveția).

A fost organizat un boicot al țărilor africane (22 de state), care au protestat împotriva prezenței echipei de rugby a Noii Zeelande la o competiție în Africa de Sud, unde politica de apartheid era în vigoare. Singurele țări din Africa care nu au boicotat Jocurile au fost Senegal și Coasta de Fildeș.

După aprinderea *Flăcării Olimpice* la Olympia, aceasta a fost purtată prin ștafetă, până la Atena. S-a organizat o ceremonie pe *Stadionul Olimpic Panathenaic* (care a găzduit prima ediție a Jocurilor Olimpice moderne – 1896), iar un sistem special de raze laser a preluat-o și a transmis-o prin satelit la Quebec, de unde aceasta și-a continuat traseul spre Montreal.

S-au introdus în programul Jocurilor baschetul, handbalul și canotajul feminin. De asemenea, hocheiul pe iarbă s-a desfășurat pentru prima dată pe un teren acoperit cu material sintetic (iarbă artificială).

Cel mai titrat sportiv al Jocurilor a fost gimnastul rus, Nikolay Andrianov, care a cucerit șapte medalii (patru de aur, două de argint și un bronz). Cea mai medaliată sportivă a fost Kornelia Ender din Germania de Est care a câștigat cinci medalii (patru de aur și una de argint).

Montréal 1976

Aici a fost introdus, în cadrul ceremoniei de închidere, un scurt spectacol artistic realizat de organizatorii viitoarei ediții a Jocurilor Olimpice de la Moscova.

La această ediție s-a obținut prima notă de 10 din istorie, la gimnastică, prin performanța româncei Nadia Comăneci.

■ MOSCOVA, U.R.S.S., 1980

A fost prima ediție organizată într-o țară socialistă din Europa de Est. Statele Unite ale Americii au inițiat un boicot, ca formă de protest la invazia Afganistanului de către armata sovietică, în decembrie 1979. Decizia a fost urmată de 65 de țări, la Jocuri participând doar 80 de state. Unele țări au susținut boicotul, dar au permis sportivilor să-și decidă singuri participarea. Au debutat țări precum Angola, Botswana, Laos, Nicaragua, Seychelles, Mozambic, Cipru și Iordania.

Concursurile de yachting au fost organizate la Tallin, iar o parte din meciurile preliminare și sferturile de finală ale turneului de fotbal au avut loc la Leningrad (astăzi Sankt Petersburg), Kiev și Minsk.

Gimnastul Aleksandr Ditiatin a fost primul sportiv care a cucerit opt medalii la o singură ediție (trei de aur, patru de argint și un bronz) și primul din istorie care a primit nota 10 la aparatul denumit „*cal cu mânăre*”. Cea mai medaliată sportivă a fost înotătoarea Ines Diers din Germania de Est care a obținut cinci medalii (două de aur, două de argint și una de bronz).

МОСКВА 1980

■ LOS ANGELES, S.U.A., 1984

După 52 de ani, statul California a fost gazda unei noi ediții a Jocurilor Olimpice de vară. Americanii au fost singurii care și-au depus candidatura pentru organizarea acestora. A existat de această dată un boicot inițiat de U.R.S.S., dar numai 14 țări Est Europene și Cuba, au ales să nu participe la această ediție. Excepție au făcut România (țară semnatară a Pactului de la Varșovia), Iugoslavia și China. În capitala „*Vestului sălbatic*” s-au reunit sportivi din 140 de țări pentru a-și desemna laureații la cele 23 de sporturi cuprinse în programul olimpic.

Au fost primele Jocuri organizate fără finanțare din partea guvernului. Organizatorii s-au folosit de publicitate pentru a acoperi costurile. Astfel, întrecerile de ciclism s-au desfășurat pe velodromul „7-Eleven”, întrecerile de natație în bazinul de înot „Mc Donald’s” etc.

La fiecare probă sportivă s-au înmânat diplome de onoare primilor opt clasai.

La aceste Jocuri au debutat în programul olimpic două probe exclusiv feminine, inaccesibile bărbaților: gimnastica ritmică și înotul sincron. De asemenea, au fost introduse în programul olimpic probele feminine de maraton și de ciclism pe șosea.

Cel mai medaliat sportiv al ediției a fost gimnastul Li Ning din Republica Populară Chineză care a câștigat șase medalii (trei de aur, două de argint și una de bronz), iar cea mai medaliată sportivă a fost gimnasta româncă Ecaterina Szabo care a cucerit cinci medalii (patru de aur și una de argint).

■ SEUL, REPUBLICA COREEA, 1988

Jocurile au ajuns pentru prima dată în Republica Coreea. 159 de Comitete Naționale Olimpice au onorat cu prezența această ediție. Republica Populară Democrată Coreeană (Coreea de Nord), care dorea să fie co-organizatoare a Jocurilor și Cuba nu au participat la această ediție. Aruba, Samoa Americană, Brunei, Insulele Cook, Guam, Insulele Maldive, Vanuatu și Yemenul de Sud (astăzi Yemen) participă pentru prima oară la Jocuri. Deviza Jocurilor a fost „Armonie și progres”.

A fost cea mai „informatizată” ediție, calculatoarele fiind utilizate pretutindeni, de la transmiterea rezultatelor până la cele mai diferite detalii organizatorice, dar și tehnice. Televiziunea a transmis continuu și integral toate întrecerile sportive, de la competițiile preliminare la cele finale, pe 23 de canale, câte unul pentru fiecare sport inclus în programul olimpic.

A debutat tenisul de masă, iar tenisul de câmp a revenit după o pauză de 64 de ani. Bowling-ul, o disciplină prea puțin cunoscută în Coreea, a fost sport demonstrativ alături de badminton, baseball, judo feminin și taekwondo.

Scrimera de origine suedeză, Kerstin Palm a devenit prima sportivă care a participat la șapte ediții ale Jocurilor Olimpice.

Înotătoarea Kristin Otto din Germania de Est a câștigat șase medalii de aur (50 m liber, 100 m liber, 100 m fluture, 100 m spate, ștafetă 4x100 m liber și 4x100 m mixt), la trei stiluri diferite (craul, spate și fluture) și a realizat patru recorduri mondiale.

Cei mai titrați sportivi au fost: înotătorul american Matt Bondi care a cucerit șapte medalii (cinci de aur, una de argint și una de bronz) și gimnasta româncă Daniela Silivaș care a câștigat șase medalii (trei de aur, două de argint și una de bronz).

Această ediție a dat naștere celui mai mare scandal de dopaj (cu steroizi) din perioada modernă, atletul canadian Ben Johnson fiind descalificat, după ce câștigase proba de 100 m, acolo unde stabilise și un nou record mondial și olimpic.

■ BARCELONA, SPANIA, 1992

Capitala Cataluniei, orașul de reședință al Președintelui C.I.O. (de atunci), Juan Antonio Samaranch, a organizat ediția jubiliară, a XXV-a. Reprezentanți ai 169 de delegații naționale olimpice s-au întrecut la 23 de sporturi și 257 de probe. Africa de Sud a participat prima dată la Jocuri după o absență de 32 de ani (din 1960 li s-a interzis participarea din cauza politicii de apartheid).

Jocurile de la Barcelona au readus în *Familia Olimpică*, după multe decenii, o singură Germanie, iar sportivii din fosta U.R.S.S. au participat, pentru prima și ultima oară, sub culorile Comunității Statelor Independente (E.U.N.). Deviza Jocurilor a fost „*Prieteni pentru totdeauna*“.

C.I.O. a permis, pentru prima dată, participarea baschetbaliștilor profesioniști, inclusiv a echipei S.U.A., celebra „*Dream Team*” (avându-i în echipă pe Magic Johnson, Michael Jordan și Larry Bird).

Și-au făcut debutul în programul olimpic discipline noi: badminton, baseball și judo feminin. Au fost incluse în programul ediției trei sporturi demonstrative: pelota bască, hocheiul pe role (quad) și taekwondo.

Mascota acestei ediții, câinele „Cobi” a fost cea mai populară din istoria Jocurilor.

Gimnastul Vitaly Scherbo din Belarus a concurat sub steagul echipei unificate (E.U.N.) și a câștigat șase medalii de aur (dintre care patru într-o singură zi).

Pentru prima dată C.I.O. a lansat un apel pentru respectarea „*armistițiului olimpic*”.

■ ATLANTA, S.U.A., 1996

Atlanta, capitala statului Georgia, a găzduit cea de-a XXVI-a ediție și a celebrat împlinirea unui secol (centenarul), de când visul lui Pierre de Coubertin devenise realitate și au fost reluate întrecerile olimpice antice într-o variantă modernă. Au fost primele Jocuri Olimpice de vară organizate într-un an diferit de cele de iarnă. Metropola americană a fost desemnată să organizeze Jocurile în septembrie 1990, la cea de-a 96-a Sesiune a C.I.O. de la Tokyo. A fost prima ediție unde au participat toate cele 197 de Comitete Naționale Olimpice recunoscute de C.I.O.. Deși au existat controverse, această ediție jubiliară a fost cea mai modernă, deoarece s-a folosit tehnologia cea mai nouă pentru organizarea probelor sportive.

Satul Olimpic a avut cea mai mare capacitate din istoria Jocurilor, 15.000 de locuri.

Cel care a aprins *Flacăra Olimpică* a fost faimosul boxer Cassius Clay, alias Muhammad Ali.

Ecuadorul, Siria și Costa Rica au câștigat, pentru prima dată, medalii de aur.

Fotbalul feminin a fost inclus în programul olimpic, alături de voleiul pe plajă, ciclismul montan (mountain bike), categoria ușoară la canotaj și softballul feminin. Revenit pentru a doua oară în istoria Jocurilor Olimpice ca sport oficial, baseballul părea a fi un cadou pe care C.I.O. l-a făcut Statelor Unite.

Atlanta 1996

Vedeta ediției a fost înotătoarea Amy Van Dyken, din S.U.A., care a câștigat patru medalii de aur. Cel mai medaliat sportiv a fost gimnastul rus Alexei Nemov care a câștigat șase medalii (două de aur, una de argint și trei de bronz).

Pentru prima dată în istorie, Jocurile Olimpice au avut o pagina oficială pe Internet.

■ SYDNEY, AUSTRALIA, 2000

Renumitul port din Sud-Estul Australiei, supranumit „Poarta Australiei”, capitala statului New South Wales a fost gazda ultimelor Jocuri Olimpice din mileniul al doilea al erei moderne.

Aici s-au prezentat peste 10.000 de sportivi, din toate cele 199 de țări invitate, având C.N.O.-uri recunoscute de C.I.O, care s-au întrecut la 28 de sporturi. Au debutat țări precum Eritrea, Micronezia și Palau. Cele două Corei au defilat sub același drapel (după războiul coreean 1950-1953), pe fundalul alb era imprimată o hartă albastră a Peninsulei Coreene, dar au concurat separat. Patru sportivi din Timorul de Est (o țară mică situată lângă Indonezia) au luat parte, individual, sub *Drapelul Olimpic*. Afganistanului nu i s-a permis să ia parte la Jocuri din cauza regulilor extremiste ale talibanilor (opresiunea și interdicția practicării sportului de către femei). Deviza Jocurilor a fost „Îndrăznește să visezi”.

Sydney-ul a fost orașul care s-a angajat să găzduiască Jocurile într-un cadru ecologic, curat. Organizatorii au ridicat un monument în memoria celor peste 500 de sportivi olimpici, din toate țările lumii, căzuți pe front, în cele două conflagrații mondiale. La Sydney s-au celebrat 100 de ani de când femeile au fost acceptate în arena olimpică. *Torța Olimpică* a fost realizată prin reproducerea stilizată a modelului construcției faimoasei „Opere” din Sydney, iar *Flacăra Olimpică* a fost aprinsă de atleta Cathy Freeman (cu origini aborigene), ca simbol al reconcilierii cu populația aborigenă.

Pentru prima dată femeile și-au disputat medaliile olimpice la haltere, pentatlon modern și polo, iar triatlonul feminin (înot, ciclism, atletism), trampoline și taekwondo și-au făcut debutul olimpic.

Medaliile de bronz au fost fabricate prin topirea monedelor de un cent și doi cenți, retrase din circulație de către autoritățile australiene în anul 1992. Buchetele oferite medaliaților au avut încorporate frunze de stejar alb.

Reprezentanții ai Agenției Mondiale Anti-Doping, un organism independent, au fost prezenți la Jocuri pentru a monitoriza toate procedurile. Aici au fost efectuate pentru prima dată teste pentru detectarea eritropoetinei (EPO) și teste de sânge.

Înotătorul australian Ian Thorpe a fost vedeta ediției, cucerind trei medalii de aur și două de argint.

Cel mai medaliat sportiv a fost gimnastul rus Alexei Nemov care a câștigat șase medalii (două de aur, una de argint și trei de bronz).

■ ATENA, GRECIA, 2004

ATHENS 2004

Cele dintâi Jocuri Olimpice ale secolului XXI au revenit în capitala Greciei, locul de naștere al Olimpismului antic și modern, și s-au desfășurat sub deviza „Welcome Home!” („Bine ați venit acasă!”). Au participat toate cele 201 Comitete Naționale Olimpice recunoscute la momentul respectiv de C.I.O., sportivii întrecându-se la 28 de sporturi. Au debutat două state: Kiribati și Timorul de Est.

Multe dintre evenimentele de la Atena au fost organizate cu intenția de a le reaminti participanților de prima ediție a Jocurilor Olimpice moderne. Cea mai lungă probă din atletism, maratonul, s-a desfășurat

pe același traseu organizat în urmă cu mai mult de un secol, inclusiv sosirea a fost programată pe stadionul Panathenaic, gazda Jocurilor din 1896. De asemenea, concursul de tir s-a desfășurat în Olympia, locul de disputare al Jocurilor Olimpice antice.

Flacăra Olimpică a efectuat, pentru prima dată în istoria sa, un periplu mondial, fiind purtată prin ștafetă în 34 de orașe din 26 de țări, de pe toate cele cinci continente.

Pentru prima dată au fost incluse în programul olimpic competițiile feminine la lupte libere și la sabie (scrimă).

Cel mai titrat sportiv al Jocurilor a fost înotătorul american, Michael Phelps, care a câștigat opt medalii, dintre care șase de aur și două de bronz.

■ BEIJING, REPUBLICA POPULARĂ CHINEZĂ, 2008

Cea mai populată țară de pe planetă a găzduit cea de-a XXIX-a ediție. Era pentru a treia oară când Jocurile Olimpice de vară se desfășurau în Asia, după Tokyo, în 1964 și Seul, în 1988. Competițiile de echitație s-au desfășurat la Hong Kong, în două arene: Shatin și Beas River. Au fost prezente 204 Comitete Naționale Olimpice, sportivii concurând la 28 de sporturi și 302 probe. La Jocuri au participat pentru prima dată sportivii din Insulele Marshall, Muntenegru și Tuvalu.

Jocurile au debutat pe 8.08.2008, la ora 8:08 (3:08. ora României). Aceste date nu au fost alese la întâmplare. Numărul 8 este asociat în cultura chineză cu prosperitatea. Sloganul Jocurilor a fost „*O lume, un vis*” și exprima năzuința oamenilor de a trăi în pace și înțelegere. *Flacăra Olimpică* a fost transportată prin ștafetă chiar și pe vârful Everest, la o altitudine de 8.848 m.

Cea mai impresionantă arenă a fost Stadionul Național din Beijing, cunoscut, datorită designului (arhitectură avangardistă), sub numele de „*Cuibul de Pasăre*”. Aici au avut loc ceremoniile de deschidere și de închidere a Jocurilor și competițiile atletice.

La atletism a fost introdusă proba feminină de 3.000 m obstacole, proba de BMX (moto-cros pe teren plat și cu obstacole) la ciclism și maratonul de înot pe distanța de 10 km. Wushu a fost sport demonstrativ.

Și de această dată, eroul Jocurilor a fost înotătorul american Michael Phelps (foto), care a câștigat opt medalii de aur. Cea mai medaliată sportivă

a fost înotătoarea americană Natalie Coughlin care a cucerit șase medalii (una de aur, două de argint și trei de bronz).

Jocurile au fost transmise integral la TV, pentru prima dată, în high definition. S-a stabilit un record de audiență, peste două treimi din populație, au privit cel puțin o probă din cadrul Jocurilor Olimpice.

■ LONDRA, MAREA BRITANIE, 2012

„Comitetul Internațional Olimpic are onoarea să anunțe că Jocurile celei de-a XXX-a Olimpiade din 2012 vor fi găzduite de orașul Londra”, a declarat Jacques Rogge, Președintele C.I.O., pe 6 iulie 2005, la Singapore, acolo unde s-a desfășurat cea de-a 117-a Sesiune a forului pe care îl conducea. Astfel, Londra devenea primul oraș din istoria modernă, care organiza Jocurile Olimpice de vară pentru a treia oară, după cele din 1908 și 1948.

Președintele Comitetului de Organizare a Jocurilor a fost atletul Sebastian Coe, dublu campion olimpic la 1.500 m, la Moscova (1980) și Los Angeles (1984).

Toate cele 204 Comitete Naționale Olimpice s-au prezentat cu sportivi la startul întrecerilor olimpice, care au concurat la 26 de sporturi. Pentru prima dată au participat sportive din Arabia Saudită, Qatar și Brunei. Trei sportivi din Antilele Olandeze (Comitetul lor național nu a mai fost recunoscut la Sesiunea C.I.O. din iulie 2011) și un atlet din Sudanul de Sud (C.N.O. nerecunoscut) au participat independent sub *Drapelul Olimpic*.

A debutat boxul feminin, iar la tenis a fost reintrodusă proba de dublu mixt (prima dată după 1924). A fost depus, în premieră, *Jurământul Olimpic* de către antrenori alături de sportivi și oficiali (cel care l-a rostit a fost antrenorul de canoe Eric Farrell).

Pentru a treia oară (consecutiv), americanul Michael Phelps, a fost considerat vedeta ediției, cucerind patru medalii de aur și două de argint. El a cucerit în cariera sa olimpică, 23 medalii de aur!

■ RIO DE JANEIRO, BRAZILIA, 2016

La cea de-a 121-a Sesiune a C.I.O. din octombrie 2009 de la Copenhaga, Danemarca, Președintele Jacques Rogge a anunțat că orașul Rio de Janeiro va găzdui Jocurile Olimpice din anul 2016 devansând astfel orașele Madrid, Tokyo și Chicago. Ediția de la Rio de Janeiro a adus pentru prima dată competiția olimpică în America de Sud și într-o țară în care se vorbește limba portugheză. La competiția olimpică au luat startul peste 11.400 de sportivi reprezentând 207 Comitete Naționale Olimpice. Kosovo și Sudanul de Sud, precum și Echipa Olimpică a Refugiaților au participat pentru prima dată în probele olimpice.

De asemenea, pentru prima dată în istorie, au fost transmise imagini VR (realitate virtuală) de la ceremoniile de deschidere și închidere precum și de la diferite probe sportive.

Programul olimpic a inclus 28 de sporturi printre care golful și rugby în șapte, introduse în programul olimpic în anul 2009. Ediția din 2016 a fost precedată și de anumite probleme precum îngrijorările privind virusul Zika, dar și scandalul de dopaj în care a fost implicată delegația Rusiei, ceea ce va duce la suspendarea Comitetului Olimpic Rus de la ediția olimpică,

pentru prima dată în istoria olimpică fiind luată o asemenea măsură.

O altă noutate prezentată de Comitetul de Organizare a Jocurilor Olimpice din 2016 a fost renunțarea la florile oferite medaliaților olimpici. În loc de flori aceștia au primit o mică sculptură reprezentând sigla Rio2016. S-a ales această soluție pentru că este una durabilă și prietenoasă cu mediul.

Printre sportivii cei mai medaliați la această ediție îi amintim pe: înotătorul american Michael Phelps care a câștigat șase medalii (cinci de aur și o medalie de argint), înotătoarea americană Katie Ledecky care a cucerit cinci medalii (patru de aur și una de argint) și gimnasta americană Simone Biles care a obținut cinci medalii (patru de aur și una de bronz).

■ TOKYO, JAPONIA, 2020

Tokyo primea dreptul de a organiza pentru a doua oară o ediție olimpică, după cea din 1964, la Sesiunea C.I.O. de la Buenos Aires din 2013. A fost nevoie de trei runde de vot până când unul dintre orașele finaliste (Istanbul, Madrid și Tokyo) să fie desemnat câștigător. Pentru prima dată în istoria olimpică, Jocurile Olimpice au fost amânate cu un an, desfășurându-se în perioada 23 iulie-8 august 2021, din cauza pandemiei de Coronavirus. Tot din aceeași cauză, Jocurile s-au organizat fără spectatori și cu respectarea unor măsuri stricte de sănătate publică.

Pentru ediția din 2020, Comitetul de Organizare a construit un nou stadion pe locul vechiului stadion olimpic din 1964. În programul olimpic au fost introduse noi sporturi existente precum baschet 3x3, BMX freestyle. Totodată, C.I.O. a permis Comitetului de Organizare să adauge noi sporturi în programul olimpic, doar pentru o ediție. Astfel, au fost introduse baseball, softball, karate, alpinism sportiv, surf și skateboard. Campioana olimpică la skatebord, Momiji Nishiya, a impresionat prin performanța sa obținută la doar 13 ani, devenind a treia cea mai tânără campioană din istoria

Jocurilor Olimpice, după Marjorie Gestring, din Germania care a obținut medalia de aur la Jocurile Olimpice din 1936 la sărituri în apă și Klaus Zerta din Germania de Vest care a câștigat medalia de aur la canotaj la J.O. de la Roma 1960.

Ediția olimpică de la Tokyo a fost o îmbinare a tehnologiei cu grija pentru mediu, motiv pentru care medaliile oferite pe parcursul competiției au fost realizate prin reciclarea a peste opt tone de electronice și telefoane mobile.

Programul Jocurilor Olimpice a inclus 33 de sporturi pentru 50 de discipline. Pentru prima dată, țări precum Bermuda, Filipine și Qatar au câștigat prima lor medalie olimpică de aur, iar Burkina Faso, San Marino și Turkmenistan au câștigat prima lor medalie olimpică.

Înotătoarea australiană Emma McKeon a fost sportiva cu cele mai multe medalii la competiția din Japonia. Ea a obținut șapte medalii dintre care patru de aur și trei de bronz, devenind astfel cea mai medaliată înotătoare la o singură ediție olimpică.

Cel mai medaliat sportiv a fost înotătorul american Caeleb Dressel care a obținut cinci medalii de aur.

■ PARIS, FRANȚA, 2024

În cadrul Sesiunii C.I.O. care a avut loc pe data de 13 septembrie 2017 la Lima, președintele C.I.O. a anunțat, pentru prima dată în istoria Olimpismului, două orașe care vor găzdui următoarele două ediții ale Jocurilor Olimpice de vară, respectiv: Paris în 2024 și Los Angeles în 2028.

Jocurile Olimpice de la Paris vor fi ediția la care se va atinge paritatea de gen, cu exact același număr de sportivi bărbați și femei care participă.

Paris devine astfel, al doilea oraș, după Londra, care găzduiește trei ediții ale Jocurilor Olimpice, după cele din 1900 și 1924.

LOS ANGELES, S.U.A. 2028

Anunțarea orașului câștigător s-a realizat în cadrul Sesiunii C.I.O. de la Lima din 13 septembrie 2017. A fost o decizie istorică, președintele C.I.O. Thomas Bach declarând că a profitat de o „oportunitate de aur”: „Ambele orașe au îmbrățișat cu adevărat Agenda Olimpică 2020 în moduri diferite, dar mai ales în modul în care intenționează să utilizeze un număr record de facilități existente și temporare”. C.I.O. a apreciat modul de finanțare a acestei ediții care se bazează în totalitate pe surse din partea corporațiilor.

În timp ce majoritatea orașelor gazdă au șapte ani pentru a se pregăti pentru Jocurile Olimpice, Los Angeles va avea 11 ani. Dosarul de candidatură ale orașului Los Angeles s-a bazat pe majoritatea bazelor existente. Alte facilități sunt deja în construcție sau au fost planificate indiferent de organizarea Jocurilor Olimpice.

BRISBANE, AUSTRALIA, 2032

Brisbane 2032

Olympic and Paralympic
Games Host

Queensland

Brisbane, Australia va fi gazda celei de-a XXXV-a Olimpiade în 2032. Orașul a fost ales în cadrul celei de-a 138-a Sesiuni C.I.O. care a avut loc în data de 21 iulie 2021 la Tokyo.

Președintele C.I.O., Thomas Bach, a declarat: „Brisbane 2032 este prima viitoare gazdă care a fost aleasă și care a beneficiat, pe deplin, de noua abordare flexibilă pentru alegerea gazdelor olimpice. Reformele permit C.I.O. să lucreze în parteneriat cu orașe, regiuni și țări, pentru a încuraja proiectele olimpice care utilizează un procent ridicat de baze existente și temporare, care se aliniază planurilor de dezvoltare pe termen lung și care au o viziune puternică pentru sport și comunități locale.”. Noile reguli au redus costul procesului de candidatură și încurajează orașele cu infrastructură deja existentă să își exprime dorința de a organiza o ediție a Jocurilor Olimpice.

Australia va intra în rândul țărilor care au organizat trei ediții de Jocuri Olimpice, după găzduirea edițiilor de la Melbourne din 1956 și Sydney din 2000.

Loc	Steag	C.N.O.	Aur	Argint	Bronz	Total
1		Statele Unite ale Americii	1.180	959	841	2.980
2		U.R.S.S.	473	376	355	1.204
3		Marea Britanie	296	320	332	948
4		Germania	293	293	306	892
5		Franța	258	289	327	874
6		Italia	257	224	261	742
7		China	275	227	194	696
8		Suedia	205	222	234	661
9		Australia	169	178	215	562
10		Japonia	183	172	200	555
11		Rusia	196	164	187	547
12		Norvegia	192	176	160	528
13		Canada	144	172	209	525
14		Republica Democrată Germană	192	165	162	519
15		Ungaria	182	156	180	518
16		Finlanda	144	148	180	472
17		Olanda	140	148	163	451
18		Elveția	109	124	125	358
19		Republica Coreea	127	116	114	357
20		Austria	83	115	128	326
21		Polonia	79	96	145	320
22		România	90	97	122	309
23		Republica Federală Germană	67	82	94	243
24		Cuba	85	71	85	241
25		Bulgaria	55	90	85	230
26		Danemarca	48	79	79	206
27		Spania	49	72	50	171

Loc	Steag	C.N.O.	Aur	Argint	Bronz	Total
28		Cehoslovacia	51	57	60	168
29		Belgia	44	56	61	161
30		Brazilia	37	42	71	150
31		Ucraina	38	37	72	147
32		Noua Zeelandă	53	34	53	140
33		Echipa Unită a Germaniei	36	60	41	137
34		Echipa Unită	54	44	37	135
35		Grecia	35	45	41	121
36		Kenya	35	42	36	113
37		Turcia	41	26	37	104
38		Belarus	21	35	47	103
39		Republica Cehă	28	32	38	98
40		Iugoslavia	28	34	32	94
41		Africa de Sud	27	33	29	89
42		Jamaica	26	36	25	87
43		Kazahstan	16	24	40	80
44		Argentina	21	26	30	77
45		Iran	24	23	29	76
46		Mexic	13	24	36	73
47		Comitetul Olimpic Rus	20	28	23	71
48		Etiopia	23	12	23	58
49		Republica Populară Democrată Coreea	16	17	23	56
50		Croația	18	19	15	52
51		Azerbaidjan	7	14	28	49
52		Slovenia	10	14	21	45
53		Estonia	14	11	18	43
54		Georgia	10	12	18	40

Loc	Steag	C.N.O.	Aur	Argint	Bronz	Total
55		Slovacia	13	18	9	40
56		Egipt	8	11	19	38
57		Indonezia	8	14	15	37
58		Uzbekistan	11	6	20	37
59		Taipeiul Chinezesc	7	11	18	36
60		India	10	9	16	35
61		Irlanda	11	10	14	35
62		Tailanda	10	8	17	35
63		Columbia	5	13	16	34
64		Letonia	5	14	11	30
65		Mongolia	2	11	17	30
66		Portugalia	5	9	14	28
67		Nigeria	3	11	13	27
68		Lituania	6	7	13	26
69		Echipe mixte	11	6	8	25
70		Maroc	7	5	12	24
71		Serbia	6	7	11	24
72		Trinidad Tobago	3	5	11	19
73		Venezuela	3	7	9	19
74		Armenia	2	8	8	18
75		Algeria	5	4	8	17
76		Sportivi Olimpici din Rusia	2	6	9	17
77		Bahamas	8	2	6	16
78		Tunisia	5	3	7	15
79		Filipine	1	5	8	14
80		Chile	2	7	4	13
81		Israel	3	1	9	13

Loc	Steag	C.N.O.	Aur	Argint	Bronz	Total
82		Malaysia	0	8	5	13
83		Australasia	3	4	5	12
84		Republica Dominicană	3	5	4	12
85		Uganda	4	4	3	11
86		Liechtenstein	2	2	6	10
87		Pakistan	3	3	4	10
88		Puerto Rico	2	2	6	10
89		Uruguay	2	2	6	10
90		Hong Kong	2	3	4	9
91		Qatar	2	1	5	8
92		Imperiul Rus	1	4	3	8
93		Zimbabwe	3	4	1	8
94		Kârgâzstan	0	3	4	7
95		Camerun	3	1	2	6
96		Moldova	0	2	4	6
97		Ecuador	3	2	0	5
98		Ghana	0	1	4	5
99		Namibia	0	5	0	5
100		Singapore	1	2	2	5
101		Vietnam	1	3	1	5
102		Bahrain	2	2	0	4
103		Bohemia	0	1	3	4
104		Costa Rica	1	1	2	4
105		Coasta de Fildes	1	1	2	4
106		Islanda	0	2	2	4
107		Liban	0	2	2	4
108		Luxemburg	1	3	0	4

Loc	Steag	C.N.O.	Aur	Argint	Bronz	Total
109		Peru	1	3	0	4
110		Arabia Saudită	0	2	2	4
111		Siria	1	1	2	4
112		Tadjikistan	1	1	2	4
113		Fiji	2	0	1	3
114		Grenada	1	1	1	3
115		Iordan	1	1	1	3
116		Kosovo	3	0	0	3
117		Kuweit	0	0	3	3
118		Panama	1	0	2	3
119		San Marino	0	1	2	3
120		Participanți Olimpici Independenți	0	1	2	3
121		Afganistan	0	0	2	2
122		Insulele Bermude	1	0	1	2
123		Botswana	0	1	1	2
124		Indiile de Vest Britanice	0	0	2	2
125		Burundi	1	1	0	2
126		Haiti	0	1	1	2
127		Mozambic	1	0	1	2
128		Niger	0	1	1	2
129		Macedonia de Nord	0	1	1	2
130		Serbia și Muntenegru	0	2	0	2
131		Sri Lanka	0	2	0	2
132		Surinam	1	0	1	2
133		Republica Unită Tanzania	0	2	0	2
134		Emiratele Arabe Unite	1	0	1	2
135		Zambia	0	1	1	2

Loc	Steag	C.N.O.	Aur	Argint	Bronz	Total
136		Sportivi Olimpici Independenți	1	0	1	2
137		Barbados	0	0	1	1
138		Burkina Faso	0	0	1	1
139		Cipru	0	1	0	1
140		Djibouti	0	0	1	1
141		Eritrea	0	0	1	1
142		Gabon	0	1	0	1
143		Guatemala	0	1	0	1
144		Guyana	0	0	1	1
145		Irak	0	0	1	1
146		Mauritius	0	0	1	1
147		Muntenegru	0	1	0	1
148		Antilele Olandeze	0	1	0	1
149		Paraguay	0	1	0	1
150		Samoa	0	1	0	1
151		Senegal	0	1	0	1
152		Sudan	0	1	0	1
153		Togo	0	0	1	1
154		Tonga	0	1	0	1
155		Turkmenistan	0	1	0	1
156		Insulele Virgine	0	1	0	1

În funcție de evoluțiile politice înregistrate de-a lungul timpului, în acest clasament sunt Comitețe Olimpice Naționale care au participat sub diferite nume și apar chiar de mai multe ori cu un palmares separat.

JOCURILE OLIMPICE DE IARNĂ

Jocurile Olimpice de iarnă au apărut ulterior Jocurilor Olimpice de vară. La Sesiunea C.I.O. din anul 1921 de la Lausanne, reprezentanții Franței, Canadei și Elveției au cerut organizarea unor ediții olimpice de iarnă. Propunerea supusă la vot a fost admisă, cu toată împotrivirea oficialităților din Norvegia și Suedia. În cadrul Sesiunii C.I.O. de la Praga, din anul 1925, s-a precizat că orașul gazdă al Jocurilor Olimpice de iarnă va fi ales odată cu cel al Jocurilor Olimpice de vară și că întrecerile olimpice de iarnă le vor preceda pe cele de vară. Până la organizarea Jocurilor Olimpice hibernale, două sporturi de iarnă fuseseră deja incluse în programul câtorva ediții ale Jocurilor de vară: patinajul artistic (J.O. Londra, 1908 și Anvers, 1920) și hocheiul pe gheață (Anvers, 1920).

Spre deosebire de Jocurile Olimpice de vară, a căror numerotare continuă din patru în patru ani, indiferent dacă o ediție are sau nu loc, cele de iarnă poartă numerele edițiilor efectiv desfășurate.

■ CHAMONIX, FRANȚA, 1924

Istoria de aproximativ 100 de ani a Jocurilor Olimpice de iarnă a început în stațiunea franceză Chamonix, situată la poalele masivului Mont Blanc, sub denumirea de „Săptămâna Internațională a Sporturilor de iarnă”. Aceste întreceri au fost recunoscute de către C.I.O. abia în anul 1926, la cea de-a 25-a Sesiune a sa de la Lisabona, Portugalia.

La această primă ediție au participat 16 țări, întrecerile disputându-se la patrulea militară, bob, combinată nordică, curling, hochei pe gheață, patinaj artistic, patinaj viteză, sărituri cu schiurile și schi fond.

Schiorul francez Camille Mandrillon (patrulă militară) a fost primul sportiv care a rostit *Jurământul Olimpic* la Jocurile hibernale.

Primul campion olimpic al Jocurilor de iarnă a fost americanul Charles Jewtraw la patinaj viteză pe distanța de 500 m. În probele de patinaj viteză s-a remarcat Clas Thunberg (Finlanda), supranumit „*Nurmi pe gheață*”, care a câștigat cinci medalii olimpice (trei de aur, una de argint și una de bronz).

La festivitatea de deschidere, sportivii au defilat cu echipamentul specific (probei în care urmau să concureze) pe umăr. Festivitatea de decernare a medaliilor a avut loc în cadrul ceremoniei de închidere a Jocurilor, înaintea discursului susținut de Pierre de Coubertin.

Întregerile sportive de la Chamonix au depășit, în amploare, cele mai importante competiții organizate anterior (Jocurile Nordice sau concursurile de schi de la Holmenkollen, Norvegia).

■ SAINT MORITZ, ELVEȚIA, 1928

Întregerile s-au desfășurat în cea mai veche stațiune montană din Europa, supranumită „*Perla Engadinului*”. Au participat 25 de delegații olimpice. Aici s-a menționat prima participare a sportivilor asiatici (japonezii). Argentina, Estonia, Germania, Japonia, Lituania, Luxemburg, Mexic, Olanda și România au debutat la Jocurile de iarnă.

Sportivii s-au întrecut la bob, combinată nordică, hochei pe gheață, patinaj artistic, patinaj viteză, sărituri cu schiurile, schi fond și skeleton (nou introdus în programul olimpic, asemănător cu sania, dar poziția sportivului este cu capul înainte spre direcția de deplasare).

S-au desfășurat întreceri la două sporturi demonstrative: patrolă militară și skijoring (un schior era tras de cal) – sport popular în Suedia și Norvegia.

Vedeta ediției a fost patinatoarea norvegiană Sonja Henie, intitulată „*Zâna gheții*” care, la numai 15 ani, a înregistrat prima sa victorie la Jocurile Olimpice de iarnă (aceasta va câștiga titlul suprem și la următoarele două ediții).

Cel mai medaliat sportiv a fost norvegianul Bernt Evensen, care și-a adjudecat o medalie de aur, una de argint și una de bronz la patinaj viteză.

Oscilațiile de temperatură au făcut imposibilă desfășurarea obișnuită a tuturor probelor incluse în programul olimpic.

■ LAKE PLACID, S.U.A., 1932

Continentalul nord american găzduia pentru prima oară o ediție a Jocurilor Olimpice hibernale. Distanța mare și cheltuielile ridicate de transport în plină criză economică au dus la prezența unui număr mic de participanți. Au luat parte concurenți din doar 17 țări.

Pentru prima dată, concursurile de patinaj artistic și cel de hochei pe gheață s-au disputat într-o arenă acoperită. Tot în premieră a fost introdus podiumul pentru ceremonia de decernare a medaliilor primilor trei clasări în fiecare probă. Ceremonia s-a realizat la finalul fiecărei competiții.

Proba feminină de patinaj viteză a fost introdusă ca sport demonstrativ alături de curling și sania trasă de câini.

La ceremonia de deschidere a Jocurilor prima femeie portdrapel a unei țări a fost britanica Mollie Phillips. Eroul ediției a fost americanul J. Hubert Stevens, care a câștigat două medalii de aur și un bronz în întrecerile de bob. Americanul Edward Eagan și-a adjudecat o medalie de aur la bob după ce, în anul 1920, la J.O. de vară de la Anvers, cucerise medalia de aur la box.

Competițiile olimpice au fost comentate în direct la radio.

■ GARMISCH - PARTENKIRCHEN, GERMANIA, 1936

La cea de-a IV-a ediție a Jocurilor de iarnă au participat sportivi din 28 de țări la competițiile de bob, combinată nordică, hochei pe gheață, patinaj artistic, patinaj viteză, sărituri cu schiurile, schi și schi fond. Australia, Bulgaria, Grecia, Liechtenstein, Spania și Turcia au debutat la J.O. de iarnă.

De menționat este faptul că a fost aprinsă simbolic o *Flacără Olimpică* pe toată durata Jocurilor, iar la finalul ceremoniei de închidere a avut loc, pentru prima oară, un spectacol de artificii.

Au făcut parte din programul olimpic probele alpine de schi (coborâre și slalom). Au fost incluse în program, ca sporturi demonstrative „eisschiessen” (un fel de curling) și patrula militară (pentru a treia oară).

Norvegianul Ivar Ballangrud a fost cel mai de seamă concurent al acestei ediții, cucerind trei medalii de aur la patinaj viteză (500 m, 5.000 m și 10.000 m) și una de argint (1.500 m).

Edițiile Jocurilor hibernale din 1940 – Sapporo (Japonia) și 1944 – Cortina d’Ampezzo (Italia) au fost anulate din cauza celui de-al Doilea Război Mondial.

■ SAINT MORITZ, ELVEȚIA, 1948

La „*Jocurile renașterii*”, așa cum a fost supranumită această ediție, au participat pentru prima dată sportivi chilieni, danezi, islandezi, coreeni și libanezi. Germania și Japonia nu au fost invitate. Un număr de 28 de națiuni au concurat la patrulă militară, bob, combinată nordică, hochei pe gheață, patinaj artistic, patinaj viteză, sărituri cu schiurile, skeleton (reintrodus în programul olimpic după o absență de 20 de ani), schi și schi fond. A fost introdus în programul competițional pentru prima și ultima oară pentatlonul de iarnă unde sportivii trebuiau să participe la următoarele probe: schi fond, tir (pistol aer comprimat – 20 de focuri), schi alpin (slalom uriaș), scrimă și echitație.

La această ediție a fost aprinsă simbolic o *Flacără Olimpică*.

Schiorul francez Henri Oreiller, supranumit „*nebunul coborârilor*”, a fost singurul sportiv care a obținut trei medalii (două de aur la coborâre și combinată nordică, una de argint la slalom) la aceste Jocuri, în întrecerile alpine.

OSLO, NORVEGIA, 1952

Comitete Naționale Olimpice din 30 de state și-au trimis reprezentanții la J.O. de iarnă din țara fiordurilor, a aurorelor boreale, a nopților albe, dar și a pantelor montane veșnic înzăpezite. Norvegia era prima țară scandinavă care găzduia o ediție a J.O. de iarnă. De asemenea, a fost prima ediție care s-a desfășurat în capitala unei țări. Portugalia și Noua Zeelandă au debutat la Jocuri, iar Germania a fost reprezentată doar de sportivii din Vest.

S-au desfășurat competiții la bob, combinată nordică, hochei pe gheață, patinaj artistic, patinaj viteză, sărituri cu schiurile, schi și schi fond. Singurul sport demonstrativ a fost „bandy”, o variantă nordică a hocheiului (se practica în Finlanda, Norvegia și Suedia), care se desfășura pe un patinoar cu dimensiunile unui teren de fotbal, între două echipe a câte 11 jucători. Aceștia mânuiau crose (bastoane de aproximativ 1,2 m lungime) apropiate ca formă de cele folosite în hocheiul pe iarbă și loveau o minge în loc de puc (folosit la hocheiul pe gheață).

Flacăra Olimpică a fost aprinsă în localitatea Morgedal (vale în regiunea Tellmark, situată la 220 km de Oslo), considerată locul de origine al sporturilor de iarnă. A fost organizată prima ștafetă olimpică la Jocurile de iarnă (cu 94 de schiori), Eigil Nansen (nepotul exploratorului Fridtjof Nansen care a primit premiul Nobel pentru Pace în anul 1922) fiind ultimul schimb.

La această ediție a fost înălțat *Drapelul Olimpic* donat de către Primăria orașului Oslo, devenit ulterior drapelul oficial al „*Olimpiadelor albe*”.

Au fost utilizate, în premieră, computerele în probele de patinaj artistic pentru a calcula și afișa imediat punctajele acordate de arbitri pentru programele obligatorii și libere. Pentru întâia dată, au fost prezente în programul olimpic probele de 10 km schi fond pentru femei și slalomul uriaș pentru femei și bărbați.

Vedeta acestei ediții a fost norvegianul Hjalmar Andersen denumit „*Zatopek-ul gheții*”, care a cucerit trei medalii de aur la patinaj viteză (1.500 m, 5.000 m și 10.000 m).

A fost prima dată în istoria Jocurilor albe când o femeie, Prințesa Ragnhild a Norvegiei, a declarat deschise Jocurile Olimpice de iarnă (în locul Regelui Hakon al VII-lea care se afla în Anglia la funeraliile Regelui George al VI-lea).

■ CORTINA D'AMPEZZO, ITALIA, 1956

Pentru prima dată Jocurile s-au organizat în Italia. „Regina Dolomiților” (cum era supranumită stațiunea), a atras pe părțile sale sportivi din 32 de țări. Reprezentanții Boliviei, Iranului și U.R.S.S.-ului au debutat la J.O. de iarnă. Cele două Germanii s-au prezentat cu o singură delegație. Sportivii au concurat în întrecerile de bob, combinată nordică, hochei pe gheață, patinaj artistic, patinaj viteză, sărituri cu schiurile, schi și schi fond. Au fost introduse două probe noi: schi fond masculin pe distanța de 30 km și ștafeta feminină de schi fond 3x5 km.

Locurile de concurs erau foarte aproape unele de altele, cu o singură excepție. Patinajul viteză s-a desfășurat pe Lacul Misurina (gheață naturală), situat la aproximativ 13 km de Cortina d'Ampezzo.

O *Flacăra Olimpică* a fost aprinsă simbolic în vechiul Capitoliu, la Roma.

Jurământul Olimpic a fost rostit, în premieră, de o sportivă, schioarea italiană, Giuliana Minuzzo-Chenal, medaliată cu bronz la schi alpin, în proba de coborâre în anul 1952, la Oslo.

Istoria sporturilor de iarnă va rămâne legată de numele lui Anton (Toni) Sailer, schior austriac, triplu campion olimpic în probele de schi alpin (coborâre, slalom și slalom uriaș) și al schiorului suedez Sixten Jernberg, supranumit „maratonistul zăpezii”, care a luat startul la toate cursele de fond și a cucerit patru medalii (una de aur, două de argint și una de bronz).

Au fost primele Jocuri Olimpice de iarnă televizate.

■ SQUAW VALLEY, S.U.A., 1960

La cea de-a VIII-a ediție au participat 30 de echipe olimpice. Africa de Sud a debutat la „Jocurile albe”. Competițiile s-au disputat la biatlon, combinată nordică, hochei pe gheață, patinaj artistic, patinaj viteză, sărituri cu schiurile, schi alpin și schi fond. Istoria stațiunii Squaw Valley începe odată

cu aceste Jocuri Olimpice de iarnă. Până la depunerea candidaturii, această localitate era doar o așezare cu câteva proprietăți private. Stațiunea a fost construită practic de la zero pentru ediția din 1960, devenind ulterior una din cele mai importante stațiuni montane din Statele Unite ale Americii.

Flacăra Olimpică a fost transportată cu avionul din valea Morgedal, Norvegia (unde a fost aprinsă), peste oceanul Atlantic până la Los Angeles. De acolo, 600 de sportivi au purtat torța, prin schimburi de ștafetă, până la Squaw Valley.

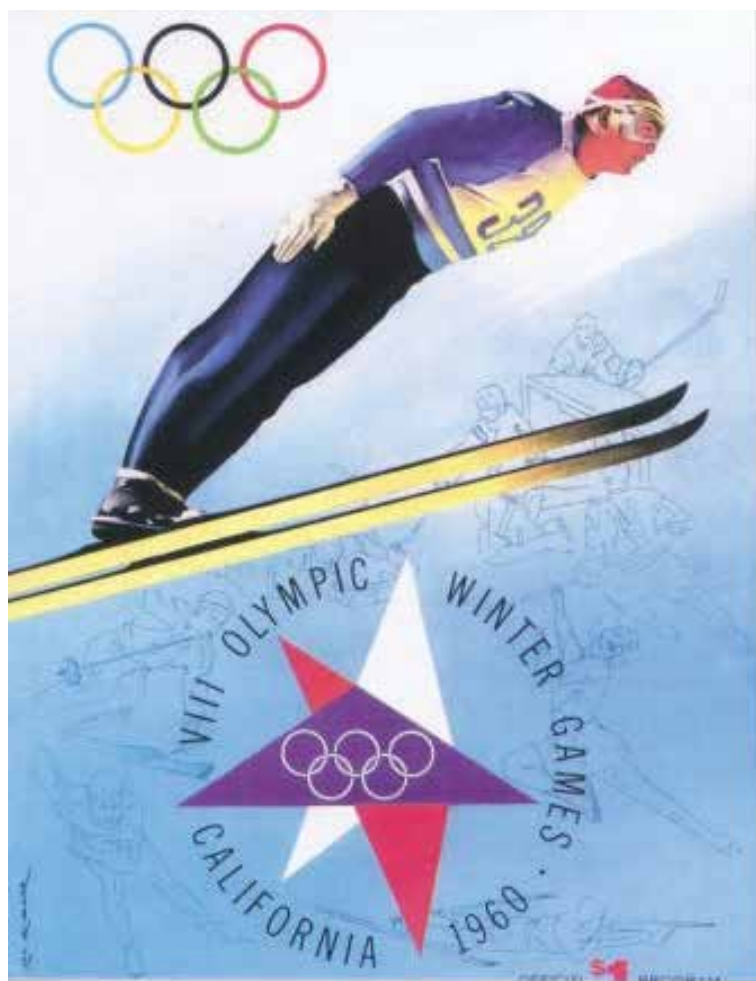
S-a intonat pentru prima oară *Imnul Olimpic*, au apărut schiurile metalice (echipa Franței) și tabela electronică.

Biatlonul și patinajul viteză feminin cu probe pe distanțe de 500 m, 1.000 m, 1.500 m și 3.000 m au devenit, în mod oficial, probe olimpice. Pentru prima dată în istoria olimpică a Jocurilor de iarnă, întrecerile de bob nu au fost incluse în program.

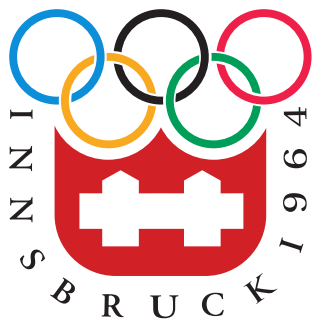
Francezul Jean Vuarnet a fost primul schior care a câștigat o medalie olimpică utilizând schiurile metalice.

Sportiva Lidia Skoblikova din U.R.S.S. și-a adjudecat două medalii de aur în probele de patinaj viteză la 1.500 m și 3.000 m.

Ceremoniile de deschidere și de închidere au fost regizate de celebrul producător și regizor american, Walt Disney.

■ INNSBRUCK, AUSTRIA, 1964

Revenirea Jocurilor hibernale în Europa, în capitala provinciei Tirol, a înregistrat un record de participare. Sportivi din 36 de țări au luat parte în întrecerile de biatlon, bob, combinată nordică, hochei pe gheață, patinaj artistic, patinaj viteză, sanie (probă nou introdusă), sărituri cu schiurile, schi și schi fond. Au participat în premieră sportivi din R.P. Mongolă, R.P.D. Coreeană și India.

Flacăra Olimpică a fost aprinsă pentru prima dată în istoria Jocurilor de iarnă în Olympia (Grecia).

A fost inaugurat *Satul Olimpic* pentru sportivi, avându-l ca model pe cel construit la Jocurile Olimpice de vară. A fost introdus cronometrajul la sutime de secundă pentru probele de schi alpin.

La aceste Jocuri, austriecii au construit prima pistă artificială la bob, ceea ce a dus la un control mai bun, mai puțin periculos pentru sportivi.

Patinatoarea rusă, Lidia Skoblikova, a devenit cea mai titrată sportivă a ediției. Aceasta a câștigat toate cursele de patinaj viteză (pe distanțele de 500 m, 1.000 m, 1.500 m și 3.000 m).

■ GRENOBLE, FRANȚA, 1968

Orașul de la poalele Alpilor francezi a găzduit ediția jubiliară, a X-a, a „*Jocurilor albe*”. Participanții din 37 de Comitete Naționale Olimpice au fost găzduiți în cinci sate situate la distanțe mari unul de celălalt. Sportivii din Maroc au debutat la Jocurile de iarnă, iar Germania s-a prezentat cu Germania de Est și Germania de Vest.

Comisia medicală a C.I.O. a introdus, în premieră, teste doping și teste de feminitate. Tot pentru prima dată figurile impuse au fost incluse în programul patinatorilor artistici în proba de „perechi”, alături de cele libere. Dansul pe gheață a fost sport demonstrativ.

La această ediție, pentru prima oară, pictogramele sporturilor de iarnă s-au regăsit pe medaliile olimpice, iar transmisiile televizate de la competiții au fost color.

Prima Mascotă neoficială a Jocurilor Olimpice de iarnă a fost „Schuss”, un mic personaj de desen animat așezat pe schiuri, în culorile albastru, alb și roșu.

Performerul Jocurilor a fost schiorul francez Jean-Claude Killy, câștigător în toate cele trei probe de schi alpin.

Jean-Claude Killy

■ SAPPORO, JAPONIA, 1972

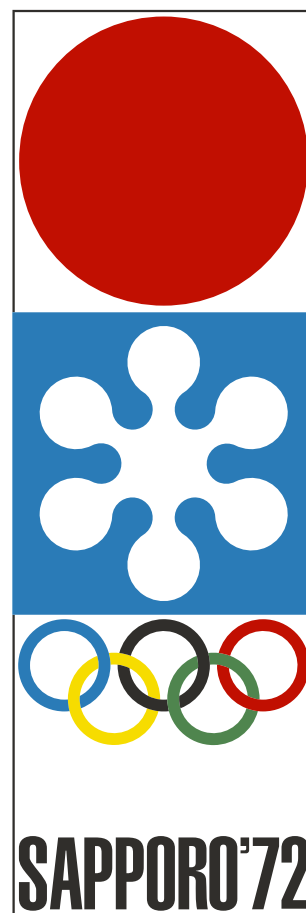
Au fost primele Jocuri hibernale care s-au desfășurat în Asia, în „Țara Soarelui Răsare” și a cireșilor înfloriți. A fost prima ediție de iarnă care s-a desfășurat în afara Europei și a S.U.A.. La Jocurile de la Sapporo, oraș situat în Sud-Vestul insulei Hokkaido, au participat concurenți din 35 de țări. Taiwanul și Filipine au participat pentru prima dată la Jocurile de iarnă.

La turneul de hochei pe gheață s-a produs prima excludere pentru dopaj, un jucător din echipa Republicii Federale Germane folosind o substanță interzisă.

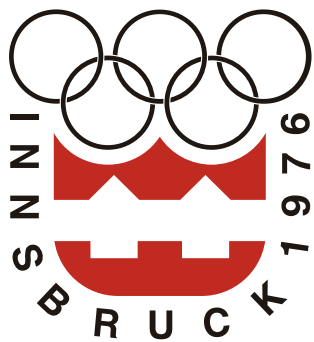
La sanie a fost introdusă proba de două persoane.

Japonezul Fumio Asaki (sărituri cu schiurile) a fost cel care a depus pentru prima dată *Jurământul Olimpic* pentru oficialii și arbitrii prezenți la Jocuri.

Performerii ediției au fost schioarea sovietică Galina Kulakova și patinatorul olandez de viteză Ard Schenk, care au câștigat câte trei medalii de aur.

INNSBRUCK, AUSTRIA, 1976

Innsbruck-ul a devenit pentru a doua oară gazdă a întrecerilor olimpice de iarnă, la un interval de numai două „*Olimpiade*”, motiv pentru care organizatorii au ales să marcheze această reușită prin aprinderea a două *Flăcări Olimpice*. Jocurile trebuiau organizate la Denver, dar, în urma unui referendum, cetățenii americani nu și-au dat acordul. La „*Jocurile simplității*” au participat reprezentanți din partea a 37 de Comitete Naționale Olimpice, iar *Flacăra Olympică* a fost aprinsă de către doi sportivi medaliați cu aur la Jocurile Olimpice din 1964. Au participat pentru prima dată la Jocurile de iarnă sportivii din Andorra și San Marino.

În premieră, Jocurile Olimpice hibernale au putut fi urmărite la televizor de asemenea în Iran și Oman. Mascota Jocurilor a fost „*Schneemann*”, un om de zăpadă stilizat care purta pe cap o pălărie roșie tiroleză.

A fost introdusă proba de dans în concursul de patinaj artistic.

Eroul Jocurilor a fost austriacul Franz Klammer, care a câștigat cu doar 0,12 secunde diferență față de următorul clasat, proba de coborâre a competiției de schi alpin.

Cel mai medaliat sportiv al ediției a fost germanca Rosi Mittermaier (Republica Federală Germană) care și-a adjudecat două titluri olimpice și o medalie de argint la schi alpin.

LAKE PLACID, S.U.A., 1980

Lake Placid a găzduit pentru a doua oară Jocurile Olimpice de iarnă, după 48 de ani. Această ediție de iarnă a fost cel mai puternic marcată de sfera politicului. Aici s-a înregistrat singurul boicot din istoria Jocurilor Olimpice de iarnă. În aprilie 1979, C.I.O. a recunoscut Comitetul Olimpic al Republicii Populare Chineze, fără a-l exclude pe cel al Taiwanului căruia îi solicita în luna noiembrie să-și schimbe denumirea, imnul și drapelul. Taiwanul nu a dat curs cererii C.I.O., a

intentat acțiune în justiție, dar nu a obținut câștig de cauză. Drept urmare, acesta a decis să nu participe la Jocuri.

Au participat 37 de echipe olimpice. La Jocurile de iarnă au debutat sportivii din Cipru, R.P. Chineză și Costa Rica. Pentru buna desfășurare a concursurilor olimpice, organizatorii au folosit mașini care produceau zăpadă artificială. Mascota ediției a fost ratonul „Roni” sau „Ronny” (nume ales de elevii unei școli).

La patinaj viteză, pentru prima dată în istorie, a fost realizat marele „event”, toate cele cinci probe (de la 500 m la 10.000 m) din programul olimpic fiind câștigate de sportivul american Eric Heiden, care a reușit să stabilească patru recorduri olimpice și unul mondial.

■ SARAJEVO, IUGOSLAVIA, 1984

După Moscova, care a găzduit Jocurile Olimpice de vară din 1980, Sarajevo (astăzi, capitala Bosniei și Herțegovinei) a fost al doilea oraș dintr-o țară din Estul Europei care organiza Jocurile Olimpice, de data aceasta de iarnă. Sportivi din 49 de țări au luat parte la cele 39 de probe incluse în programul olimpic. Au participat pentru prima dată sportivi din Egipt, Insulele Virgine Britanice, Puerto Rico, Monaco și Senegal.

Sarajevo '84

A fost prima ediție care s-a desfășurat sub președinția marchizului Juan Antonio Samaranch.

Proba feminină pe distanța de 20 km a fost introdusă în întrecerile de schi fond, iar ca sport demonstrativ a debutat schiul pentru persoanele cu handicap.

„Vucko”, micul lup din Alpii Dinarici, a fost *Mascota* oficială a Jocurilor.

Eroina ediției a fost sportiva Marja-Lisa Kirvesniemi-Hamalolainen din Finlanda, care a câștigat trei medalii de aur și una de bronz la schi fond. Este singura femeie din istoria Jocurilor de iarnă care a participat la șase ediții.

Patinatorii britanici Jane Torwill și Christopher Dean au uimit juriul și lumea întreagă cu excepționala lor evoluție în proba de dans pe compoziția muzicală „Bolero” a lui Maurice Ravel (au obținut note maxime la impresia artistică).

La festivitatea de închidere a Jocurilor, Juan Antonio Samaranch, Președintele C.I.O., a declarat: „Jocurile de la Sarajevo au fost cele mai bine organizate din istoria întrecerilor olimpice de iarnă”.

■ CALGARY, CANADA, 1988

Stațiunea canadiană situată în provincia Alberta a fost gazda celei de-a XV-a ediții a Jocurilor Olimpice hibernale. Au fost prezente 57 de Comitete Naționale Olimpice la cele șase sporturi incluse în programul întrecerilor olimpice: biatlon, bob, hochei pe gheață, patinaj, sanie și schi. Jamaica, Fiji, Guam, Guatemala și Antilele Olandeze au debutat la „Jocurile albe”.

C.I.O. a extins durata Jocurilor Olimpice de la 12 la 16 zile, iar organizatorii au interzis fumatul pe perioada de desfășurare a competițiilor. Pentru prima oară au fost acceptați în competiție hocheiștii profesioniști, dar de data aceasta N.H.L. (Liga Națională de Hochei din S.U.A.) nu le-a permis acestora prezența. Tot în premieră, probele de patinaj viteză s-au desfășurat într-o arenă acoperită, spectatorii stând în tribune pentru prima dată alături de sportivi. Probele de schi alpin s-au desfășurat pe pârtii amenajate cu zăpadă artificială și s-au extins de la trei la cinci probe. Curlingul, proba de short-track din patinaj viteză și schi – stilul liber – au fost introduse ca sporturi demonstrative.

„Chinook”, celebrul vânt cald din Munții Stâncoși, comparabil cu foenul regiunilor alpine, care atinge uneori viteze de 160 km/h, a fost cauza multor schimbări din programul Jocurilor.

Matti Nykanen, „finlandezul zburător”, a câștigat trei medalii de aur la sărituri cu schiurile.

Urșii polari „Hidy” și „Howdy”, animale simbolice regiunilor arctice, au constituit prima pereche de mascote din istoria Jocurilor Olimpice de iarnă. Est-germanca Christa Rothenburger a cucerit titlul olimpic la patinaj viteză pe distanța de 1.000 m, iar șapte luni mai târziu, la Jocurile Olimpice de vară de la Seul, a câștigat medalia de argint la ciclism. A fost singura atletă care a câștigat două medalii în același an la Jocurile Olimpice de iarnă și de vară.

ALBERTVILLE, FRANȚA, 1992

La Albertville, ultima ediție a „Jocurilor albe” care s-a desfășurat în același an cu ediția de vară de la Barcelona, Spania, au participat 64 de Comitete Naționale Olimpice.

Au fost primele Jocuri desfășurate după căderea U.R.S.S.-ului și a zidului Berlinului. Sportivii din fosta U.R.S.S. au concurat sub titulatura de „Echipa unită” (E.U.N.), iar Germania a venit, de asemenea, cu o echipă unificată. Croația și Slovenia au participat pentru prima dată ca state independente.

Estonia a participat prima oară după ediția din 1936 de la Garmisch – Partenkirchen, Germania, iar Lituania, tot în premieră, după ediția din 1928 de la Saint Moritz, Elveția. Algeria, Bermude, Brazilia, Honduras, Irlanda și Swaziland (în prezent Eswatini) au debutat la Jocurile hibernale.

Sportivii s-au prezentat la întrecerile de biatlon, bob, combinată nordică, hochei pe gheață, patinaj artistic, patinaj viteză, patinaj viteză pe pistă scurtă, sanie, sărituri cu schiurile, schi acrobatic (movile), schi și schi fond.

În premieră, „Jocurile Paralimpice” s-au disputat în același loc cu Jocurile Olimpice de iarnă.

Mascota ediției a fost un elf de munte, „*Magique*”, care avea formă de stea și de cub, colorat în culorile naționale ale Franței (albastru, alb și roșu).

La aceste Jocuri, s-au disputat trei noi probe: biatlonul feminin, patinajul viteză pe pistă scurtă (short track – cu probe masculine și feminine) și schiul acrobatic (cu o probă masculină și una feminină). Sporturi demonstrative au fost curlingul, schiul viteză și liber.

Michel Platini, celebrul fotbalist, împreună cu Francois-Cyrille Grange – un băiat de 10 ani din Savoia, au aprins *Facăra Olimpică*.

Pentru prima oară la Jocurile Olimpice de iarnă, *Jurământul Olimpic* a fost depus de o atletă afro-americană – patinatoarea franceză Surya Bonaly.

Protagonistul ediției a fost norvegianul Toni Nieminen, care a devenit, la 16 ani, cel mai tânăr campion al Jocurilor Olimpice de iarnă, în proba de sărituri cu schiurile.

Performera Jocurilor a fost ex-sovietica Liubov Egorova, care a câștigat trei titluri olimpice și două medalii de argint la schi fond.

■ LILLEHAMMER, NORVEGIA, 1994

Începând cu această ediție, J.O. de iarnă se despart de cele de vară, desfășurându-se alternativ, la un interval de doi ani. A fost prima și singura dată când Jocurile s-au desfășurat la un interval de doi ani. Au fost prezenți sportivi din 67 de Comitete Naționale Olimpice și au fost incluse patru probe noi în programul întrecerilor olimpice: două în schiul acrobatic și două în patinajul viteză pe pistă scurtă. În total, concursurile la cele șase sporturi s-au desfășurat la 61 de probe. Armenia, Belarus,

Georgia, Kazahstan, Kârgâstan, Republica Moldova, Rusia, Ucraina și Uzbekistan au participat în calitate de națiuni după destrămarea Uniunii Sovietice. Sportivii din Samoa Americană, Trinidad Tobago și Israel au debutat la Jocurile de iarnă.

Au fost introduse norme mai stricte de calificare și s-a redus numărul de participanți la Jocuri. La 23 octombrie 1993, Adunarea Generală a O.N.U. a cerut membrilor săi să respecte „*armistițiul olimpic*” de șapte zile înainte și după Jocuri. Lillehammer a fost primul oraș care a apelat la armistițiu din cauza războiului bosniac (asediul orașului Sarajevo).

Flacăra Olimpică a fost aprinsă de prințul Haakon, iar Mascotele oficiale au fost „*Hakon*” și „*Kristin*”, frate și soră din folclorul norvegian. Numele lor se referă la figuri istorice din secolul al XIII-lea al căror destin a fost strâns legat de Norvegia și de regiunea Lillehammer: Hakon al IV-lea Hakonsson, Regele Norvegiei (1217-1263) și Prințesa Kristin, mătușa lui.

Norvegianul Johann Olav Koss a câștigat trei titluri olimpice la patinaj viteză, reușind să obțină noi recorduri mondiale la cele trei probe câștigate.

Datorită respectului acordat mediului înconjurător de către organizatorii Jocurilor, Președintele C.I.O., Juan Antonio Samaranch le-a botezat „*Jocurile alb-verzi*”.

■ NAGANO, JAPONIA, 1998

A fost ultima ediție din secolul al XX-lea, Japonia găzduind pentru a doua oară, după Sapporo – 1972, întrecerile olimpice de iarnă. Aceste Jocuri s-au bucurat de prezența sportivilor din 72 de țări. Uruguay, Venezuela, Kenya, Azerbaidjan și fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei (în prezent Republica Macedoniei de Nord) au debutat la Jocurile de iarnă. Tema Jocurilor a fost „*O inimă – o lume*”. Mascotele Jocurilor au fost „*Sukki*”, „*Nokki*”, „*Lekki*” și „*Tsukki*”, patru bufnițe emblematice, fiecare cu caracterul său unic, numite „*Snowlets*” (bufnița este considerată înțeleapta pădurilor). Emblema a fost o „*floare*”, motivul fiind compus din sportivi „*stilizați*” aranjați în petale, în combinație cu fulgi de zăpadă. Uniformele organizatorilor au fost realizate din materiale reciclate, iar elevii au beneficiat de o reducere de 50% la bilete de intrare la competiții.

În programul olimpic au fost incluse: curlingul (masculin și feminin), snowboardul și hocheiul feminin.

Hocheiștii profesioniști din Liga Națională de Hochei a S.U.A. (N.H.L.) au participat în premieră la Jocuri. Pentru prima oară în istoria Jocurilor hibernale, după patru manșe la bob echipaj de două persoane, nu s-au putut departaja câștigătorii, în final echipajele Italiei și Canadei primind fiecare medalia de aur.

Cea mai titrată sportivă la această ediție a fost schioara Larissa Lazutina din Rusia, care a câștigat cinci medalii (trei de aur, una de argint și una de bronz).

■ SALT LAKE CITY, S.U.A., 2002

La această ediție, prima din noul mileniu, organizată în statul Utah din S.U.A., au participat 77 de delegații naționale olimpice. Camerunul a fost prima țară din Africa care a debutat în întrecerile olimpice de iarnă, alături de Nepal, Tadjikistan și Thailanda. 18 țări au reușit să câștige aurul olimpic. China și Australia au obținut prima lor medalie de aur la Jocurile hibernale.

A fost prima ediție care s-a desfășurat sub președinția lui Jacques Rogge.

Skeletonul a fost reintrodus, iar proba de bob feminin, echipaj de două persoane, a fost inclusă în programul olimpic. *Flacăra Olimpică* a fost aprinsă pentru prima dată în istoria Jocurilor Olimpice

Ole Einar Bjorndalen

de iarnă de o echipă, naționala de hochei a S.U.A..

A fost introdusă reluarea video în patinajul artistic.

Emblema olimpică a fost reprezentată de un cristal de zăpadă sub care erau desenate *Cerculile Olimpice* și înscrisul „SALT LAKE 2002”.

Au fost trei mascote olimpice inspirate din culturile antice Utah: „Powder” – un iepure alb, „Copper” – un coiot și „Coal” – un urs brun, care întruchipau caracteristicile naționale specifice. Schioara croată, Janica Kostelic, a câștigat trei medalii de aur și una de argint la schi alpin, dar eroul ediției a fost biatlonistul norvegian, Ole Einar Bjordalen, care a câștigat patru medalii de aur. La patinaj artistic, în proba de perechi, au fost acordate două medalii de aur perechilor din Rusia și Canada.

■ TORINO, ITALIA, 2006

La cea de-a XX-a ediție, organizată în capitala Piemontului, au participat sportivi din 80 de Comitete Naționale Olimpice, la 15 discipline sportive: biatlon, bob, combinată nordică, curling, hochei pe gheață, patinaj artistic, patinaj viteză, short-track, sanie, sărituri cu schiurile, skeleton, schi acrobatic, schi alpin, schi fond și snowboard. Albania, Madagascar și Etiopia au debutat la Jocurile Olimpice de iarnă.

Au fost amenajate trei *Sate Olimpice*: Sestriere, Bardonecchia și Torino.

„Neve” și „Gliz” au fost mascotele J.O. hibernale de la Torino. „Neve” era un bulgăre de zăpadă („feminin”), iar „Gliz” un cub de gheață energic („masculin”). Ele întruchipau calitățile principale ale Jocurilor: entuziasm, pasiunea pentru sport și grija pentru mediul înconjurător.

Cel mai medaliat sportiv al ediției a fost coreanul Hyun-Soo Ahn, care a câștigat patru medalii (trei de aur și una de bronz) la short-track.

Jocurile au fost transmise pentru prima dată video, în direct, pe telefoanele mobile. Competițiile olimpice au fost transmise în 18 țări de pe cinci continente.

Telespectatorii din Mongolia și Azerbaidjan au avut posibilitatea să urmărească pentru prima oară Jocurile de iarnă.

■ VANCOUVER, CANADA, 2010

Sportivi din partea a 82 de Comitete Naționale Olimpice au participat la cea de-a XXI-a ediție a Jocurilor Olimpice hibernale găzduită de provincia Columbia Britanică. Insulele Cayman, Columbia, Ghana, Muntenegru, Pakistan, Serbia și Peru au debutat la Jocurile de iarnă.

Au fost primele Jocuri (de vară sau de iarnă) care au organizat ceremonia de deschidere în sală. Ștafeta *Flăcării Olimpice* a fost purtată de 12.000 de oameni, care au vizitat peste 1.000 de comunități și locuri interesante din Canada. *Flacăra Olimpică* a fost aprinsă simultan de cinci sportivi ai țării gazdă. Au existat două *Sate Olimpice* pentru sportivi.

„Miga” și „Quatchi” au fost mascotele ediției de la Vancouver, inspirate din fauna și poveștile primelor națiuni de pe coasta de Vest a Canadei. „Miga”, un urs mitic (o parte orcă și o parte urs Kermode), reprezenta snowboardingul, iar „Quatchi” era un „Sasquatch”, un personaj din legendele populare locale care locuia în pădurile din Canada și reprezenta hocheiul.

Cea mai medaliată sportivă a ediției a fost norvegianca, Marit Bjoergen, care a câștigat cinci medalii în probele de schi fond: trei de aur, una de argint și una de bronz.

■ SOCHI, FEDERAȚIA RUSĂ, 2014

În vara anului 2007, la cea de-a 119-a sesiune C.I.O. de la Ciudad de Guatemala, Sochi era ales oraș gazdă pentru ediția de iarnă a Jocurilor Olimpice din 2014. Astfel, Federația Rusă obținea pentru prima dată dreptul de a organiza o ediție olimpică de iarnă după cea organizată la Moscova, în vara anului 1980. Ediția olimpică desfășurată între 7-23 februarie 2014 a avut în programul olimpic 15 sporturi, cu 98 de probe sportive. La startul competiției au participat 88 de C.N.O., debutante la Jocurile Olimpice de iarnă la aceasta ediție fiind: Republica Dominicană, Malta, Paraguay, Togo, Tonga, Zimbabwe și Republica Democratică Timorul de Est.

Pentru ediția de iarnă din 2014 au fost construite arene noi, iar orașul de pe malul Mării Negre a fost modernizat. Ediția hibernală din 2014 a fost prima pentru Thomas Bach din postura de președinte al C.I.O..

Schiorul grec Ioannis Antoniu a fost primul purtător al torței olimpice la această ediție. Flacăra olimpică a străbătut aproximativ 65.000 km pe teritoriul țării, cea mai mare distanță din istoria Jocurilor Olimpice de iarnă.

■ PYEONGCHANG, REPUBLICA COREEA, 2018

În 2011, la Sesiunea C.I.O. din Durban, Africa de Sud, orașul sud-coreean PyeongChang era desemnat oraș gazdă pentru ediția de iarnă a Jocurilor Olimpice din 2018. Era a treia candidatură depusă de acest oraș după ce fusese devansat de Vancouver și Sochi la edițiile precedente. Ediția de iarnă era prima organizată în Coreea de Sud și a doua după ediția de vară de la Seul din 1988.

Ediția de iarnă din 2018 a adus în prim plan defilarea sportivilor din Coreea de Nord alături de colegii lor din Coreea de Sud la ceremonia de deschidere a Jocurilor Olimpice. Jocurile au fost afectate și de scandalul de dopaj din Rusia, sportivii ruși concurând sub drapelul olimpic.

PyeongChang 2018

Sud-coreenii au dezvoltat infrastructura feroviară necesară acestei ediții, au construit centre competiționale noi, Centrul de Presă sau Satul Olympic fiind realizate pentru acest eveniment. Apariția roboților în arena olimpică a fost o noutate, aceștia s-au ocupat de supravegherea arenelor sportive.

Un număr de 92 de țări și-au trimis cel puțin un sportiv calificat la ediția de iarnă din 2018, ceea ce a reprezentat un nou record pentru o ediție olimpică hibernală.

■ BEIJING, CHINA, 2022

BEIJING 2022

China va găzdui pentru prima dată în istorie o ediție a Jocurilor Olimpice de iarnă, în 2022, la Beijing. Acest oraș a mai fost gazda Jocurilor Olimpice de vară în 2008, devenind astfel primul oraș care găzduiește o ediție de vară și una de iarnă. C.I.O. a decis acordarea acestei ediții de Jocuri de iarnă în cadrul celei de-a 128-a Sesiuni de la Kuala Lumpur, Malaezia, pe 31 iulie 2015.

Aspectul torței olimpice pentru această ediție de iarnă își are originea în moștenirea olimpică dobândită de China în urma organizării Jocurilor Olimpice din 2008. Torța prezintă un design asemănător vasului în care a stat aprinsă flacăra pe parcursul ediției de vară. Linia roșie care înconjoară torța reprezintă Marele Zid Chinezesc, probele de schi din cadrul Jocurilor, precum și căutarea neîncetată a luminii, păcii și excelenței de către omenire.

■ MILANO CORTINA, ITALIA, 2026

În cadrul celei de-a 134-a Sesiune C.I.O., organizată la Lausanne în 2019, s-a decis gazda ediției de iarnă a Jocurilor Olimpice 2026. Milano-Cortina d'Ampezzo a câștigat în fața candidaturii suedeze Stockholm-Åre. Astfel, Italia va fi gazda unei a patra ediții de Jocuri Olimpice, cele anterioare fiind: 1956 – J.O. iarnă Cortina d'Ampezzo, 1960 – J.O. vară Roma și 2006 – J.O. iarnă Torino.

Având la bază cinci valori (sustenabilitate, respect, determinare, moștenire și angajament), misiunea Comitetului de Organizare Milano Cortina are ca obiectiv central crearea unei ediții de Jocuri Olimpice care să fie în totalitate sustenabilă, la nivel economic, de mediu și social, precum și crearea unei moșteniri culturale și de infrastructură pentru generațiile viitoare.

JOCURILE OLIMPICE PENTRU TINERET

La cea de-a 119-a Sesiune a C.I.O. organizată în Guatemala în anul 2007, la inițiativa Președintelui Forului Olimpic, Jacques Rogge, s-a luat decizia istorică de a se celebra Jocurile Olimpice pentru Tineret. Jacques Rogge afirma că: „*Aceste Jocuri nu se rezumă doar la întrecerile sportive, ci sunt un bun prilej pentru ca tinerii implicați să învețe despre valorile olimpice și beneficiile sportului și astfel să aibă posibilitatea să poată împărtăși din experiența lor și altor comunități din lumea întreagă*”.

Scopul creării acestor Jocuri a fost de a-i inspira pe tinerii de pe mapamond să facă sport, să îmbrățișeze valorile olimpice (exceleța, prietenia și respectul), care ajută la formarea personalității, să-i introducă în atmosfera olimpică, oferindu-le posibilitatea de a-și demonstra talentele. Dar, mai ales, aceste Jocuri le oferă concurenților tineri posibilitatea de a stabili relații de prietenie, înțelegere și comunicare între națiuni diferite.

Competiția olimpică pentru tineret are ediții de vară și de iarnă, care alternează la fiecare doi ani, la fel ca Jocurile Olimpice clasice. Ediția de vară are o durată de 12 zile, iar cea de iarnă de 10 zile.

Noutatea acestor competiții a constat în introducerea în programul olimpic a unor probe mixte (masculin și feminin), cu sportivi din diferite C.N.O., dar și a unor sporturi neolimpice.

Prima ediție a Jocurilor Olimpice de vară pentru Tineret a fost organizată la Singapore, în august 2010. Au participat peste 3.500 de sportivi (cu vârste cuprinse între 14-18 ani) din 204 țări, care s-au întrecut la 26 de sporturi. În cadrul ceremoniei de deschidere a Jocurilor a fost introdus și depus, pentru prima dată, *Jurământul Olimpic* al antrenorilor. *Mascotele* oficiale ale acestei ediții au fost „Lyo” și „Merly”. „Lyo” reprezenta un pui de leu (simbolul național) cu o coamă de foc și întruchipa valorile de excelență și

prietenie. „Merly” a fost inspirată de „Merlion”, o creatură marină, cu cap de leu și corp de pește și personifica excelența și respectul.

Tinerii participanți la Jocuri au fost implicați în „Programul de cultură și educație”, special conceput pentru a conștientiza valorile fundamentale ale Olimpismului, dezvoltarea de competențe, bunăstarea și viața sănătoasă, responsabilitatea socială și exprimarea prin intermediul mass-mediei digitale. La Singapore au participat 29 de Tineri Reporteri și tot atâția Tineri Ambasadori (cu vârste cuprinse între 18–25 de ani) care au avut șansa să reprezinte din această calitate Comitetele Naționale Olimpice. Tinerilor sportivi prezenți la întreceri li s-a oferit ocazia să se întâlnească și să stea de vorbă, într-un cadru organizat, cu mari campioni precum: Serghei Bubka (atletism – săritura cu prăjina, Ucraina), Wilson Kipketer (atletism – 800 m, Danemarca), Elena Isinbaieva (atletism – săritura cu prăjina, Federația Rusă), Rania Elwani (înot – 50 m și 100 m, Egipt), Frank Fredericks (atletism – 100 m și 200 m, Namibia), Barbara Kendall (navigație, Noua Zeelandă), Angela Ruggiero (hochei pe gheață, S.U.A.), Alexandr Popov (înot – 50 m și 100 m liber, Federația Rusă), Frederic Magne (ciclism, Franța) și Charmaine Crooks (atletism, ștafetă 4x400 m, Canada).

Cea de-a doua ediție de vară a Jocurilor Olimpice pentru Tineret a avut loc la Nanjing (China), în perioada 16-28 august 2014. 203 țări s-au întrecut la 28 de sporturi, reunind în competiție peste 3.500 de sportivi. Mascota acestor Jocuri a fost Nanjing Lele care simbolizează pietrele de Yuhua. Acestea au culori precum roșu, roz, galben, alb și verde. Cuvântul „lele” reprezintă sunetul pietrelor care se ciocnesc, iar în limba chineză înseamnă fericire sau bucurie. Urmare a unei competiții la nivel național, pietrele au fost alese să devină simbolul acestei competiții. Lele este un sportiv desăvârșit care practică toate cele 28 de sporturi din programul Jocurilor. Cu toate acestea, Lele are un dezavantaj, nu se pricepe la cântat, dar este o gazdă extraordinară.

104 persoane au fost alese de C.N.O.-uri pentru a fi Tineri Ambasadori. Aceștia au avut vârsta cuprinsă între 18 și 25 de ani și au fost sportivi, antrenori, studenți și tineri profesioniști care au

demonstrat că valorile olimpice fac parte din stilul lor de viață și îi reprezintă. Aceștia au avut rolul de a-i inspira pe tinerii sportivi să adopte valorile olimpice în propria lor viață.

O parte importantă a competiției a reprezentat-o Programul de Educație și Cultură prin care sportivii au putut experimenta o educație bazată pe valorile olimpice care promovează un stil de viață sănătos.

În perioada 6-19 octombrie 2018 a avut loc cea de-a treia ediție de vară a Jocurilor Olimpice de Tineret la Buenos Aires, Argentina. Orașul a fost ales în cadrul Sesiunii C.I.O. de la Lausanne din 2013. Buenos Aires a fost ales câștigător în defavoarea altor două orașe: Medellín din Columbia și Glasgow din Regatul Unit. Pentru găzduirea acestor ediții, au fost necesare construirea Satului Olimpic și renovări capitale pentru unul dintre centrele multisport, respectiv Parcul Jocurilor Olimpice. Majoritatea bazelor sportive pentru găzduirea acestei ediții exista deja.

4.000 de sportivi, provenind din 206 țări, au concurat în 239 de probe din 32 de sporturi. Pentru prima dată în istoria Mișcării Olimpice, a fost atinsă paritatea de gen, numărul de fete și băieți înscriși în competiție fiind egal. Inspirați de motto-ul „*Simte viitorul*”, Buenos Aires 2018 și-a propus să fie o sursă de inspirație pentru o lume mai bună prin sport.

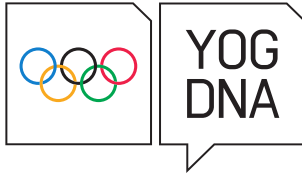
Mascota acestei ediții a fost „*Pandi*”, un jaguar care se regăsește în zona de nord a Argentinei și este o specie pe cale de dispariție. Prin acest mod, Buenos Aires 2018 a dorit să crească nivelul de conștientizare a riscului de dispariție a anumitor specii de animale. De-a lungul competiției, Pandi a căutat să inspire tinerii participanți privind puterea transformatoare a Olimpismului precum și a sportului.

În programul sportiv au fost introduse noi discipline: BMX stil liber, alergare de fond, handbal pe plajă, escaladă, karate, kitesurf, breakdance și sporturi pe role.

Prima ediție a Jocurilor Olimpice de iarnă pentru Tineret s-a desfășurat în ianuarie 2012 la Innsbruck, în Austria. Au participat peste 1.000 de sportivi din 69 de țări, care s-au întrecut la șapte sporturi. *Mascota* Jocurilor Olimpice de iarnă pentru Tineret a fost „*Yoggl*”, o capră de munte –

**INNSBRUCK
2012
YOUTH OLYMPIC GAMES**

simbol al perseverenței și dorinței de a urca tot mai sus. Mascota „Yoggl” exprima durabilitatea și respectul față de natură și a fost aleasă în urma unei competiții pe Facebook.

Alături de cei cinci campioni olimpici, Lindsey Vonn (schi alpin, S.U.A.), Yu-Na Kim (patinaj artistic, Republica Coreea), Kevin Rolland (schi, Franța), Sidney Crosby (hochei pe gheață, Canada) și Benjamin Raich (schi alpin, Austria), au mai participat la Jocuri 15 Tineri Reporteri și 33 de Tineri Ambasadori din diferite țări. Urmând tradiția de la Singapore,

sportivii au luat parte la „Programul de cultură și educație”, iar tinerii din regiunile limitrofe, precum Tirolul, au fost invitați să se alătore inițiativelor culturale.

Orașul Lillehammer, din Norvegia, a fost gazda celei de-a doua ediții de iarnă a Jocurilor Olimpice pentru Tineret. Competiția a avut loc în perioada 12 - 21 februarie 2016. A fost singurul oraș candidat pentru această competiție și a reprezentat a doua încercare de candidatură a orașului Lillehammer. La prima ediție a pierdut în fața orașului Innsbruck.

Peste 1.000 de sportivi, din 71 de țări, au participat la 70 de probe.

Având moștenirea olimpică în urma găzduirii Jocurilor Olimpice de iarnă în 1994, pentru această ediție de J.O.T. s-au folosit bazele sportive deja existente. Singura excepție a fost *Satul Olimpic* care a fost construit pentru această competiție, fiind dat în folosință studenților cu un an înainte de startul Jocurilor. Astfel, Lillehammer a devenit primul oraș care a găzduit atât o ediție de tineret, cât și una pentru seniori a Jocurilor Olimpice.

Procesul de selecție a *mascotei* a fost unul internațional. Comitetul de Organizare a lansat o invitație tuturor celor interesați, sugerând ca *mascota* să reprezinte un animal, care să fie tânăr, să aibă trăsături blânde și să fie sportiv. Din 50 de propuneri înscrise, au fost alese trei care au fost supuse spre vot fanilor pe Facebook. Aceștia au ales linxul „Sjogg” ca mascotă a J.O.T. iarnă 2016.

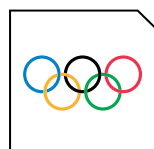
Pentru realizarea reversului medaliei, C.I.O. a lansat un concurs online la care s-au înscris peste 300 de persoane, din 65 de țări. Românul Ciprian Burzo a câștigat competiția, cu un proiect intitulat „În top”. Designul propus zugrăvește Munții Scandinavi și podiumul olimpic. De asemenea, se adaugă

**Lillehammer
2016
Youth Olympic Games**

inscripția „Cea de-a doua ediție de iarnă a Jocurilor Olimpice pentru Tineret”. Aversul medaliei a inclus emblema Jocurilor și munții stilizați – două elemente esențiale pentru această ediție de J.O.T..

LAUSANNE
2020

YOUTH
OLYMPIC
GAMES

Cea de-a treia ediție de iarnă a Jocurilor Olimpice pentru Tineret a avut loc la Lausanne, Elveția în perioada 9 – 22 ianuarie 2020. Anunțarea orașului gazdă pentru această ediție a avut loc în cadrul celei de-a 128-a Sesiune C.I.O., din 2015, de la Kuala Lumpur, în Malaezia. Lausanne a câștigat în fața orașului Brașov din România.

Competiția a reunit peste 1.800 de sportivi, din 79 de țări, care s-au întrecut la 81 de probe.

Ghidați de motto-ul „Începe acum”, Lausanne 2020 a încercat să încurajeze tinerii să vizualizeze un moment de plecare în cariera lor sportivă, fie ea pe terenul de sport sau în afara lui. Comitetul de Organizare a pus mare accent pe implicarea tinerilor în derularea acestor Jocuri. Astfel, 130.000 de copii s-au alăturat pregătirii J.O.T., iar 80.000 de copii au luat parte la competiții precum și la Programul de Educație și Cultură din cadrul fiecărei locații.

Mascota acestei ediții s-a numit „Yodli” și este un animal hibrid, format din mai multe animale emblematice care trăiesc în munții elvețieni: o capră, un câine St. Bernard și o vacă. Culoarea albastră simbolizează lacurile din Elveția.

Voluntari la J.O.T. Lausanne 2020

FESTIVALUL OLIMPIC AL TINERETULUI EUROPEAN

În anul 1990, la inițiativa lui Jacques Rogge (fost Președinte al Comitetelor Olimpice Europene în perioada 1989-2001 și al Comitetului Internațional Olimpic din 2001 până în 2013), a fost aprobată organizarea unui festival pentru tineret denumit „Zilele Olimpice ale Tineretului European”. Din anul 2004, competiția și-a schimbat denumirea în Festivalul Olimpic al Tineretului European.

An	Festival de vară	Festival de iarnă
1991	Bruxelles (Belgia)	–
1993	Valkenswaard (Olanda)	Aosta (Italia)
1995	Bath (Marea Britanie)	Andorra la Vella (Andorra)
1997	Lisabona (Portugalia)	Sundsvall (Suedia)
1999	Esbjerg (Danemarca)	Poprad (Slovacia)
2001	Murcia (Spania)	Vuokatti (Finlanda)
2003	Paris (Franța)	Bled (Slovenia)
2005	Lignano Sabbiadoro (Italia)	Monthey (Elveția)
2007	Belgrad (Serbia)	Jaca (Spania)
2009	Tampere (Finlanda)	Szczyrk (Polonia)
2011	Trabzon (Turcia)	Liberec (Republica Cehă)
2013	Utrecht (Olanda)	Brașov (România)
2015	Tbilisi (Georgia)	Montafon-Vorarlberg & Liechtenstein (Austria și Liechtenstein)
2017	Gyor (Ungaria)	Erzurum (Turcia)
2019	Baku (Azerbaidjan)	Sarajevo și Sarajevo de Est (Bosnia și Herțegovina)
2022	Banska Bystrica (Slovacia)	Vuokatti (Finlanda)
2023	Maribor (Slovenia)	Friuli-Veneția Giulia (Italia)
2025	Brno (Cehia)	Borjomi-Bakuriani (Georgia)

F.O.T.E. este o competiție multisport destinată tinerilor sportivi cu vârste cuprinse între 14 și 18 ani, realizată sub patronajul E.O.C. și C.I.O.. Responsabilă pentru organizarea și coordonarea acestui festival este Asociația Comitetelor Europene Olimpice care cooperează cu Federațiile Internaționale Sportive și Comitetele de organizare ale festivalurilor. Comitetele Europene Olimpice au în structură 50 de Comitete Naționale Olimpice. Sediul oficial al E.O.C. este la Roma, în Italia.

Festivalul oferă posibilitatea celor mai buni tineri sportivi europeni de a se întrece cu adversari de aceeași vârstă, având ocazia să experimenteze atmosfera multisport specifică Jocurilor Olimpice pentru Tineret. Pentru acest Festival Olimpic s-a preluat ceremonialul și *Simbolurile Olimpice* utilizate la Jocurile Olimpice. La ceremonia de deschidere a festivalului, delegațiile țărilor participante defilează în ordine alfabetică, se arborează *Drapelul Olimpic*, se aprinde *Flacăra Olimpică* și se rostește *Jurământul Olimpic*. Festivalul are o ediție de vară și una de iarnă, fiind organizat în ani impari în diferite orașe europene. Prima ediție de vară a Festivalului Olimpic al Tineretului European a fost organizată în anul 1991 la Bruxelles, Belgia, iar cea de iarnă în anul 1993, la Aosta, în Italia.

La edițiile de vară participă aproximativ 2.500 de concurenți, iar la cele de iarnă peste 1.500 de concurenți.

Programul de vară al F.O.T.E. include 10 sporturi: atletism, baschet, ciclism, gimnastică artistică, handbal, judo, lupte, natație, tenis și volei.

Participarea la edițiile de vară ale F.O.T.E. a constituit pentru sportivii români o adevărată rampă de lansare către marea performanță, aceștia devenind ulterior performeri la Campionatele Europene și Mondiale de juniori, tineret și seniori, precum și la Jocurile Olimpice. Dintre personalitățile sportive care și-au început cariera la F.O.T.E. îi amintim pe Camelia Potec (natație), Gabriela Szabo (atletism), Irina Deleanu (gimnastică ritmică), Ionela Tîrlea (atletism), Daniela Dodean (tenis de masă), gimnastele Maria Olaru, Loredana Boboc, Oana Ban, Sandra Izbașa, Larisa Iordache etc..

Istoria Festivalului Olimpic de iarnă al Tineretului European a început în stațiunea italiană de schi Aosta, în anul 1993. Tânăra elită continentală a concurat pentru medaliile de la cinci probe: schi alpin, schi fond, biatlon, patinaj artistic și patinaj viteză. Mulți sportivi câștigători sau medaliați la Cupe Mondiale, Jocuri Olimpice, Campionate Europene și Mondiale și-au făcut debutul la Festivalurile de Iarnă pentru Tineret.

Ediția de iarnă a F.O.T.E. din februarie 2013 a fost găzduită de orașul **Brașov** din România, dar și de alte localități învecinate (Râșnov, Predeal, Cheile Grădiștei, Azuga). F.O.T.E. a reprezentat cel mai mare eveniment sportiv pentru tineret organizat în România. Festivalul s-a desfășurat între 17 și 22 februarie, participanții întrecându-se la schi alpin, schi fond, biatlon, hochei pe gheață, patinaj artistic, patinaj viteză (short-track – prima apariție a fost în 1995 la Andorra), sărituri cu schiurile și snowboard. Peste 1.500 de sportivi din 45 de țări au luat startul în întrecerile competiției.

Logo-ul oficial al F.O.T.E. a avut forma unui fulg de zăpadă în cele cinci culori ale *Cercurilor Olimpice*. Frumusețea unui fulg de nea este reprezentată de unicitate, niciunul nu seamănă cu celălalt și, chiar dacă sunt așa de fragili, împreună devin o forță. În același mod, fiecare sportiv are propriile calități și forțe. Dar ceea ce îi face mai buni este echipa – spiritul de echipă, care îi ajută pe sportivi să-și depășească limitele.

Mascota oficială a Festivalului din 2013 a fost „*Martin*”, ursul carpatin. „*Martin*” era îmbrăcat în haine colorate în albastru, galben și roșu, reprezentând culorile drapelului național. Ursul este prezent foarte des în cultura românească, inspirând mai multe cântece și basme. „*Martin*” a fost prezentat în mai multe ipostaze, care corespundeau celor opt probe sportive incluse în programul Festivalului.

Evenimentul nu s-ar fi putut desfășura fără ajutorul voluntarilor care au muncit cu pasiune și dăruire pentru o organizare fără cusur a acestuia.

Cele trei medalii obținute de sportivii români: Emil Imre, o medalie de aur și una de argint la patinaj viteză – short-track pe distanța de 500 m și 1.000 m și Dorottya Buzas, o medalie de argint la biatlon ne fac să privim cu încredere spre viitorul sporturilor de iarnă.

De-a lungul celor 15 ediții de vară, sportivii români au cucerit 196 de medalii, dintre care 53

de aur, 78 de argint și 65 de bronz. La edițiile de iarnă s-au obținut șapte medalii, dintre care una de aur, două de argint și patru de bronz.

Tbilisi, capitala Georgiei, a găzduit **F.O.T.E. de vară** în perioada 25 iulie – 1 august 2015. Sloganul competiției a fost „*Un pas către viitor*”. Peste 3.300 de sportivi din 50 de țări s-au întrecut la nouă sporturi: atletism, baschet, ciclism, gimnastică, handbal, judo, înot, tenis și volei.

Mascota acestei ediții a fost fazanul „*P.E.A.K.Y.*”. Conform unei legende georgiene, fazanul este unul dintre personajele principale ale legendei fondării orașului Tbilisi. Numele „*P.E.A.K.Y.*” este format din cuvintele „*peak*” („vârf”) și „*youth*” („tineret”). *Mascota* a fost lansată cu ocazia Zilei Internaționale a Îmbrățișării (21 ianuarie).

Ediția de iarnă a F.O.T.E. din 2015 a fost organizată de Vorarlberg (Austria) și Liechtenstein, în perioada 25 – 30 ianuarie 2015, fiind prima dată când două țări au găzduit un Festival de Tineret. *Motto-ul* acestei ediții a fost „*Distrează-te în Alpi!*”. 45 de Comitete Naționale Olimpice au luat parte la această competiție, reunind în concurs peste 1.500 de sportivi la opt sporturi: schi alpin, biatlon, patinaj artistic, hochei pe gheață, combinată nordică, sărituri cu schiurile, schi fond și snowboard. *Mascota* competiției a fost marmota „*Alpy*” care are casa în Munții Alpi și reprezintă viața sălbatică și natura din această zonă. Marmota prietenoasă exprimă, de asemenea, dorința organizatorilor de a proteja mediul înconjurător prin planificarea și utilizarea atentă a resurselor disponibile.

Gazda ediției de vară a F.O.T.E. 2017 a fost orașul maghiar Győr. Festivalul a fost organizat în perioada 23 – 30 iulie 2017. Această competiție este primul eveniment olimpic organizat de Ungaria. Peste 3.600 de sportivi, din 50 țări, au concurat la zece sporturi: atletism, baschet, canoe, ciclism, gimnastică, handbal, judo, natație, tenis și volei. Cocoșul „*Hugoo*” a fost *mascota* acestei ediții, el a fost creat având la bază legenda cocoșului de fier din Győr. Datorită popularității dobândite, „*Hugoo*” a devenit ulterior *mascota* Campionatelor Europene de Atletism U18 organizate la Győr.

Erzurum, oraș din Turcia, a găzduit în perioada 12 – 17 februarie 2017, **ediția de iarnă a Festivalul Olimpic al Tineretului European**. E.O.C. a decis inițial organizarea acestui evenimentul la Sarajevo și Sarajevo de Est (Bosnia și Herțegovina), însă întrucât bazele sportive nu au fost

gata la timp, orașul Erzurum a acceptat să organizeze competiția din 2017, având toate bazele de competiție construite în urma găzduirii Universiadei de iarnă din 2011. Peste 1.400 de sportivi, din 34 de țări, au participat la nouă sporturi: biatlon, curling, hochei pe gheață, patinaj artistic, short-track patinaj viteză, sărituri cu schiurile, schi alpin, schi fond și snowboard. Omul de zăpadă „Karbeyaz” a fost *mascota* competiției. Numele său este format din cuvintele „kar” care reprezintă „zăpadă” și „beyaz” ce înseamnă „alb”.

În perioada 21 – 27 iulie 2019, **Baku**, capitala Azerbaidjanului a găzduit **ediția de vară a Festivalului Olimpic al Tineretului European**. 48 de Comitete Naționale Olimpice au participat la această ediție, înscriind în competiție peste 3.900 de sportivi care au concurat la 10 sporturi: atletism, baschet, ciclism, gimnastică artistică, handbal, judo, lupte, natație, tenis și volei. Această competiție a avut două *mascote* – „Jirtan” și „Babir” – care au fost prezentate publicului cu 150 de zile înainte de deschiderea evenimentului. „Jirtan” este un cel mai populat caracter din basmele azerbaidjane pentru copii. Deși este mai mic decât ceilalți copii de vârsta lui, „Jirtan” își găsește puterea în a fi curajos și inteligent. „Babir” este un leopard caucazian, cea mai cunoscută specie din fauna țării sale. El este considerat un simbol al frumuseții naturale, puterii, neînfricării și vitezei.

Ediția de iarnă a F.O.T.E. 2019 a avut loc la Sarajevo și Sarajevo de Est (Bosnia și Herțegovina), în perioada 1 – 15 februarie. Peste 1.500 de sportivi, din 46 de țări au participat la opt sporturi: biatlon, curling, hochei pe gheață, patinaj artistic, short-track patinaj viteză, schi alpin, schi fond și snowboard. „Groodvy” a fost *mascota* acestui eveniment. Numele său provine de la cuvântul „grudva” care în limbile bosniacă și sârbă înseamnă bulgăre de zăpada.

Următoarele două ediții de vară ale Festivalului Olimpic al Tineretului European vor avea loc în 2022 la Banska Bystrica (Slovacia) și în 2023 la Maribor (Slovenia). De asemenea, edițiile de iarnă ale F.O.T.E. vor avea loc în 2022 la Voukatti (Finlanda), iar în 2023 la Friuli-Venezia Giulia (Italia).

■ JOCURILE EUROPENE

La cea de-a 41-a Adunare Generală a E.O.C. din decembrie 2012, de la Roma, Italia, a fost aprobată organizarea „Jocurilor Europene”.

Jocurile Europene sunt o competiție multisport, pentru sportivii europeni, care se organizează o dată la patru ani. Jocurile se desfășoară sub auspiciile E.O.C..

Prima ediție a Jocurilor Europene au avut loc la Baku, capitala Azerbaidjanului, în perioada 12-18 iunie 2015. Peste 5.800 de sportivi, din 50 de țări au participat la 20 de sporturi: 16 sporturi olimpice (atletism, badminton, box, canoe, ciclism, gimnastică, judo, lupte, natație, taekwondo, tenis de masă, tir sportiv, tir cu arcul, triatlon, scrimă și volei), două sporturi olimpice derulate în format non-olimpic (baschet 3x3 și fotbal pe nisip) și două sporturi neolimpice (karate și sambo). 12 dintre sporturi au oferit oportunitatea calificării la Jocurile Olimpice de la Rio 2016.

Peste 12.000 de voluntari s-au alăturat organizării ediției inaugurale a Jocurilor Europene. Acestora li s-a oferit denumirea de „flamekeepers” (păstrătorii flăcării). *Mascotele* competiției au fost rodia „Nar” și gazela „Jeyren” care au reprezentat spiritul Azerbaidjanului și au antrenat entuziasmul tinerilor pentru eveniment. Logo-ul Baku 2015 a fost inspirat din cultura țării.

Minsk, capitala Belarusului, a găzduit cea de-a doua ediție a Jocurilor Europene, în perioada 21 – 30 iunie 2019. 50 de Comitete Naționale Olimpice au înscris în competiție peste 4.000 de sportivi la 15 sporturi: atletism, badminton, baschet 3x3, box, canoe sprint, ciclism, fotbal pe nisip, gimnastică, judo, karate, lupte, sambo, tenis de masă, tir sportiv și tir cu arcul. Zece dintre sporturi au oferit posibilitatea calificării la Jocurile Olimpice Tokyo 2020. Logo-ul competiției a fost o ferigă, plantă care joacă un rol important în cultura slavă. Conform legendei, aceasta înflorește o dată pe an, iar oricine vede floarea dobândește abilități și talente neobișnuite. *Mascota* acestei ediții a fost un pui de vulpe, pe nume „Lesik”. Aceasta poartă un tricou și pantaloni scurți având aceleași culori din logo-ul, precum și încălțări sport și șapcă cu motto-ul Jocurilor – „Tu mai bun, într-un an strălucitor”.

Pe 1 februarie 2019, serviciul poștal din Belarus a lansat o emisiune filatelică pentru aceste Jocuri care a conținut patru timbre reprezentând următoarele sporturi: ciclism, atletism, canotaj și dans. De asemenea, cu ocazia acestei competiții, s-a deschis o expoziție intitulată „Înalta arta a sportului” prin care s-au celebrat Jocurile și moștenirea lor culturală.

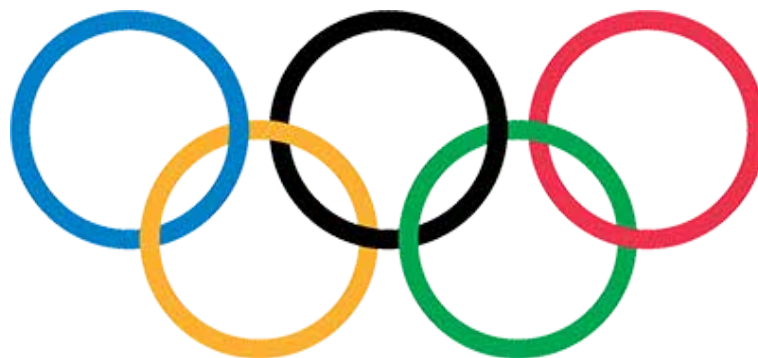

SIMBOLURILE OLIMPICE

Simbolurile Olimpice transmit mesaje într-o măsură simplă și directă folosind un limbaj universal, fără să fie nevoie de cuvinte. Ele particularizează și dau identitate Mișcării Olimpice și Jocurilor Olimpice. *Simbolurile* reprezintă idealurile baronului Pierre de Coubertin care și-a dorit să ofere națiunilor un mod direct de comunicare și cooperare între ele și a dat o formă specială de expresie Jocurilor Olimpice, conferindu-i dimensiunea unei componente universale. În acest mod, Coubertin a acordat Jocurilor un plus de valoare estetică și o atmosferă de înaltă frumusețe și emulație.

■ SIMBOLUL OLIMPIC

Simbolul Olimpic este format din cele cinci inele înlănțuite, de dimensiuni egale (*Cercuri Olimpice*), în cinci culori diferite care sunt poziționate, de la stânga la dreapta, pe două rânduri (trei sus și două jos): albastru, negru, roșu, galben și verde. Inelele simbolizează toleranța și prietenia participanților la Jocuri, idealurile, scopul, unitatea și universalitatea Mișcării Olimpice, care au inspirat generații întregi mai bine de un secol. Ele reprezintă cele cinci continente (Europa, Asia, America, Africa și Australia/Oceania). Cel puțin una din cele cinci culori definitorii, la care se adaugă albul de pe fundal, se regăsește pe drapelele țărilor participante la Jocuri.

Simbolul Olimpic a fost creat în anul 1912 de către Pierre de Coubertin și aprobat la Congresul Olimpic de la Paris, din anul 1914.

■ DEVIZA OLIMPICĂ

Deviza Olimpică este formată din trei cuvinte care provin din limba latină „*Citius, Altius, Fortius*” - „*Mai repede, mai sus, mai puternic*”. Ea a fost lansată în anul 1891, la Paris, de către preotul dominican Henri Martin Didon (1840-1900), un pasionat al sportului (în special al atletismului) și preluată de Pierre de Coubertin în anul 1894. *Deviza „Citius, Altius, Fortius”* a apărut o singură dată pe *Drapelul Olimpic* înălțat pe stadionul unde s-au desfășurat întrecerile Jocurilor Olimpice de la Anvers din 1920. A devenit motto-ul oficial al Olimpismului la Paris, în anul 1924 și exprimă, în mod elocvent, aspirațiile Mișcării Olimpice și direcția urmată de fenomenul sportiv mondial.

Citius,

Altius,

Fortius,

Communiter

Mai repede

Mai sus

Mai puternic

Împreună

Deviza olimpică a fost, până în anul 2021, formată din trei cuvinte care provin din limba latină „*Citius, Altius, Fortius*” – „*Mai repede, mai sus, mai puternic*”. Începând cu iulie 2021, C.I.O. a hotărât să modifice vechiul motto. Celor trei cuvinte le-a fost alăturat cuvântul din limba latină „*Communiter*”, deviza devenind astfel „*Citius, Altius, Fortius – Communiter*” – „*Mai repede, mai sus, mai puternic – împreună*”. Această modificare a fost realizată pentru a recunoaște puterea unificatoare a sportului, dar și importanța solidarității. Deviza originală reprezintă un mesaj universal recunoscut care face referire la crearea unei armonii între sfera fizică, psihică și morală. Ea se raportează la performanța fizică, îndemnând participanții să-și depășească propriile limite, dar și la planul spiritual, reprezentând avântul continuu spre sinergie și perfecțiune, în formarea unei personalități puternice.

CREZUL OLIMPIC

„Cel mai important lucru la Jocurile Olimpice nu este să câștigi, ci să participi, după cum cel mai important lucru în viață nu este triumful, ci lupta. Esențial este să lupți corect și nu să învingi.”

Această frază a fost rostită de baronul Pierre de Coubertin, în anul 1908, la Jocurile Olimpice de la Londra, fiind inspirat de predica susținută de episcopul de Pennsylvania, Ethelbert Talbot în catedrala St. Paul din Londra. La fiecare ediție a Jocurilor, cuvintele apar pe tabela electronică din *Stadionul Olimpic* și, împreună cu *Deviza Olimpică*, redau esența sportivității la Jocurile Olimpice.

DRAPELUL OLIMPIC

Primul *Drapel Olimpic* a fost conceput de Pierre de Coubertin în anul 1912 (fiind confecționat la magazinul „Bon Marche”) și prezentat la Congresul Olimpic de la Paris, în iunie 1914.

Drapelul este alb, fără margini, iar în centrul său este situat *Simbolul Olimpic*, format din cele cinci inele

înlănțuite, de dimensiuni egale, în cinci culori diferite care sunt așezate, de la stânga la dreapta, pe două rânduri: albastru, negru, roșu, galben și verde.

Drapelul Olimpic a fost înălțat pentru prima dată pe *Stadionul Olimpic* din Anvers – Belgia, la ceremonia de deschidere a Jocurilor Olimpice din anul 1920.

Pentru Jocurile Olimpice, statutul și regulile olimpice prevăd obligativitatea arborării *Drapelului Olimpic* în *Stadionul Olimpic* sau în împrejurimi, intercalat cu drapelurile tuturor națiunilor participante.

Drapelul reprezintă o simbolică permanentă care se regăsește în timpul ceremoniilor de deschidere și închidere a Jocurilor Olimpice și, de asemenea, este arborat de Comitetele Naționale Olimpice din întreaga lume.

■ JURĂMÂNTUL OLIMPIC

Textul *Jurământului Olimpic* modern a fost scris de către Pierre de Coubertin, care a sugerat reluarea tradiției depunerii jurământului, așa cum procedau vechii greci în fața templului lui Zeus din Olympia. A devenit un ritual tradițional care se derulează în cadrul ceremoniei de deschidere a Jocurilor Olimpice.

Primul sportiv care a rostit *Jurământul Olimpic* modern a fost Victor Boin, un scrimer belgian, la Jocurile Olimpice din 1920 de la Anvers, Belgia.

Începând cu anul 1972 (la Jocurile Olimpice de la München) a fost introdus *Jurământul Olimpic* depus de un oficial sau un arbitru al țării gazdă: „În numele tuturor arbitrilor și oficialilor, promit că ne vom îndeplini funcțiile noastre în deplină imparțialitate, respectând și urmând regulile ce le conduc într-un spirit de sportivitate.”

La Jocurile Olimpice de vară pentru Tineret de la Singapore, 2010, a fost introdus în protocolul ceremoniei de deschidere a Jocurilor Olimpice un al treilea jurământ, cel al antrenorilor, care a fost rostit și la Jocurile Olimpice de la Londra din 2012: „În numele tuturor antrenorilor și al altor membri din anturajul sportivilor, promit că ne vom angaja să asigurăm respectarea spiritului de sportivitate și fair-play în conformitate cu principiile fundamentale ale Olimpismului”.

Jocurile Olimpice de la Tokyo 2020 au adus modificări în procesul depunerii jurământului. Astfel, numărul persoanelor care depun jurământul s-a mărit de la trei la șase: doi sportivi, doi antrenori și doi arbitri. Această decizie vizează paritatea de gen, întrucât pentru fiecare categorie anterior menționată trebuie să fie o fată și un băiat.

Sportivi ai țării gazdă, aflați pe scena amplasată în *Stadionul Olimpic*, țin cu mâna un colț al Drapelului Olimpic și rostesc următorul jurământ:

„În numele tuturor concurenților, promitem că vom lua parte la aceste Jocuri Olimpice, respectând și urmând regulile ce le conduc, în spiritul fair-play-ului, incluziunii și egalității. Împreună suntem solidari și ne angajăm să facem sport fără dopaj, fără să trișăm, fără nicio formă de discriminare. Facem acest lucru pentru onoarea echipelor noastre, respectând principiile fundamentale ale Olimpismului și pentru a face lumea un loc mai bun prin sport.”.

În funcție de grupul care depune jurământ, începutul se modifică astfel: „În numele tuturor arbitrilor”, „În numele tuturor antrenorilor și oficialilor”.

■ FLACĂRA OLIMPICĂ ȘI ȘTAFETA FLĂCĂRII OLIMPICE

Flacăra olimpică crează legătura între Jocurile Olimpice antice și Jocurile Olimpice moderne, simbolizând ideea de universalitate și continuitate. Ea se aprinde la Olympia, unde are loc un adevărat ceremonial. Un grup de 11 vestale, conduse de marea preoteasă, merge în fața templului Herei și aprinde torța direct de la soare (pentru a asigura puritatea ei), cu ajutorul unei oglinzi parabolice denumite „*skapia*”. La fiecare ediție a Jocurilor Olimpice este creată o nouă torță cu design diferit (după care se fac replici), aprobată de C.I.O. și destinată aprinderii și menținerii aprinse a *Flăcării Olimpice*.

Pentru prima dată în epoca modernă, *Flacăra Olimpică* a fost aprinsă pe stadionul olimpic în anul 1928, la cea de-a IX-a ediție a Jocurilor Olimpice de vară de la Amsterdam (Olanda). *Flacăra Olimpică* este aprinsă întotdeauna sub autoritatea C.I.O..

La Jocurile Olimpice de iarnă, *Flacăra Olimpică* a fost aprinsă pentru prima oară în anul 1948, la Saint Moritz, Elveția.

Oficializarea ștafetei *Flăcării Olimpice* s-a făcut la Sesiunea C.I.O. de la Oslo (Norvegia), din anul 1935. Ceremonialul aprinderii focului sacru în Olympia și purtarea torței olimpice prin ștafetă (înmânându-se torța de la un sportiv la altul) până la stadion, locul de desfășurare a ceremoniei de deschidere a Jocurilor, a fost conceput de către germanul Karl Diem în anul 1936, la cea de-a XI-a ediție a Jocurilor Olimpice de la Berlin, Germania. Aducerea *Flăcării Olimpice* (cu ajutorul unor torțe) în orașul gazdă al Jocurilor Olimpice moderne continuă acțiunea solilor de pace, care în Antichitate

duceau în toate colțurile Eladei mesajul de începere a competițiilor la Olympia și de încetare a operațiunilor militare („*ekecheiria*”). Primul purtător al torței olimpice a fost Kostas Kondylis.

În anul 1964, la Jocurile Olimpice de iarnă de la Innsbruck, Austria, a avut loc pentru prima oară ștafeta *Flăcării Olimpice*.

Prima *Flacăra Olimpică* destinată Jocurilor Olimpice pentru Tineret organizate la Singapore s-a aprins în anul 2010, la Olympia.

Flacăra Olimpică a străbătut pentru prima dată teritoriul României în anul 1972, cu ocazia Jocurilor Olimpice de la München, Germania. Evenimentul a fost reeditat cu ocazia Jocurilor Olimpice de la Moscova din 1980.

IMNUL OLIMPIC

Imnul Olimpic este intonat la toate manifestările Comitetului Internațional Olimpic sau ale Comitetelor Naționale Olimpice, în timpul ceremoniei de deschidere a Jocurilor Olimpice unde acompaniază ridicarea *Drapelului Olimpic*. El a fost compus, în anul 1896, de către compozitorul grec Spiros Samara, iar versurile au fost scrise de către poetul Kostis Palamas. La Jocurile Olimpice de la Atena (Grecia), din 1896, a fost intonat drept cântă, fiind reluată, apoi, la ediția neoficială a Jocurilor din 1906 de la Atena.

La cea de-a 55-a Sesiune a C.I.O., de la Tokyo din anul 1958, în urma demersurilor făcute de către Anna Samara (văduva compozitorului), a fost aprobat ca imn oficial al Jocurilor Olimpice.

Imnul Olimpic a fost intonat oficial, pentru prima dată, pe *Stadionul Olimpic* din Roma, la Jocurile Olimpice din 1960, pe un aranjament muzical pentru fanfară realizat de Domenico Fantini.

Imnul Olimpic

Kostis Palamas

Tu, antic spirit, duh etern, tu, creatoru-a toate,
A tot ce e Sublim, Frumos și Adevăr curate,
Pogoară-te să strălucești, cu limpedea-ți lumină,
În slava ta de pe pământ, ca-n slava ta divină!

În alergări, și-n lupte-apari la-ntrecerea de forță,
Aceste jocuri nobile le-aprinde cu-a ta torță!
Din ramul cel nemuritor coroana să s-aleagă!
Dârzenie dă-i trupului și oțelită vlagă!

Câmpii și munți și mări, prin jur, ți-or străluci curate,
În templul vast de purpură și dalbă puritate,
La templul tău, un'se prostern popor lângă popor,
O, antic spirit, duh etern, o, duh nemuritor!

Traducere în limba română: Tudor George

CEREMONIALURI ALE JOCURILOR OLIMPICE

Componentele importante ale ceremoniilor de deschidere și închidere a Jocurilor, dar și de decernare a medaliilor olimpice sunt descrise în Charta Olimpică a Comitetului Internațional Olimpic. Multe dintre ritualuri au fost stabilite încă din anul 1920, la J.O. de la Anvers.

Ceremonia de deschidere a Jocurilor Olimpice este o invitație făcută tuturor oamenilor de a descoperi tradițiile și cultura țării gazdă. Include intonarea imnului și ridicarea drapelului țării gazdă, urmate de un spectacol artistic și parada delegațiilor olimpice participante. La ceremonia de deschidere, sportivii defilează sub drapelele țărilor pentru care concurează, simbolizând universalitatea și diversitatea culturală a Jocurilor. Defilarea delegațiilor olimpice se face în ordine alfabetică (după alfabetul țării gazdă). Prima care intră și defilează pe *Stadionul Olimpic* este echipa olimpică a Greciei, ca o recunoaștere a statutului său, fiind locul unde s-au născut Jocurile Olimpice antice, precum și țara care a găzduit prima ediție a Jocurilor Olimpice moderne (1896). Sportivii din echipa olimpică a țării organizatoare defilează ultimii. Onoarea de a deschide Jocurile Olimpice îi revine șefului de stat al țării gazdă. Urmează intonarea *Imnului* și ridicarea *Drapelului Olimpic*, depunerea *Jurământului Olimpic* de către sportivi, oficiali și antrenori, aprinderea *Flăcării Olimpice* în cupa special amenajată pe *Stadionul Olimpic* și eliberarea simbolică de porumbei (simbolul păcii).

Ceremonia de decernare a medaliilor se desfășoară la finalul fiecărei competiții (discipline sportive). În cadrul ceremoniei se acordă medaliile și diplomele primilor trei clasai, de către membri ai C.I.O., și se intonează imnul național al câștigătorului în timp ce sunt arborate drapelurile naționale ale medaliaților cu aur, argint și bronz. Concurenții clasai pe locurile IV – VIII primesc diplome de onoare.

În afara medaliilor de clasament există și medalii de participare. Pe fiecare medalie trebuie să fie inscripționate sportul, proba și ediția Jocurilor Olimpice. Medalia de aur este realizată din argint și este acoperită cu un strat de aur de circa șase grame. Ea trebuie să aibă un diametru de cel puțin 60 mm și o grosime de trei mm. Pe medaliile olimpice din anul 1924, de la Paris, au fost inscripționate *Cercurile Olimpice*. Medaliile de aur au fost introduse, pentru prima dată, în anul 1908, la Jocurile Olimpice de la Londra. La prima ediție a Jocurilor Olimpice moderne, Atena 1896, sportivului de pe locul I i s-a decernat o medalie de argint. Din anul 1928 până în 2000, partea aversă a medaliei olimpice la Jocurile Olimpice de vară a rămas neschimbată așa cum a fost creată de Giuseppe Cassioli. O față a medaliei o reprezenta pe zeița Nike (a victoriei) care purta în mâna stângă o frunză de palmier, iar în dreapta cununa din ramuri de măslin. Cealaltă față era reprezentată, până în anul 1968, de un atlet purtat pe umerii mulțimii, ulterior au apărut pictogramele și un alt design, pe fiecare medalie fiind inscripționate sportul și proba respectivă. La Jocurile Olimpice de la Atena, din anul 2004, primii trei clasai au primit pe lângă medalii și diplome, o cunună din ramuri de măslin (la fel ca în Antichitate), pentru a sublinia valoarea morală a întrecerilor.

Pentru Jocurile Olimpice de iarnă, medaliile nu sunt supuse acelorași constrângeri. Comitetele de Organizare ale „Jocurilor albe” sunt libere să decidă un design diferit pentru fiecare ediție. Acestea tind să fie mai creative în proiectele lor, încorporând o varietate de materiale cum ar fi cristalul, granitul etc. Începând cu J.O. din 1928 de la St. Moritz (Elveția) până în prezent, pe medaliile olimpice de la Jocurile de iarnă apar inscripționate, în mod constant, *Cercurile Olimpice*.

Ceremonia de închidere are loc în ultima zi a Jocurilor pe *Stadionul Olimpic*, după ce s-au încheiat toate competițiile. În timpul ceremoniei are loc o festivitate de premiere, de regulă a maratonului masculin, și se nominalizează sportivii aleși membri în Comisia sportivilor a C.I.O.. Ceremonia începe cu intonarea imnului și arborarea drapelului țării gazdă, parada steagurilor națiunilor participante (fiecare steag fiind purtat de un sportiv delegat de C.N.O. respectiv), programul artistic, parada tuturor sportivilor – ca membri ai marii *Familii Olimpice* (s-a defilat ca o singură națiune,

demonstrând prietenie și înțelegere reciprocă, pentru prima dată în 1956, la Jocurile Olimpice de la Melbourne, Australia), care rămân în centrul arenei până la terminarea programului artistic. Se intonează imnul și se înalță drapelul Greciei, ca simbol al legăturii dintre J.O. antice și cele moderne; urmează intonarea imnului și ridicarea drapelului țării care va organiza viitoarele Jocuri. În timpul ceremoniei, după ce se coboară *Drapelul Olimpic*, primarul orașului gazdă îl înmânează Președintelui C.I.O., iar acesta îl oferă Primarului din orașul care va găzdui următoarea ediție. Acest moment este urmat de un scurt spectacol artistic susținut de țara care va organiza Jocurile viitoare. După discursul Președintelui Comitetului de Organizare al Jocurilor, care le mulțumește sportivilor și voluntarilor, Președintele C.I.O. este cel care declară închise Jocurile și invită sportivii la următoarea ediție a J.O., moment în care *Flacăra Olimpică* este stinsă.

■ SATUL OLIMPIC

Idea construirii unui *Sat Olimpic* i-a aparținut lui Pierre de Coubertin. Toți participanții (sportivi, oficiali, personal tehnic și medical) la Jocurile Olimpice sunt cazați într-un spațiu special amenajat denumit „*Sat Olimpic*”.

În anul 1932, la Jocurile celei de-a X-a Olimpiade de la Los Angeles s-a construit un ansamblu integrat și compact, primul *Satul Olimpic* care a servit ca model viitoarelor ediții ale Jocurilor. Numai bărbații au fost cazați în interiorul acestuia, femeile fiind cazate la hotel.

Astăzi, *Satul Olimpic* este dotat cu diverse edificii cum ar fi: spații de locuit, zone comerciale, de loisir, culturale, restaurante, utilități (oficiu poștal, policlinică, bancă, internet etc.). *Satul Olimpic* este prevăzut cu un înalt grad de securitate, accesul în interior fiind permis doar pe baza unor acreditări speciale.

■ MASCOTELE JOCURILOR OLIMPICE DE VARĂ

De la prima *mascotă* oficială a Jocurilor Olimpice de vară, recunoscută de către C.I.O. în anul 1972, la München, un câine, pe nume „Waldi“, aceasta a devenit un element important al imaginii olimpice.

Mascota exprimă spiritul olimpic, comunicând conceptul pentru fiecare ediție, promovând istoria, tradițiile și moștenirea culturală a țării gazdă. Indiferent de forma pe care o reprezintă, fie că este un animal național specific sau o figură umană, *mascotele* trebuie să transmită mesajul Jocurilor Olimpice.

La Jocurile Olimpice de iarnă, prima *mascotă* oficială își face apariția în anul 1980, la Lake Placid, S.U.A..

Primele *Mascote* neoficiale au apărut în anul 1968, la Jocurile Olimpice de iarnă de la Grenoble, Franța („*Shuss*” – un schior alpin) și la cele de vară de la Mexico City, Mexic (un jaguar roșu).

Începând cu Jocurile Olimpice de la Vancouver din 2010, mascotele J.O. și Paralimpice sunt prezentate împreună.

Prima *Mascotă* oficială (1972) a fost „Waldi“, un câine Dachshund (șoricar). Această *mascotă* întruchipa rezistența, tenacitatea și agilitatea sportivilor.

În 1976, castorul „Amik” a fost *mascota* oficială. Castorul, animal nativ în Canada, era asociat cu munca grea.

La Moscova, în 1980, *mascota* a fost ursul brun „Misha”. Creatorul ei a fost un celebru desenator de cărți pentru copii, Victor Chizhikov.

La ediția din 1984, *mascota* a fost impozantul vultur pleșuv prietenos, „Sam” (pasărea națională a S.U.A.).

Tigrul „Hodori”, *mascota* ediției din 1988, a simbolizat prietenia și ospitalitatea coreenilor. El purta o pălărie „sanganu” dintr-un dans tradițional, iar *Cercurile Olimpice* îi împodobeau gâtul. „Hosuni” a fost versiunea feminină a lui Hodori.

Mascota de la Barcelona, din 1992, a fost un câine ciobănesc catalan în stil cubist, pe nume „Cobi”. A fost realizată de către desenatorul Javier Mariscal.

La Jocurile Olimpice de vară de la Atlanta (1996), *mascota* a fost o figură abstractă creată pe calculator. Numele era „Izzy” și provea din sintagma „What is it?” (Oare ce este?).

La Sydney, în anul 2000, au fost trei *mascote*: „Olly”, „Syd” și „Millie”, create de către Matthew Hattan. „Olly” era pasărea kukabura și simboliza generozitatea și prietenia; „Syd” era un ornitorinc dinamic, simbolizând energia și vitalitatea sportivului prezent la Jocuri; „Millie” era o echidnă și prefera sporturile care solicitau precizie și strategie elaborată (scrima și gimnastica).

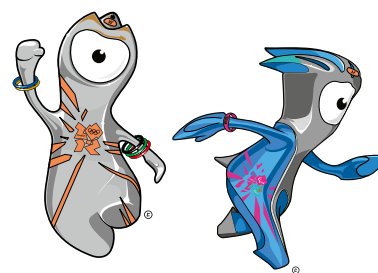
„Athena și Phevos” (soră și frate în mitologia elenă) au fost *mascotele* din 2004. Autorul s-a inspirat după o păpușă din Grecia antică. Ele întruchipau valorile Olimpismului: participarea, egalitatea, colaborarea și fair-play-ul.

„Fuwa” (în limba chineză „copii aducători de noroc și fericire”), *mascota* din 2008, era formată din cinci figuri care simbolizau cele mai populare animale din China precum și *Flacăra Olimpică*. Fiecare avea o culoare, iar

numele era compus din două silabe ritmate. „Beibei”, *mascota* albastră, reprezenta un pește și simboliza sporturile acvatice. *Mascota* neagră, „Jingjing”, era ursul panda și simboliza sporturile de luptă și judoul. „Huanhuan” reprezenta *Flacăra Olimpică*, avea culoarea roșie și simboliza sporturile cu mingea. Antilopa tibetană „Yingying”, avea culoarea galbenă și simboliza atletismul. „Nini”, *mascota* verde (o rândunică) simboliza grația gimnastelor. Dacă numele *mascotelor* erau rostite împreună, înseamnău „Bine ați venit la Beijing!”.

Mascota Jocurilor Olimpice de la Londra, din anul 2012, a fost „Wenlock” și, de asemenea, „Mandeville” (pentru Jocurile Paralimpice). „Wenlock” și-a luat numele după Much Wenlock din Shropshire, Marea Britanie. Era un personaj futurist cu un singur ochi, de culoare metalică, purta cinci „brățări ale prietenie” (*Cercurile Olimpice*) și avea trei linii pe frunte care simbolizau cele trei locuri de pe podium. Pe

corpul său se afla logo-ul competiției, iar pe cap era inițiala numelui și o lumină galbenă, similară tradiționalelor taxiuri londoneze. Autorul *mascotelor* a fost artistul Michael Morpurgo.

„Vinicius” și „Tom”_au fost mascotele Jocurilor Olimpice, respectiv Jocurilor Paralimpice, de vară de la Rio de Janeiro din 2016. Acestea au fost alese în urma unui proces național de selecție lansat în noiembrie 2012.

Vinicius reprezintă fauna sălbatică braziliană combinând caracteristici ale următoarelor animale: pisică, maimuță și pasăre. Numele său aduce omagiu poetului brazilian Vinicius de Moraes, iar misiunea sa este să răspândească bucurie în întreaga lume și să celebreze prietenia care înflorește între oamenii din întreaga lume.

Designul lui Tom reprezintă viața plantelor braziliene și a fost numit după muzicianul brazilian Tom Jobim. Misiunea mascotei este să inspire lumea să își folosească creativitatea și determinarea pentru a ajunge mereu mai departe și a se distra.

Mascota Jocurilor Olimpice de la Tokyo 2020 a fost „Miraitowa”, iar „Someity” a fost mascota Jocurilor Paralimpice. Îmbrăcămintea mascotelor a fost inspirată de modelul cadrilat al logo-ului oficial care folosește un design în carouri similar și foarte popular ca cel din perioada Edo (1603 – 1867).

Numele mascotei olimpice, Miraitowa, este compus din două cuvinte „mirai” care înseamnă „viitor” și „towa” care reprezintă „eternitatea”. Numele a fost ales cu scopul de a promova „un viitor plin de speranță eternă în inimile oamenilor din întreaga lume”. Personajul are un puternic simț al dreptății și este foarte athletic. El se poate teleporta oriunde în orice clipă.

„Someity”, mascota paralimpică, a fost numită după cuvântul „someiyoshine”, un tip de floare de cireș. Culoarea hainelor sale are, de asemenea, ca sursă floarea de cireș. Personajul este unul calm care poate fi foarte puternic când este nevoie. Abilitățile lui Someity sunt de a zbura cu ajutorul pelerinei în carouri și de a trimite mesaje telepatice folosind antenele în formă de floare de cireș.

MASCOTELE JOCURILOR OLIMPICE DE IARNĂ

Prima Mascotă la o ediție olimpică de iarnă a fost, în 1976, la Innsbruck. Numele acesteia a fost „Schneemann” care în germană înseamnă om de zăpadă.

„Roni” a fost numele Mascotei de la ediția, din 1980, de la Lake Placid. Numele a fost ales de elevii unei școli, și provine de la raton, un animal prezent în regiunea Lake Placid. „Roni” a fost prima Mascotă ce a fost prezentată ca practicând diferite sporturi de iarnă.

„Vučko” a fost Mascota la ediția olimpică, din 1984, de la Sarajevo. Aceasta reprezenta un lup, însă Vučko a luat forma unui lup prietenos ce trebuia să schimbe imaginea acestui animal feroce. Mascota a fost aleasă în urma unui concurs unde s-au înscris peste 800 de participanți.

La ediția olimpică din 1988, mascote au fost „Hidy” și „Howdy”. Numele mascotelor reprezintă ospitalitatea regiunii Calgary. „Hidy” este o extensie a salutului „hi”, iar „Howdy” este o prescurtare de la „how do you do?” (ce mai faci?). „Hidy” și „Howdy” sunt doi urși polari, și au fost primele mascote cuplu la o ediție olimpică.

„Magique” a fost mascota ediției olimpice, din 1992, de la Albertville. „Magique” a fost prima Mascotă de după 1976 care nu reprezenta un animal. Mascota era în formă de stea și simboliza visele și imaginația. Culorile acesteia au fost preluate de pe drapelul Franței.

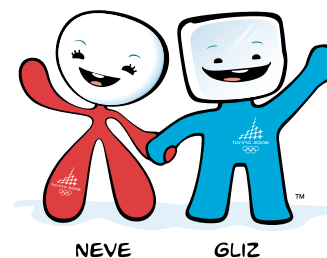
În 1994, la ediția olimpică de la Lillehammer, *Mascotele* au fost „*Hakon și Kristin*”. Numele *Mascotelor* proveneau de la niște personaje istorice de secol XIII, al căror destin era legat de regiunea norvegiană Lillehammer. „*Hakon și Kristin*” au fost primele mascote în formă umană și reprezentau doi copii.

„*Sukki, Nokki, Lekki și Tsukki*” au fost *mascotele* ediției de la Nagano din 1998. Personajele întruchipau patru bufnițe ce simbolizau focul („*Sukki*”), aerul („*Nokki*”), pământul („*Lekki*”) și apa („*Tsukki*”). Au fost alese patru *mascote* pentru a reprezenta perioada de patru ani dintre două ediții olimpice.

Salt Lake City 2002 a avut trei *mascote* pe numele lor „*Powder, Copper și Coal*”. Acestea reprezentau trei animale indigene din Utah. Toate cele trei animale se regăsesc în legendele locale americane.

Ediția, din 2006, de la Torino a avut două *mascote* pe nume „*Neve și Gliz*”. *Neve* era de sex feminin, care în limba italiană înseamnă zăpadă, iar *Gliz* partenerul lui *Neve*, era un cub de gheață.

La ediția Jocurilor Olimpice și Paralimpice din 2010 de la Vancouver (Canada) *mascote* au fost „*Miga*”, „*Quatchi*” și „*Sumi*”. *Miga* era un animal maritim mitic căruia îi plăcea să practice surfingul vara și snowboardul iarna. *Quatchi* venea dintr-o pădure misterioasă din Canada. Adora să călătorească, să facă fotografii și visa să ajungă un portar de hochei. *Sumi* venea din pădurile British Columbia și era un pasionant ecologist. Sportul său favorit era schiul alpin. *Miga* și *Quatchi* au fost *Mascotele* Jocurilor Olimpice, în timp ce *Sumi* a fost *Mascota* competiției Paralimpice.

Mascotele Jocurilor Olimpice de iarnă din 2014 de la Sochi (Federația Rusă), au fost „Leopardul, Ursul Polar și Iepurele”. Cele trei mascote au fost proiectate de Silvia Petrova, Oleg Serdechny și Vadim Pak.

Pentru Jocurile Paralimpice, mascotele au fost „Raza de Soare” și „Fulgul de Zăpadă”. Povestea spune că cei doi provin de pe două planete diferite – una cu foarte multă căldură și una unde este foarte frig – și s-au regăsit pe Pământ. Indiferent de originile lor, prin sport, ei descoperă că nu sunt foarte diferiți de oameni.

Mascota de la ediția olimpică din 2018 de la PyeongChang, Republica Coreea, atât pentru Jocurile Olimpice cât și cele Paralimpice, a fost „Soohorang”, care reprezintă un tigru alb. Numele este o combinație dintre cuvintele „Sooho” ce înseamnă „protecție” în limba coreeană și „Rang”, un derivat din cuvântul coreean pentru „tigru”, dar și dintr-un cântec tradițional din provincia Gangwon, cea în care vor avea loc întrecerile sportive. Tigru este un animal drag culturii coreene.

Pentru ediția olimpică din 2022 de la Beijing, Republica Populară Chineză, a fost aleasă mascota „Bing Dwen Dwen”, reprezentând ursul panda. „Bing” înseamnă în limba mandarină „gheață”, iar „dwen dwen” – „puternic și plin de viață”. Este un simbol al purității și forței, o caracteristică a Jocurilor Olimpice de iarnă.

Lampionul strălucitor, numit „Shuey Rhon Rhon”, a fost ales mascotă a Jocurilor Paralimpice de la Beijing din 2022. Acesta va aprinde căldura și prietenia dintre sportivii paralimpici din întreaga lume.

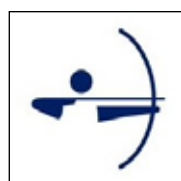
PICTOGRAMELE OLIMPICE

Pictogramele Olimpice sunt reprezentări simbolice și sugestive ale sporturilor cuprinse în programul fiecărei ediții a Jocurilor Olimpice (de vară sau de iarnă). Rolul pictogramelor este de a ușura comunicarea și de a transmite sportivilor, oficialilor și spectatorilor informații despre sporturi (mișcări și obiecte care caracterizează activitatea respectivă).

Pictogramele au fost introduse pentru prima dată în anul 1964, la Jocurile Olimpice de la Tokyo (20 de pictograme sportive și 39 de informații generale), pentru a depăși barierele lingvistice de comunicare, deoarece Japonia nu adoptase principiile semnelor traficului internațional introduse în anul 1949, la Conferința de la Geneva a Națiunilor Unite. Graficienii japonezi au profitat de această oportunitate pentru a stabili un limbaj simbolic mai unificat și lizibil pe plan internațional și local (Ekotoba). De-a lungul timpului, *Pictogramele Olimpice* au fost stilizate și astăzi sunt un ajutor de necontestat pentru sportivi, oficiali și spectatori.

3x3 Baschet

Tir cu arcul

Gimnastică Artistică

Înot artistic

Atletism

Badminton

Baseball / Softball

Baseball / Softball

Baschet

Volei pe plajă

Box

Kaiac-Canoe Slalom

Kaiac-Canoe Sprint

Ciclism-BMX liber

Ciclism-BMX curse

Ciclism Mountain Bike

Ciclism pe șosea

Ciclism pe pistă

Sărituri în apă

Echitație dresaj

Echitație program complet

Echitație sărituri

Scrimă

Fotbal

Golf

Handbal

Hochei

Judo

Karate Kata

Karate Kumite

Înot maraton

Pentatlon modern

Gimnastică Ritmică

Canotaj

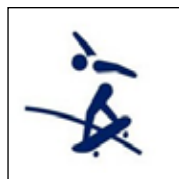
Rugby

Yachting

Tir

Skateboarding

Cățărări

Surfing

Înot

Tenis de masă

Taekwondo

Tenis de câmp

Gimnastică Trampolină

Triatlon

Volei

Polo

Haltere

Lupte

*„Campionii gândesc în viață
după următorii termeni:
POT, ÎMI DORESC,
SUNT!”*

Dennis Waitley,
campion olimpic și
astronaut

v

ROMÂNIA OLIMPICĂ

ROMÂNIA OLIMPICĂ

Evanghelie Zappa a creat fondul, lăsând-i pe urmași să se ocupe de formă. El a readus în discuție un subiect inedit – reluarea Jocurilor Olimpice, cu impact pozitiv în rândul publicul larg.

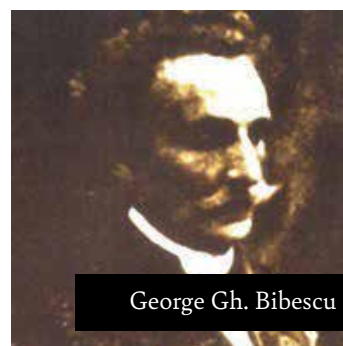
De asemenea, în anul 1871, arheologul german Ernst Curtius a scos la iveală dovezi concludente despre începuturile și dezvoltarea ulterioară a fenomenului olimpic antic. Concomitent, în secolul al XIX-lea, mișcarea sportivă începea să capete din ce în ce mai multă importanță, mai ales după ce a ajuns să fie teoretizată prin apariția sistemelor naționale de educație fizică (francez, german, suedez, englez etc.). Informațiile despre cele prezentate mai sus încep să circule și în Principatele Române, datorită presei naționale și internaționale, a călătorilor străini sau cu ajutorul studenților care aduceau informații noi cu privire la dezvoltarea Occidentului, printre acestea un loc important având și mișcarea sportivă.

România nu va sta să aștepte progresul Vestului în ceea ce privește educația fizică, ci va începe să aibă mici inițiative încă din a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Așa se face că în anul 1869 apărea prima lucrare de specialitate în limba română: „*Carte de gimnastică*”, scrisă de Gheorghe Moceanu, primul profesor de educație fizică din România. Tot acesta a organizat și condus, în anul 1874, „*Școala de gimnastică și scrimă*”. În anul 1883 s-a înființat la București „*Societatea Olimpică Română*”, un club privat de gimnastică. Referitor la acest club privat observăm denumirea acestuia, dar și folosirea termenului „*Olimpică*” pentru o organizație sportivă, ceea ce ne dovedește răspândirea și folosirea informațiilor despre competițiile olimpice în spațiul românesc la acea vreme.

În timp ce la Sorbona se punea piatra de temelie a Mișcării Olimpice moderne, la București, în același an, 1894, se inaugura prima arenă de sport din țară, „*Velodromul Român*”, construcție amenajată între Bufetul de

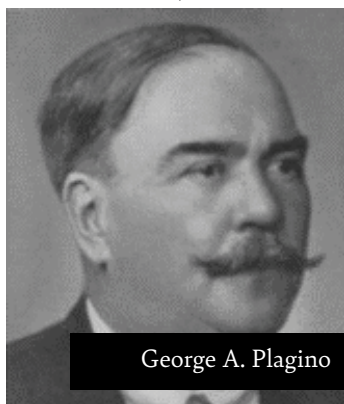
la Șosea și Arcul de Triumf. Bani donati pentru această construcție de lemn au provenit de la fondatorul ziarului „Universul”, ziaristul român de origine italiană Luigi Cazzavillan. La Sorbona, pe 23 iunie 1894, s-a format Comitetul Internațional Olimpic, forul superior care urma să se ocupe de relansarea și organizarea J.O.. Tot acolo s-a stabilit organizarea, în anul 1896, a primelor Jocuri Olimpice la Atena și lista invitațiilor pentru această ediție modernă. Printre invitați se aflau și sportivi din România, dar nu a participat niciunul la această ediție inaugurală. Numele lui George Gh. Bibescu, fiul fostului domnitor al Țării Românești, Gheorghe Bibescu, a fost strâns legat de Mișcarea Olimpică. Stabilit la Paris și fiind prezent la întâlnirile înaltei societăți pariziene, acesta va ajunge în scurt timp în cercurile frecventate de Pierre de Coubertin, fiind printre primii români care va lua contact direct cu acesta. Ideile prezentate de baron îl vor fascina, astfel încât, în anul 1899, Bibescu a devenit membru în Comitetul Internațional Olimpic, înainte de înființarea, în 1914, a Comitetului Olimpic Român. A fost prima prezență românească în C.I.O., fiind ales al 23-lea membru, iar România devenea a 16-a națiune care avea un membru în Mișcarea Olimpică.

George Gh. Bibescu

Primele contacte românești cu Mișcarea Olimpică modernă fuseseră realizate, rămânând ca din acel moment interesul, implicarea și angajamentele să ducă la o dezvoltare a fenomenului olimpic în timp.

În 1908, la sesiunea de la Londra, a fost ales cel de-al doilea membru al C.I.O. pentru România. George A. Plagino a devenit al 57-lea membru al C.I.O.. Mandatul său a fost unul foarte lung, Plagino rămânând în *Familia Olimpică* până în anul 1948, fiind unul din liderii cei mai longevivi ai Mișcării Olimpice.

George A. Plagino

Alexandru Șiperco a fost cel de-al treilea român ales membru al C.I.O., în anul 1955. Acesta a ocupat funcția de Vicepreședinte al acestui for în perioada 1982-1986.

În anul 2013, la cea de-a 125-a Sesiune a C.I.O. de la Buenos Aires, Președintele C.O.S.R. la acea vreme, Octavian Morariu a fost ales membru C.I.O. pentru România.

Alexandru Șiperco

Octavian Morariu

ÎNFIINȚAREA COMITETULUI OLIMPIC ROMÂN

România a fost direct interesată să cunoască și să participe sub diferite forme (sportivi sau oficiali) în cadrul Mișcării Olimpice. Primii pași au fost făcuți prin George Gh. Bibescu și George Alexandru Plagino. Următorul pas a fost trimiterea unei delegații oficiale la Jocurile Olimpice, dar pentru ca acest fapt să se realizeze trebuia creat mai întâi un Comitet Național Olimpic.

Imediat după alegerea în C.I.O., Plagino și-a luat funcția și atribuțiile în serios și a încercat să influențeze factorii de decizie ai vremii, de la București, pentru crearea unui Comitet Național Olimpic.

G.A. Plagino și-a canalizat energia pentru selecția și formarea unei delegații oficiale a României care să participe la ediția Jocurilor Olimpice de la Stockholm, Suedia (patria lui Per Henrik Ling – fondatorul gimnasticii suedeze), din anul 1912. Plagino a trimis oficialilor suedezi documentele necesare pentru înscriere, iar organizatorii au acceptat participarea sportivilor români și, în replică, au trimis afișele oficiale ale Jocurilor traduse în limba română pentru o mai bună popularizare. Cu toate acestea, Plagino a fost nevoit să-i anunțe de absența sportivilor români în arena olimpică, din cauza lipsei fondurilor necesare deplasării, dar și a insuficientei susțineri pe care el și Mișcarea Olimpică o aveau în țară. În urma acestui eșec, Plagino s-a adresat oficialilor statului printr-o scrisoare deschisă în care îi „apostrofa” pentru lipsa de interes a acestora față de un eveniment internațional în urma căruia s-ar fi putut obține importante beneficii pentru imaginea țării. Chiar dacă începutul nu a fost cel preconizat, Plagino a continuat să persevereze și să strângă în jurul său prieteni și oameni politici care să-l susțină în demersurile inițiate.

Oficial, Comitetul Olimpic Român s-a fondat pe 27 martie 1914 și a fost recunoscut imediat de către C.I.O.. În scrisoarea oficială pentru recunoașterea C.O.R., Plagino a prezentat și componența

Casa Olimpică București

forului nou înființat. Primul Președinte al C.O.R. a fost principele Carol al României (1914-1920), iar printre membri s-au aflat distinse personalități ale vremii: George A. Plagino, George Valentin Bibescu, Vintilă Brătianu, Iosif Iacobici, Jean Cămărășescu, Jean Costinescu, George Costescu, George Murgoci, Dinu Cesianu, George Moruzi, Grigore Caracostea, Theodor Rosetti, Dimitrie Ionescu, Carol Davila, Mihai Savu și Neagu Boerescu.

Principele Carol a ocupat funcția onorifică de Președinte al Comitetului Olimpic Român, deoarece era membru al familiei regale și C.O.R. putea beneficia de un potențial sprijin în acțiunile viitoare. Era cunoscut faptul că principele moștenitor era un iubitor al sporturilor. Prezența familiei regale lângă Mișcarea Olimpică a existat încă de la începuturi, iar susținerea membrilor acesteia pentru dezvoltarea fenomenului olimpic nu trebuie scăpat din vedere. În cei 100 de ani de la fondarea forului român la conducerea sa au fost 19 președinți.

Din 15 noiembrie 2004, C.O.R. și-a modificat structura și și-a schimbat denumirea în „Comitetul Olimpic și Sportiv Român”.

C.O.S.R. este o asociație de interes național, aparținând Mișcării Olimpice, care se organizează și funcționează în baza statutului propriu elaborat în conformitate cu prevederile Chartei Olimpice și legislației române în vigoare.

În conformitate cu scopul și rolul său la nivel național, Comitetul Olimpic și Sportiv Român sprijină și încurajează inițiativele de promovare a păcii, a eticii sportive, a luptei împotriva dopajului, a protejării mediului înconjurător; se obligă să aplice o conduită nediscriminatorie în domeniu, indiferent de rasă, religie, politică, sex sau alte criterii și acționează pentru combaterea încălcării valorilor morale și împotriva manifestărilor de violență în sport; promovează și sprijină integrarea pe plan social a sportivilor și se preocupă pentru promovarea femeii în sport.

Comitetul Olimpic și Sportiv Român are rolul de a promova principiile fundamentale ale Olimpismului la nivel național, prin programele de învățământ, de educație fizică și sportive, în instituțiile școlare și universitare, sprijinind activitatea organismelor și instituțiilor de profil. De asemenea, Comitetul Olimpic și Sportiv Român sprijină crearea de instituții care se dedică educației olimpice.

Comitetul Olimpic și Sportiv Român are obligația de a participa la Jocurile Olimpice prin trimiterea de sportivi și de a sprijini participarea delegațiilor la Jocurile Paralimpice. Comitetul Olimpic și Sportiv Român constituie, organizează și conduce delegațiile române la Jocurile Olimpice și la alte competiții multisportive regionale, continentale sau mondiale patronate de C.I.O. sau asociațiile continentale olimpice, și este responsabil pentru comportamentul membrilor delegației sale și sprijină participarea la Jocurile Paralimpice.

Prima participare românească s-a menționat la ediția de la Paris, din anul 1900, când sportivul George Alexandru Plagino a concurat „în nume propriu” la tir, în proba de talere. Echipa olimpică a României a participat oficial pentru prima dată la J.O. de la Paris, din anul 1924, unde echipa de rugby a obținut prima medalie olimpică, cea de bronz.

Primul campion olimpic al României a fost Iosif Sârbu, la tir, la J.O. de la Helsinki, 1952.

Prima campioană olimpică a României a fost atleta Iolanda Balaș, în proba de săritură în înălțime, la J.O. de la Roma din anul 1960. Totodată, Iolanda Balaș a fost prima sportivă din România, dublă campioană olimpică la două ediții consecutive (Roma, 1960 și Tokyo, 1964).

La J.O. de iarnă de la Grenoble din 1968, prin echipajul de bob format din Ion Panțuru și Nicolae Neagoe, România și-a adjudecat medalia de bronz, rămasă solitară în istoria sporturilor albe.

În întreaga sa istorie olimpică (participarea la 22 ediții de J.O. de vară și de iarnă), delegația României a cucerit 309 medalii dintre care 90 de aur, 97 de argint și 122 de bronz.

PREȘEDINȚII AI FORULUI OLIMPIC ROMÂN

1914-1920	Alteța Sa Regală Principele Carol al României
1920-1923	Prințul George Valentin Bibescu
1923-1930	Alteța Sa Regală Principele Carol al României
1930-1940	Majestatea Sa Regele Carol al II-lea al României
1947-1951	Ion Gheorghe Maurer
1951-1953	Mihail Macavei
1953-1959	Alexandru Șiperco
1959-1960	Manole Bodnăraș
1960-1966	Aurel Duma
1966-1974	Anghel Alexe
1974-1984	General Marin Dragnea
1984-1987	Haralambie Alexa
1987-1989	General Gheorghe Gomoiu
1989-1990	General Constantin Oprîță
1990-1998	Lia Manoliu
1998-2004	Ion Țiriac
2004-2014	Octavian Morariu
2014-2016	Alin Petrache
2016-	Mihai Covaliu

SECRETARI GENERALI AI FORULUI OLIMPIC ROMÂN

1947-1954	Octav Luchide
1954-1959	Gheorghe Bianu
1959-1963	Paul Georgescu
1963-1974	Anghel Vrabie
1974-1982	Emil Ghibu
1982-1990	Septimiu Todea
1990-1994	Alexandru Mogoș
1995-1998	Dan Popper
1998-1999	Mihaela Peneș
1999-2004	Dan Popper
2004-2016	Ioan Dobrescu
2016-	George Boroï

MEMBRII C.I.O. PENTRU ROMÂNIA

1834-1902	George Gh. Bibescu	membru al C.I.O. 1899-1901
1878-1949	George A. Plagino	membru al C.I.O. 1908-1948
1920-1998	Alexandru Șiperco	membru al C.I.O. 1955-1998
1961-	Octavian Morariu	membru al C.I.O. 2013-

ACADEMIA OLIMPICĂ ROMÂNĂ

Academia Olimpică Română este receptată ca o entitate de cultură și educație olimpică indispensabilă atât în viața sportivă, cât și în viața socială a tinerilor. A.O.R. a fost fondată pe 21 martie, în anul 1991.

Membrii fondatori ai A.O.R. sunt: Lia Manoliu, Emil Ghibu, dr. Ioan Drăgan, Ion Matei, Dan Popper, Aurică Stoian, Corneliu Florescu, Ioan Kunst Ghermănescu, Dumitru Alexandrescu, Alexandru Mogoș, Alexandru Lăzărescu, Ioan Todan, Nicu Alexe, Teodor Roibu, Traian Tomescu, Victor Bănciulescu, Mircea Lovin, Nicolae Mărășescu, Octavian Vintilă, Cristian Țopescu, Anghel Vrabie, Aurel Encuțescu, Aurel Predescu, Elena Frâncu, Elena Firea, Cornel Oțelea, Alexandru Mironov, Mihaela Peneș, Vanghelie Chiose, Ioan Mureșan.

Principalul scop al Academiei Olimpice Române îl reprezintă afirmarea, dezvoltarea și promovarea pe toate planurile a ideilor generoase ale Olimpismului, spiritului și principiilor olimpice în activitatea sportivă din România. Obiectivele urmărite prin activitățile susținute sunt: studierea aspectelor istorice, culturale, etice și sociale ale Mișcării Olimpice naționale și mondiale, precum și a celor referitoare la Jocurile Olimpice; promovarea spiritului de fair-play, acționarea împotriva tuturor formelor de discriminare și violență în sport, precum și împotriva utilizării substanțelor și procedurilor interzise de Codul Mondial Anti-Doping; propagarea Olimpismului prin programe educaționale, contribuind la formarea, în spiritul idealurilor olimpice, a specialiștilor în educație fizică și sport; sprijinirea activității instituțiilor consacrate educației olimpice și programelor culturale în relație cu Mișcarea Olimpică, stimulând activitatea de studiu și cercetare, precum și cea de creație artistică și literară cu tematică olimpică.

Activitatea Academiei Olimpice Române este asigurată de un Consiliu de conducere, format din 11 membri: Director, Secretar, opt membri (dintre care patru sunt responsabili ai comisiilor organizatorică, educație și cultură olimpică, cercetarea și documentarea fenomenului olimpic, formarea și perfecționarea de specialiști în domeniul Mișcării Olimpice) și Directorul Academiei Olimpice de Excelență.

Activitatea în teritoriu se desfășoară prin intermediul cercurilor și cluburilor olimpice, structuri de bază organizate de către cele 48 de filiale județene: Alba, Arad, Argeș, Bacău, Bihor, Bistrița-Năsăud, Botoșani, Brașov, Brăila, București și încă șase filiale de sector, Buzău, Caraș-Severin, Călărași, Cluj, Constanța, Covasna, Dâmbovița, Dolj, Galați, Giurgiu, Gorj, Harghita, Hunedoara, Ialomița, Iași, Ilfov, Maramureș, Mehedinți, Mureș, Neamț, Olt, Prahova, Satu Mare, Sălaj, Sibiu, Suceava, Teleorman, Timiș, Tulcea, Vaslui, Vâlcea și Vrancea.

Filialele județene au competența de a acționa la nivel local, pentru promovarea Olimpismului și organizarea de evenimente cultural-sportiv-artistice.

Printre acțiunile principale realizate de către A.O.R. și filialele sale, pot fi menționate:

- a) încurajarea creației artistice și literare cu tematică olimpică în rândul copiilor și tinerilor; instituirea anuală a concursurilor naționale „*Jocurile Olimpice în imaginația copiilor*” și „*Un Condei numit Fair Play*”;
- b) organizarea de către filiale a manifestărilor tradiționale din cadrul „*Lunii Olimpice*”: crosul „*Ziua Olimpică*”, faza locală a concursurilor de arte plastice „*J.O. în imaginația copiilor*”, de literatură și jurnalism sportiv „*Un Condei numit Fair-Play*”, precum și a celor de cultură olimpică „*Cine știe Olimpism, câștigă!*”, celebrarea „*Zilei Olimpice*”;
- c) organizarea anuală, la nivel național, a Sesiunii de Comunicări Științifice a A.O.R., cu tematică olimpică. Participarea cu secțiuni de Olimpism în programul manifestărilor științifice organizate sub egida Consiliului Științei Sportului, Universității Naționale de Educație Fizică și Sport, Facultăților și Secțiilor de Educație Fizică și Sport;
- d) inițierea de consfătuiri, simpozioane și mese rotunde cu tematică sportivă și asociativă sportului;
- e) organizarea de expoziții itinerante privind istoria Jocurilor Olimpice antice și moderne, retrospective ale medaliaților olimpici români și marilor personalități ale sportului, afișe, fotografie artistică și documentară, lucrări de artă cu tematică olimpică, lansări de carte sportivă;
- f) încurajarea organizării unor expoziții, biblioteci, sectoare de documentare în cadrul filialelor. Stimularea inițiativei organizării unor manifestări cultural-artistice care să pună în valoare simbolistica olimpică și evenimentele sportive majore: Jocuri Olimpice, Campionate Mondiale și Campionate Europene;
- g) editarea anuală a revistei „*Spirit Olimpic – Buletinul informativ al A.O.R.*”, sprijinirea publicării în volum a unor lucrări literare și științifice cu implicații în promovarea Olimpismului;

- h) asigurarea mijloacelor specifice de propagandă olimpică vizuală și auditivă, materiale documentare, necesare desfășurării activităților în filiale, cluburi și cercuri olimpice;
- i) contribuție la formarea în spiritul idealurilor olimpice a specialiștilor în educație fizică și sport și a cadrelor care activează în cluburile și cercurile olimpice, prin organizarea anuală a cursului de instruire și informare olimpică;
- j) contribuție la formarea continuă și integrarea socială a sportivilor și foștilor sportivi de performanță, a specialiștilor din domeniu;
- k) organizarea periodică de acțiuni „*In Memoriam*” destinate comemorării marilor personalități ale sportului;
- l) selecționarea, desemnarea, pregătirea și trimiterea reprezentanților săi la manifestările desfășurate sub egida Academiei Internaționale Olimpice.

În anul 2012, Centrul de Studii Olimpice din cadrul Universității Autonome Barcelona, împreună cu Muzeul Olimpic din Lausanne, a inclus patru activități educative ale A.O.R. în baza de date a programului „*Educația Valorilor Olimpice*” (O.V.E.P.), proiect gestionat de către C.I.O. Obiectivul acestuia este de a selecționa, a dezvolta și a pune la dispoziția tuturor celor implicați în procesul de educație olimpică din întreaga lume practici și exemple de acțiuni efectuate de către Comitetele și Academii Naționale Olimpice. Grație acestei inițiative, concursurile tradiționale „*Un Condei numit Fair Play*”, „*Jocurile Olimpice în imaginația copiilor*”, „*Pentatlon Olimpic Școlar*” și „*Tabere Olimpice*” au primit o atestare de mare importanță, devenind parte din patrimoniul internațional al mării *Familii Olimpice*. Faptul dobândește o semnificație cu atât mai deosebită cu cât practicile Academiei, bazate pe inițiativă, competență și valoare, care favorizează afirmarea excelenței în domeniile cultural-artistic și sportiv, devin repere solide în procesul educativ olimpic din lumea întreagă.

În anul 2017, Academia Olimpică Română a primit Diploma Mondială de Fair-Play din partea Comitetului Internațional de Fair-Play, în semn de recunoaștere a realizărilor exemplare ale A.O.R. în lumea sportului, Olimpismului și în domeniul promovării fair-play-ului.

În 2020, la 100 de ani de la prima prezentare oficială a steagului olimpic, autorul și profesorul de benzi desenate Mihai I. Grăjdeanu a propus marcarea acestui moment istoric prin lansarea primei ediții a *Olimpiadei de Benzi Desenate*, o competiție națională unică de benzi desenate, prin promovarea spiritului olimpic și conștientizarea valorilor culturale naționale, europene și internaționale în rândul elevilor de gimnaziu, gimnaziu și liceu.

DIRECTORII ACADEMIEI OLIMPICE ROMÂNE

1991-1993	Emil Ghibu
1993-2001	Ion Matei
2001-2005	Mihaela Peneș
2005-2011	Arthur Hoffmann
2011-2017	Laura Cârlescu Badea
2018-	Simona Tabără Amânar

SECRETARII ACADEMIEI OLIMPICE ROMÂNE

1991-2005	Arthur Hoffmann
2005-2006	Liliana Dorneanu
2006-2011	Laura Cârlescu Badea
2011-2014	Diana Birtalan
2014-2018	Alexandra Nica
2019-	Diana Birtalan

ACADEMIA OLIMPICĂ DE EXCELENȚĂ

Academia Olimpică de Excelență funcționează în cadrul Academiei Olimpice Române, în scopul asigurării corespondenței între nevoile de evoluție ale specialiștilor și parcursurile de carieră disponibile în cadrul sistemului național de educație fizică și sport, dar și în cadrul altor domenii ale vieții sociale.

Academia Olimpică de Excelență are ca obiective:

- creșterea competitivității structurilor sportive, a cluburilor și federațiilor sportive naționale prin susținerea perfecționării specialiștilor în perspectiva evoluției profesionale și obținerea de performanțe maxime în activitatea pe care o desfășoară;
- valorificarea superioară a resurselor umane în domeniul educației fizice și sportului;
- fructificarea rezultatelor activității de cercetare și a transferului de informații;
- dezvoltarea parteneriatului între unitățile, instituțiile și organizațiile cu atribuții în promovarea, organizarea și desfășurarea activității de educație fizică și sport.

Activitatea Academiei Olimpice de Excelență este condusă de un Consiliu de conducere format din Director, Secretar și 3 membri.

ZIUA ȘI LUNA OLIMPICĂ

Comitetul Olimpic (și Sportiv) Român a organizat pentru prima dată, în anul 1972, manifestări sportive și cultural-artistice în cadrul „Săptămânii sporturilor olimpice” (19–25 iunie).

Prima ediție a crosului „Ziua Olimpică” a fost organizată în anul 1987 la Constanța.

Acțiunile incluse în calendarul „Lunii Olimpice” (23 mai – 23 iunie) poartă amprenta diversității, acțiunile programate marcând „Ziua Olimpică” în diverse forme. Se organizează crosuri denumite „Ziua Olimpică”, au loc demonstrații și întreceri la diferite discipline sportive, concursuri cultural-artistice, expoziții de carte sportivă, concursuri de modelaj cu tematică sportivă, concursuri de cultură olimpică și sportivă „Cine știe Olimpism, câștigă!”, concursul sportiv-cultural-artistic „Pentatlon Olimpic Școlar pentru Mileniul III”. În majoritatea județelor, „Luna Olimpică” coincide cu jurizarea și clasamentul celor două concursuri tradiționale destinate copiilor și tineretului: „Jocurile Olimpice în imaginația copiilor” și „Un Condei numit Fair-Play”, cele mai valoroase lucrări de artă plastică fiind expuse în spații expoziționale accesibile publicului larg, iar lucrările de literatură fiind publicate în revistele editate de către filialele locale sau în Buletinul Informativ „Spirit Olimpic” al Academiei Olimpice Române. La Șirnea, în județul Brașov, se desfășoară anual, începând cu anul 1982, evenimentul „Ștafeta culorilor olimpice” care celebrează pe 23 iunie „Ziua Olimpică”, printr-un ceremonial olimpic și întreceri sportive și cultural-artistice specifice elevilor din ciclul primar și gimnazial. De asemenea, se organizează sesiuni de comunicări științifice, mese rotunde, acțiuni „In memoriam”, întâlniri cu campioni olimpici etc..

Pe lângă atmosfera de efervescență participativă și de promovare a mișcării fizice în aer liber, evenimentele acaparează interesul presei, fiind remarcate într-o serie de articole apărute care menționează istoria Mișcării Olimpice, îmbinând dimensiunile strict informative cu anumite comentarii specifice asupra valorilor care definesc spiritul olimpic.

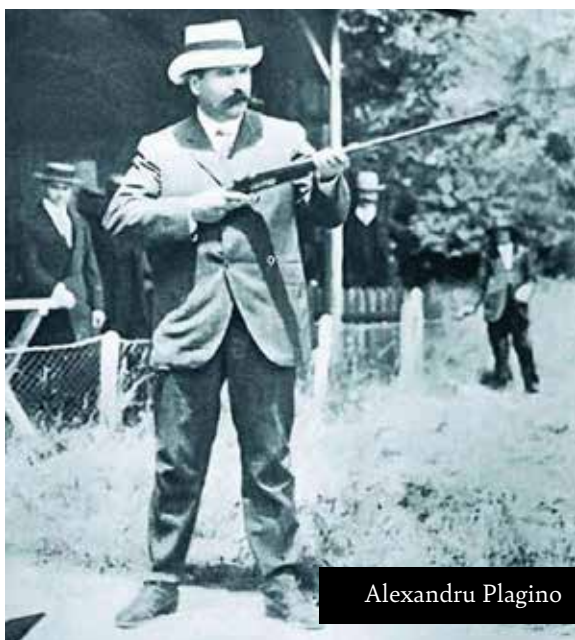
ROMÂNIA LA JOCURILE OLIMPICE DE VARĂ

1900	Paris (Franța) - neoficial
1924	Paris (Franța)
1928	Amsterdam (Olanda)
1936	Berlin (Germania)
1952	Helsinki (Finlanda)
1956	Melbourne (Australia)
1960	Roma (Italia)
1964	Tokyo (Japonia)
1968	Mexico City (Mexic)
1972	München (Germania)
1976	Montreal (Canada)
1980	Moscova (U.R.S.S.)
1984	Los Angeles (S.U.A.)
1988	Seul (Republica Coreea)
1992	Barcelona (Spania)
1996	Atlanta (S.U.A.)
2000	Sydney (Australia)
2004	Atena (Grecia)
2008	Beijing (R.P. Chineză)
2012	Londra (Marea Britanie)
2016	Rio de Janeiro (Brazilia)
2020	Tokyo (Japonia)

ATENA, GRECIA, 1896

Prima ediție a Jocurilor Olimpice a fost la Atena, în Grecia. La București au avut loc discuții cu privire la participarea unei delegații la această ediție olimpică inaugurală. Oficialii români doreau să trimită două echipe de oină (sport care se practica cu precădere în spațiul balcanic), însă propunerea a fost respinsă. Referindu-se la această inițiativă, George Gh. Bibescu spunea „*la propunerea noastră de a prezenta oina în cadrul Jocurilor Olimpice, organizatorii ne răspund că la această competiție nu se poate participa decât la sporturile care au mare răspândire și pot întruni un număr mare de concurenți*”. În final, delegația României nu a participat.

PARIS, FRANȚA, 1900

Jocurile Olimpice au fost găzduite de orașul lui Pierre de Coubertin, în semn de recunoaștere a meritelor sale în reînființarea și regândirea Mișcării Olimpice.

De această ediție se leagă prima prezență românească în arena olimpică, chiar dacă a fost neoficială. George Alexandru Plagino (membru C.I.O. pentru România din 1908 până în 1948) se afla la Paris în acel an și s-a înscris, cu titlu individual, în concursul olimpic de tir, proba de talere. Acesta era un cunoscut trăgător, participant la diferite concursuri naționale și internaționale de specialitate. La Paris, s-a clasat pe un onorabil loc

13 din 51 de sportivi proveniți din patru țări. Plagino a reușit să lovească 11 talere din 20 posibile. În anul 1934, George A. Plagino (foto) a devenit primul Președinte al Federației Române de Tir. Un alt român, Horia C. A. Rosetti, băiatul omului politic liberal C. A. Rosetti, a participat, în calitate de arbitru de scrimă, în concursul olimpic la floretă masculin.

LONDRA, MAREA BRITANIE, 1908

Aici se remarcă participarea unui sportiv originar din orașul Cluj-Napoca, care a concurat pentru Ungaria, deoarece Transilvania era în acel moment parte a Imperiului Austro-Ungar. La cea de-a IV-a ediție a Jocurilor Olimpice, atletul Ștefan Somodi a participat la proba de săritură în înălțime obținând medalia de argint cu performanța de 1,88 m.

PARIS, FRANȚA, 1924 - PRIMA PARTICIPARE OFICIALĂ O MEDALIE DE BRONZ

La prima sa participare oficială la Jocurile Olimpice, delegația României a cuprins 51 de sportivi care au concurat la patru discipline sportive (tir, tenis, fotbal și rugby). Țara noastră a obținut cea dintâi medalie olimpică din palmaresul său. Echipa de rugby a României (Dumitru Armășel, Eugen Sfetcu, Sorin Mihăilescu, Teodor Marian, Paul Nedelcovici, Iosif Nemeș, Sterian Soare, Mihai Vardală, Anastasie Tănăsescu, Ion Gârleșteanu, Paul Vidrașcu, Mircea Sfetcu, Nicolae Mărăscu, Gheorghe Benția, Teodor Florian și Dumitru Volvoreanu) a intrat în istoria sportului românesc cucerind prima medalie de bronz. La fotbal, România a pierdut în fața Olandei, iar în turneul de tenis, sportivul Gheorghe Lupu a reușit să se califice în turul al II-lea. Sportivii noștri de la tir s-au clasat pe locul 13 în proba pe echipe, la armă calibru mare. Delegația noastră a fost susținută din tribune de Principele Carol și Principesa Elena.

Eroul ediției a fost americanul Johnny Weissmüller, primul înotător din lume care a parcurs proba de 100 m sub un minut. Acesta se născuse în anul 1904, în cartierul Freidorf din Timișoara, iar la scurt timp familia lui a emigrat în S.U.A. El a revenit peste câțiva ani în Banat, împreună cu mama și fratele său, pentru a-și vizita rudele. Deși a câștigat cinci titluri olimpice, Johnny Weissmüller, era mai cunoscut pentru profesia de actor (memorabilul rol al lui Tarzan) pe care a urmat-o după încheierea carierei sportive.

AMSTERDAM, OLANDA, 1928

Delegația României a fost formată din 26 de sportivi care au participat la două discipline sportive: scrimă și atletism. La această ediție, sportivii români nu au realizat performanțe notabile, doar scrimerul Mihai Savu a ajuns în semifinalele competiției.

BERLIN, GERMANIA, 1936 - ARGINTUL BUCURIEI O MEDALIE DE ARGINT

Henri Rang

În capitala Germaniei au fost prezenți 71 de sportivi români care au luat parte la Jocurile celei de-a XI-a Olimpiade. Aceștia au concurat în opt discipline sportive, la 34 probe.

La baraj cu un concurent german, dar cu un timp inferior acestuia, Henri Rang (foto) a cucerit (împreună cu calul său, *Delfis*) medalia de argint la echitație (dresaj), în proba individuală a Marelui premiu al națiunilor. La lupte greco-romane, sportivii au avut o evoluție bună la prima lor prezență în competiția olimpică și au obținut o clasare pe locul V prin Iosif Tojar.

HELSINKI, FINLANDA, 1952 - GLONȚUL DE AUR 4 MEDALII: 1 AUR - 1 ARGINT - 2 BRONZ

Formată din 128 de sportivi, delegația olimpică a României a obținut la această ediție primul titlu olimpic al țării, prin sportivul Iosif Sârbu (foto) la tir, armă liberă, calibru redus, 40 de focuri, poziția culcat. Acesta a devenit campion olimpic stabilind un record absolut, 400 din 400 de puncte posibile și 33 de „muște” (gloanțe care lovesc mijlocul negru al țintei) față de cele 28 reușite de adversarul rus.

Iosif Sârbu

S-au cucerit o medalie de argint prin boxerul Vasile Tiță (categoria mijlocie, 75 kg) și două de bronz: boxerul Gheorghe Fiat (categoria semiușoară, 60 kg) și Gheorghe Lichiardopol la tir (pistol viteză). Atleta Lia Manoliu s-a clasat a VI-a la aruncarea discului, Ion Soter a ocupat locul VI la săritura în înălțime (primul săritor român care a depășit 2 m), iar ciclistul Ion Ioniță a fost al șaselea în proba de 1.000 m cu start de pe loc (velodrom).

MELBOURNE, AUSTRALIA, 1956 - TRIUMF PE APE

13 MEDALII: 5 AUR - 3 ARGINT - 5 BRONZ

Delegația României formată din 52 de sportivi a cucerit 13 medalii. Leon Rotman (foto) a devenit dublu campion olimpic la canoe simplu (1.000 m viteză și 10.000 m fond). Medalii de aur au cucerit și boxerul Nicolae Linca (categoria semimijlocie, 67 kg), Ștefan Petrescu la tir (pistol viteză) și canoistii Simion Ismailciuc și Dumitru Alexe (la dublu pe distanța de 1.000 m). Scrimera Olga Szabo-Orban (floreță) și boxerii Gheorghe Negrea (categoria semigrea, 81 kg) și Mircea Dobrescu

(categoria muscă, 51 kg) au obținut medalii de argint. Cele cinci medalii de bronz au fost câștigate de luptătorul de greco-romane, Francisc Horvath (categoria 57 kg), Gheorghe Lichiardopol la tir (pistol viteză), gimnasta Elena Leuștean (sol), Constantin Dumitrescu la box (categoria semiușoară, 63,5 kg) și echipa feminină de gimnastică formată din Elena Mărgărit, Elena Leuștean, Georgeta Hurmuzachi, Sonia Iovan, Elena Săcălici și Emilia Vătășoiu.

ROMA, ITALIA, 1960 - RECORDURI ÎN CETATEA ETERNĂ

10 MEDALII: 3 AUR - 1 ARGINT - 6 BRONZ

Iolanda Balaș

Sportivii români au obținut rezultate excelente la această ediție: trei medalii de aur, o medalie de argint și șase de bronz. Iolanda Balaș (foto) supranumită „la grande bionda” a câștigat competiția olimpică la săritura în înălțime cu o performanță de 1,85 m. Au mai cucerit aurul olimpic Ion Dumitrescu la tir, în proba de talere și Dumitru Pârvulescu la lupte greco-romane (categoria 52 kg). Singura medalie de argint a delegației a câștigat-o luptătorul de greco-romane,

Ion Cernea (categoria 57 kg). Cele șase medalii de bronz au fost adjudecate de atleta Lia Manoliu la aruncarea discului, boxerul Ion Monea (categoria mijlocie, 75 kg), Leon Rotman la canoe 1.000 m, Ion Țăranu la lupte greco-romane (categoria 79 kg), scrimera Maria Vicol la floretă și echipa feminină de gimnastică (Atanasia Ionescu, Elena Leuștean, Sonia Iovan, Emilia Liță, Elena Niculescu și Utta Poreceanu Schlandt).

TOKYO, JAPONIA, 1964 - ȚARA SOARELUI RĂSARE

12 MEDALII: 2 AUR - 4 ARGINT - 6 BRONZ

Mihaela Peneș

Delegația noastră a obținut două titluri olimpice prin atletele Iolanda Balaș la săritura în înălțime, care a stabilit un nou record olimpic (1,90 m) și Mihaela Peneș (foto) la aruncarea suliței (60,54 m). S-au câștigat patru medalii de argint: Andrei Igorov la canoe 1.000 m, Hilde Lauer la kaiac 500 m, Ion Tripșa la tir (pistol viteză) și

Valeriu Bularca la lupte greco-romane (categoria 70 kg). Cele șase medalii de bronz au fost cucerite de atleta Lia Manoliu la aruncarea discului, Aurel Vernescu la kaiac 500 m, luptătorii de greco-romane Dumitru Pârvulescu (categoria 52 kg) și Ion Cernea (categoria 57 kg), echipajul masculin de kaiac 1.000 m (Simion Cuciuc, Afanasie Sciotnic, Mihai Țurcaș și Aurel Vernescu) și echipajul feminin de kaiac 500 m format din Hilde Lauer și Cornelia Sideri.

CIUDAD DE MEXICO, MEXIC, 1968 - RECORDURILE ÎNĂLȚIMILOR

15 MEDALII: 4 AUR - 6 ARGINT - 5 BRONZ

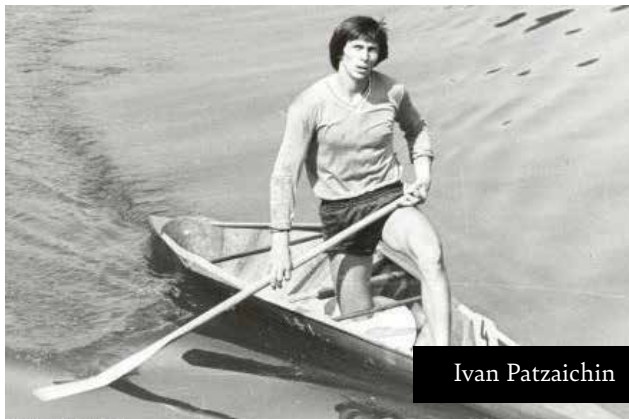
Cu o delegație alcătuită din 87 sportivi, România a câștigat patru titluri olimpice prin atletele Lia Manoliu (foto) la aruncarea discului (52,28 m) și Viorica Viscopoleanu la săritura în lungime (6,82 m), Ivan Patzaichin și Serghei Covaliov la canoe dublu - 1.000 m precum și scrimerul Ionel Drîmbă la floretă. Medaliați cu argint au fost atletele Mihaela Peneș la aruncarea suliței și Ileana Silai la 800 m; boxerul Ion Monea (categoria semigrea, 81 kg),

Lia Manoliu

Ion Baciuc la lupte greco-romane (categoria 57 kg), Marcel Roșca la tir (pistol viteză) și echipajul de patru kaiac-canoe (Anton Calenic, Dimitrie Ivanov, Haralambie Ivanov și Mihai Țurcaș). Medalii de bronz au cucerit boxerul Calistrat Cuțov (categoria semiușoară, 60 kg), Viorica Dumitru la canoe 500 m, Simeon Popescu la lupte libere (categoria 63 kg), Nicolae Martinescu la lupte greco-romane (categoria 97 kg) și echipa feminină de floretă formată din Ileana Gyulai Drîmbă, Ecaterina Stahl-Iencic, Olga Szabo Orban, Maria Vicol și Ana Pascu.

MÜNCHEN, GERMANIA, 1972 - JOCURILE MERG MAI DEPARTE! 16 MEDALII: 3 AUR - 6 ARGINT - 7 BRONZ

Delegația olimpică a României a obținut la această ediție trei titluri de campion olimpic prin Ivan Patzaichin (foto) la canoe 1.000 m, Gheorghe Berceanu (categoria 48 kg) și Nicolae Martinescu (categoria 100 kg), ambii la lupte greco-romane. Medaliile de argint au fost obținute de atletele Valeria Bufanu la 100 m garduri și Argentina Menis la aruncarea discului, boxerul Ion Alexe (categoria grea,

91 kg), echipajul de kaiac format din Afanasie Sciotnic, Roman Vartolomeu, Aurel Vernescu și Mihai Zafiu (la 1.000 m), Serghei Covaliov și Ivan Patzaichin la canoe dublu – 1.000 m și Dan Iuga la tir – pistol liber.

Pe cea de-a treia treaptă a podiumului, cucerind medaliile de bronz, s-au clasat echipajul feminin de kaiac 500 m format din Viorica Dumitru și Maria Nichiforov; echipa feminină de floretă formată din Ileana Gyulai, Ecaterina Stahl, Suzana Ardeleanu, Olga Szabo Orban și Ana Pascu; echipa masculină de handbal: Ștefan Birtalan, Adrian Cosma, Dan Marin, Alexandru Dincă, Cristian Gațu, Gheorghe Gruia, Roland Gunesch, Gavril Kicsid, Ghiță Licu, Cornel Penu, Valentin Samungi, Simion Schobel, Werner Stöckl, Virgil Tale, Constantin Tudosie și Radu Voina; Nicolae Rotaru la tir – armă culcat; la canotaj, echipajul două rame cu cârmaci format din Ștefan Tudor, Petre Ceapura și Ladislau Lovrenski; luptătorii Victor Dolipschi (greco-romane, categoria +100 kg) și Vasile Iorga (libere, categoria 82 kg).

Atleta Lia Manoliu a stabilit în premieră un record olimpic, național și personal: șase participări la șase ediții consecutive ale Jocurilor Olimpice!

Ștafeta *Flăcării Olimpice* a străbătut teritoriul țării noastre pentru prima dată pe traseul: Giurgiu, București, Pitești, Râmnicu Vâlcea, Sibiu, Alba Iulia, Hunedoara, Deva, Arad, Timișoara trecând în Iugoslavia prin punctul de frontieră Stamura Moravița.

MONTREAL, CANADA, 1976 - EXCEPȚIONALA NADIA 27 MEDALII: 4 AUR - 9 ARGINT - 14 BRONZ

Această ediție a Jocurilor Olimpice a fost una memorabilă pentru delegația României din punct de vedere al performanțelor obținute. A fost denumită „*Olimpiada Nadiei Comăneci*” (foto) eroina Jocurilor, dar și a gimnasticii mondiale (Nadia a fost încoronată în anul 2000 ca „*sportiva secolului XX*”). Evoluția gimnastei noastre, în vârsta de numai 14 ani, a cucerit lumea și a reușit să pună în dificultate tabela electronică. Programată să afișeze doar trei cifre, nota 10 a Nadiei a apărut 1,00. La Jocuri, Nadia a obținut nu mai puțin de șapte note de 10! Ea a cucerit trei medalii de aur la individual compus, paralele inegale și bârnă, o medalie de argint cu echipa feminină de gimnastică alături

de Teodora Ungureanu, Mariana Constantin, Anca Grigoraș, Georgeta Gabor și Gabriela Trușcă și un bronz la sol.

Aur olimpic a obținut și Vasile Dîba (foto) la kaiac 500 m, sportivul român cucerind și o medalie de bronz la 1.000 m. Argintul a fost cucerit prin boxerii Simion Cuțov (categoria semiușoară, 60 kg) și Mircea Simion (categoria 81 kg); la canoe 1.000 m prin Gheorghe Danilov și Gheorghe Simionov; gimnasta Teodora Ungureanu la paralele inegale; echipa masculină de handbal (Ștefan Birtalan, Adrian Cosma, Cezar Drăgăniță, Alexandru Folker, Cristian Gațu, Gabriel Kicsid, Mircea Gabrovschi, Roland Gunesch, Ghiță Licu, Nicolae Munteanu, Cornel Penu, Constantin Tudosie, Werner Stockl și Radu Voina); luptătorii de greco-romane: Gheorghe Berceanu (categoria 48 kg), Nicu Gingă (categoria 52 kg) și Ștefan Rusu (categoria 68 kg).

Medaliile de bronz au fost câștigate de boxerii Alec Năstac (categoria mijlocie, 75 kg), Costică Dafinoiu (categoria semigrea, 81 kg) și Victor Zilberman (categoria semimijlocie, 67 kg); atletul

Gheorghe Megelea la aruncarea suliței; echipajul feminin de canotaj patru vâsle cu cârmaci avându-le în componență pe Felicia Afrăsiloaie, Elisabeta Lazăr, Maria Micșa, Ioana Tudoran și Elena Giurcă; canoiștii Policarp Malâhin și Larion Serghei la 500 m; gimnasta Teodora Ungureanu la bârnă; gimnastul Dan Grecu la inele; luptătorii Roman Codreanu

(greco-romane, categoria +100 kg), Stelică Morcov (libere, categoria 90 kg) și Ladislau Simon (libere, categoria +100 kg); echipa masculină de sabie formată din Daniel Irimiciuc, Cornel Marin, Marin Mustață, Alexandru Nilca și Ioan Pop.

MOSCOVA, U.R.S.S., 1980 - MARELE BOICOT POLITIC

25 MEDALII: 6 AUR - 6 ARGINT - 13 BRONZ

România a avut cea mai numeroasă delegație din istoria sa (239 de sportivi) și a cucerit șase medalii de aur, șase de argint și 13 de bronz. Titlurile olimpice au fost obținute de către gimnasta Nadia Comăneci la bârnă și sol, canotoarea Sanda Toma (foto – simplu vâsle), Ivan Patzaichin și Toma Simionov la canoe dublu 1.000 m, luptătorul Ștefan Rusu (greco-romane, categoria 68 kg) și Corneliu Ion la tir - pistol viteză.

Medaliile de argint au fost câștigate de echipajul de kaiac 1.000 m format din Vasile Dîba, Nicușor Eșanu, Ion Geantă și Mihai Zafiu; echipajul de canoe 500 m alcătuit din Ivan Patzaichin și Petre Capusta; gimnastele Nadia Comăneci la individual compus și Emilia Eberle la paralele inegale; echipa feminină de gimnastică (Nadia Comăneci, Rodica Dunca, Emilia Eberle, Melita Ruhn, Cristina Grigoraș și Dumitrița Turner) și Constantin Alexandru la lupte greco-romane (categoria 48 kg).

Bronzul olimpic a fost adjudecat de boxerii Dumitru Cipere (categoria cocoș, 54 kg) și Valentin Silaghi (categoria mijlocie, 75 kg); kaiaciștii Vasile Dîba la 500 m și Ion Bîrlădeanu la 1.000 m;

echipa de echitație-dresaj formată din Anghelache Donescu, Petre Roșca și Dumitru Velicu; gimnasta Melita Ruhn la sărituri și paralele; echipa masculină de handbal (Ștefan Birtalan, Iosif Boroș, Adrian Cosma, Cezar Drăgăniță, Marian Dumitru, Cornel Durău, Alexandru Fölker,

Sanda Toma

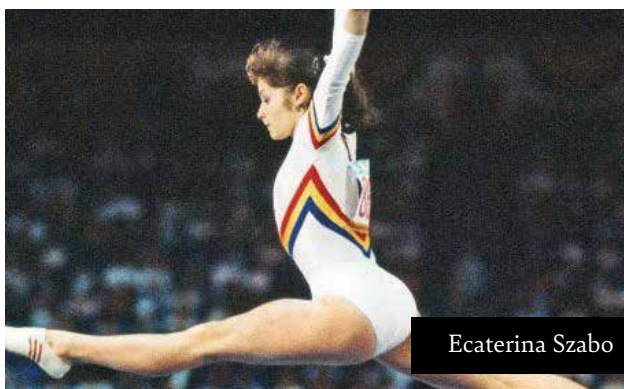
Claudiu Eugen Ionescu, Nicolae Munteanu, Vasile Stîngă, Lucian Vasilache, Neculai Vasilcă, Radu Voina și Maricel Voinea); echipajul de canotaj dublu vâsle (Olga Homeghi și Valeria Răcilă); echipajul feminin de canotaj – opt rame cu cârmaci (Angelica Aposteanu, Elena Bondar, Florica Bucur, Mariana Constantinescu, Elena Dobrițoiu, Rodica Frîntu, Ana Iliuță, Marlena Zagoni și Rodica Arba Pușcatu); echipa masculină de volei (Marius Căta-Chițiga, Valter-Corneliu Chifu, Laurențiu Dumănoiu, Günther Enescu, Dan Gîrleanu, Sorin Macavei, Corneliu Oros, Neculae Vasile Pop, Constantin Sterea, Viorel Manole, Florin Mina și Nicu Stoian); Petre Dicu (categoria 90 kg) și Vasile Andrei (categoria 100 kg) la lupte greco-romane.

Ștafeta *Flăcării Olimpice* a străbătut teritoriul țării noastre pentru a doua oară urmând traseul: Giurgiu, București, Ploiești, Buzău, Focșani, Bacău, Iași și Albița.

LOS ANGELES, S.U.A., 1984 - CELE MAI BUNE PERFORMANȚE DIN ISTORIA OLIMPICĂ A ROMÂNIEI 53 MEDALII: 20 AUR - 16 ARGINT - 17 BRONZ

România a decis să participe la această ediție în ciuda boicotului țărilor din Estul Europei aflate sub influența U.R.S.S.

Devin campioni olimpici gimnastele Ecaterina Szabo (foto) la sărituri, sol și bârnă, Simona Păucă la bârnă; atletele Doina Melinte la 800 m, Anișoara Cușmir-Stanciu la săritura în lungime și Maricica Puică la 3.000 m; canotoarea Valeria Răcilă la simplu vâsle; halterofilii Nicu Vlad (categoria 90 kg) și Petre Becheru (categoria 82,5 kg); Ion Draica (categoria 82 kg) și Vasile Andrei

(categoria +100 kg) la lupte greco-romane; echipajul de canoe 1.000 m (Ivan Patzaichin și Toma Simionov); canotoarele Elisabeta Lipă și Mărioara Popescu la dublu vâsle; canotoarele Rodica Arba Pușcatu și Elena Horvath la două rame fără cârmaci; canotorii Valer Toma și Petru Iosub la două rame fără cârmaci; echipa feminină de gimnastică (Ecaterina Szabo,

Lavinia Agache, Simona Păucă, Laura Cutina, Cristina Grigoraș și Mihaela Stănuleț); canotoarele Chira Apostol, Maria Fricioiu, Olga Homeghi, Florica Lavric și Viorica Ioja-Vereș la patru rame cu cârmaci; canotoarele Sofia Corban, Ioana Badea, Anișoara Sorohan, Maricica Țăran și Ecaterina Oancia la 4 vâsle cu cârmaci; echipajul de kaiac 500 m (Agafia Constantin-Buhaev, Nastasia Ionescu, Tecla Marinescu-Borcanca și Maria Ștefan –Mihoreanu).

Medalii de argint au cucerit atletele Mihaela Loghin la aruncarea greutății, Vali Ionescu la săritura în lungime și Doina Melinte la 1.500 m; echipajul de canoe 500 m (Ivan Patzaichin și Toma Simionov); echipajul 8+1 canotaj feminin (Lucia Sauca, Camelia Diaconescu, Mihaela Armășescu, Adriana Chelariu, Aneta Mihaly, Aurora Pleșca, Marioara Trașcă, Doina Bălan și Viorica Ioja); echipajul masculin de canotaj doi rame cu cârmaci (Vasile Tomoioagă, Dimitrie Popescu și Dumitru Răducănu); gimnastele Ecaterina Szabo la individual compus și Doina Stăiculescu la gimnastică ritmică – individual compus; halterofilii Gelu Radu (categoria 60 kg), Andrei Socaci (categoria 67,5 kg), Dumitru Petre (categoria 90 kg), Vasile Groapă (categoria 100 kg) și Ștefan Tașnadi (categoria 110 kg); luptătorul de greco-romane Ilie Matei (categoria 90 kg); echipa feminină de floretă (Aurora Dan, Elisabeta Tufan-Guzganu, Rozalia Oros, Marcela Zsak și Monica Weber); Ion Corneliu la tir – pistol viteză.

Echipa de handbal (Mircea Bedivan, Dumitru Berbece, Iosif Boroș, Alexandru Buligan, Gheorghe Covaciu, Gheorghe Dogărescu, Marian Dumitru, Cornel Durău, Alexandru Folker, Nicolae Munteanu, Vasile Oprea, Adrian Simion, Vasile Stîngă, Neculai Vasilcă și Maricel Voinea) a cucerit medalia de bronz. Tot medalii de bronz au obținut atletele Maricica Puică la 1.500 m, Cristiana Cojocarul la 400 m garduri, Fița Lovin la 800 m și Florența Crăciunescu la aruncarea discului; gimnastele Simona Păucă la individual compus și Lavinia Agache la sărituri; halterofilul Dragomir

Cioroslan (categoria 75 kg); înotătoarea Anca Pătrășcoiu la 200 m spate; judoka Mircea Frățică (categoria 78 kg) și Mihai Cioc (categoria open); Ștefan Rusu (categoria 74 kg) și Victor Dolipschi (categoria +100 kg) la lupte greco-romane; Vasile Pușcașu (categoria 100 kg) la lupte libere; canoistul Costică Olaru la 500 m; boxerul Mircea Fulger (categoria semiușoară, 63,5 kg); echipa masculină de sabie (Marin Mustață, Ioan Pop, Corneliu Marin, Alexandru Chiculiță și Vilmoș Szabo).

SEUL, REPUBLICA COREEA, 1988 - A 13-A EDIȚIE... CU NOROC 24 DE MEDALII: 7 AUR - 11 ARGINT - 6 BRONZ

Campioni olimpici la această ediție au fost gimnasta Daniela Silivaș (foto) la paralele, bârnă și sol; atleta Paula Ivan la 1 500 m; echipajul feminin de canotaj două rame fără cârmaci (Rodica Arba Pușcatu și Olga Homeghi); Vasile Pușcașu la lupte libere (categoria 100 kg) și Sorin Babii la tir, în proba de pistol liber.

Medalii de argint au obținut boxerul Daniel Dumitrescu (categoria 57 kg), gimnastele Daniela Silivaș la individual compus și Gabriela Potorac la sărituri; halterofilul Nicu Vlad (categoria 100 kg); înotătoarea Noemi Lung la 400 m mixt; atleta Paula Ivan la 3.000 m; canotoarele Elisabeta Lipă și Veronica Cochelea la dublu vâsle; echipajul feminin de canotaj 8+1 (Mihaela Armășescu, Rodica Arba Pușcatu,

Daniela Silivaș

Doina Bălan, Herta Anițaș, Adriana Bazon, Olga Homeghi, Veronica Necula, Marioara Trașcă și Ecaterina Oancia); echipajul masculin de canotaj patru rame cu cârmaci (Dimitrie Popescu, Ioan Șnep, Valentin Robu, Vasile Tomoiogă și Ladislau Lovrenschii); echipa feminină de gimnastică (Aurelia Dobre, Eugenia Golea, Celestina Popa, Daniela Silivaș și Camelia Voinea) și echipajul de canotaj masculin două rame fără cârmaci alcătuit din Dănuț Dobre și Dragoș Neagu. Bronzul a fost adjudecat de gimnastul Marius Gherman la bară fixă; gimnastele Daniela Silivaș la sărituri și Gabriela Potorac la bârnă; înotătoarea Noemi Lung la 200 m mixt; echipajul feminin de canotaj patru rame cu

cârmaci (Veronica Necula, Herta Anițaș, Doina Bălan, Marioara Trașcă și Ecaterina Oancia), precum și echipajul feminin de canotaj patru vâsle (Anișoara Bălan, Veronica Cochelea, Elisabeta Lipă și Anișoara Minea).

BARCELONA, SPANIA, 1992 - JUBILEU: EDIȚIA A XXV-A 18 MEDALII: 4 AUR - 6 ARGINT - 8 BRONZ

Pentru România, au cucerit medalii de aur gimnasta Lavinia Miloșovici la sol și sărituri; canotoarea Elisabeta Lipă la simplu vâsle și echipajul masculin de canotaj patru rame cu cârmaci (Dimitrie Popescu, Viorel Talapan, Iulică Ruican, Nicolae Țaga și Dumitru Răducanu).

S-au obținut șase medalii de argint prin atleta Galina Astafei la săritura în înălțime; echipa feminină de gimnastică (Cristina Bontaș, Gina Gogean, Vanda Maria Hădărean, Lavinia Miloșevici, Maria Neculiță și Mirela Ana Pașca); echipajul feminin de canotaj 8+1 (Ioana Olteanu, Viorica Lepădatu, Iulia Bobeică, Viorica Neculai, Adriana Bazon-Chelariu, Maria Păduraru, Elena Georgescu, Doina Robu și Doina Șnep-Bălan); echipajul feminin de canotaj patru vâsle (Constanța Burciă, Doina Ignat, Veronica Cochelea și Anișoara Dobre-Bălan); echipajul masculin de canotaj

8+1 (Claudiu Gabriel Marin, Ioan Iulian Vizitiu, Dănuț Dobre, Iulică Ruican, Viorel Talapan, Vasile Dorel Năstase, Valentin Robu, Vasile Ionel Măstăcan și Marin Gheorghe) și echipajul feminin de canotaj dublu vâsle (Veronica Cochelea și Elisabeta Lipă).

Cele opt medalii de bronz câștigate de boxerul Leonard Doroftei (categoria semiușoară 63,5 kg); gimnastele Lavinia Miloșovici (foto) la individual compus și Cristina Bontaș la sol; echipa feminină de floretă (Elisabeta Tufan-Guzganu, Reka Szabo, Claudia Laura Grigorescu, Roxana Daniela Dumitrescu și Laura Badea); Sorin Babii la tir (pistol aer comprimat); halterofilul Traian Cihărean (categoria 52 kg); Ioan Grigoraș la lupte greco-romane (categoria 130 kg); echipajul masculin de canotaj două

rame cu cârmaci (Dimitrie Popescu, Nicolae Țaga și Dumitru Răducanu) au completat palmaresul „tricolorilor” la Barcelona.

ATLANTA, S.U.A., 1996 - UN SECOL DE OLIMPISM MODERN

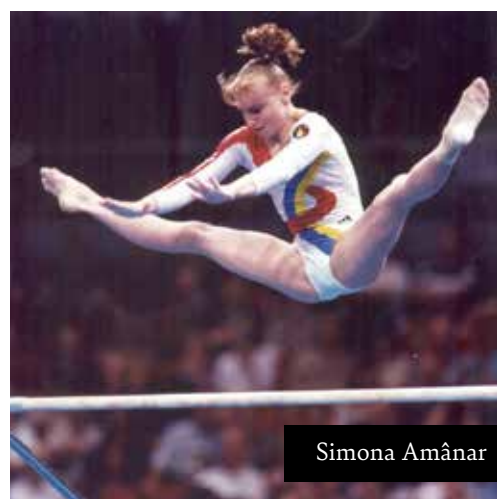
20 MEDALII: 4 AUR - 7 ARGINT - 9 BRONZ

Delegația noastră și-a adjudecat patru titluri olimpice prin scrimera Laura Badea (foto) la floretă, gimnasta Simona Amânar la sărituri, echipajul feminin de canotaj dublu vâsle, categoria ușoară (Constanța Burcică și Camelia Macoviciuc) și echipajul feminin de canotaj 8+1 (Veronica Cochelea, Liliana Gafencu, Elena Georgescu, Doina Ignat, Ioana Olteanu, Marioara Popescu, Doina Tudora Spircu, Anca Tănase și Elisabeta Lipă).

Palmaresul a fost completat de cele șapte medalii de argint câștigate de atleta Gabriela Szabo la 1.500 m; gimnastele Simona Amânar la sol și Gina Gogean la individual compus; gimnaștii Marius Urzică la cal cu mânăre și Dan Burincă la inele; echipa feminină de floretă

Laura Badea

Simona Amânar

(Laura Badea, Reka Szabo și Roxana Scarlat) și echipajul masculin de canoe 1.000 m (Marcel Glăvan și Antonel Borșan). Medaliile de bronz au fost cucerite de boxerii Leonard Doroftei (categoria semiușoară, 60 kg) și Marian Simion (categoria semimijlocie, 67 kg); gimnastele Gina Gogean la sărituri și bârnă, Simona Amânar și Lavinia Miloșovici la individual compus; halterofilul Nicu Vlad (categoria 108 kg); echipa feminină de gimnastică (Simona Amânar, Gina Gogean, Ionela Loaieș, Alexandra Marinescu, Lavinia Miloșovici, Mirela Țugurlan) și echipajul de canoe 500 m format din Gheorghe Andriev și Grigore Obreja.

SYDNEY, AUSTRALIA, 2000 - JOCURILE SFÂRȘITULUI DE MILENIU

26 MEDALII: 11 AUR - 6 ARGINT - 9 BRONZ

Diana Mocanu

Sportivii români au fost din nou la înălțime, cucerind 26 de medalii. Înotătoarea Diana Mocanu (foto) a devenit dublă campioană olimpică în probele de 100 m și 200 m spate. Campioni olimpici la această ediție au mai fost: scrimerul Mihai Covaliu (sabie); atleta Gabriela Szabo la 5.000 m; gimnastul Marius Urzică la cal cu mânere; gimnasta Simona Amânar la individual compus; echipa feminină de gimnastică formată din Andreea Răducan, Simona Amânar, Maria Olaru, Loredana Boboc, Andreea Florența Isărescu și Claudia Presăcan; echipajul de canoe pe distanța de 1.000 m (Florin Popescu și Mitică Pricop); echipajul de canotaj două rame fără cârmaci format din Georgeta Andrunache și Doina Ignat; echipajul de canotaj două vâsle – categoria ușoară (Angela Alupei și Constanța Burcică) și echipajul feminin de canotaj 8+1 (Veronica Cochelea, Georgeta Andrunache, Maria Magdalena Dumitrache, Liliana Gafencu, Doina Ignat, Elisabeta Lipă, Ioana Olteanu, Viorica Susanu și Elena Georgescu).

Violeta Beclea

Succesul a fost completat de medaliile de argint obținute de înotătoarea Beatrice Câșlaru la 200 m mixt; atletele Lidia Șimon la maraton și Violeta Beclea-Szekely (foto) la 1.500 m; boxerul Marian Simion (categoria mijlocie mică, 71 kg); gimnastele Maria Olaru la individual compus și Andreea Răducan la sărituri. Medalii de bronz au câștigat Iulian Raicea la tir (pistol viteză); Simona Marcela Richter la judo (categoria 78 kg); echipajul de kaid 500 m (Mariana Limbău, Raluca Andreea Ioniță, Elena Radu și Sanda Toma); atletele Oana Pantelimon la săritura în înălțime și Gabriela Szabo la 1.500 m; boxerul Dorel Simion (categoria semimijlocie, 67 kg); gimnasta Simona Amânar la sol; echipajul masculin de canoe 500 m (Florin Popescu și Mitică Pricop) și înotătoarea Beatrice Câșlaru la 400 m mixt.

Mihai Covaliu

ATENA, GRECIA, 2004 - CELE DINTĂI JOCURI OLIMPICE ALE SECOLULUI XXI 19 MEDALII: 8 AUR - 5 ARGINT - 6 BRONZ

Ionela Tîrlea

România s-a prezentat la această ediție a Jocurilor Olimpice cu o delegație numeroasă de sportivi, obținând opt medalii de aur, cinci de argint și șase de bronz.

Canotoarea Elisabeta Lipă și Sorin Babii de la tir au reușit să egaleze recordul de participare la Jocurile Olimpice stabilit de atleta Lia Manoliu (șase ediții).

Medaliile de aur au fost câștigate de înotătoarea Camelia Potec în proba de 200 m liber; gimnasta Cătălina Ponor (foto) la bârnă și sol; echipa feminină de gimnastică (Cătălina Ponor, Monica Roșu, Daniela Sofronie, Oana Ban, Alexandra Eremia, Silvia Stroescu); gimnasta Monica Roșu la sărituri; echipajul feminin de canotaj

8+1 (Georgeta Andrunache, Viorica Susanu, Rodica Florea, Aurica Băărăscu, Ioana Papuc, Liliana Gafencu, Elisabeta Lipă, Doina Ignat și Elena Georgescu); echipajele feminine de canotaj: două vâsle – categoria ușoară (Constanța Burcică și Angela Alupei) și două rame (Georgeta Andrunache și Viorica Susanu).

Argintul a fost obținut de atleții Ionela Tîrlea (foto) la 400 m garduri și Marian Oprea la triplusalt; gimnaștii Daniela Sofronie la sol, Marius Urzică la cal cu mână și Marian Drăgulescu la sol.

Medaliile de bronz au fost adjudecate de atleta Maria Cioncan la 1500 m; boxerul Ionuț Gheorghe (categoria ușoară, 64 kg); gimnaștii Alexandra Eremia la bârnă și Marian Drăgulescu la sărituri; înotătorul Răzvan Florea în proba de 200 m spate și echipa masculină de gimnastică (Marius Urzică, Ioan Suci, Marian Drăgulescu, Răzvan Șelariu, Dan Potra și Daniel Popescu).

Cătălina Ponor

BEIJING, REPUBLICA POPULARĂ CHINEZĂ, 2008 - O LUME, UN VIS!

9 MEDALII: 4 AUR - 1 ARGINT - 4 BRONZ

O ediție foarte bine organizată, la care au participat toate cele 204 Comitete Naționale Olimpice recunoscute de Comitetul Internațional Olimpic.

Sportivii noștri au cucerit patru medalii de aur, una de argint și trei medalii de bronz. Campioni olimpici au fost atleta Constantina Diță -Tomescu (foto) la maraton, Alina Dumitru (foto) la judo (categoria 48 kg), gimnasta Sandra Izbașa la sol, canotoarele Georgeta Andrunache și Viorica Susanu la dublu rame (pentru a treia oară consecutiv).

Medalia de argint a fost câștigată de scrimera Ana Maria Brânză la spadă. Bronzul le-a revenit sabrerului Mihai Covaliu, echipei feminine de gimnastică

(Andreea Roxana Acatrinei, Gabriela Drăgoi, Andreea Florentina Grigore, Sandra Izbașa, Steliana Nistor și Anamaria Tămârjan) și echipajului feminin de canotaj 8+1 (Georgeta Andrunache, Eniko Barabas, Constanța Burciacă, Doina Ignat, Simona Mușat, Ioana Papuc, Rodica Șerban, Viorica Susanu și Elena Georgescu) și ultima a luptătorului Gheorghită Ștefan (categoria 74 kg).

LONDRA, MAREA BRITANIE, 2012 - ROMÂNIA PENTRU PRIMA DATĂ LA LONDRA!

7 MEDALII: 2 AUR - 4 ARGINT - 1 BRONZ

În anul 2005, Londra învingea Parisul și obținea dreptul de a organiza a XXX-a ediție a Jocurilor Olimpice. De asemenea, Londra devenea primul oraș din istorie care organiza Jocurile Olimpice de vară

Alin Moldoveanu

pentru a treia oară (după edițiile din 1908 și 1948). Londra 2012 a reprezentat pentru România prima participare oficială, delegația țării noastre nefiind prezentă la startul competițiilor din 1908 și 1948. La Londra, sportivii români au obținut șapte medalii dintre care două de aur prin

Sandra Izbașa

gimnasta Sandra Izbașa la sărituri și Alin Moldoveanu la tir (pușcă aer comprimat, 10 m); patru de argint prin gimnasta Cătălina Ponor la sol, Alina Dumitru (categoria 48 kg) și Corina Căprioriu (categoria 57 kg), echipa masculină de sabie (Rareș Dumitrescu, Florin Zalomir, Tiberiu Dolniceanu, Alexandru Sirișteanu), precum și una de bronz prin echipa feminină de gimnastică (Diana Bulimar, Diana Maria Chelaru, Larisa Iordache, Sandra Izbașa și Cătălina Ponor).

RIO DE JANEIRO, BRAZILIA, 2016 - O LUME NOUĂ! **4 MEDALII: 1 AUR - 1 ARGINT - 2 BRONZ**

Desfășurate pentru prima dată într-un oraș din America de Sud, Jocurile Olimpice de la Rio de Janeiro s-au derulat sub amenințarea virusului Zika, virus care a determinat o serie de sportivi să își anunțe retragerea de la această ediție, între care și Simona Halep, care se afla în vârf de formă și cu șanse reale de a câștiga o medalie olimpică.

Cu toate acestea, România a participat la Jocuri cu o delegație alcătuită din 96 de sportivi, care au concurat în cadrul a 15 discipline sportive, reușind să-și treacă în palmares patru medalii: una de aur, una de argint și două de bronz.

Medalia de aur și titlul de campioană olimpică a revenit echipei de spadă feminin care le-a avut în componență pe: Ana Maria Popescu (Brânză), Simona Pop, Cristina Gherman și Loredana Dinu.

În proba de dublu masculin la tenis de câmp, Horia Tecău și Florin Mergea au reușit marea performanță de a cuceri medalia de argint în finala olimpică, prima din istoria tenisului românesc la Jocurile Olimpice.

Echipa de scrimă (Loredana Dinu, Simona Cristina Gherman, Simona Pop, Ana Maria Brânză)

Medaliile de bronz au fost adjudecate de Albert Saritov (lupte libere, 97 kg) și de echipajul opt rame cu cârmaci de la canotaj format din Mădălina Bereș, Mihaela Petrilă, Iuliana Popa, Laura Oprea, Ioana Strungaru, Adelina Maria Boguș, Roxana Gabriela Cogian, Andreea Nicoleta Boghian și Daniela Druncea.

TOKYO, JAPONIA, 2020 - UNIȚI PRIN EMOȚIE

4 MEDALII: 1 AUR - 3 ARGINT

Din cauza pandemiei globale de Coronavirus, Jocurile Olimpice de la Tokyo au fost amânate, pentru prima dată în istorie, cu un an. A fost o ediție atipică și complexă, totodată, desfășurată fără spectatori, cu foarte multe măsuri stricte privind securitatea participanților, cu proteste din partea locuitorilor care denunțau costurile și riscurile la care sunt expuși, cu sportivi care s-au întors acasă la scurt timp după ce probele în care concureau s-au încheiat.

Echipajul de canotaj (Ancuța Bodnar, Simona Radiș)

Echipa Olimpică a României a participat la Tokyo 2020 cu 101 de sportivi care au concurat la 17 discipline sportive: înot, atletism, canotaj, fotbal, gimnastică artistică, baschet 3x3, ciclism, lupte, tir sportiv, canoe, tenis de masă, box, scrimă, triatlon, tir cu arc, judo și tenis.

Cu patru medalii câștigate (una de aur și trei de argint), delegația tricoloră a încheiat această ediție de Jocuri Olimpice pe locul 46 în clasamentul pe națiuni.

După o cursă pe care au dominat-o de la un capăt la altul, canotoarele Ancuța Bodnar și Simona Radiș au devenit campioane olimpice în proba de dublu vâsle feminin, cucerind astfel medalia de aur în finala olimpică.

O medalie de argint a fost cucerită de spadasiina Ana Maria Popescu (scrimă) iar celelalte două medalii au fost obținute de echipajele de canotaj două rame băieți format din Marius Cozmiuc și Ciprian Tudosă, precum și patru rame băieți compus din Mihăiță Țigănescu, Ștefan Berariu, Cosmin Pascari și Mugurel Semciuc.

ROMÂNIA LA JOCURILE OLIMPICE DE IARNĂ

1924	Chamonix (Franța) - neoficial
1928	St. Moritz (Elveția)
1932	Lake Placid (S.U.A.)
1936	Garmisch Partenkirchen (Germania)
1948	St. Moritz (Elveția)
1952	Oslo (Norvegia)
1956	Cortina d'Ampezzo (Italia)
1964	Innsbruck (Austria)
1968	Grenoble (Franța)
1972	Sapporo (Japonia)
1976	Innsbruck (Austria)
1980	Lake Placid (S.U.A.)
1984	Sarajevo (Iugoslavia)
1988	Calgary (Canada)
1992	Albertville (Franța)
1994	Lillehammer (Norvegia)
1998	Nagano (Japonia)
2002	Salt Lake City (S.U.A.)
2006	Torino (Italia)
2010	Vancouver (Canada)
2014	Soci (Federația Rusă)
2018	PyeongChang (Republica Coreea)

■ CHAMONIX, FRANȚA, 1924

Această localitate situată la poalele vârfului Mont Blanc a găzduit în anul 1924 „Săptămâna sporturilor de iarnă” sau „Jocurile de iarnă” care au primit statut olimpic de-abia în anul 1926. Deși nu figurează în documentele oficiale, România a avut reprezentanți la această primă ediție a Jocurilor Olimpice de iarnă. Iorgu Arsenie din Râmnicu Vâlcea și Tita Rădulescu au participat la concursurile preolimpice de bob, unde au câștigat trei cupe. Ei nu au putut lua startul în concursul olimpic propriu-zis, întrucât trebuiau înscriși minimum patru concurenți din aceeași țară.

■ SAINT MORITZ, ELVEȚIA, 1928

Aici a debutat oficial delegația României formată din 17 sportivi, care au participat la competițiile olimpice de bob și schi (patrulă militară). Cea mai bună clasare a fost locul VII obținut de echipajul de bob cinci persoane (Grigore Socolescu, Mircea Socolescu, Iulian Gavăț, Toma Petre Ghițulescu și Traian Nițescu). Întrecerile la bob cinci persoane au figurat în programul olimpic doar la această ediție. Schiorii români înscriși la proba demonstrativă de patrolă militară 28,05 km (Ion Zăgănescu, Ioan Rucăreanu, Constantin Pascu și Toma Calista) au ocupat locul VIII.

■ LAKE PLACID, S.U.A., 1932

Amplasat într-o depresiune a munților Apalași, orașul Lake Placid a găzduit cea de-a III-a ediție a J.O. de iarnă. România a fost reprezentată de un lot de boberi. Aceștia au reușit să se claseze pe locul IV cu bobul de două persoane (Alexandru Papană și Dumitru Hubert) și pe locul VI cu cel de patru persoane (Alexandru Papană, Dumitru Hubert, Alexandru Ionescu și Ulise Petrescu).

■ GARMISCH-PARTENKIRCHEN, GERMANIA, 1936

Organizarea Jocurilor în stațiunea bavareză, situată la granița cu Austria, în apropierea Innsbruck-ului, a determinat o participare numeroasă la această ediție. Delegația noastră, formată

din 15 sportivi, s-a prezentat la startul întrecerilor de bob, patinaj artistic, sărituri cu schiurile, schi alpin și schi fond. Perechea Irina Timciuc și Alfred Eisenbeisser-Feraru a ocupat locul al XIII-lea la patinaj artistic. La schi fond am ocupat locul XIV prin ștafeta 4x10 km formată din Wilhelm Zaharias, Iosif Covaci, Ion Coman și Rudolf Klockner.

SAINT MORITZ, ELVEȚIA, 1948

Înterupte timp de 12 ani, din cauza celui de-al doilea Război Mondial, Jocurile Olimpice hibernale au fost reluate în Elveția. România a participat cu o delegație formată din 16 sportivi și a concurat la schi alpin și patrulea militară (biatlon, probă demonstrativă). Echipa de patrulea militară - probă demonstrativă pe 28,05 km, formată din Ștefan Ionescu, Constantin Vlădea, Cornel Niculae Crăciun și Ion Kasky a obținut cea mai bună clasare – locul VII.

OSLO, NORVEGIA, 1952

Europa de Nord a găzduit prima dată o ediție de iarnă. Aici a fost arborat pentru prima oară drapelul olimpic, donat de către primăria orașului Oslo. În capitala Norvegiei – locul unde s-a născut schiul – cei 16 sportivi care ne-au reprezentat au luat startul în probele de schi alpin, schi fond și combinată alpină. Rezultatele nu au fost pe măsura așteptărilor, delegația obținând un loc X prin ștafeta de 4x10 km la schi fond, formată din Manole Aldescu, Dumitru Frățilă, Constantin Enache și Moise Crăciun.

CORTINA D'AMPEZZO, ITALIA, 1956

Delegația olimpică a cuprins 19 sportivi care au concurat la bob, sărituri cu schiurile, schi alpin și schi fond. Cele mai bune clasări, două locuri XIV, le-au obținut bobul de două persoane (Heinrich Enea și Mărgărit Blăgescu) și cel de patru persoane format din Heinrich Enea, Nicolae Moiceanu, Frățilă Dumitru și Mărgărit Blăgescu.

INNSBRUCK, AUSTRIA, 1964

România a participat cu 27 de sportivi. Aceștia au concurat la biatlon, bob, hochei pe gheață și schi fond. Aici a debutat naționala de hochei, care-l avea în formație pe viitorul tenisman și Președinte al Comitetului Olimpic Român – Ion Țiriac și care s-a clasat pe locul XII. Tot aici și-a început cariera boberul Ion Panțuru. Cea mai bună clasare – locul V – i-a aparținut biatlonistului Gheorghe Vilmoș la proba de 20 km.

GRENOBLE, FRANȚA, 1968

MEDALIE ROMÂNEASCĂ - BOBUL DE BRONZ

O MEDALIE DE BRONZ

La această ediție, reprezentanții noștri au obținut cel mai bun rezultat din istoria participărilor la Jocurile Olimpice hibernale. Echipajul de bob – două persoane, format din Ion Panțuru și Nicolae Neagoe, vicecampioni europeni în acel an, câștigă medalia de bronz – prima medalie la J.O. de iarnă pentru România. S-a obținut un loc IV cu bobul de patru

persoane format din Ion Panțuru, Nicolae Neagoe, Petre Hristovici și Gheorghe Maței. În concursul feminin de patinaj artistic, Beatrice Huștiu, în vârstă de 11 ani și jumătate, a avut o evoluție lăudabilă, ocupând locul 29 la programul liber, devansând patinatoare mult mai experimentate.

SAPPORO, JAPONIA, 1972

Pentru prima dată, Jocurile Olimpice de iarnă au fost găzduite de continentul asiatic. România a participat la patru sporturi (biatlon, bob, patinaj artistic și schi alpin) cu o delegație alcătuită din 14 sportivi. Bobul de două persoane format din Ion Panțuru și Ion Zangor s-a clasat pe poziția a V-a. România a mai obținut un loc IX la biatlon prin ștafeta de 4x7,5 km compusă din Nicolae Veștea, Victor Fontana, Ion Țeposu și Gheorghe Vilmoș.

INNSBRUCK, AUSTRIA, 1976

România a participat cu o delegație de 33 de sportivi la patru sporturi (biatlon, bob, hochei pe gheață și schi alpin). Cel mai bun rezultat a fost obținut de reprezentativa de hochei (Elod Antal, Dumitru Axinte, Marian Costea, Șandor Gal, Ioan Gheorghiu, Alexandru Hălăucă, Vasile Huțanu, Ion Ioniță, George Justinian, Doru Moroșan, Valerian Netedu, Eduard Pană, Marian Pisaru, Doru Tureanu, Dezideriu Varga, Vasile Morar, Tiberiu Mikloș și Nicolae Vișan), care s-a clasat pe locul VII. În proba de bob – patru persoane, echipajul format din Dragoș Panaitescu, Costel Ionescu, Paul Neagu și Gheorghe Lixandru s-a situat pe poziția a VIII-a.

LAKE PLACID, S.U.A., 1980

Delegația noastră a fost formată din 35 de sportivi care au concurat la bob, hochei pe gheață, patinaj viteză și sanie. Cele mai bune clasări au fost obținute de echipa de hochei (Valerian Netedu, Gheorghe Huțan, Mihail Lucian Popescu, Ion Berdilă, Șandor Gal, Elod Antal, Istvan Antal, Doru Moroșan, George Justinian, Doru Tureanu, Dumitru Axinte, Marian Costea, Constantin Nistor, Alexandru Hălăucă, Laszlo Solyom, Bela Nagy, Traian Cazan, Adrain Olenici, Marian Pisaru și Zoltan Nagy), locul VIII și de bobul de patru persoane (Dragoș Panaitescu, Dorel Cristudor, Sandu Mitrofan, Gheorghe Lixandru), clasat al VIII-lea. Pentru prima dată în istoria participărilor la întrecerile hibernale, România s-a prezentat cu sportivi în probele de patinaj viteză și sanie.

SARAJEVO, IUGOSLAVIA, 1984

La Jocurile Olimpice de Iarnă de la Sarajevo, România a participat cu o delegație formată din 19 sportivi (trei femei și 16 bărbați) la biatlon, bob, patinaj viteză, sanie, schi alpin și schi fond. Cea mai bună clasare a fost locul VII obținut de echipajul de bob - patru persoane format din Dorin Degan, Gheorghe Lixandru, Costel Petrariu și Cornel Popescu.

CALGARY, CANADA, 1988

La cea de-a XV-a ediție hibernală, România a participat cu 11 sportivi care au concurat la bob, sanie și schi. Cel mai bun rezultat a fost obținut la schi de echipa feminină de ștafetă 4x5 km formată din Mihaela Cârstoi, Rodica Drăguș, Ileana Hanganu și Adina Țuțulan, care s-a clasat pe locul al XII-lea.

ALBERTVILLE, FRANȚA, 1992

Era al treilea oraș din Franța care găzduia Jocurile Olimpice de iarnă, după Chamonix (1924) și Grenoble (1968). Cei 23 de sportivi din delegația României au participat la biatlon, bob, patinaj artistic, patinaj viteză, sanie, sărituri cu schiurile, schi alpin și schi fond. Echipajul de sanie – două persoane, format din Ioan Apostol și Liviu Cepoi, s-a clasat pe poziția a IV-a, iar Mihaela Dascălu a ocupat locul VI, în proba de patinaj viteză pe distanța de 1.000 m.

LILLEHAMMER, NORVEGIA, 1994

A fost prima ediție care s-a desfășurat după noul calendar stabilit de C.I.O., acesta impunând o perioadă de doi ani între cele două competiții majore: Jocurile Olimpice de vară și cele de iarnă. Reprezentanții țării noastre au concurat la biatlon, bob, patinaj artistic, patinaj viteză, sanie, schi alpin și schi fond. S-a reușit un loc VI în proba de sanie prin echipajul de două persoane (Ioan Apostol și Liviu Cepoi) și două locuri VIII obținute de Mihaela Dascălu, în probele de 1.500 și 3.000 m la patinaj viteză.

NAGANO, JAPONIA, 1998

Această a XVIII-a ediție a J.O. de iarnă a fost ultima din secolul al XX-lea. România a participat cu o delegație formată din 16 sportivi la biatlon, bob, patinaj artistic, patinaj viteză, sanie și schi fond. Cea mai bună clasare a fost a sportivei Éva Tófalvi, care a ocupat locul XI în proba de biatlon 15 km.

SALT LAKE CITY, S.U.A., 2002

Delegația țării noastre a cuprins 21 de sportivi care au concurat la biatlon, bob, patinaj artistic, patinaj viteză, patinaj viteză pe pistă scurtă, schi alpin și schi fond. S-a participat pentru prima dată în proba de patinaj viteză pe pistă scurtă. S-au reușit două clasări pe poziția a XV-a, prin echipajul masculin de sanie – două persoane (Eugen Radu și Marian Tican) și prin echipajul feminin de bob – două persoane format din Erika Kovacs și Maria Spirescu.

TORINO, ITALIA, 2006

România a participat cu 25 de sportivi, care au concurat la: biatlon, bob, patinaj artistic, patinaj viteză, patinaj viteză pe pistă scurtă, sanie, schi alpin, schi fond și sprint. Cele mai bune clasări – două locuri XIV – au fost obținute de Gheorghe Chipper (port drapelul României la festivitatea de deschidere) la patinaj artistic și de biatlonistele din ștafeta 4x6 km (Dana Elena Potlogea, Eva Tofalvi, Mihaela Purdea și Alexandra Rusu). Octavian Morariu, Președintele C.O.S.R. și canotoarea Elisabeta Lipă au fost purtători ai torței olimpice în ștafeta *Flăcării Olimpice*.

VANCOUVER, CANADA, 2010

România s-a prezentat la această ediție cu 29 de sportivi care au concurat la biatlon, bob, patinaj artistic, patinaj viteză, sanie, schi acrobatic, schi alpin, schi fond și skeleton. S-a participat, pentru prima dată în istoria sporturilor hibernale, la skeleton. La biatlon s-a clasat, pe locul X, ștafeta feminină de 4 x 6 km formată din Dana Plotogea, Éva Tófalvi, Mihaela Purdea și Reka Ferencz. Au fost obținute două locuri XI prin biatlonista Éva Tófalvi în cursa de 15 km individual și echipajul masculin de bob – două persoane, format din Nicolae Istrate și Florin Cezar Crăciun.

SOCHI, RUSIA, 2014

Federația Rusă a găzduit în premieră o ediție de iarnă a Jocurilor Olimpice, la Sochi. România a participat cu o delegație alcătuită din 24 de sportivi care au concurat la opt sporturi: biatlon, bob, patinaj artistic, sanie, sărituri cu schiurile, schi alpin, schi fond și skeleton. Cele mai bune rezultate obținute de delegația României la Jocurile Olimpice de iarnă de la Sochi au fost două locuri 17 la bob două persoane, obținute de echipajul masculin format din Florin Cezar Crăciun și Nicolae Istrate, cât și echipajul feminin compus din Maria Adela Constantin și Andreea Grecu.

PYEONGCHANG, REPUBLICA COREEA, 2018

PyeongChang a fost gazda ediției de iarnă a Jocurilor Olimpice din 2018. Este a treia dată în istoria Mișcării Olimpice când un oraș asiatic găzduiește o ediție de iarnă, după J.O. Sapporo în 1972 și J.O. Nagano în 1998. Echipa Olimpică a României participantă la această competiție a fost formată din 27 de sportivi care au concurat la opt sporturi: biatlon, bob, patinaj viteză, sanie, sărituri cu schiurile, schi alpin, schi fond și skeleton. Cea mai bună performanță a fost obținută la sanie feminin de către Raluca Strămăturaru care a ocupat locul șapte. Următorul cel mai bun rezultat a fost locul 10 ocupat de asemenea, la sanie, în proba de ștafetă cu echipajul format din Raluca Strămăturaru, Valentin Crețu, Cosmin Atodiresei și Ștefan Mușei).

ROMÂNIA LA JOCURILE OLIMPICE PENTRU TINERET DE VARĂ

2010	Singapore, Republica Singapore
2014	Nanjing, Republica Populară Chineză
2016	Buenos Aires, Argentina

SINGAPORE, REPUBLICA SINGAPORE, 2010 9 MEDALII: 1 AUR - 4 ARGINT - 4 BRONZ

Andrei Muntean

Aceste Jocuri Olimpice pentru Tineret au fost concepute și realizate din perspectiva integrării programelor de sport, cultură și educație, explorând noile tehnologii media pentru a conecta tinerii sportivi din întreaga lume la Mișcarea Olimpică, dar și între ei.

La Singapore, România a participat cu o delegație olimpică formată din 30 de sportivi la următoarele sporturi: atletism, box, canotaj, gimnastică artistică, haltere, înot, judo, kaiac-canoa, scrimă, tenis, tenis de masă și tir sportiv.

Echipa României a cucerit nouă medalii: una de aur, patru de argint și patru de bronz.

Medalia de aur a fost câștigată de gimnastul Andrei Muntean (foto) la inele, iar cele de argint au intrat în posesia

gimnaștilor Diana Bulimar (sol) și Andrei Muntean (paralele), atletelor Alina Rotaru (săritura în lungime) și Bianca Denisa Răzor (400 m).

Două dintre cele patru medalii de bronz au fost adjudecate de înotătorul Mihai Răzvan Tudosie (50 m bras) și canotorul Ioan Prundeanu la simplu vâsle, iar doi sportivi români și-au adus contribuția la obținerea altor două medalii de bronz fiind cooptați în echipele mixte (sportivi din mai multe țări – C.N.O., de pe același continent sau de pe continente diferite). Bianca Diana Răzor a făcut parte din ștafeta mixtă la atletism (4x400 m) alături de Ani Tagoe (Marea Britanie), Anna Bongiorno (Italia), Sonia Mosler (Germania). Ioan Vișan a făcut parte din echipa mixtă de judo intitulată „Cairo” alături de Andrea Guillen (Costa Rica), Christine Huck (Austria), Mansurkhuja Muminkhujaev (Uzbekistan), Eldin Omirovic (Bosnia și Herțegovina), Barbara Matici (Croatia), Pedro Pineda (Venezuela) și Neha Thakur (India).

NANJING, REPUBLICA POPULARĂ CHINEZĂ, 2014

6 MEDALII: 3 AUR - 3 ARGINT

Viziunea acestor Jocuri Olimpice pentru Tineret a fost să reunească laolaltă cât mai mulți tineri într-o sărbătoare dedicată lor, evenimentul multisport fiind conceput ca o experiență unică și de impact pentru tânăra generație, fiind structurat pe trei piloni principali: sport, cultură și educație.

La această ediție, delegația României a fost compusă din 41 de sportivi și 26 de oficiali și a reușit să cucerească șase medalii: trei de aur și trei de argint.

Pe cea mai înaltă treaptă a podiumului olimpic au urcat componenții echipajelor de dublu rame (2-) la canotaj, feminin și masculin, Denisa Tîlvescu și Cristina Georgiana Popescu, respectiv Gheorghe Robert Dedu și Ciprian Tudosă, dar și atleta Ioana Teodora Gheorghe (ștafetă mixtă internațională 8x100 m).

Medaliile de argint au fost adjudecate de Ștefania Adelina Dobre (judo, 63 kg) și de atleții Alexandru Mihăiță Novac (aruncarea suliței), respectiv Andrei Rareș Toader (aruncarea greutății).

În cadrul programului Tineri Ambasadori J.O.T. Nanjing, 104 tineri din diferite C.N.O.-uri au participat la Seminarul pentru Tineri Ambasadori, reprezentantul României fiind Emil Imre, medaliat cu aur și argint la patinaj viteză short-track în cadrul Festivalul Olimpic al Tineretului European de la Brașov, din 2013. Prin această sesiune s-a urmărit ca Ambasadorii să înțeleagă ce reprezintă Nanjing, J.O.T. 2014

și activitățile Programului Cultural și Educativ al J.O.T. Nanjing și au fost încurajați să le promoveze în propriile țări. Aleși de către C.I.O., Ambasadorii au rolul de a face legătura între noua generație și sportivii consacrați și, de asemenea, să încurajeze tinerii să devină activi, catalizând totodată dorința acestora de a se bucura de beneficiile sportului.

BUENOS AIRES, ARGENTINA, 2018

8 MEDALII: 2 AUR - 3 ARGINT - 3 BRONZ

Desfășurate sub sloganul „Feel the Future” („Simte viitorul”), Jocurile Olimpice pentru Tineret de la Buenos Aires au subliniat speranța că cei 4.000 de sportivi care au concurat în primele Jocuri cu egalitate de gen vor deveni exemple de coexistență, unitate în diversitate și pasiune.

Echipa Olimpică a României a participat cu o delegație formată din 34 de sportivi, care au concurat la 14 discipline sportive.

În întrecerile din capitala Argentinei, sportivii români au cucerit opt medalii: două de aur, trei de argint și trei de bronz.

Medaliile de aur au fost câștigate de Sabina Baltag (haltere, 53 kg) și judoka Iosif Adrian Șulcă (81 kg).

Echipa J.O.T. Buenos Aires

Înotătorul Daniel Cristian Martin a devenit primul român dublu medaliat la J.O.T., trecându-și în palmare două medalii de argint, în probele de 100 m și 200 m spate. O altă medalie de argint a fost adjudecată, în concursul de canotaj, de echipajul masculin de doi rame (2-) format din Alexandru Laurențiu Danciu și Florin-Nicolae Arteni-Fîntînariu.

Medaliile de bronz au fost cucerite de Mihaela Valentina Cambei (haltere, 48 kg), de echipajul feminin de doi rame (2-) alcătuit din Alina Maria Balețchi și Tabita Maftei (canotaj) și de Andreea Dragoman care a devenit prima jucătoare de tenis de masă din Europa medaliată la o ediție a J.O.T..

ROMÂNIA LA JOCURILE OLIMPICE PENTRU TINERET DE IARNĂ

2012	Innsbruck (Austria)
2016	Lillehammer (Norvegia)
2020	Lausanne (Elveția)

INNSBRUCK, 2012

La Innsbruck, la ediția de iarnă pentru tineret, din delegația olimpică a României au făcut parte 22 de sportivi care au concurat la skeleton, sanie, bob, hochei pe gheață, patinaj viteză, biatlon, sărituri cu schiurile, schi alpin și schi fond.

Sportivii noștri nu au avut clasări pe podium, dar unii dintre ei au fost foarte aproape. Dintre aceștia îi amintim pe Marius Cosmin Chioibașu care a obținut locul IV la skeleton, echipajul dublu de bob feminin, avându-le în componență pe Andreea Ana Constantin și Andreea Grecu, care a ocupat locul VI, dar și echipajul dublu de sanie masculin (Eugen Cosmin Atodiresei și Ștefan Musei) care s-a clasat pe locul al VIII-lea.

Programul „Tânărul ambasador”, dezvoltat de către C.I.O., a oferit celor 33 de tineri, cu vârste cuprinse între 18–25 de ani, șansa de a acționa în calitate de ambasadori ai Comitetelor Naționale Olimpice (C.N.O.) pe care le reprezintă. Pe durata Jocurilor, Tinerii Ambasadori au fost mentorii sportivilor din țările lor, promovând Jocurile și Programul de Cultură și Educație, comportamentul exemplar precum și ceea ce înseamnă să fii sportiv olimpic.

Alina Rotaru

Onoarea de a deține calitatea de ambasador român la această primă ediție de iarnă a J.O.T. i-a revenit atletei Alina Rotaru (foto), medaliată cu argint la prima ediție a Jocurilor Olimpice de vară pentru Tineret de la Singapore din anul 2010.

LILLEHAMMER, NORVEGIA, 2016

2 MEDALII: 1 AUR - 1 BRONZ

Derulate sub deviza „Go Beyond. Create Tomorrow” („Mergi înainte. Creează ziua de mâine”), Jocurile Olimpice pentru Tineret de la Lillehammer au reunit la start 1.100 de tineri sportivi proveniți din 70 de țări care s-au întrecut în 70 de probe, la 15 discipline sportive. Viziunea acestor Jocuri a fost de a inspira tinerii din întreaga lume să facă sport și să trăiască după valorile olimpice.

Echipa Olimpică a României a făcut deplasarea în Norvegia cu o delegație formată din 22 de sportivi, care au concurat la nouă din cele 15 sporturi incluse în programul competițional și și-a adjudecat două medalii: una de aur și una de bronz.

Pentru Mișcarea Olimpică românească, ediția de la Lillehammer a constituit un mare succes în istoria sporturilor de iarnă, grație medaliei de aur cucerită de Eduard Căsăneanu la hochei pe gheață – îndemănare.

Medalia de bronz a revenit Mihaelei Hogaș în întrecerea pe echipe mixte la sprint. Ea a făcut parte din Echipa Internațională 10 de patinaj viteză (probă specifică J.O.T., creată pentru a consolida legăturile de prietenie dintre națiuni).

Dincolo de aceste rezultate deosebite, care evidențiază faptul că tinerii sportivi români încep să conteze și la sporturile de iarnă, evenimentul Jocurilor Olimpice pentru Tineret de la Lillehammer a însemnat un important reper în calendarul internațional olimpic, care a contribuit nu doar la remarcarea celor mai tinere talente, ci și la dezvoltarea relațiilor de prietenie dintre cei care concurează sub simbolul Cercurilor Olimpice.

LAUSANNE, ELVEȚIA, 2020

3 MEDALII: 2 AUR - 1 BRONZ

Implicarea tinerilor în cadrul și în jurul Jocurilor Olimpice pentru Tineret de la Lausanne este citată pe scară largă ca unul dintre elementele cheie în succesul popular al competiției. A fost unul dintre elementele centrale ale strategiei de comunicare Lausanne 2020, care a avut drept scop să arate importanța J.O.T. ca vector pentru educație.

Delegația României

35 de tineri sportivi au reprezentat România la cea de-a treia ediție de iarnă a Jocurilor Olimpice pentru Tineret la biatlon, bob, hochei pe gheață, patinaj viteză, sanie, sărituri cu schiurile, schi alpin, schi alpinism, schi fond și snowboard, 10 din cele 16 discipline aflate în programul competițional.

România a cucerit primele medalii olimpice de aur din istoria monobobului, ambele probe, feminin și masculin, fiind câștigate de Georgeta Popescu și Andrei Robert Nica. Proba de monobob a fost inclusă în premieră la Jocurile Olimpice pentru Tineret din Elveția, iar la Jocurile Olimpice 2022, de la Beijing, ediția de iarnă, va deveni probă olimpică pentru seniori.

Echipa Olimpică a României și-a mai trecut în palmares o medalie de bronz, prin reușita Ramonei Elena Ionel la patinaj viteză sprint echipe mixte internaționale.

Cu două titluri olimpice de tineret și o medalie de bronz, România a ocupat locul 14 în clasamentul pe medalii la J.O.T. Lausanne 2020.

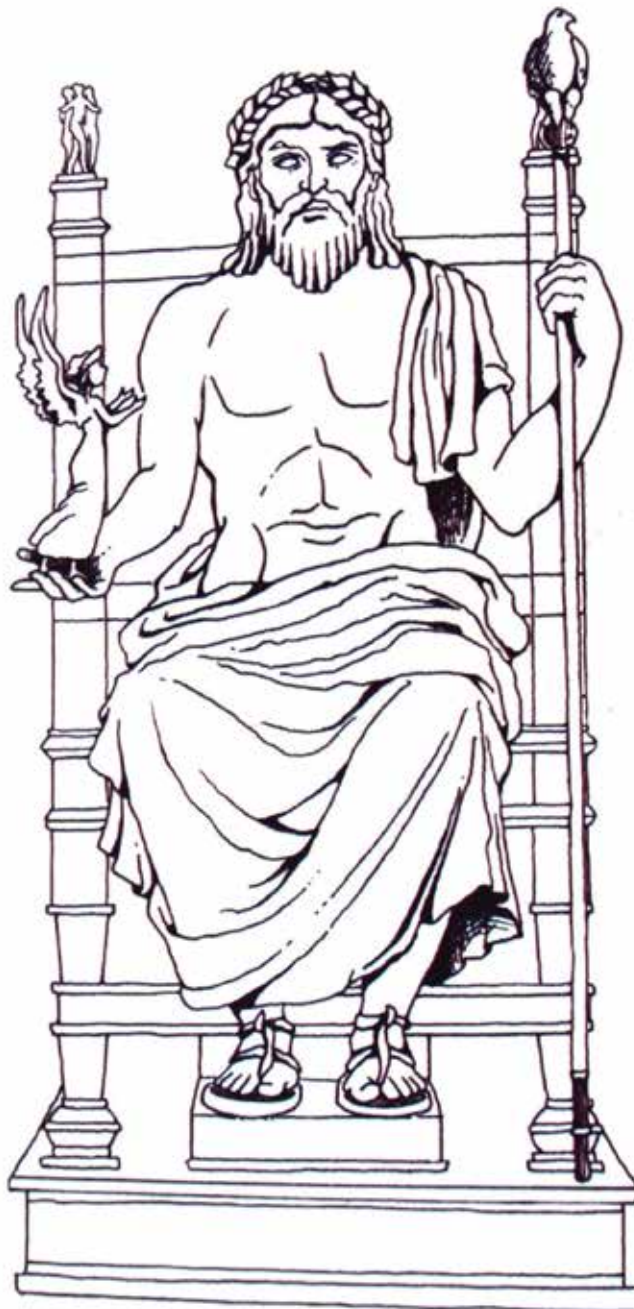
*“Campionii nu se nasc numai
în sălile de sport. Campionii
sunt făcuți din ceea ce au mai
adânc sădit în ei: o dorință,
un vis, o chemare.”*

Muhammad Ali,
campion olimpic la box
în 1960 la Roma

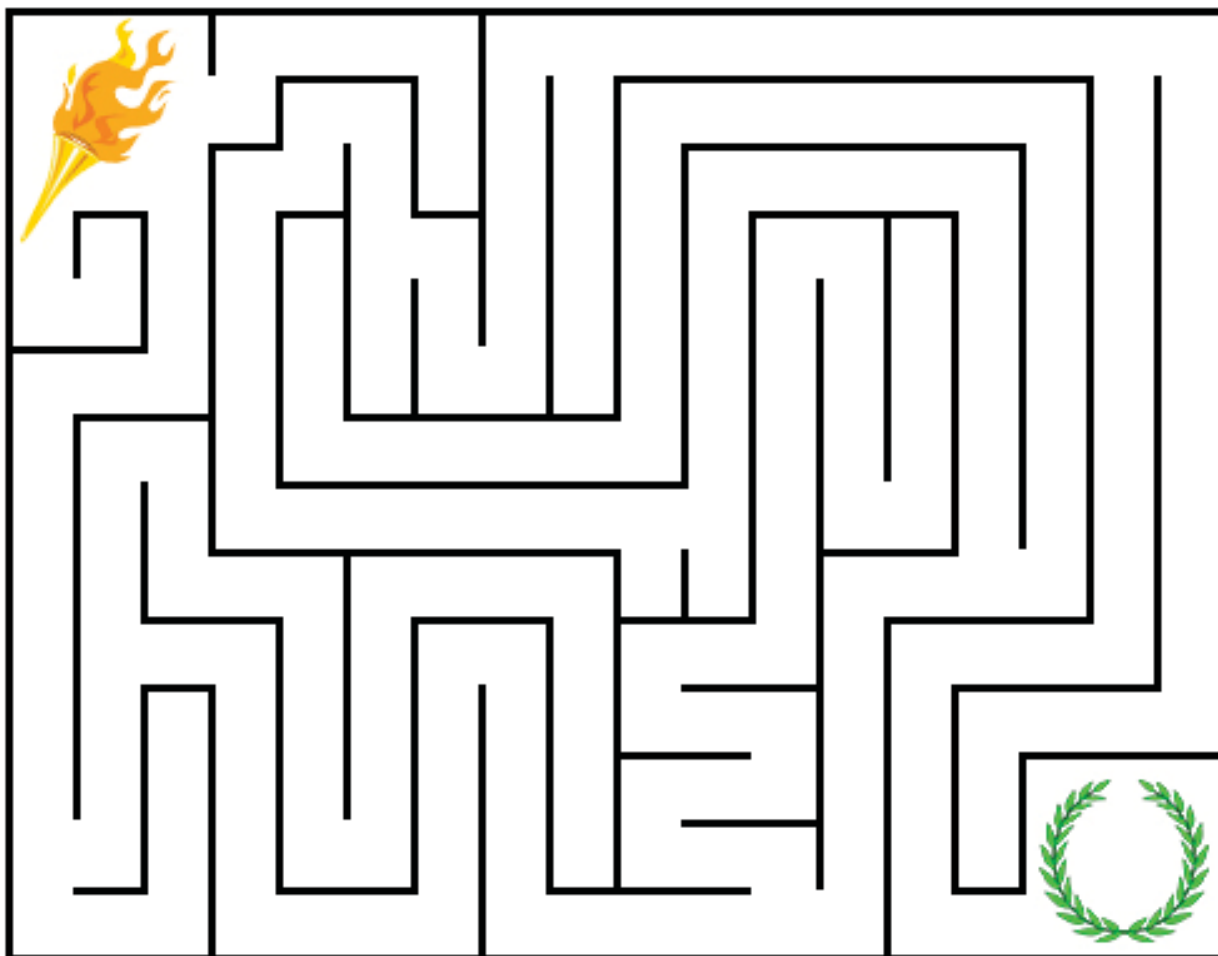
VI

ACTIVITĂȚI PRACTICE

● În imaginea de mai jos este statuia lui Zeus de la Olympia realizată de celebrul sculptor antic Fidias. Acesta era considerată una dintre cele 7 minuni ale lumii antice. Colorați statuia folosind culorile corespunzătoare.

- Descoperiți drumul care duce la cununa din ramuri de măslin sălbatic!

- Rezolvați anagramele de mai jos într-un timp cât mai scurt! Ce cuvinte ați descoperit?

1. UȚISĂL
2. IȚRMIASUIT
3. CLIHODOS
4. CIPAȚRANU
5. ALRHED

(sulț; armistii; dolichos; pancraiu; herald)

CINE ȘTIE OLIMPISM, CÂȘTIGĂ!

1. Jocurile de la Olympia erau:

- a) o competiție sportivă care se desfășura o dată la doi ani
- b) o competiție organizată la sfârșitul recolta măslinelor
- c) o competiție organizată în onoarea lui Zeus

2. Olimpiada reprezintă:

- a) cea mai mare competiție sportivă a Greciei antice
- b) perioada în care se desfășurau competițiile sportive
- c) perioada de 4 ani consecutivi, dintre 2 ediții ale Jocurilor Olimpice

3. Concurenții Jocurilor Olimpice depuneau

Jurământul la:

- a) templul lui Zeus
- b) templul lui Hera
- c) oracolul din Delphi

4. Kotinos era:

- a) o cunună de pin
- b) o cunună de măslin sălbatic
- c) o cunună de lauri

5. Ekecheiria înseamnă:

- a) sfârșitul Jocurilor de la Olympia
- b) începutul Jocurilor de la Olympia
- c) armistițiul olimpic

6. La competițiile olimpice antice participau:

- a) femeii și bărbați greci
- b) bărbați greci liberi
- c) femeii, bărbați și sclavi

7. Nerespectarea armistițiului olimpic era pedepsită prin:

- a) plata unei amenzi
- b) plata unei amenzi și excluderea din competiție
- c) excluderea din competiție

8. Jocurile Olimpice antice au încetat odată cu:

- a) moartea lui Zeus
- b) instaurarea creștinismului ca religie oficială în stat
- c) renunțarea grecilor la practicarea sportului

9. Care sport nu se practica la Jocurile de la Olympia:

- a) alergarea oamenilor în armură
- b) săritura în înălțime
- c) luptele

10. Locul de desfășurare al Jocurilor Olimpice antice era la:

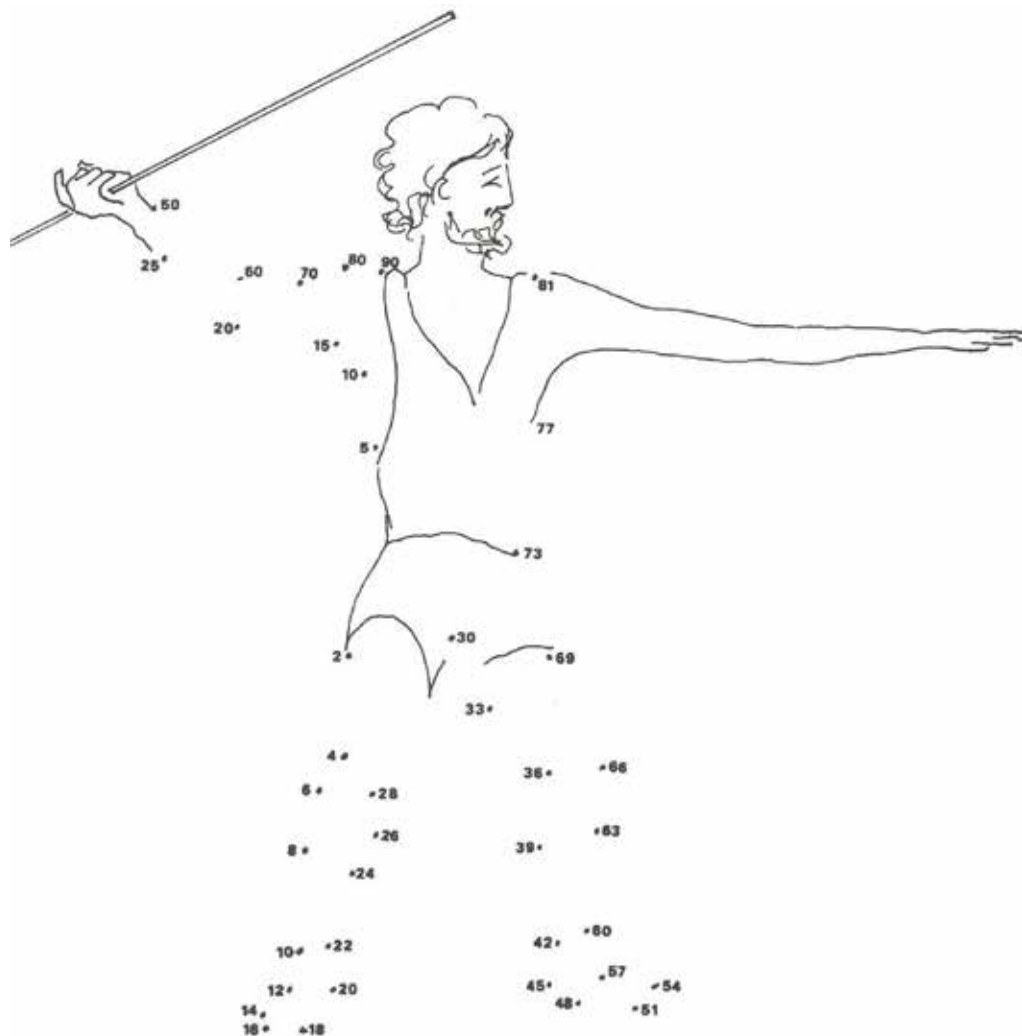
- a) Olimp
- b) Atena
- c) Olympia

Răspunsuri: 1c, 2c, 3a, 4b, 5c, 6b, 7b, 8b, 9b, 10c

● Uniți punctele în ordinea următoare:

- 1) găsiți numărul 2 în imaginea de mai sus și pornind de la el uniți punctele din 2 în 2;
- 2) când ați ajuns la numărul 30, continuați să uniți punctele din 3 în 3;
- 3) ați ajuns la numărul 69 și trebuie să continuați să uniți punctele din 4 în 4 - până la numărul 81;
- 4) găsiți numărul 5 și uniți punctele din 5 în 5 - până la numărul 25;
- 5) găsiți numărul 50 și uniți punctele din 10 în 10 - până la numărul 90.

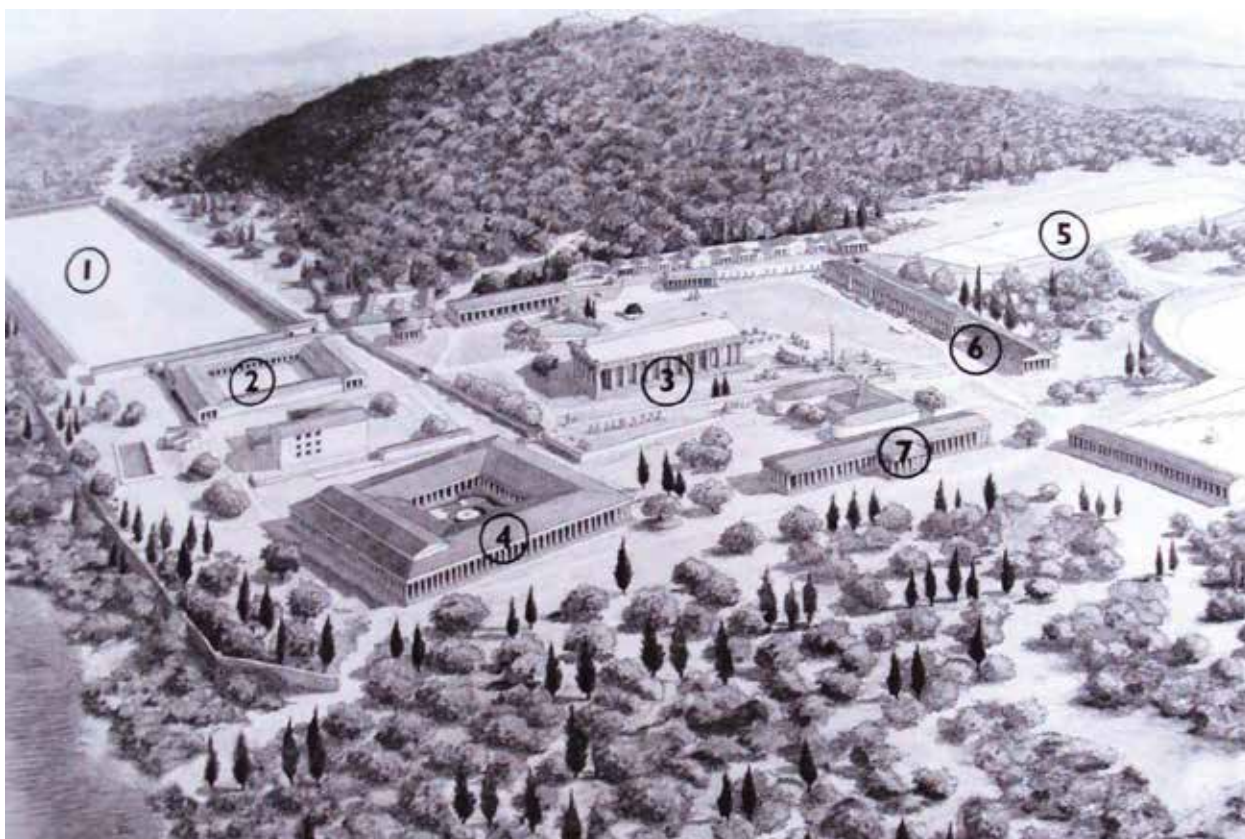
Felicitări!

Tocmai ați descoperit una dintre probele pentatlonului antic.

● Această cunună din ramuri de măslin sălbatic (kotinos) era acordată câștigătorului la Jocurile Olimpice. Confeționați propria cunună, pe care să o oferiți unui coleg, campion sau câștigător al unei competiții școlare sau sportive.

● Folosind imaginea de mai jos - identificați cel puțin două edificii care se regăseau în Olympia antică.

(Stadionul, Palestra, Gymnasium, Templul lui Zeus, Hipodromul, Templul Herei, Templul Herei)

● În tabelul de mai jos sunt ascunse 10 cuvinte care au legătură cu Jocurile Olimpice din Antichitate. Verificați literele pe verticală și orizontală pentru a descoperi cuvintele și încercuiți-le.

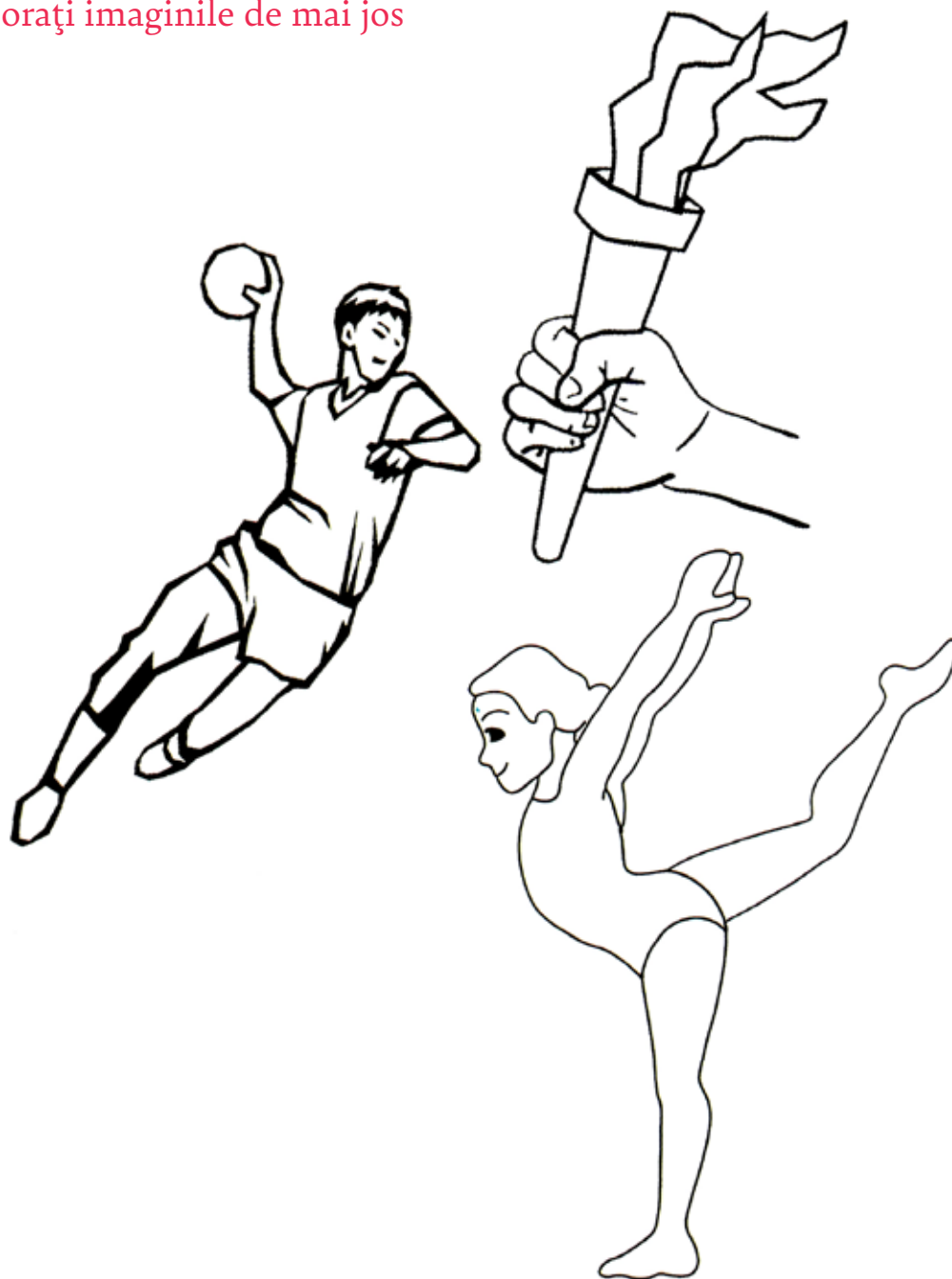
A	P	A	N	C	R	A	T	I	U	O	C	D	A
N	U	T	E	A	P	T	E	M	P	L	U	I	C
L	G	H	Z	O	L	I	M	V	L	Y	R	B	T
J	I	A	B	R	C	K	P	I	O	M	O	L	I
P	L	I	M	J	E	H	C	A	M	P	I	O	N
G	A	L	O	P	Z	W	O	N	S	I	S	L	V
P	T	D	B	F	L	H	E	R	I	A	L	I	I
E	X	O	G	K	U	E	K	G	N	A	P	M	T
T	Z	E	B	X	S	R	E	A	G	N	E	P	A
A	P	I	I	S	L	A	H	T	U	M	T	I	T
W	I	C	O	E	P	Z	E	O	R	E	R	A	E
M	U	E	K	E	C	H	E	I	R	I	A	D	P
N	H	N	M	I	H	R	I	O	I	T	O	A	L
J	U	R	A	M	A	N	T	L	C	S	A	P	A

(Pancrațiu, Pugilat, Zeus, Hera, Templu, Campion, Olympia, Jurământ, Olimpiadă, Ekecheiria)

● Enumerați 3 sporturi care au fost prezente în programul Jocurilor Olimpice antice și se regăsesc și în cel al Jocurilor Olimpice moderne.

1. _____
2. _____
3. _____

● Colorați imaginile de mai jos

● Colorați Cercurile Olimpice

● Căutați numele orașelor care au găzduit Jocurile Olimpice de vară

A	T	E	N	A	V	G	Y	H	U	N	J	I	M
K	O	L	P	Z	S	E	D	E	R	O	P	A	B
M	V	R	P	T	K	J	H	G	F	D	S	S	A
E	D	A	C	E	R	V	B	O	M	L	I	B	G
D	S	E	E	L	P	O	U	Z	S	K	F	T	H
J	K	S	E	C	M	O	S	C	O	V	A	X	A
T	F	B	T	F	B	Q	A	Z	E	C	C	R	F
R	P	L	M	R	G	H	B	O	O	Q	A	T	E
N	A	H	Y	O	R	H	G	L	Y	T	L	D	R
G	T	K	W	L	G	P	J	U	R	N	W	V	Z
I	O	I	E	O	R	W	N	V	B	Y	N	L	I
B	S	C	E	N	V	A	G	B	T	N	N	Y	J
A	U	K	I	D	O	P	H	D	O	F	V	G	Y
R	N	M	K	R	P	L	I	U	K	G	F	T	E
C	V	W	S	A	S	R	G	B	Y	H	N	C	F
E	Y	U	I	W	Z	S	P	R	O	S	D	R	E
L	G	Y	B	E	I	J	I	N	G	S	D	T	V
O	I	M	E	S	D	G	U	Q	O	I	H	G	N
N	K	L	R	T	G	F	V	B	N	M	T	A	S
A	L	G	L	J	K	L	P	O	I	U	Y	T	R
E	E	W	I	S	E	D	G	T	E	T	W	C	V
B	N	J	N	A	R	C	E	L	O	N	A	K	F
X	S	D	V	E	R	Y	U	L	O	C	D	F	R
G	Q	A	H	J	L	H	A	T	L	A	N	T	A
K	U	K	W	I	R	T	I	A	L	K	S	E	O
T	I	N	A	M	C	A	R	B	G	M	A	S	D
Z	T	N	O	C	A	I	N	O	G	L	P	A	N
L	A	W	C	T	R	F	G	J	K	P	W	Q	Z
C	D	S	I	A	C	D	I	E	H	P	Z	Q	L
M	R	E	O	I	H	G	B	N	R	Q	W	E	R
R	T	U	U	I	O	P	A	S	D	F	G	H	J
K	L	L	A	C	V	B	E	I	J	I	N	G	Y
T	R	E	W	Q	L	K	J	H	G	F	D	S	A
M	N	B	V	C	X	Z	P	A	R	I	S	N	I

(Atlanta, Beijing, Seul, Berlin, Tokyo, Paris, Barcelona, Londra, Atena, Moscova)

- Deviza Olimpică este “**Citius, Altius, Fortius – Communiter – Mai repede, mai sus, mai puternic – împreună**” concepută de călugărul dominican Henri Martin Didon și preluată de Pierre de Coubertin. Având-o ca exemplu creați o deviză care să vă reprezinte pe voi sau pe organizația școlară sau sportivă din care faceți parte și notați-o în spațiul de mai jos:

- Completați spațiile punctate din text cu cuvintele potrivite.

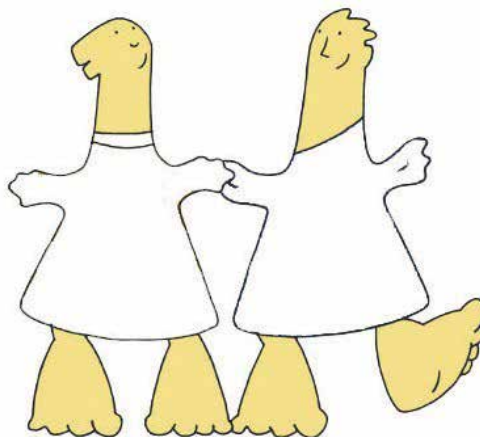
Simbolul Olimpic este format din cele inele înlănțuite, de dimensiuni
Fiecare inel are o culoare Inelele apar pe Drapelul Olimpic, în său,
fiind poziționate astfel: culorile, și în partea
superioară a acestuia și culorile și în partea de jos.

(cinci, egale, diferite, centru, albastru, negru, roșu, galben, verde)

● În imaginea de mai jos este redată o medalie olimpică de aur. Încercați să desenați o medalie cu design diferit care ar putea să fie decernată la următoarea ediție a Jocurilor Olimpice sau la un concurs național școlar.

● Colorați mascotele de mai jos. Dați-le câte un nume!

.....

.....

.....

- Imaginile de mai jos redau câteva din sporturile incluse în programul Jocurilor Olimpice de vară. Denumiți-le.

.....

.....

.....

.....

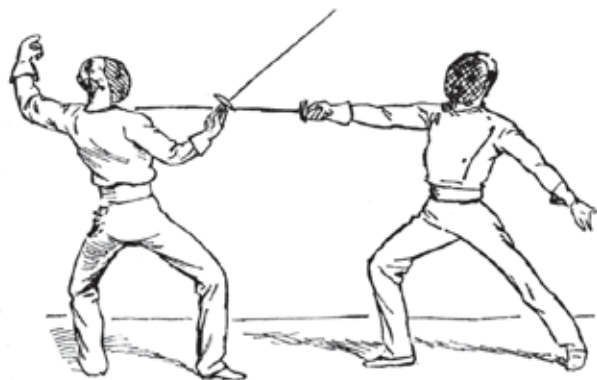
.....

- Încercuiți cu culoarea roșie sporturile olimpice de vară individuale, cu verde pe cele de echipă și cu albastru sporturile care au probe atât individuale cât și de echipă.

- Priviți sportivii din imaginile alăturate.

Denumiți sportul pe care îl practică și apoi colorați imaginile.

- Denumiți sporturile în care sunt folosite mingile din imagini.

.....

.....

.....

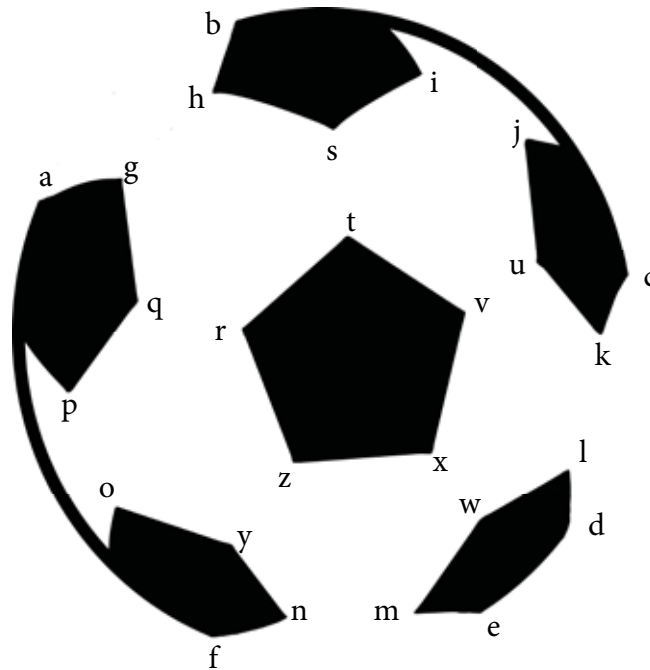
.....

.....

.....

- Uniți literele în ordine alfabetică și colorați interiorul cu portocaliu.

Ce ați descoperit?

● Găsiți răspunsul corect!

1. Cum se numește zona geografică a Greciei unde este așezată Olympia?	armistițiu olimpic
2. Participau la Jocurile de la Olympia numai... cetățeni greci liberi.	Peloponez
3. Cetate a Greciei antice unde se desfășurau Jocurile Olimpice antice.	bărbați
4. Jocurile de la Olympia erau închinat lui...	Elis
5. Învingătorii primeau cununi din ramuri de...	Hercule
6. Cinci probe reunite într-una singură la grecii antici.	Jocurile Olimpice
7. Statuia lui Zeus a fost realizată de către...	măslin sălbatic
8. Perioada de pregătire dintre două ediții ale Jocurilor Olimpice se numește...	kalokagathia
9. Cea mai grandioasă manifestare sportivă a lumii antice grecești.	pentatlon
10. Angajamentul sportivilor participanți la Jocurile Olimpice	Fidias
11. Cununa din ramuri de măslin sălbatic se numește...	Olimpiadă
12. Primul învingător la Jocuri a fost...	Zeus
13. Termen grecesc care exprimă armonia dintre trup și spirit.	jurământ
14. Cum i se spunea probei de alergare de viteză pe un stadion?	kotinos
15. Pe parcursul Jocurilor Olimpice se instituia...	dromos

CINE ȘTIE OLIMPISM, CÂȘTIGĂ!

- 1. Deviza Olimpică “Citius – Altius – Fortius” înseamnă:**
 - a) unitate – prietenie – pace
 - b) mai repede – mai sus – mai puternic
 - c) cunoaștere – respect – colaborare
- 2. A câta ediție a Jocurilor Olimpice de vară a fost cea desfășurată la Londra în 2012?**
 - a) a XXVIII-a
 - b) a XXVII-a
 - c) a XXX-a
- 3. Care țară deschide parada sportivilor la ceremonia de deschidere a Jocurilor Olimpice?**
 - a) S.U.A.
 - b) Rusia
 - c) Grecia
- 4. Hotărârea pentru formarea unui Comitet Internațional Olimpic a fost luată în anul:**
 - a) 1894
 - b) 1896
 - c) 1900
- 5. Câte Cercuri Olimpice sunt?**
 - a) 4
 - b) 5
 - c) 6
- 6. Unde se organizează Satul Olimpic?**
 - a) în Grecia
 - b) în orașul care organizează Jocurile Olimpice
 - c) în Lausanne
- 7. Cine rostește Jurământul Olimpic?**
 - a) cel mai bun sportiv al țării gazdă
 - b) cel mai bun sportiv al continentului
 - c) cel mai bun sportiv al lumii
- 8. Prima ediție a Jocurilor Olimpice moderne s-a desfășurat la:**
 - a) Paris 1924
 - b) Atena 1896
 - c) Paris 1896
- 9. Cea de-a XX- a ediție a Jocurilor Olimpice de iarnă s-a desfășurat la:**
 - a) Vancouver
 - b) Torino
 - c) Salt Lake City
- 10. Cine a fost renovatorul Jocurilor Olimpice moderne?**
 - a) Juan Antonio Samaranch
 - b) George Plagino
 - c) Pierre de Coubertin

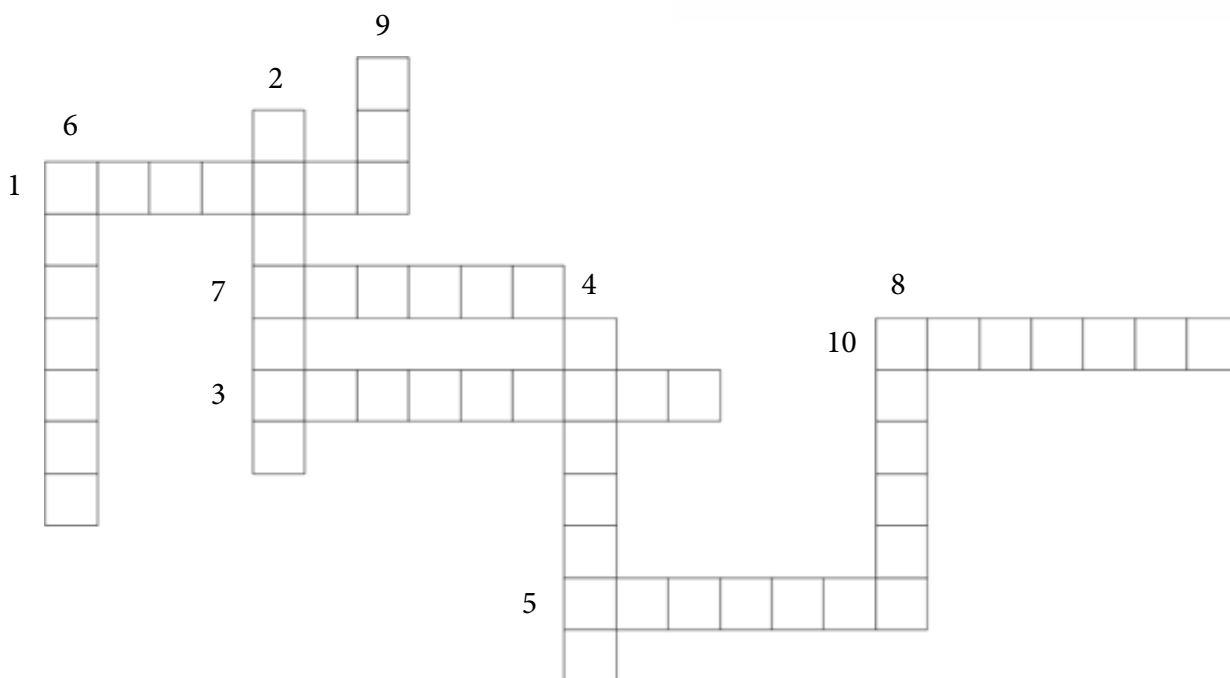
Răspunsuri: 1b, 2c, 3c, 4a, 5b, 6b, 7a, 8b, 9b, 10c

- În școala voastră se organizează “Ziua Olimpică”. Ai fost însărcinat să realizezi Torța, Simbolul și Drapelul Olimpic utilizând materiale reciclate.

● **Rezolvați rebusul olimpic!**

1. Cursa atletică cea mai lungă.
2. Locul unde se desfășoară întrecerile atletice.
3. Perioada de 4 ani între două ediții olimpice.
4. Învingător în cursă.
5. Locul unde au luat naștere Jocurile Olimpice antice.
6. Se oferă câștigătorului la ceremonia de premiere.
7. Un Simbol Olimpic.
8. Orașul care a găzduit ediția Jocurilor Olimpice din 2012.
9. Se intonează la ceremonii.
10. Disciplină sportivă care se practică în apă.

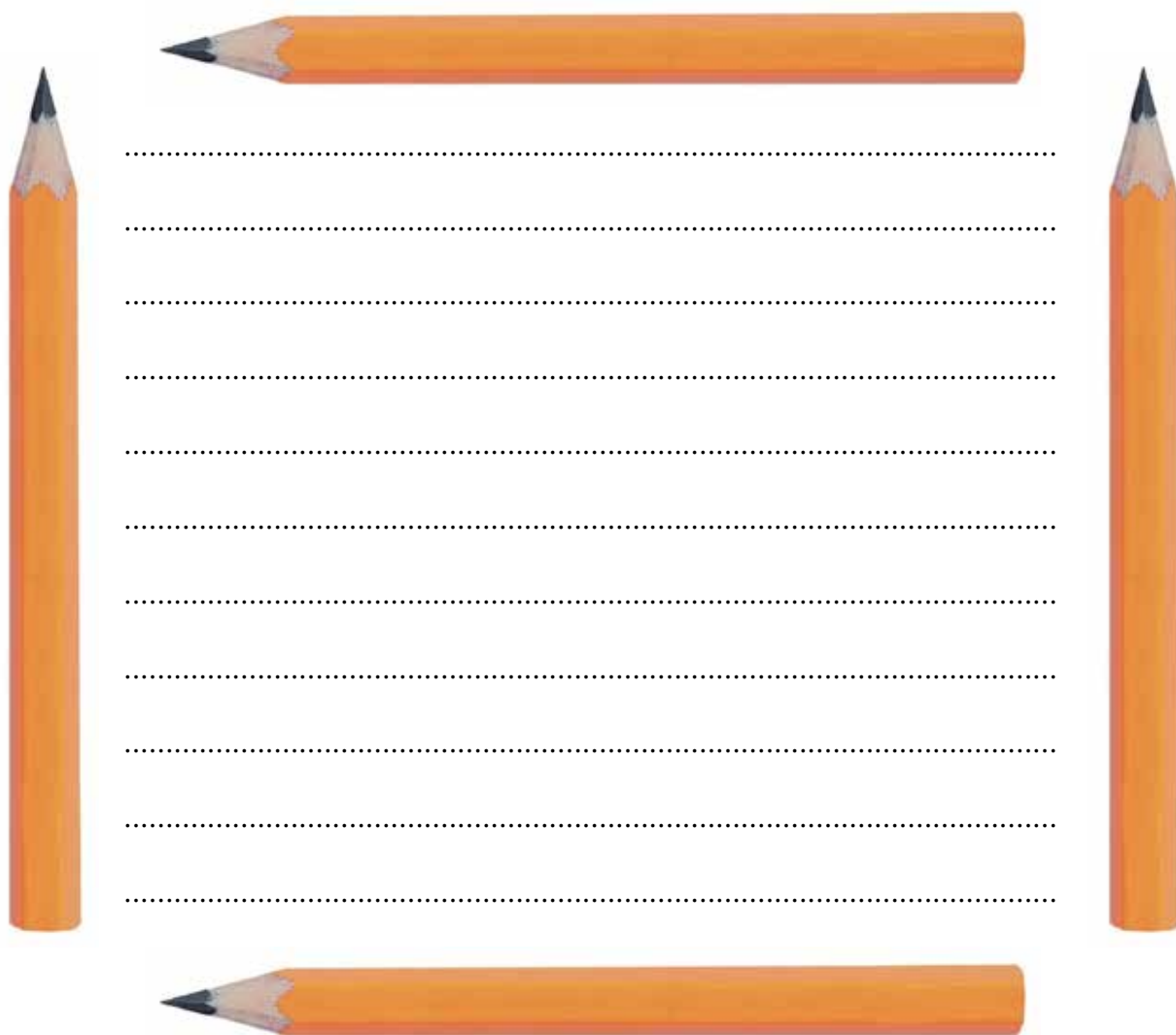

- Găsiți în textul de mai jos cele 5 greșeli apoi transcrieți textul corect în spațiul punctat.

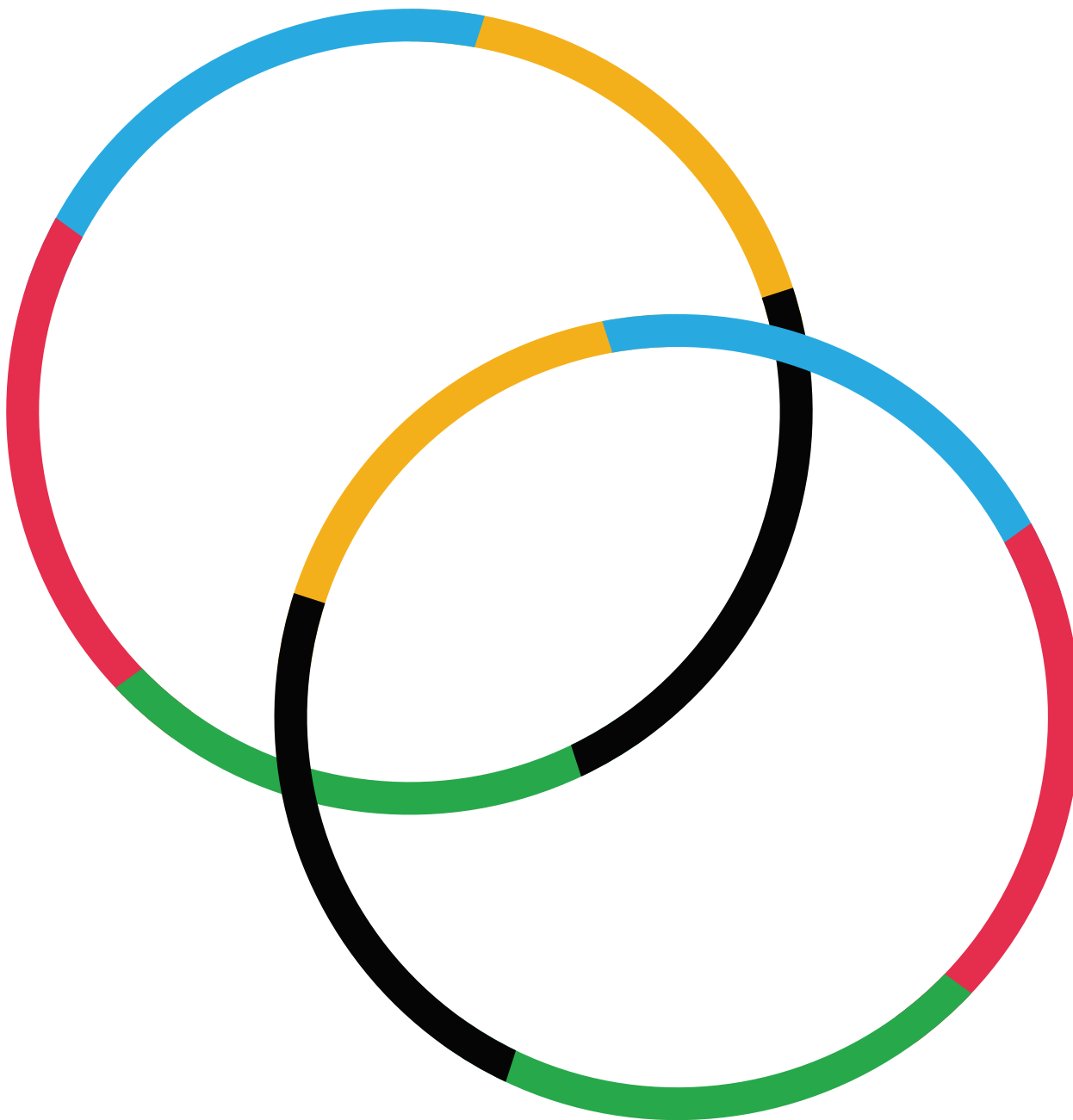
Jocurile Olimpice au apărut încă din Antichitate în spațiul elen. Jocurile Olimpice Moderne au fost readuse la viață de baronul grec Pierre de Coubertin. Prima ediție a Jocurilor Olimpice moderne s-a desfășurat la Paris în 1894.

Simbolurile Olimpice sunt: Drapelul Olimpic, Cercurile Olimpice, Deviza Olimpică, ștafeta sportivă și Flacăra Olimpică.

Cercurile Olimpice sunt dispuse astfel de la stânga la dreapta: negru, roșu și albastru în partea superioară, iar galben și verde în partea inferioară. Cele 5 Cercuri Olimpice reprezintă cele 5 continente.

- În cercul din stânga numiți sporturile care se regăseau în programul Jocurilor Olimpice din Antichitate, iar în cercul din dreapta sporturile din programul Jocurilor Olimpice moderne de vară. În spațiul comun celor două cercuri notați sporturile ce se regăsesc în ambele programe.

● Mai jos găsiți harta globului pământesc pe care sunt marcate orașele gazdă ale Jocurilor Olimpice. Priviți cu atenție și cu ajutorul ei răspundeți la următoarele întrebări:

a) Care continente nu au găzduit niciodată o ediție a Jocurilor Olimpice?

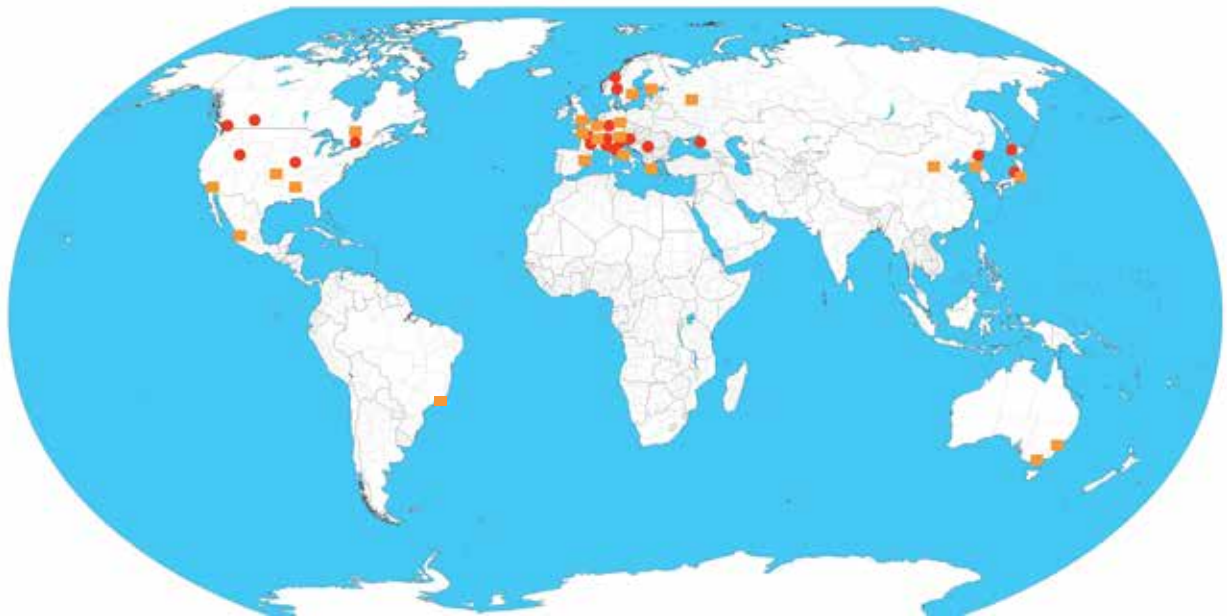
.....

b) Care continent a găzduit cele mai multe ediții ale Jocurilor Olimpice?

.....

c) Care continent a organizat numai ediții de vară a Jocurilor Olimpice?

.....

Jocuri Olimpice de vară

Jocuri Olimpice de iarnă

● Imaginați-vă că sunteți reporter sportiv. Alegeți un sportiv celebru și pregătiți 5 întrebări la care v-ar plăcea să vă răspundă. Notați întrebările și posibilele răspunsuri primite în spațiul de mai jos.

1

.....
.....
.....

2

.....
.....
.....

3

.....
.....
.....

4

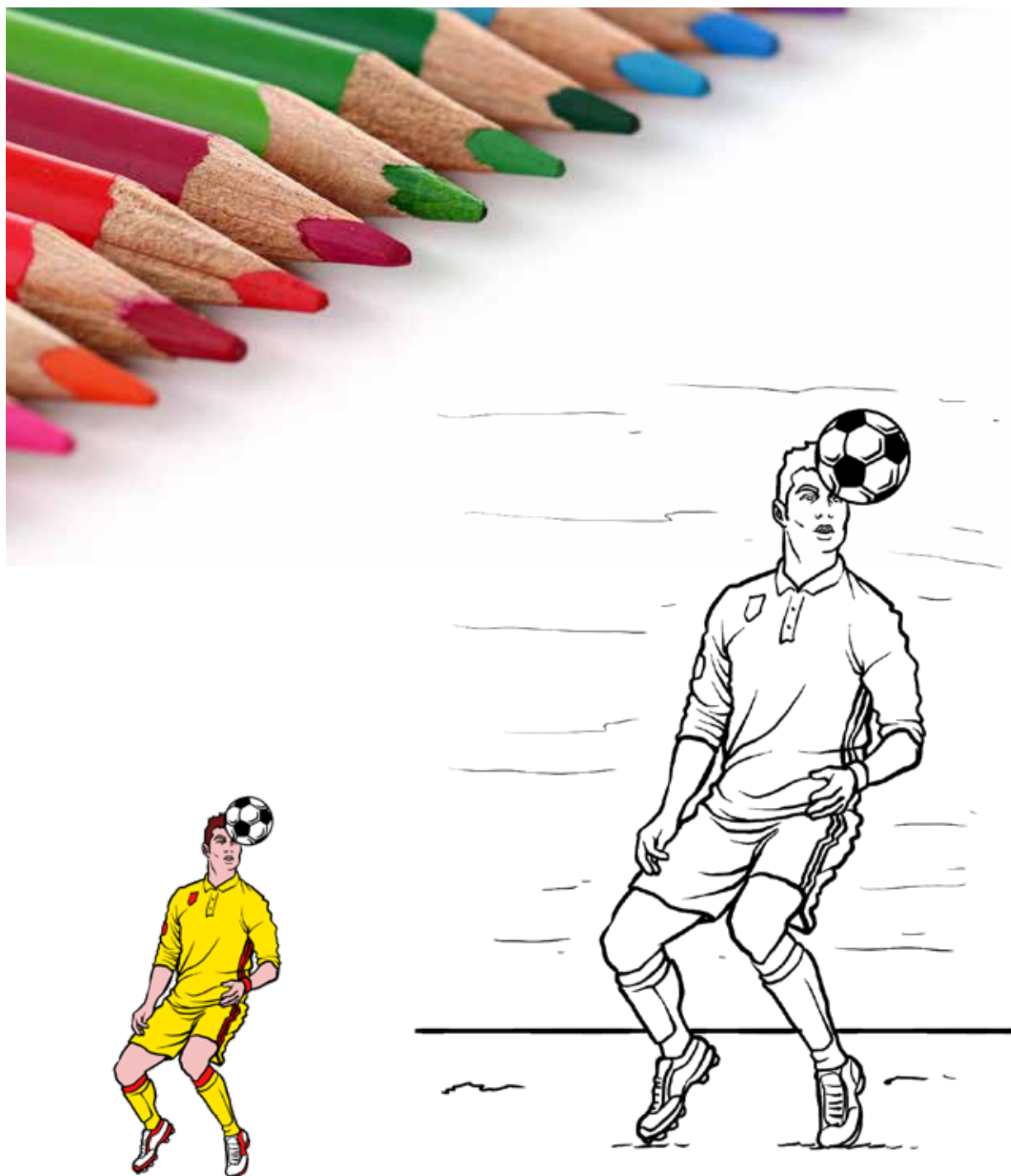
.....
.....
.....

5

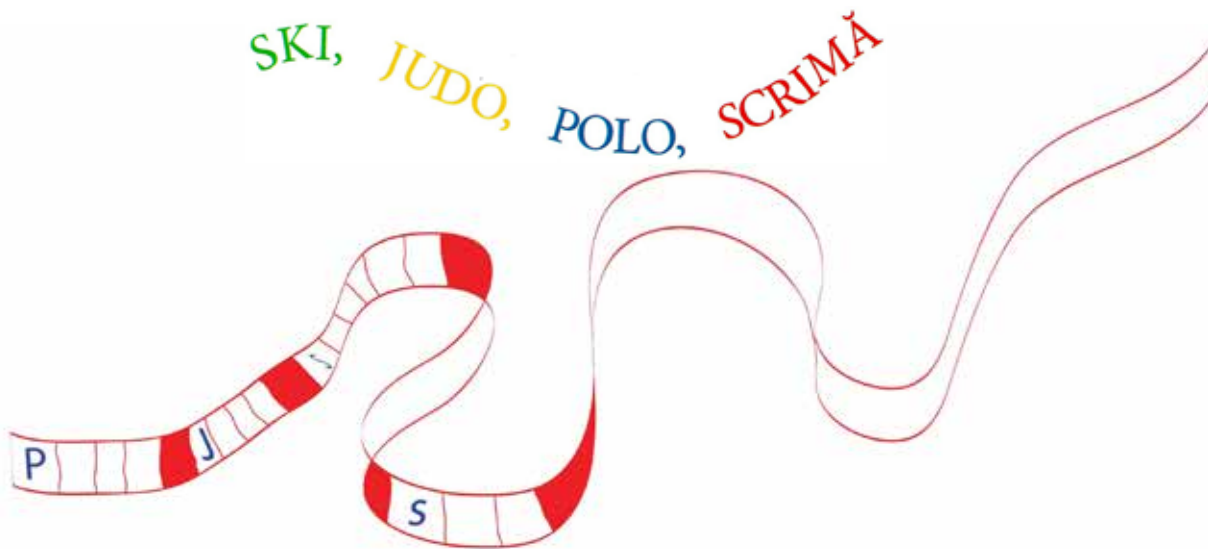
.....
.....
.....

- Denumiți sportul, apoi colorați după model.

- Completați panglica cu sporturile potrivite. În continuare adăugați sporturile preferate.

- Flacăra Olimpică ajunge la voi în oraș. Ce sportivi ați alege să facă parte din ștafeta Flăcării Olimpice?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

● Folosind frunze uscate de toamnă, realizați un model de emblemă olimpică a clasei. Poate fi reproducerea unei embleme de la una din edițiile olimpice sau o creație proprie care să transmită valorile pe care Mișcarea Olimpică le promovează: pace, prietenie și respect.

● Timp de o lună de zile, colectați la nivelul clasei, capacele de la sticlele de plastic. După ce obțineți cantitatea necesară și diversitatea culorilor, realizați cercurile olimpice folosind aceste capace. Capacele așezate în forma cercurilor olimpice pot fi apoi lipite pe un suport iar acestea pot rămâne la nivelul clasei/școlii, mesajul transmis având legătură cu reciclarea și sustenabilitatea lumii în care trăim.

- Imaginați-vă că sunteți bucătarul echipei naționale de judo. Sunteți în cantonament și trebuie să pregătiți meniul lotului pentru următoarele cinci zile. Cum arată meniul creat de voi?

- Organizați o vânătoare de comori cu temă sportivă prin cartierul din vecinătatea școlii în care învățați. Căutați indicii în zone diverse: numele străzilor care au o relație cu sportul, decorațiunile de pe clădiri etc. Cine găsește cele mai multe comori ascunse devine un vânător de comori iscusit.

● Adună amintiri olimpice – Pornește într-o călătorie prin istoria Jocurilor Olimpice cu ajutorul celor apropiați. Roagă-ți părinții, bunicii sau vecinii să-ți spună cinci amintiri care să aibă legătură cu Jocurile Olimpice. Poți, fie să-i înregistrezi, fie să notezi cât mai în detaliu ceea ce îți povestesc. Apoi, după ce asculți, parcurgi toate aceste amintiri, vei scrie un scurt eseu despre amintirile olimpice pe care le-ai adunat.

● Fii observatorul clasei tale pentru o zi. La finalul zilei realizează o listă fair-play vs. non fair-play în rândul colegilor. Prezintă-le lista și discutați fiecare fapt în parte pentru a înțelege unde a fost corect și unde puteți îmbunătăți relațiile colegiale.

fair-play

non fair-play

● Cuvinte ascunse: dacă te vei uita atent la tabelul de mai jos, vei găsi cele trei valori olimpice (*respect, prietenie, fair-play*) ascunse printre multe alte litere. Când le găsești, încercuiește-le cu o culoare la alegere.

A	V	G	T	H	X	X	E	A	Y	L	P	W	D	V	H	R	K
E	P	F	A	I	R	P	L	A	Y	O	L	C	F	S	D	G	L
Q	A	Z	W	S	X	E	D	C	R	F	V	T	G	B	Y	H	N
M	I	U	H	P	L	R	E	S	R	F	C	G	U	P	R	I	U
J	M	I	K	L	O	P	R	I	E	T	E	N	I	E	T	B	V
R	E	S	P	C	R	U	I	N	S	F	V	U	J	K	L	L	P
F	A	I	T	P	R	I	E	T	P	U	L	C	B	H	I	O	L
B	A	R	C	A	T	O	P	H	E	L	U	M	I	T	B	G	T
A	R	C	A	M	T	F	R	G	C	U	E	R	F	D	S	V	C
F	U	L	M	T	I	R	U	A	T	O	I	L	T	P	P	U	B
V	U	L	C	U	I	B	U	V	J	A	S	R	T	G	M	T	R

● Alege o ediție a Jocurilor Olimpice la care România a obținut un număr mai mare de cinci medalii. Cercetează cine sunt sportivii medaliați și din ce zone ale țării provin. Realizează apoi harta medalieiilor olimpice din România prin poziționarea unor medalii de aur, argint și bronz pe harta de mai jos.

● Ce principii ar trebui să urmați întotdeauna pe terenul de joc și în timpul competițiilor sportive?

Bifați răspunsurile corecte:

Respectul pentru celălalt

Încalci regulile

Tu ești cel mai bun

Să arăți spirit de echipă

Știi cum să trișezi

Păstrează-ți calmul

Te antrenezi din greu

● Care este sportivul tău preferat? În chenarul alăturat desenează sportul pe care el/ea îl practică, iar în medalia din colț scrie cinci calități care îl fac un adevărat campion pe sportivul ales de tine.

● O nouă ediție a Jocurilor Olimpice urmează să înceapă în curând. Pentru a susține și tu sportivii români care vor participa la această competiție, realizează un drapel al României cu mesaje pentru ei alături de colegii din clasa/școala, însă un drapel inedit. Ce ai de făcut? Ai nevoie de hârtie colorată, albastră, galbenă și roșie, o foarfecă, lipici și o cariocă. Realizează conturul mâinii tale pe una din cele trei culori, apoi decupează-l și pe fiecare bucată realizată scrie un mesaj pentru sportivii ce vor concura în arena olimpică. Lipește palmele cu mesaje pe un panou de dimensiuni moderate. Nu uita, ordinea corectă a drapelului este: albastru, galben și roșu. După ce ai obținut drapelul poți să-l afișezi în clasă/școală.

● Unul dintre colegii voștri nu știe să accepte înfrângerea. Acest fapt cauzează adesea neplăcute situații la nivelul clasei/grupului/echipei. Ce sfaturi i-ați da pentru a avea o atitudine fair-play pe viitor?

● Știi jocul „Ce ai pune într-o valiză?”? Schimbă puțin regulile jocului și pune în valiză doar articole sportive. Joacă-l alături de colegii de clasă. Ce ai de făcut? Pe rând, fiecare coleg trebuie să spună într-un timp limitat un obiect care să încapă într-o valiză ale căror dimensiuni le stabiliți voi. Dacă nu răspunde în timp util acel coleg este scos din joc. Obiectele nu se pot repeta deci trebuie să fii foarte atent la fiecare coleg. Exemplu de obiecte care ar putea încăpea într-o valiză: o rachetă de tenis, un cronometru sau o cască de înot.

- Știi că pictogramele pentru fiecare sport olimpic au apărut la ediția de la Tokyo din 1964? De atunci, fiecare ediție are propriul set de pictograme pentru sporturile din programul olimpic. Dacă ești pasionat de desen sau grafică, realizează trei-cinci pictograme pentru sporturile tale preferate.

- Mai jos găsești cinci pictograme de la ediția olimpică de la Atena 2004. Care crezi că a fost sursa de inspirație pentru acestea (încercuiește varianta corectă):

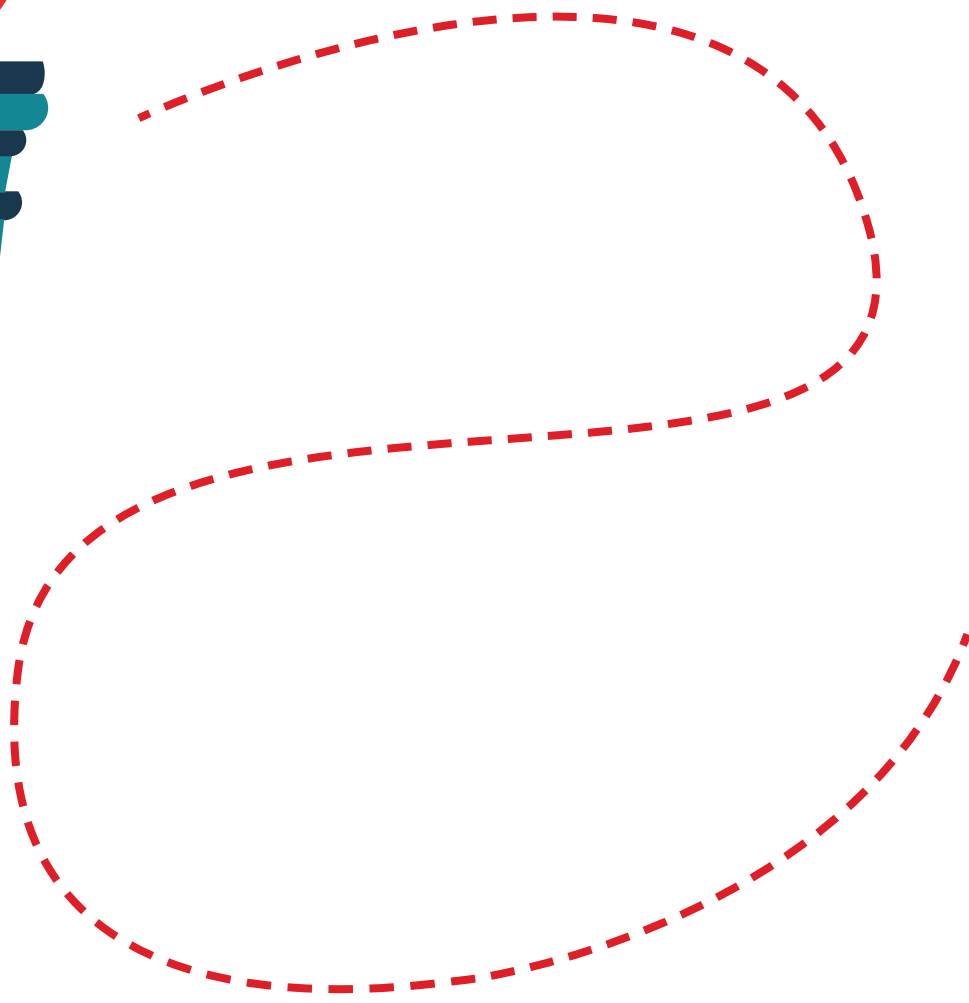
Picturile rupestre

Imaginea oracolului de la Delphi

Fragmente din vase antice

Fotografiile campionilor olimpici din 1896

- Flacăra olimpică ajunge în localitatea ta. Ești cel responsabil să faci traseul pe unde flacăra va fi purtată, incluzând cel puțin trei monumente/locuri reprezentative pentru comunitate. După ce ai traseul creat, invită-ți colegii să te însoțească pe traseul propus într-o scurtă plimbare sau alergare.

● Ai puterea să călătorești în trecut și să fi jurnalist sportiv la o ediție olimpică din Antichitate. Realizează un scurt articol în care să povestești atmosfera pe care o găsești în Olympia în urmă cu 2.500 de ani.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

● Școala ta are o sală de sport nouă, iar directorul a anunțat o competiție pentru a alege numele pe care sala de sport îl va purta. Care este numele pe care l-ai propune? Cum îți argumentezi alegerea?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

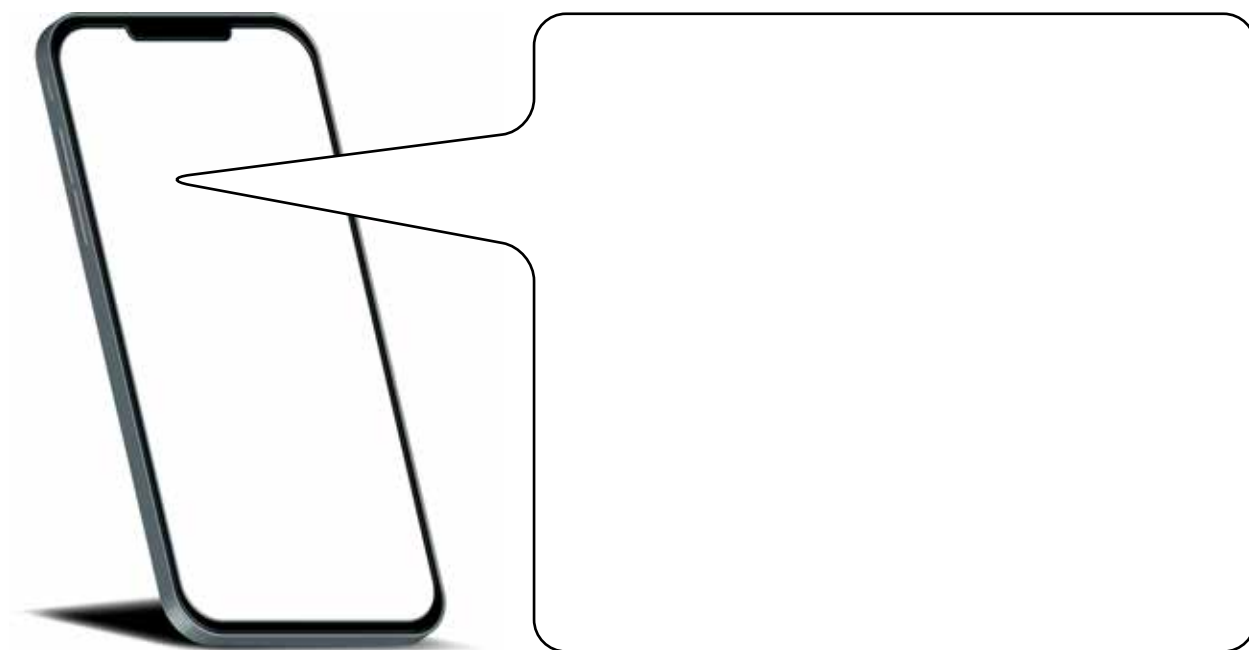
.....

● La ora de geografie, de obicei, lucrați mult cu hărțile lumii. Realizează o hartă olimpică a edițiilor de vară și una pentru edițiile de iarnă. După ce le-ai găsi, ce concluzii poți să tragi? Au ajuns Jocurile Olimpice pe toate continentele?

- Provocare digitală: stabilește cu colegii de clasă/prietenii pentru 24 de ore să nu publicați pe conturile voastre sociale (Facebook, Instagram, Tik-tok etc) decât imagini/articole care să aibă legătură cu sportul. Care ar fi prima postare pe care ai realiza-o?

- Identificați în curtea școlii un gard/perete pe care ați putea să-l înfrumusețați printr-o mini pictură murală realizată împreună cu colegii. Nu uitați să cereți ajutor directorului și profesorului de desen pentru acest proiect.

● În rândurile de mai jos găsești 15 de cuvinte. Împreună cu un coleg alegeți un cuvânt care are legătură cu fair-play-ul.

SOLIDARITATE	IMPULSIVITATE	RIVALITATE
GENEROZITATE	LOIALITATE	COOPERARE
PERSEVERENȚĂ	PRIETENIE	DOPING
DISIMULARE	CORECTITUDINE	ALTRUISM
UMILINȚĂ	PASIUNE	RESPECT

● Dacă în listă de mai sus se găsesc cuvinte ale căror sensuri nu le cunoști, alături de un coleg folosește un dicționar pentru a afla ce reprezintă.

● Timp de o săptămână urmărește diferite activități sportive la televizor sau în jurul tău. Poate fi un vecin care este bun biciclist, un meci de fotbal pe stadionul din oraș sau o partidă de tenis de la un turneu internațional. Notează ceea ce simți când privești acel eveniment sportiv. Poate fi teamă, emoție, dorința de a încerca și tu, furie, dezamăgire, îngrijorare etc. După o săptămână discută cu colegii despre ceea ce ați simțit.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

- La Jocurile Olimpice din Antichitate, campionul olimpic primea o cunună de lauri din frunze de măslin. Organizezi Jocurile Olimpice la tine în oraș, dar nu găsești frunze de măslin, ce tip de frunze ai folosi pentru cununa de lauri, în funcție și de vegetația zonei în care locuiești.

- Ești reporter pentru o zi și ai misiunea de a lua un interviu unui sportiv care s-a întors de la Jocurile Olimpice fără medalie. Ce întrebări i-ai pune. Care crezi că ar fi răspunsurile pe care ți le-ar oferi.

- Ești mereu conectat la tehnologie, așa că ai misiunea de a urmări pe o rețea socială un sportiv român sau străin pe care îl admiri. Urmărește-i contul de pe o rețea socială timp de o săptămână, apoi alege trei postări care ție ți-au plăcut și prezintă-le colegilor.

- Alege un afiș al Jocurilor Olimpice și analizează-l. Ce crezi că reprezintă? Ce informații poți să găsești cu ușurință pe acest afiș?

- De Ziua Olimpică/Ziua Mediului pornește alături de colegi într-o campanie de strângere de gunoaie din zona unei baze sportive.

- Organizează clasa sub forma unui Comitet de Organizare a Jocurilor Olimpice. Gândiți-vă ce funcții sunt într-un asemenea comitet, apoi pune într-un bol funcții diferite precum: coordonator ceremonia de deschidere, responsabil relații internaționale, doctor coordonator laborator anti-doping etc.. Extrageți pe rând rolul pe care îl veți avea în comitet. După ce ați format comitetul, simulați o discuție și vedeți care sunt problemele cu care vă confrunțați în vederea organizării ediției olimpice.

- Împreună cu încă trei colegi de clasă realizează o scrisoare către C.I.O prin care să susții găzduirea unei ediții olimpice în țara ta.

- Dezbate la nivelul clasei dacă ar fi oportun sau nu ca să existe și o ediție a Jocurilor Olimpice pentru copii.

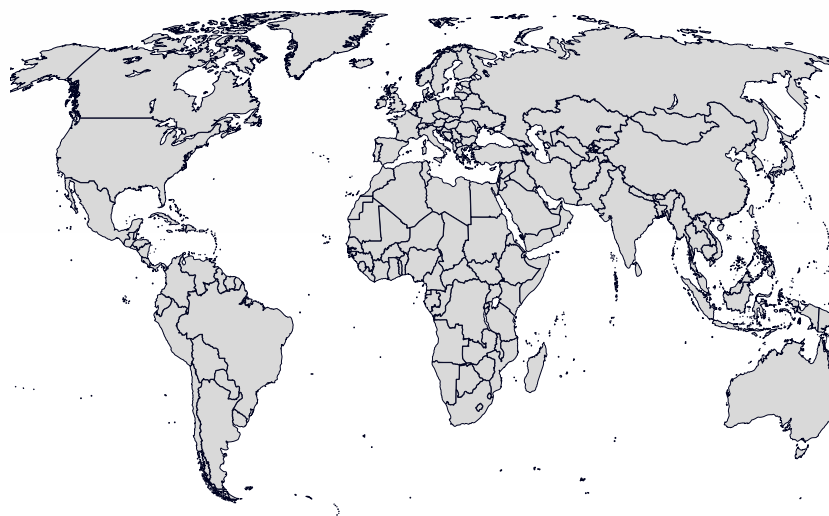

● Muzicieni celebri cântă adesea la ceremoniile de deschidere și de închidere a Jocurilor Olimpice. Alegeți o serie de artiști/formații pe care doriți să-i vedeți la următoarea ediție a Jocurilor Olimpice. Argumentați alegerea făcută.

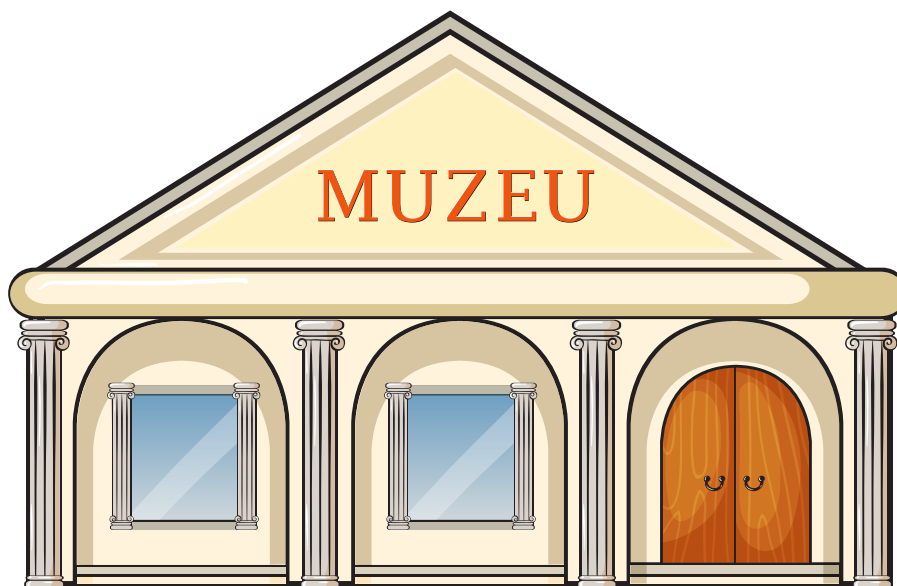
● Compune versurile pentru un imn olimpic.

● Găsește pe harta lumii următorul oraș care găzduiește o ediție olimpică. Realizează traseul din orașul tău până în orașul gazdă și creează apoi un traseu turistic alegând câte un obiectiv cultural pe care să-l vezi în fiecare țară de pe traseu.

- Sunteți responsabili cu deschiderea unui muzeu olimpic la voi în oraș. Care sunt obiectele sau artefactele pe care le-ați include în acest muzeu.

- Ați fost aleși să participați cu un program artistic la ceremonia de deschidere a următoarei ediții olimpice. Realizați o scurtă coregrafie la nivelul clasei pentru această ceremonie.

- Alege trei ediții ale Jocurilor Olimpice organizate în țări care folosesc alte limbi decât cele vorbite de tine. Caută, folosind un dicționar sau chiar Google translate, cum se spune în limbile respective la:

Pace			
Prietenie			
Campion			
Stadion			
Succes			

- Organizează clasa în mai multe grupe pentru o cursă de alergare tip ștafetă. Fiecare grupă se va cronometra pentru aceeași distanță timp de o lună. Ordinea în care se aleargă poate fi schimbată de la o cursă la alta. Pune apoi într-un grafic timpul realizat pentru fiecare cursă, apoi analizează evoluția grupului.

● Ai urmărit competiția olimpică de aruncarea suliței? Ce ai spune dacă ai organiza o competiție similară, alături de colegi/prieteni/familie, în care să te distrezi. Nu te punem să cauți sulițe, dar îți propunem să înlocuiești sulița cu spaghetti/macaroane. Cine aruncă cel mai departe spaghetti/macaroane câștigă o îmbrățișare de grup. Spor la aruncat spaghetti!

● Ești pasionat de prăjituri? Îți place să petreci timp în bucătărie? Ai o provocare din partea noastră. Realizează cercurile olimpice din aluat de pâine/cozonac. Realizează o fotografie, apoi arată-le colegilor munca ta.

● Privește fotografia de mai jos timp de 15 secunde. Apoi împreună cu colegul de bancă încercă să notezi cât mai multe informații pe care ți le amintești din fotografie.

- Ești un arhitect recunoscut la tine în oraș și astfel primești invitația de a proiecta viitorul stadion olimpic. Înainte să realizezi desenul, caută trei stadioane olimpice ca să te inspire. Cum ar arată stadionul tău? Ce reprezintă și ce te-a influențat în alegerea designului?

- Motto-ul Jocurilor Olimpice este „Mai Repede, Mai Sus, Mai Puternic – Împreună”. Alege trei jocuri/sporturi pe care să le practici cu colegii, care să reprezinte acest motto.

1

2

3

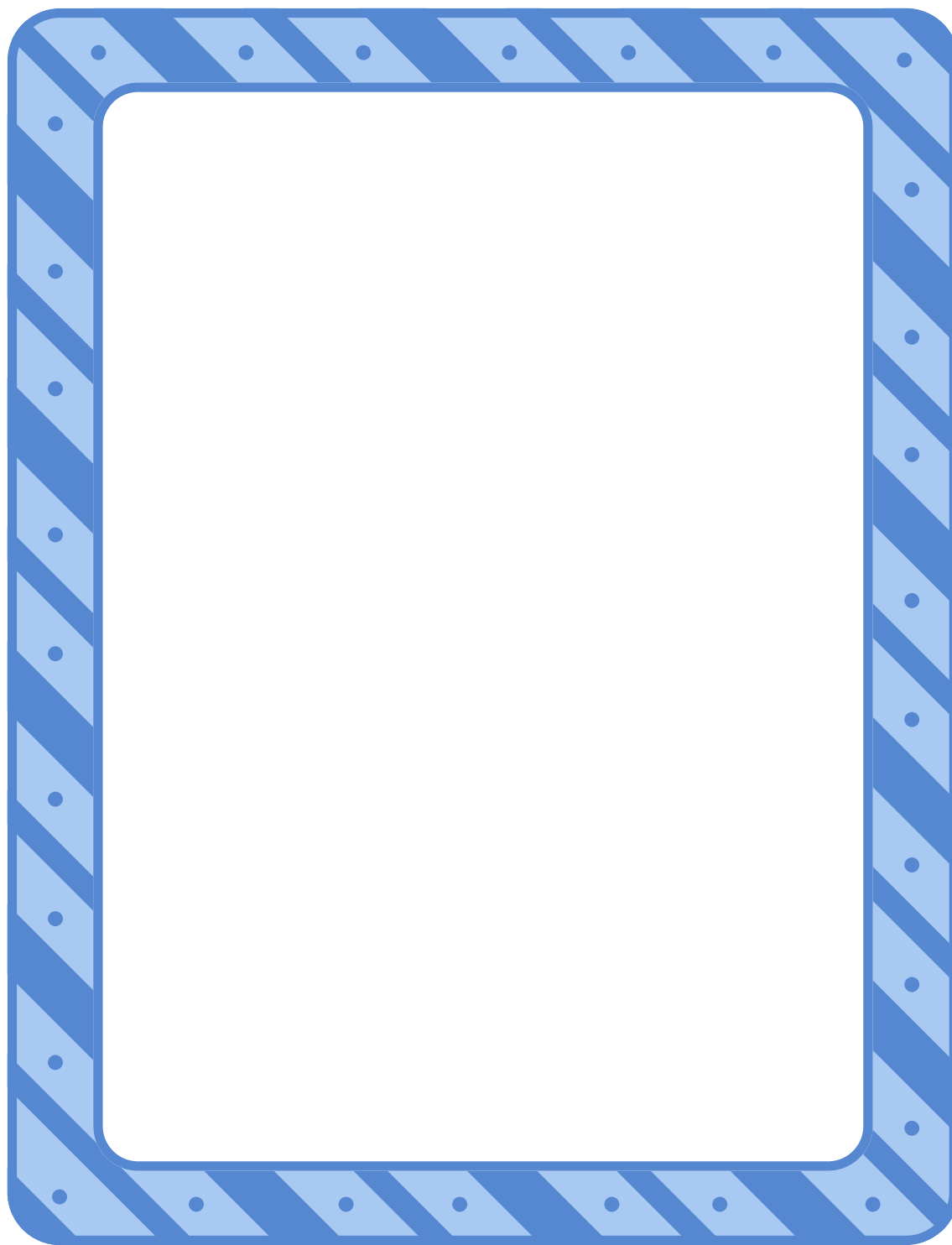
- Creează un joc nou cu propriile reguli care să amintească de motto-ul olimpic: „Mai Repede, Mai Sus, Mai Puternic – Împreună”.

- Ai fost însărcinat să regizezi ceremonia de deschidere a Jocurilor Olimpice organizate la tine în oraș. Care sunt personajele istorice/culturale pe care le-ai integra în această ceremonie și de ce?

- Desenează un poster care să simbolizeze pacea olimpică.

- Realizați la nivelul clasei un zid al promisiunilor. Fiecare elev va scrie pe o bucată de hârtie ce va promite el că va realiza pentru a proteja mediul înconjurător. Verificați săptămânal dacă promisiunile sunt respectate.

- Ați fost selectat pentru a vă reprezenta țara la Jocurile Olimpice pentru Tineret. Tema centrală a Jocurilor Olimpice pentru Tinere este responsabilitatea socială. Care ar fi rolul pe care l-ai avea în ceea ce privește responsabilitatea socială în comunitatea ta? Ce înseamnă asta pentru tine?

- Jocurile Olimpice se petrec la tine în oraș, iar tu ești doctorul care coordonează loturile olimpice. Pentru că pericolul Coronavirus nu a trecut definitiv, trebuie să iei niște măsuri de prevenție pentru sportivii, antrenorii și oficialii cu care lucrezi. Care ar fi recomandările pe care le faci?

● Doriți să vă prezentați orașul ca un loc vesel, pregătit pentru găzduirea Jocurilor Olimpice. Ce activități ai putea include care să prezinte calitățile unice ale vieții culturale din orașul tău? Multe orașe gazdă au prezentat festivaluri de muzică, festivaluri de artă spectacole, evenimente sportive pentru publicul larg. Tu ce ai alege să prezinți?

● Sustenabilitatea și dezvoltarea durabilă sunt teme prezente în Agenda Olimpică. Ce sfaturi ai da privind dezvoltarea durabilă și sustenabilitatea, viitorului oraș gazdă care acum își construiește Satul Olimpic ?

● Ce înseamnă cuvântul „curaj” pentru tine? Gândește-te la un moment în care te simțeai provocat și ai fi vrut să renunți. Dar ai continuat. Ce ți-a dat acea putere de a merge mai departe?

.....

.....

.....

.....

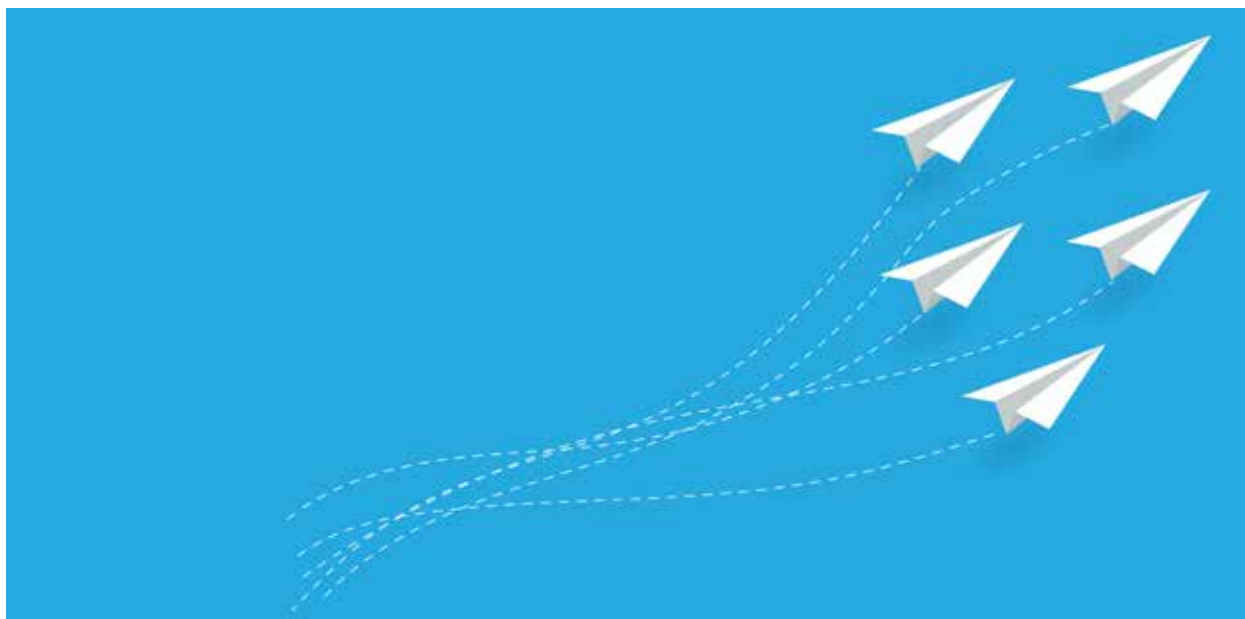
.....

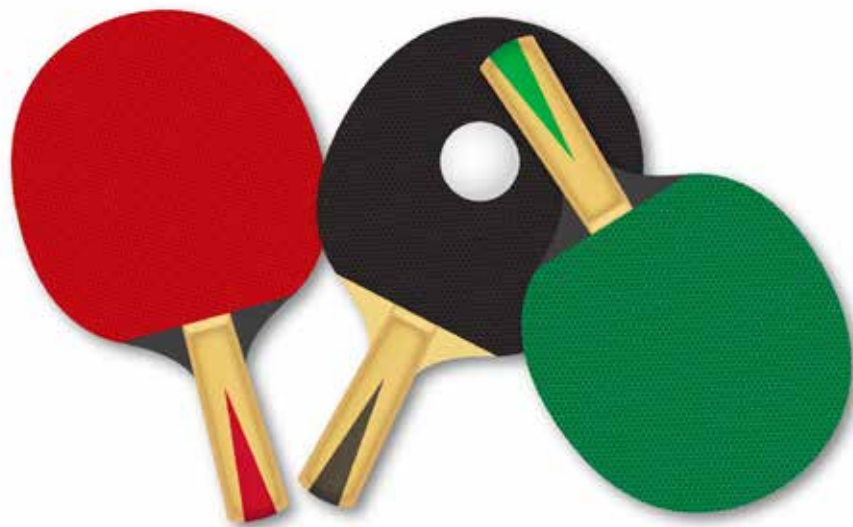
● Aruncarea discului este una dintre cele mai vechi probe atletice. Realizați un disc din materiale reciclabile, cu diametru de aproximativ 20cm și lansați-l/aruncați-l de la linia de start. Măsurați distanța. Se poate realiza un concurs de aruncări în cadrul orelor de educație fizică și sport. Acest concurs poate fi realizat anual, elevii având posibilitatea să doboare recordul pe școală.

● Din hârtie, realizați avioanele ce trebuie să transporte sportivii români către orașul gazdă al Jocurilor Olimpice. Personalizați avioanele cu steagul României, cercurile olimpice etc. Pe asfalt se trasează pista de decolare din Romania și cea de aterizare din orașul gazdă al Jocurilor Olimpice. Fiecare copil își lansează avionul, scopul jocului fiind ca avioanele să ajungă la destinație având cât mai puține escale.

- „Sportul unește, educă și inspiră comunități cu medii, povești și culturi diferite”. Organizați la nivelul școlii un concurs de tenis de masă din așezat pe scaun.

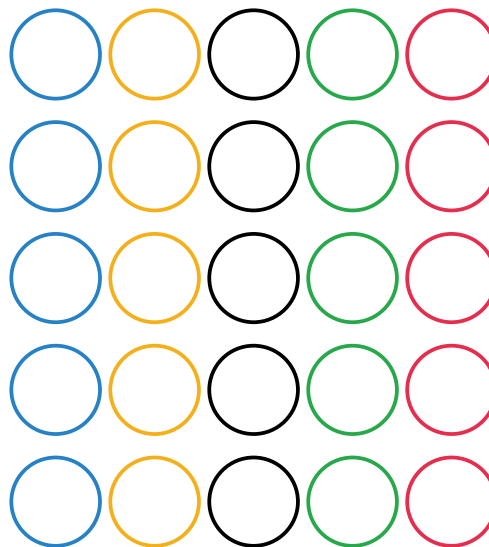
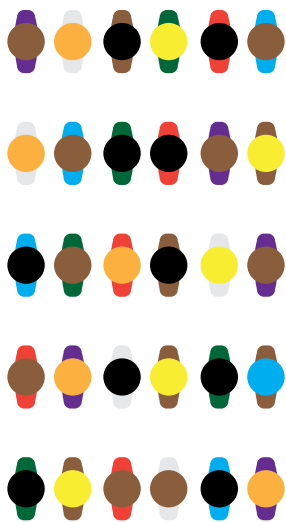

- Concurs desene pe asfalt.

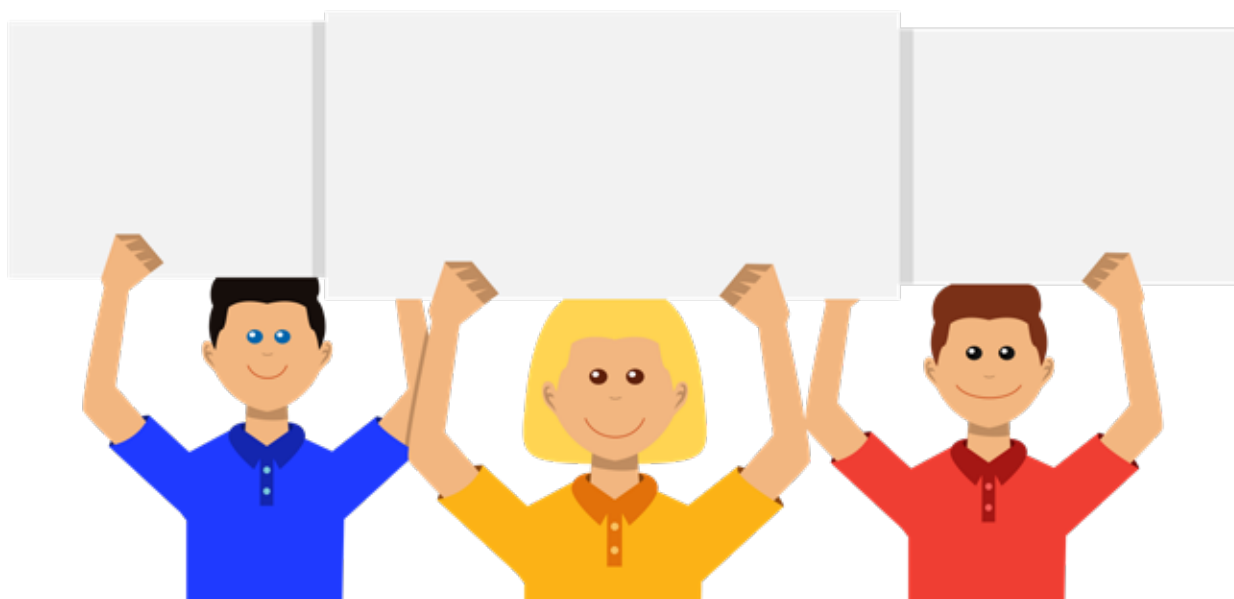
Organizați un concurs de desene cu cretă pe asfalt (curtea școlii). Fiecare desen trebuie să reprezinte o probă olimpică.

● Jucătorii se aşază în cinci coloane, cu număr egal de participanți, înapoia liniei de start. La semnalul sonor, primii jucători se deplasează cât mai rapid, execută sărituri în cercuri cu desprindere pe ambele picioare, apoi revin în alergare la linia de start, bat palma cu următorii jucători care pornesc în alergare apoi fiecare trece la coada propriului șir. Câștigă echipa care termină prima.

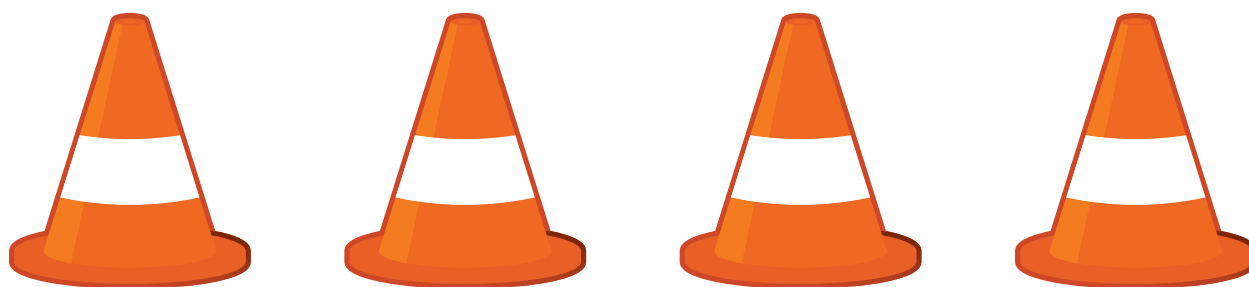
● Echipa României de handbal urmează să dispute primul meci la Jocurile Olimpice, iar tu te afli în tribună. Scrieți trei mesaje de încurajare pentru echipa reprezentativă a României.

● Jucătorii se așază în cinci coloane, cu număr egal de participanți, înapoia liniei de start. În dreptul fiecărei echipe, se așază conuri în șir, la distanță de 1m între ele, iar fiecare con reprezintă o țară participantă la Jocurile Olimpice. În momentul în care conducătorul jocului/profesorul strigă o țară, primii jucători aleargă în viteză la conul ce reprezintă țara respectivă și așază conul în plan orizontal (culcat), apoi revin în alergare la linia de start, trecând la coada propriului șir.

Obs: Jucătorii trebuie să rețină ce țară reprezintă fiecare con.

Dacă conducătorul de joc/profesorul strigă numele unei țări de două ori, jucătorii se deplasează și ridică conul țării respective în plan vertical.

● Așezați în plan vertical cinci cercuri care reprezintă cercurile olimpice. Organizați un concurs de aruncări cu mingi de tenis. Fiecare jucător are 5 mingi, iar fiecare cerc are punctaj diferit, astfel:

Cercul albastru – 5 puncte

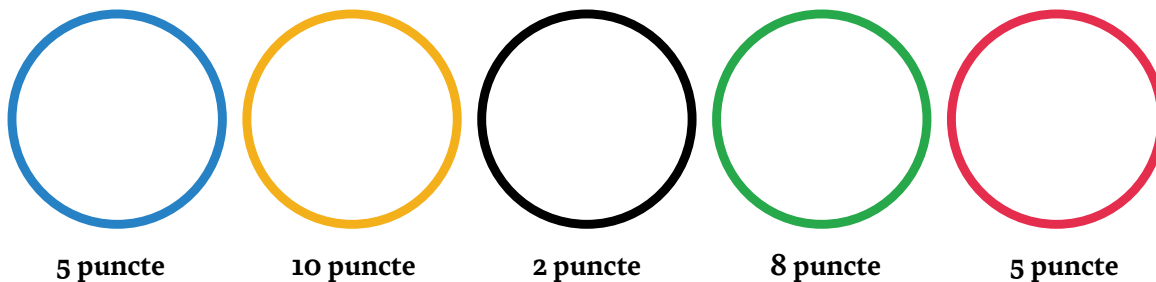
Cercul galben - 10 puncte

Cercul negru – 2 puncte

Cercul verde - 8 puncte

Cercul roșu – 5 puncte

Distanța de aruncare poate fi stabilită în funcție de vârsta jucătorilor.

● Jucătorii se așază în coloană câte cinci, înapoia liniei de start. Fiecare jucător dintr-o echipă are un cerc reprezentând unul dintre cele cinci cercuri olimpice (albastru, galben, negru, verde și roșu). La semnal sonor, primii jucători aleargă în viteză cu cercul în mână și îl așază pe suprafața de joc, apoi revin în alergare la linia de start, bat palma cu următorii jucători care pornesc în alergare, apoi fiecare trece la coada propriului șir. Câștigă echipa care realizează prima steagul olimpic – așezarea în ordine a celor cinci cercuri olimpice.

Obs: Ordinea culorilor cercurilor să fie diferită la fiecare echipă. Jucătorii trebuie să țină minte ordinea corectă a cercurilor în momentul în care le așază pe suprafața de joc.

ACTIVITĂȚI DE EDUCAȚIE OLIMPICĂ ALE ACADEMIEI OLIMPICE ROMÂNE

BIBLIOGRAFIE

COLECȚII DOCUMENTE PUBLICATE

- Charta Olimpică, 2013.
- Hofer Andreas, Lennartz Karl, *Serving the Olympic Idea, The Berlin IOC Session of 1909*, Berlin, Editura Deutsche Olympische Akademie Willi Daume, 2009.
- Koulouri Christina (editor), *Arhives and history of the Hellenic Olympic Committee*, Atena, 2002.
- *The International Olympic Committee - one hundred years - the idea - the presidents - the achievements*, series produced under the supervision of Raymond Gafner, Vol I, Lausanne, 1994.

DICȚIONARE, ENCICLOPEDII

- *Dicționarul Explicativ al Limbii Române*, București, Editura Universul, 2009.
- Nicu Alexe (coord.) *Enciclopedia Educației Fizice și Sportului din România (vol I-IV)*, București, Editura Aramis Print, 2002.
- Teodorescu Andrei Bogdan, *Compendiu de istorie a sportului românesc, în Anuarul Sportului 2002*, București, Editura Agenția Națională pentru Sport, 2003.

MEMORII ȘI MĂRTURII

- Pierre de Coubertin, 1863-1937 - *Olympism, Select Writings - Olympic memories*, Lausanne, Editura International Olympic Committee, editor director, Norbert Muller, 2000.

■ LUCRĂRI ȘI ARTICOLE SPECIALE

- Alexandrescu Horia, *Olimpiada'80. Jurnal de reporter*, București, Editura Sport-Turism, 1982.
- Alexandrescu Horia, *Olimpiada californiană*, București, Editura Sport-Turism, 1985.
- Andronikos Manolis, *Olympie*, Athens, Editura Ekdotike Athenon S.A., 1995.
- Băniculescu Victor, *Jocurile Olimpice de-a lungul veacurilor*, București, Editura Uniunii de Cultură Fizică și Sport, 1964.
- Bănciulescu Victor, *Mexico'68*, București, Editura Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, 1968.
- Bănciulescu Victor, *Pierre de Coubertin and the Franco-Romanian friendship group*, în *Olympic Review*, nr. 180, 1982.
- Bănciulescu Victor, *Sport și legendă*, București, Editura Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, 1968.
- Bâtlan Ion, *Olimpismul ca act de cultură*, în B.I. al C.O.R. nr. 29, București, Editura R.A. Monitorul Oficial, 2000.
- Bâtlan Ion, *Studii și eseuri filosofice*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1996.
- Benoist Luc, *Semne, simboluri și mituri*, București, Editura Humanitas, 1995.
- Caraccioli Tom, Caraccioli Jerry, *Boycott - Stolen Dreams of the 1980 Moscow Olympic Games*, Editura New Chapter Press, 2008.
- Chirilă Ioan, *Nadia*, București, Editura Sport- Turism, 1977.
- Comarnescu Petru, *Kalokagathon*, București, Editura Fundației Regale pentru literatură și artă, 1946.
- Dumitriu Dimitri, *Nadia Comănechi și echipa de aur*, București, Editura Sport-Turism, 1977.
- Espy Richard, *The Politics of the Olympic Games* - University of California Press, Berkeley Los Angeles, 1981.
- Fântâneau Emanuel, *Cercuri îngemănate pe alb înzăpezit*, București, Editura Redacției Publicațiilor pentru Străinătate, 2007.
- Frunteș Radu, *Pentatlon Olimpic pentru Mileniul III*, București, Editura R.A. Monitorul Oficial, 2003.

- *Games of the XXIII-rd Olympiad Los Angeles 1984, Commemorative Book*, Salt Lake City, Editura International Sport Publications, 1984.
- George Tudor, *Olympia*, București, Editura Sport-Turism, 1983.
- Georgiadis Konstantinos, *Olympic Revival. The revival of the Olympic games in Modern Times*, Editura Ekdotike Athenon, Athens, 2004.
- Ghibu Emil, Todan Ion, *Sportul Românesc de-a lungul anilor*, București, Editura Stadion, 1970.
- Goga Ilie, Vilara Radu, *Tokyo, Olimpiada Recordurilor*, București, Editura Uniunii de Cultură fizică și Sport, 1965.
- Goga Ilie, Valeriu Emanuel, *Olimpiada mexicană*, București, Editura Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, 1969.
- Goga Ilie, Bănciulescu Victor, *Jocurile Olimpice, Munchen 1972*, București, Editura Stadion, 1973.
- Guttman Allen, *The Games must go on - Avery Brundage and the Olympic movement*, Columbia University Press, New York, 1984.
- Guttman Allen, *The Olympics. A history of the Modern Games*, Chicago, Editura University of Illinois Press, second edition, 2002.
- Hazan Baruch A., *Olympic Sport and Propaganda Games, Moscow 1980*, New Jersey, 1982
- Josanu Efim, *Cartea Jocurilor Olimpice: Cronici. Portrete. Reflecții*, Chișinău, Editura S.A. "Tipografia Reclama", 2009.
- Kernbach Victor, *Dicționar de mitologie generală*, ed. Albatros, București, 1995.
- Kirițescu Constantin, *Palestrica - O istorie universală a culturii fizice*, București, Editura Uniunii de Cultură Fizică și Sport, 1964.
- Liberg Wolf, *The sevenths presidents of the IOC*, Facts and Figures, Lausanne, 1997.
- Ludu Virgil, Tudor George, *Olympia*, București, Editura Sport-Turism, 1985.
- Matache Constantin, *Prezențe românești în organizațiile sportive internaționale*, București, Editura Ad Point, 2006.
- Mitro Gheorghe, Retinski Alexandru, *Constelația olimpiadelor*, București, Editura Sport-Turism, 1984.
- Moș Doina, *De la Atena la Atena, în Agenda, săptămânal de informare și divertisment*, Nr. 32, Timișoara, 2004.

- Moț Doina, *Valorile Olimpismului*, Timișoara, Editura Brumar, 2013.
- Oprișan Virginia, *Marketing și comunicare în sport*, București, Editura Uranus, 2001.
- Paleologos Cleanthis, *Legendele Olympiei*, București, Editura Sport-Turism, 1980.
- Parapiru Teodor, *Jocurile Olimpice – imagine culturală și istorică*, Galați, Editura Alma, 2000.
- Pausanias, *Călătorie în Grecia*, vol. I-II, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1982.
- Peneș-Lipetz Mihaela, *Evanghelie Zappa, promotor al idealurilor olimpice*, în Sesiunea științifică “200 de ani de la nașterea lui Evanghelie Zappa”, Academia Română, București, 2000.
- Petecel Stela, *Antichitatea Greco-romană despre sport*, București, Editura Sport-Turism, 1980.
- Pindar, *Ode*, vol. I-III, București, Editura Univers (traducere în română de Ioan Alexandru), 1974- 1977.
- Poenaru Romeo, *Pedagogia Olimpismului*, Timișoara, Ed. Eurobit, 1996.
- Postolache Nicolae, *Olimpismul în istoria civilizației*, București, Editura Saeculum I.O., 2004.
- Postolache Nicolae, *Evanghelie Zappa. De la Broșteni la Atena. Repere Europene*, Slobozia, Editura, 2006.
- Postolache Nicolae, *Istoria sportului în România*, București, Editura Propexim, 1995.
- Postolache Nicolae, *Onoare lui Evanghelie Zappa*, București, Editura Profexim, 1996.
- Postolache Nicolae, *Istoria educației fizice, sportului și Olimpismului*, București, Ed. Fundației România de mâine, 2009.
- Radu Liliana, *Olimpism*, Iași, Casa Editorială Demiurg, 2008.
- Radu Liliana, *Fenomenul olimpic de la antic la modern*, Iași, Casa Editorială Demiurg, 2009.
- Roibu Teodor și Iancu Horia, *Evanghelie Zappa, promotorul Jocurilor Olimpice moderne și sprijinitorul dezvoltării culturii și prieteniei româno-elene, în 200 de ani de la nașterea lui Evanghelie Zappa, sprijinitorul culturii românești și unul din Promotorii Jocurilor Olimpice Moderne*, București, 2000.
- Rusu Dorina, *Evanghelie Zappa și Academia Română, în 200 de ani de la nașterea lui Evanghelie Zappa, sprijinitorul culturii românești și unul din Promotorii Jocurilor Olimpice Moderne*, București, 2000.
- Senn Alfred, *Power, Politics and The Olympic Games*, 1999.
- Sterea Anita, *Părinții Mișcării Olimpice Moderne*, în *Spirit Olimpic*, revista A.O.R. și C.O.S.R. nr. 42, București, Editura R.A. Monitorul Oficial, 2009.
- Șiperco Alexandru, *Olimpismul. Mișcarea Olimpică. Jocurile Olimpice*, București, Editura Sport-Turism, 1976.

- Teodorescu Andrei-Bogdan, *Rosetti Horia C.A., primul arbitru român*, în *Anuarul sportului*,
- 2003, Agenția Națională pentru Sport, Editor Andrei Teodorescu, București, 2004.
- *The Olympics. From Athens to Athens*, Editura Life Book, New York, 2004.
- Țopescu Cristian, Virgil Ludu, *Fair Play, București, Editura Sport-Turism, 1980.*
- Vanvu Gynetta, *Educație olimpică*, Iași, Casa Editorială Demiurg, 2009.
- Vianu Tudor, *Studii de filozofia culturii*, București, Editura Eminescu, 1982.
- Vilara Romeo, *Montreal '76 - Olimpiada Nadiei Comăneci*, București, Editura Sport-Turism, 1976.
- Vilara Romeo, *În plină iarnă despre Jocurile Olimpice de vară*, în *Ziarul Sportul* nr. 7 februarie București, 1968.
- Vrabie Anghel, *Comitetul Olimpic Român 90 de ani 1914-2004*, București, Editura R.A. Monitorul Oficial, 2004.
- Vrabie Anghel coord. Maria Bucur-Ionescu, Vlad Dogaru, Lia Manoliu, Dan Popper, Septimiu Todea, *România la Jocurile Olimpice*, București, Editura R.A. Monitorul Oficial, 2002.
- Urziceanu Radu, Tudor Vornicu, *Jocurile Olimpice de la Roma*, București, Editura Uniunii de Cultură Fizică și Sport, 1961.
- Zamarovsky Vojtech, *Renașterea Olympiei* (traducere din limba cehă de Anca Irina Ionescu), București, Editura Sport-Turism, 1988.

WEBSITES

- www.activityvillage.co.u
- www.books.google.com.
- www.britannica.com.
- www.cosr.ro
- www.dexonline.ro
- www.descopera.ro
- www.enciclopediaromaniei.ro
- www.enchantedlearning.com

- www.eyowf2013.ro
- www.historia.ro
- www.jstor.org.
- www.la84foundation.org.
- www.olympic.com.
- www.primaryresources.co.uk
- www.romgym.ro
- www.sports-reference.com
- www.wikipedia.org

MANUALE ȘI PROGRAME DE EDUCAȚIE OLIMPICĂ

- Binder Deanna, *Teaching Values - an olympic education toolkit*, Editura Comitetul Internațional Olimpic, 2007.
- Bulatova Maria, *Your Olympic Guide Book*, Editura Comitetele Olimpice Europene.
- *Olympic Games 2004 - Activity Book*, Editura Comitetul de Organizare Atena 2004.
- Buletin informativ al AOR, Nr. 1-45, București, Ed. Monitorul Oficial, 1991-2012.

FOTOGRAFII ȘI ACTIVITĂȚI

- www.google/images
- www.google.ro
- www.olympic.org
- www.cosr.ro
- www.sportspark.co.uk
- www.kidslearningtogether.global2.vic.edu.au
- www.coloring-pages-kids.com
- www.e-txt-cover.blogspot.ro/2011/10/sport-coloring-page-for-kids.html
- www.raisingourkids.com
- www.thumbs.dreamstime.com

- www.zardoswizz.deviantart.com
- www.ioa-sessions.org
- www.london2012.olympics.com.au/education
- www.helokids.com
- www.puterea.ro
- www.frr.ro
- www.americanheritage1.com
- www.ioa.org.gr
- www.sporting-heroes.net

Parteneri și sponsori ai C.O.S.R.

TOYOTA

Prin acest „Ghid Olimpic” ne propunem
să evidențiem impactul pe care
Olimpismul îl are asupra societății
moderne și să arătăm că sportul este
creator de bine, frumos și adevăr.

ISBN 978-973-0-35589-5

